Pe drumul credinței

„Cîntați Domnului o cîntare nouă"

Psalm 96:1

Notă:
Gama (tonalitatea) cîntării este dată sub titlu, iar în paranteză se află prima notă.

Prescurtări:

P.D.C.	Pe drumul credinței
C.Cr.	Cîntări creștinești
C.B.	Cîntările Betaniei
C.Ev.	Cîntările Evangheliei
C.H.	Cîntările Harului
N.M.	Nicolae Moldoveanu

ISBN 3-89397-344-3

1. LAUDĂ PE DOMNUL, O, SUFLETE
(P.D.C. 1) sol (sol)

1. Laudă pe Domnul, o, suflete,
    şi-a Lui mărire,
Căci El iertare şi pace ţi-a dat cu iubire.
Astăzi eu vin, o, Doamne, Ţie mă închin,
Cîntînd plin de fericire.

2. Laudă pe Domnul ce ţine a lumilor soartă.
El ca pe aripi de vultur adesea te poartă.
Te-a mîntuit, viaţa ţi-a reînnoit,
În cer ţi-a deschis o poartă.

3. Laudă pe Domnul,
    căci El e a ta mîngîiere,
În bucurie şi-n ceasuri de-amară durere.
În veşnicii, de-a pururi cu El vei fi,
Mărind cereasca-I putere.

4. Lăudaţi toţi pe Domnul
    pentru iubirea Lui mare,
De care nimic a ne despărţi nu e-n stare.
Căci Dumnezeu
    ne-a dat chiar pe Fiul Său,
În marea Lui îndurare!

2. DOAMNE SFINTE, TE MĂRIM
(P.D.C. 2; C.Ev. 24) sol (sol)

1. Doamne sfinte, Te mărim,
Şi cîntăm a Ta putere;

Toți se-nchină-n fața Ta:
Și pămînt, și cer, și stele.
Tu ești singur necreat
Și în veci ești neschimbat!

2. Cetele cerești în cor
Cîntă marea-Ți strălucire;
Heruvimi și serafimi
Laudă-n cor a Ta mărire.
Strigă, strigă cerul tot:
„Sfînt e Domnul Sabaot!"

3. Pe pămînt, necontenit,
Slavă-Ți cîntă-n adunare
Și-al Tău Nume preaslăvit
Îl mărește mic și mare,
Căci pe Fiul Tău iubit
Pentru oameni L-ai jertfit.

4. Și avînd al Tău Cuvînt
Vrem să-i dăm toți ascultare,
El fiind pe-acest pămînt
Planul Tău cu fiecare:
Să-Ți slujim cu mult avînt
Ție, Tatăl nostru sfînt!

3. LA PICIOARE-ȚI, O, ISUSE
(Chants de Victoire 140) (sol)

1. La picioare-Ți, o, Isuse,
Vin și azi eu, fericit,
Gînduri, inimă, supuse,

Să-Ţi aduc cum ai dorit!
Şi acum vorbeşte-mi, Doamne,
Căci doresc să Te ascult,
Pune-n inima mea foame
După scumpul Tău Cuvînt!

Refren:

Ah, vorbeşte-mi, căci doreşte
Sufletu-mi Cuvîntul Tău!
Tu-mi vorbeşte şi mă creşte,
Doamne, Dumnezeul meu!

2. Tot ce-i rău acum să piară,
Doar Cuvîntul Tău de sus
Cu putere să răsune,
Căci el e de Domnul spus!
Slavă lui Cristos Isus!
Orice şoapt-acum să taci!
Duh Sfînt, mintea-mi luminează,
Linişte în min' să faci!

3. Azi vorbeşte-mi Tu, Isuse,
Martorule credincios!
Bogăţiile-Ţi ascunse
Fă să-mi fie de folos!
Al Tău sfînt Cuvînt e viaţă,
El e mîngîierea mea.
În el am a Ta povaţă
Cum să merg pe calea Ta.

4. Tu să faci, Doamne Isuse,
Să-nțeleg ce îmi vorbești;
Mintea, inima-mi supuse,
Tu să mi le curățești.
Pune-n mine și dorința
Ca eu tot mai mult să cresc,
Să-Ți cunosc mai mult voința
Și mai bine să-Ți slujesc!

4. EU VREAU
(P.D.C. 4) re (re)

1. Eu vreau a fi inima mea
Un Templu-al Domnului!
Eu vreau ca toată viața mea
Să placă Mielului! Bis

2. L-acest Miel blînd de nu veneam,
Pe veci eram pierdut;
La judecata de apoi
La stîng-aș fi trecut! Bis

3. Prin mila-I azi eu sînt al Lui,
Căci m-a răscumpărat.
În El eu sînt și botezat,
Cu El sînt înviat! Bis

4. Și-n inima-mi a răsărit
Iubirea pentru El.
Ferit de orice pas greșit
Mă ține blîndul Miel. Bis

5. DOAMNE, CINE TE IUBEȘTE
(P.D.C. 5) sol (sol)

1. Doamne, cine Te iubește
Este-n veci un fericit!
Liniștit se odihnește
Sufletul cel mîntuit.
Harul Tău revarsă-n oameni
Negrăit de dulci simțiri;
Tu în inimi pace semeni
Cu-ale Tale fericiri.

2. Ce nespusă bucurie
Că Te-avem ca bun Păstor!
Tu ne-adăpi cu apa vie
Din cerescul Tău izvor.
Tu ne dai pășune verde
Și pe munți înalți ne sui;
Turma-n Tine se încrede,
Alt Păstor ca Tine nu-i.

3. Tu ne-ncarci cu-a Tale daruri
Ca să fim îmbogățiți.
În locașul Tău de-a pururi
Vor fi toți cei mîntuiți.
O, avem înc-o dorință:
Față-n faț-a Te vedea!
Fie dup-a Ta voință,
Vie-mpărăția Ta!

6. TATĂL NOSTRU, FII SLĂVIT!
(P.D.C. 7) *mi (mi)*

1. Tatăl nostru, fii slăvit!
Tatăl nostru, fii slăvit!
Tu în cer ne-ai pregătit
Locuri mai presus de îngeri.
Mîntuirea Tu ne-ai dat,
Mîntuirea Tu ne-ai dat,
Fie-Ţi Numele lăudat;
S-au sfîrşit a noastre plîngeri!

2. Mieluşel sfînt, fii slăvit!
Mieluşel sfînt, fii slăvit!
Pentru-al Tău popor iubit
Viaţa Ţi-ai jertfit pe cruce.
Pe Satan l-ai biruit,
Pe Satan l-ai biruit,
De păcat ne-ai izbăvit;
Turma laude-Ţi aduce.

3. Fii slăvit, Isuse sfînt!
Fii slăvit, Isuse sfînt!
Tu dai pace pe pămînt,
Tu ne dai înţelepciune
Şi tot darul bun de sus,
Şi tot darul bun de sus.
La credinţă ne-ai adus;
Te slăvim în rugăciune.

7. SĂ CÎNTĂM CU BUCURIE
(P.D.C. 8) do (do)

1. Să cîntăm cu bucurie,
Isus Cristos slăvit să fie!
El, Fiul Creatorului!
Jertfa Sa ne-a dat iertare,
El azi ne e un sprijin tare.
Cîntați Mîntuitorului!

Refren:

Lăudat să fii, mărit,
Al nostru Domn iubit!
Aliluia! Lăudat, mărit!
În veci slăvit.
Aliluia! Aliluia!

2. Ești izvor de apă vie,
Și-a noastră viaț-oricînd să fie
Supusă Ție, scump Păstor!
Viața Ta, ce taină mare,
Doar singur Tu ai fost în stare,
Jertfind-o, s-o dai tuturor!

3. Sus în ceruri, în mărire,
Vei fi a noastră fericire,
A celor ce-s răscumpărați;
Deci a noastră viețuire
Să fie o mărturisire
Că sîntem binecuvîntați.

8. DA, ISUS PRIETEN BUN NE ESTE!
(P.D.C. 9) mi b (mi)

1. Da, Isus Prieten bun ne este,
Ce dragoste!
El ne-a dat a iertării veste,
Ce dragoste!
Ades' prietenii ne lasă,
Ades' dușmani ni-s cei din casă,
Dar iubirea-I e-n veci duioasă,
Ce dragoste!

2. Pentru noi Și-a dat scumpa-I viață,
Ce dragoste!
Să slăvim jertfa Lui măreață,
Ce dragoste!
Noi pribegeam pe căi greșite,
Ca oi pierdute, rătăcite,
Dar prin jertfa-I azi regăsite,
Ce dragoste!

3. Doamne-ajută-ne a-nțelege
Dragostea Ta.
De-orice lanțuri să ne dezlege
Dragostea Ta.
Întreaga noastră ființă fie
Din inimi închinată Ție,
De acum pînă-n veșnicie,
În dragoste!

9. SĂ CÎNTĂM TOȚI
(P.D.C. 10) si b (re)

1. Să cîntăm toți,
 într-un imn cucernic,
Iubirea lui Isus.
Mila Lui bogată
Curge nesecată,
Cu-al Său har nespus.
Să răsune-ntreg văzduhul:
Slavă lui Isus! Slavă lui Isus!

2. Să cîntăm toți,
 într-un imn cucernic,
Iubirea lui Isus.
Pe îngusta-I cale
Sarcinile Sale
Sînt ușor de dus.
Să răsune-ntreg văzduhul:
Slavă lui Isus! Slavă lui Isus!

3. Să cîntăm toți,
 într-un imn cucernic,
Iubirea lui Isus.
Viața Lui curată,
Trupu-I fără pată,
Jertfă l-a adus.
Să răsune-ntreg văzduhul:
Slavă lui Isus! Slavă lui Isus!

4. Să cîntăm toți,
   într-un imn cucernic,
Iubirea lui Isus.
Tatăl, drept răsplată,
Peste lumea toată
Domn în veci L-a pus.
Să răsune-ntreg văzduhul:
Slavă lui Isus! Slavă lui Isus!

10. SPRE LOCUL SLAVEI
(P.D.C. 12) mi b (mi)

1. Spre locul slavei mă avînt
Să sorb răcoritoarea rouă,
Ce o reverși cu-al Tău Cuvînt;
Și pot să cînt cîntarea nouă!
Te preamăresc, o, Domnul meu,
Cu tot avîntul, cu tot dorul!
Și voi cînta iubirea Ta,
Că-n Tine toate-și au izvorul.

2. Cînd în nevoi inima mea
S-a-ngrijorat, sprijinul meu ești.
Cu brațul Tău Tu mă susții,
Nădejdea-mi ții, credința-mi crești.
În clipe de-ndoieli,
Cu Duhul Tău mi-aduci aminte
Cum suferind, ai biruit,
Și Te iubesc tot mai fierbinte.

11. SLĂVIȚI PE DUMNEZEU
(P.D.C. 13) sol (re)

1. Slăviți pe Dumnezeu, cerescul nostru Tată,
El binecuvîntări ne dă pe-acest pămînt;
Mila Lui peste noi curge-n valuri, bogată!
În veci dar lăudat fie Numele-I cel sfînt!

2. Iubirea-Ți de nespus primit-a să jertfească
Pe Fiul Tău Isus, pe-al nostru Mîntuitor.
Răstignit pentru noi, trebui să plătească,
Plătind ce-ai hotărît Tu,
preadrept Judecător!

3. În inimi ne reverși din sfînta Ta iubire,
Și Duhul Tău Cel Sfînt
ne dă mereu îndemn
Ca să fim orișicînd dreaptă mărturisire
A ceea ce ne-ai dat,
suferind pe-al crucii lemn.

12. IUBIREA TA E TAINĂ
(P.D.C. 14) do (sol)

1. Iubirea Ta e tain-atît de mare.
Cine-ar putea cuprinde a ei zare?
Ea depășește-azurul cel ceresc.
Deci cum, cu ochiul meu putea-voi cere
Să o privesc?

2. Deși, o, Doamne, nu pot înțelege,
Din inimă cu drag Îți voi alege

Un cînt de laudă: „Fii în veci slăvit!"
Prin Tine azi, prin har, de aspra Lege
Sînt izbăvit!

3. Toți îngerii din ceruri Ți se-nchină,
Slăvind, cinstind iubirea Ta sublimă:
Plecîndu-se 'nainte-Ți Te măresc;
Și eu, din ea, spălat de orice vină
Mă-mpărtășesc!

4. Ajunși în cer, nespusă fericire,
Cunoaște-vom izvorul de iubire;
Te vom cînta, lăuda necontenit,
Strigînd cu toți, uniți cu-ntreaga fire:
„Să fii slăvit!"

13. FIE BINECUVÎNTAT
(P.D.C. 15) si b (fa)

1. Fie binecuvîntat Cristos, Miel fără pată,
El moartea suferi pe crucea-nsîngerată!
El, Fiul, coborît din tronuri de lumini,
Primi să fie prins și-ncoronat cu spini,
Și-ncoronat cu spini.

2. Fie binecuvîntat Isus, Stăpînul vieții,
Ce-n veci va străluci ca Steaua dimineții!
Mărire pînă-n veci, din inimi să-I cîntăm,
Pe Bunul Salvator smeriți să-L lăudăm,
Smeriți să-L lăudăm!

3. Osana în veci de veci! Biserica-i scăpată
De moarte și păcat, prin El eliberată.
El totul a-mplinit cînd viața Și-a jertfit;
De-aceea să-L iubim precum El ne-a iubit,
Precum El ne-a iubit!

4. Fie binecuvîntat Isus, al nostru Mire!
Ce mult ne mîngîiem
gîndind l-a Sa venire!
Slăvit e-al nostru Domn,
cu moartea a luptat
Și, biruind, pe noi de moarte ne-a scăpat.
De moarte ne-a scăpat.

14. TU PÎN' LA CAPĂT NE-AI IUBIT
(P.D.C. 16) do (mi)

1. Tu pîn' la capăt ne-ai iubit,
Chiar pînă la jertfire.
Isuse, Tu ne-ai dăruit
O mare mîntuire!

2. Iubirea Ta, neîncetat,
În veci de veci va ține,
Dar cin' va spune vreodat'
Cît Te-a costat pe Tine!?

3. Pe Golgota, sus pe Calvar,
Purtînd a noastră vină,

De al păcatului amar
Golit-ai cupa plină.

4. Și-ntrezărim de-acuma chiar
A cerului mărire;
De-aceea noi Ți-aducem dar
A noastră mulțumire!

15. MIELUȘEL DIVIN
(P.D.C. 18) mi b (sol)

1. Mielușel divin, Dătător al iertării!
Eu aștept, în acest ceas,
să aud doritu-Ți glas:
„Pentru tine jertfit, fui pe lemn chinuit
Și lovit și zdrobit, fiindc-ai păcătuit".

2. Mielușel divin, Dătător al iertării!
De răspunsul Tău de-acum
nu sînt vrednic nicidecum.
„Pentru tine zdrobit, cu spini împodobit,
Fui de toți părăsit, pentru tine jertfit".

3. Mielușel divin, Dătător al iertării!
Cu-al Tău sînge spală-mă,
curăț-a mea inimă.
„Coasta Mi s-a străpuns,
al Meu sînge-a stropit
Tot trecutu-ți de-ajuns, ca să fii izbăvit".

16. SINGURA-MI ÎNȚELEPCIUNE
(P.D.C. 19) sol (re)

1. Singura-mi înțelepciune
   e Cristos al meu Păstor,
   Căci, oricînd în slăbiciune,
   El îmi este ajutor.
   Da, Cristos al meu Păstor,
   da, Cristos al meu Păstor,
   Căci, oricînd în slăbiciune,
   El îmi este ajutor.

2. Singura-mi îndreptățire
   e Cristos Cel răstignit,
   Care-n marea Lui iubire
   pentru mine S-a jertfit.
   E Cristos Cel răstignit,
   e Cristos Cel răstignit,
   Care-n marea Lui iubire
   pentru mine S-a jertfit.

3. El e singura-mi sfințire,
   Vița-n care-s altoit,
   Cu El am împărtășire,
   de păcat sînt izbăvit.
   Vița-n care-s altoit,
   Vița-n care-s altoit,
   Cu El am împărtășire,
   de păcat sînt izbăvit.

4. El e-a mea răscumpărare,
   datoria mi-a plătit,
Și în cer cu îndurare
   un locaș mi-a pregătit.
Datoria mi-a plătit,
   datoria mi-a plătit,
Și în cer cu îndurare
   un locaș mi-a pregătit.

17. O! TE PRIVESC, ISUSE
(P.D.C. 20) mi b (sol)

1. O! Te privesc, Isuse, pe cruce răstignit,
În suferinți nespuse, de oameni chinuit.
De răni Ți-e fruntea plină
   și trupul tot Ți-e frînt,
Deși n-ai nici o vină. Tu ești cu totul sfînt!

2. O! Jertfa-Ți glorioasă ne-arată deslușit
Cît lumea păcătoasă de mult Tu ai iubit.
Tu m-ai iubit pe mine, pe toți Tu i-ai iubit,
Și-n locul lor, de voie, să suferi ai primit.

3. Noi meritam osînda, dar Tu prin suferinți
Ai cîștigat izbînda, făcut-ai din noi sfinți.
Noi meritam ocara și al mîniei foc,
Dar Tu-ai purtat povara bătăilor de joc.

4. Cu ce-am putea răspunde
   acum la jertfa Ta?
Să Te urmăm oriunde cu toată dragostea,

Să Te iubim pe Tine, cu Tine priveghind,
Făcînd tot timpul bine, venirea Ta grăbind.

18. DA, NOI AVEM ÎN CER
(P.D.C. 21) mi b (si)

1. Da, noi avem în cer un milostiv Părinte,
Ce ne-a ales ca popor glorios,
Ca să-L urmăm pe El mereu tot înainte,
Căci pentru noi a dat El pe Cristos. Bis

2. Iubirea lui Isus în noi a răsădit-o,
Şi-astfel de moarte pe veci ne-a scăpat;
Împărăţia Lui în veci ne-a hărăzit-o:
Să fie-n veci dar binecuvîntat! Bis

3. Înţelepciunea Sa unită cu iubirea
Ne ’nalţă zilnic mai mult spre Isus,
Prin Duhul Său Cel Sfînt
lucrează-n noi sfinţirea,
Căci fără ea n-ajunge nimeni sus. Bis

4. În cei mai slabi din noi arăţi a Ta putere,
Pe cel mai mic îl faci biruitor;
Zadarnic vrea Satan prin încercări, durere,
Să ne despartă de Mîntuitor. Bis

5. La tot ce Tu ne dai,
cum vom putea răspunde?
A Tale-s toate, deci noi ce să-Ţi dăm?
Atît ne-a mai rămas: ca oricînd şi oriunde,
Numele Tău slăvit să-l lăudăm. Bis

19. LA MASA TA
(P.D.C. 23) mi b (si)

1. La masa Ta noi azi venim
 spre-mpărtăşire;
 Cu jertfa Ta, prin ea Tu moarte-ai biruit.
 Venim să ne-amintim de marea Ta iubire,
 Căci pentru noi Tu Te-ai jertfit. Bis

2. Se-adună-n jurul Tău Biserica-Ţi iubită,
 Pe Dumnezeu lăudînd.
 De noi El S-a-ndurat;
 În moartea Ta văzînd iubirea-I nesfîrşită:
 În veci fii, Doamne, lăudat! Bis

3. Noi azi ne veselim, e zi de sărbătoare,
 Cînd pîinea o luăm şi vinul din pahar.
 Ce mişcător răsun-acum vorbele Tale,
 Ce le-ai rostit cu-atîta har! Bis

4. „Acesta-i trupul Meu
 ce pentru voi se frînge;
 Luaţi şi mîncaţi din el. Paharul ce îl beţi
 E Noul Legămînt făcut în al Meu sînge;
 În el iertarea toţi aveţi!“ Bis

5. Vrem, Doamne, să mîncăm,
 să bem cu vrednicie,
 Căci viaţa Tu ne-ai dat
 şi parte-n ceruri, sus.
 Tu vrednici ne-ai făcut
 de-a fi şi-n veşnicie,
 În slava Ta, mărit Isus! Bis

20. O, ISUSE, JERTFĂ SFÎNTĂ
(P.D.C. 24) sol (sol)

1. O, Isuse, jertfă sfîntă,
Pe pămînt Tu ai venit
Să ne scapi de moarte cruntă
Şi de chinul nesfîrşit.

2. Ai venit cu-a Ta iubire
Să ne speli de-orice păcat;
A noastră nelegiuire
Tu pe cruce ai purtat.

3. Singur eşti a noastră pace,
Veşnice Mîntuitor;
Scumpu-Ţi sînge azi ne face
Mai mult ca biruitori.

4. O, ce mare bucurie
Că sîntem ai Tăi copii,
Că în cer, în veşnicie,
În mărire vom trăi.

21. ISUSE, JERTF-ISPĂŞITOARE
(P.D.C. 25) fa (fa)

1. Isuse, jertf-ispăşitoare,
Moarte cumplit-ai suferit,
Ca să ne-aduci răscumpărare;
Te lăudăm, ne-ai mîntuit.

Refren:

Sărbătorim a Ta iubire,
În jurul mesei adunați,
Și Te-adorăm,
Domnul nostru-n mărire,
Pîn' vei veni,
cînd vom fi toți schimbați.

2. Ah, vina noastr-a fost prea mare,
Dar l-a Ta cruce am găsit
Pace deplină și iertare.
O, cît de mult Tu ne-ai iubit!

3. Îndreptățiți doar prin credință,
Și-n scumpu-Ți sînge curățiți,
Reamintim a Ta suferință,
Așteptînd, sus să fim primiți.

4. Doamne Isuse, a Ta viață
S-o-nfăptuiești în toți ai Tăi,
Ca toți aici să Te slăvească,
Urmînd doar ale Tale căi.

22. LA TRONUL TĂU
(P.D.C. 26) si b (fa)

1. La tronul Tău de îndurare,
Se-adună spre-a Te adora
A Ta iubită Adunare:
Dă-i binecuvîntarea Ta!

2. Tu ești adevărata Pîine
Din care zilnic ne hrănim;
Veșnic în viață vom rămîne,
Cu Tine de ne-mpărtășim.

3. Tu moarte-ai îndurat și chinul
Și cup-amară ai băut.
Noi frîngem pîinea și bem vinul;
E cina celor ce-au crezut.

4. Da, fericiți vom fi-mpreună,
Cînd trîmbița va răsuna;
Primind a vieții cunună,
Te vom cînta, Te vom cînta!

23. CU RĂNI ȘI SPINI PE FRUNTE
(P.D.C. 27) re (fa)

1. Cu răni și spini pe frunte Isus a suferit,
Pe Muntele Golgota, de oameni chinuit.
O, Tu, al nostru Mire, de Tatăl preaiubit,
De sub păcat și Lege prin har ne-ai izbăvit!

2. Cu prețiosu-Ți sînge păcatul mi-ai spălat.
De-acum nu voi mai plînge,
căci m-ai răscumpărat.
Nevrednic sînt de Tine, dar vin,
căci m-ai chemat;
Nimic nu-i bun în mine,
prin Tine sînt curat.

3. Arată-mi a Ta față, o, scump Mîntuitor,
Și-n toat-a mea viață
doar Tu să-mi fii Păstor!
Și dă-mi mare dorință: 'Naintea Ta a sta,
Cu drag și umilință, făcînd doar voia Ta.

4. Și, drept recunoștință că Tu m-ai mîntuit,
Predau a mea viață ca un copil iubit.
Iubirea Ta slăvită în veci n-are sfîrșit,
Din mîna Ta cea tare nu voi mai fi răpit.

24. IERTAT EȘTI ȘI SCĂPAT
(P.D.C. 28) mi b (si)

1. „Iertat ești și scăpat!"
Aceste dulci cuvinte pămîntul înconjor.
Răscumpărații Tăi, cu inimi curățite,
Voioși Îți cîntă-n cor,
voioși Îți cîntă-n cor.

2. „Iertat ești și scăpat!"
O veste-așa duioasă, ce-n lume-a răsunat!
Ea vindecă pe om de rana dureroasă,
De groaznicul păcat, de groaznicul păcat!

3. „Iertat ești și scăpat!"
Dar cîtă suferință, El, Domnu-a îndurat!
Dar azi sîntem curați
în toat-a noastră ființă,
Prin sîngele-I vărsat, prin sîngele-I vărsat!

4. „O, slavă Mielului!"
Putere și mărire! Iubit Mîntuitor!
Azi laude-Ți jertfim cu multă mulțumire,
În vecii vecilor, în vecii vecilor!

25. ÎN FAȚA TA ÎNGENUNCHIAT
(P.D.C. 29) sol (sol)

1. În fața Ta îngenunchiat,
Ți-aduc recunoștință;
De mine Tu Te-ai îndurat,
De biata mea ființă.
De-ar fi s-o duc oricît de greu,
Tu ești întreg sprijinul meu
Și-ntreaga mea dorință.

2. 'Nainte chiar de-a fi zărit
A soarelui lumină,
Tu sufletul mi l-ai iubit
Cu-o dragoste divină.
Și l-ai căutat de-atunci mereu,
Căci Tu voiai să fiu al Tău.
- Iertat sînt de-orice vină.

3. O, scumpul meu Mîntuitor,
Privirea Ta Ți-o pleacă
Asupra mea, căci mi-este dor
Viața-mi cu Tin' să treacă.
Și mai supus să Te ascult,
Și-o viață sfîntă tot mai mult
Spre cer să mă petreacă.

26. PURTÎND CRUCEA PE MUNTE
(P.D.C. 30) fa (fa)

1. Purtînd crucea pe munte,
   Isus a-ngenunchiat;
   Cu spini pe a Sa frunte
   fu Mielul înjunghiat.
   A suferit Calvarul, El, Cel nevinovat,
   Alături cu tîlharul, făcutu-S-a păcat.

2. Pe crucea-nsîngerată fu groznic chinuit,
   Dar cu privirea-I blîndă,
   pe toți i-a-nvăluit.
   În trupul Lui purtat-a păcatul tuturor,
   Plătind a noastră vină; ne e Mîntuitor.

3. O, ce iubire vie! Al lumii Creator
   Primi cu drag să fie al nost' Mîntuitor.
   Și-acum orice durere ne-o risipește-ușor,
   Cu El e-ntreaga-mi vrere și-ntregul viitor.

27. DE DUMNEZEU SÎNT MÎNTUIT
(Chants de Victoire 130) (la)

1. De Dumnezeu sînt mîntuit eu...
   Isus ca jertfă S-a dat.
   Pe cruce El al meu loc l-a luat,
   Ca să pot să fiu iertat.
   O, iată pentru ce cînt!

2. De Dumnezeu sînt mîntuit eu...
De osîndă-n veci sînt scăpat.
Isus Cristos, cu sîngele Său,
De orice păcat m-a spălat.
O, iată pentru ce cînt!

3. De Dumnezeu sînt mîntuit eu...
Comoara mea e-n cer, sus,
Cu ochii mei, în slăvi de nespus,
Vedea-voi pe Domnul meu.
O, iată pentru ce cînt!

4. De Dumnezeu sînt mîntuit eu...
De mine El S-a îndurat.
Mergînd pe cale, sufletul meu
Se bucură neîncetat.
O, iată pentru ce cînt!

5. Și tu, prieten scump, răspunde:
De-osîndă ești mîntuit?
Ești mîntuit? O știi tu bine?
Isus Cristos te-a albit
Și poți să cînți ca mine?

28. O, MIELUȘEL SFÎNT
(P.D.C. 34) si b (re)

1. O, Mielușel sfînt, Tu, sus pe Golgota
Sîngele Ți-ai dat. Amin. Aliluia!

Acolo l-ai dat pentru întreg pămînt,
Ca să-l răscumperi, vrînd,
prin sacrificiul sfînt,
Și ai strigat, știind c-ai biruit:
„S-a săvîrșit, s-a săvîrșit!“

2. Cuvînt al vieții, aici pot s-odihnesc,
Pe stînc-aceasta pot sigur să zidesc;
Desăvîrșită e mîntuirea Ta.
Suflete, vrei să crezi? Sigur o vei avea!
Tu nu poți să plătești, El a plătit:
„S-a săvîrșit, s-a săvîrșit!“

3. Isuse, Tu ești biruitor ceresc;
În cînt și laudă vreau să Te preamăresc.
Harul Tău cel sfînt mă ține-nvăluit,
Prin al Tău sînge scump
eu sînt îndreptățit.
Tu cerul pentru noi l-ai dobîndit,
De-aceea-ai zis: „S-a săvîrșit!“

29. DE MOARTE NE-A SCĂPAT
(P.D.C. 36) la b (do)

1. De moarte ne-a scăpat
Dătătorul vieții;
De chinuri S-a-ncărcat
pentru noi, nedrepții.

Refren:

Glorie-n veci Fiului,
glorie-n veci Mielului!
Inima mea Ți-am dat,
ce-am putut aduce,
Dreptul Tău cîștigat
la Calvar, pe cruce.

2. Da, moartea Ta cea grea tot păcatul șterge,
Ai vrut a ne cruța în pierzare a merge!

3. Lăsat-ai tronul Tău pentru omenire,
Tu, Fiu de Dumnezeu, veșnică iubire!

4. În lume cît vom fi, slava Ta cînta-vom,
În veci ne vei iubi, Numele-Ți lăuda-vom!

30. MĂRIRE ȚIE, CEL CE-AI ÎNVIAT!
(P.D.C. 37) mi (si)

1. Mărire Ție, Cel ce-ai înviat!
Numele Tău fie veșnic lăudat!
Noaptea-ntunecoasă viu s-a luminat;
Îngerul din ceruri piatr-a ridicat.

Refren:

Mărire Ție, căci ai înviat!
Numele Tău fie veșnic lăudat!

2. Iată-L, apare! E Cristos Isus!
El, cu mînă tare, moartea a răpus;

Bucură-te dară, tu, al Său popor,
Și-n veci preamărește pe Învingător!

3. Ce biruință! Cristos a-nviat!
Cu El, prin credință, eu am înviat;
De-acum înainte, pe deplin al Său,
Cu-ntreaga-mi ființă cînt Numele Său!

31. MĂRIRE MIELULUI MÎNTUITOR!
(P.D.C. 38) do (do)

1. Mărire Mielului mîntuitor!
Veșnic va fi El al nostru Păstor.
Moartea cea crudă de El fu zdrobită,
Firea cea veche cu El răstignită.

Refren:

Aliluia! Aliluia!
Slăvit, mărit fie Isus!
Moarte și iad El le-a răpus,
Le-a răpus, le-a răpus!

2. Cum alungară pe Domnul Isus,
El, ce în ceruri la Tatăl S-a dus.
Astfel și sfinții, huliți fiind în viață,
Parte au în ceruri de-o cinste măreață.

3. Dar în curînd Domnul iar va veni,
El, Cel slăvit, cu ai Săi va domni!
Sfinții purta-vor, drept mantie, slava,
Cerul, cu ei în unire, cînta-va:

32. SLAVĂ, DOAMNE, ŞI MĂRIRE
(P.D.C. 39) sol (sol)

1. Slavă, Doamne, şi mărire,
Ţie-al nostru bun Păstor!
Cu nespusa Ta iubire
Ne îndrumi spre viitor.

2. Spini purtat-ai pe-a Ta frunte,
Umilit, batjocorit,
Dar prin crucea-Ţi de pe munte
Tu pe veci ne-ai mîntuit.

3. Partea Ta fu suferinţa,
Plînsul, moartea, chinul greu;
Partea noastră-i biruinţa,
Împăcaţi cu Dumnezeu.

33. ISUS A ÎNVIAT!
(P.D.C. 40) do (sol)

1. Isus a înviat! Noi Îl slăvim,
Căci ne-a răscumpărat, ai Lui să fim.

Refren:

Veşnic Îl vom mări,
Căci Cristos din morţi a înviat,
Şi la ceruri lîngă Tatăl S-a-nălţat:
Pentru-ai Săi iubiţi oricînd va mijloci.
A-nviat! A-nviat! Fie veşnic lăudat!

2. Isus a înviat! Noi vom căuta
În viață ne-ncetat a Îl urma.

3. Isus a înviat! Și vom domni,
El ne-a răscumpărat, pentru vecii.

34. CÎNTAȚI PE ISUS CU IUBIRE
(P.D.C. 42) si b (fa)

1. Cîntați pe Isus cu iubire,
Căci El pentru noi a murit;
Lăudați-L și dați-I mărire,
Căci El pentru noi S-a jertfit.

Refren:

Eu vreau să cînt
Pe Mielul de Tatăl sfințit;
Să cînt! Să cînt
Pe Cel ce nespus m-a iubit!

2. Cîntați toți și marea-I putere,
Căci lanțul cel greu El l-a frînt.
Zdrobind moartea prin înviere,
Intrat-a în Locul preasfînt.

3. Cîntați, fiind plini de speranță,
Isus e mereu printre noi!
Veghind, să avem siguranță,
Păstoru-ngrijește de oi.

4. Cîntați pe Răscumpărătorul,
Pe Cel ce e viu pururea,
Pe Domnul și Mîntuitorul,
Ce veșnic ne va îndruma.

35. ÎN DRUMUL MEU
(P.D.C. 44) mi b (sol)

1. În drumul meu au strălucit
Mii raze de iubire,
Ce într-o clip-au limpezit
Cumplita-mi rătăcire;
Și tot ce-a fost întunecat,
Cu blînda Ta privire,
Deplin în mine-a luminat
Nespusa Ta iubire.

Refren:

Iubirea Ta m-a vindecat,
M-a curățit, m-a luminat.
Și-acum Te laud și Te măresc,
O, scump Păstorul meu ceresc.

2. Aliluia! Inima mea
Poate-astăzi să-nțeleagă
Că, Doamne, Tu mi-ai arătat
Iubirea Ta întreagă.
De haru-acesta minunat
Eu n-aveam cunoștință,

Dar cum și mie îmi fu dat,
Ți-aduc recunoștință!

3. Și cine ar putea grăi
A Ta iubire mare,
Ce tot mai mult va străluci,
Pe-ngusta vieții cale?
Isuse, darul Tău slăvit
Mă umple de iubire,
Și sigur, azi, că-s mîntuit,
Îți cînt de fericire!

36. LĂUDAT ÎN VECI DE VECI
(P.D.C. 46) do (mi)

1. Lăudat în veci de veci al Tău Nume să fie!
Tu, Doamne, m-ai primit,
mereu mă vei păzi.
În preajma Ta eu azi sînt plin de voioșie,
Că sînt călăuzit de Tine zi de zi.

2. Trăind în preajma Ta, mulțumire și pace
Trudita-mi inimă în Tine a găsit.
Cuvîntul Tău mai mult,
mereu mai mult îmi place,
Izvorul minunat prin care-s fericit.

3. Venirea Ta curînd este marea-mi dorință,
La Tine-atunci, pe veci,
cu drag m-oi odihni.

Nădejdile de-acum şi-ntreaga mea credinţă
Doar dragoste vor fi
cînd veşnic Te-oi privi.

37. DOAR DOMNULUI SLAVĂ!
(P.D.C. 47) la b (mi)

1. Doar Domnului slavă! Căci El ne-a iubit,
Din marea pierzare El ne-a izbăvit.
El moartea pe cruce umil a primit,
Prin jertfa-I ne duce în raiul dorit.

Refren:

Să-L slăvim, să-L slăvim!
Al Său har să-l vestim!
Să-L slăvim, să-L slăvim!
Noi prin El biruim!
Cîntări de mărire
Deci azi înălţăm,
Cu toţi în unire
Pe El Îl cîntăm.

2. A Sa bucurie alungă nevoi,
Oricine să ştie: Isus e cu noi!
Şi El ne păzeşte, ne-ndeamnă mereu,
Isus ne-nsoţeşte în ceasul cel greu.

38. ACELUIA CE NE-A SPĂLAT
(P.D.C. 48) si b (fa)

1. Aceluia ce ne-a spălat,
Ce vina ne-a iertat
Prin sîngele-I nevinovat,

Refren:

Lui laudă și mărire
Pînă-n veșnicii!

2. Un cîntec nou fie-ntonat,
Căci Mielul înjunghiat
Biruitor a înviat!

3. Isus e-n toate-nvingător!
Lăuda-vom azi în cor
Pe-al nostru scump Izbăvitor.

4. Din ceruri iarăși va veni,
Cu toți Îl vom privi,
Făptura-ntreagă-L va mări.

39. O, NUME SCUMP
(P.D.C. 49) do (sol)

1. O, Nume scump: Isus, Isus!
Cît ne-ai iubit Tu de nespus!
Și azi ne chemi la Tine sus,
O, Nume scump: Isuse!

Refren:
O, ce Nume preamărit!
Oamenilor dăruit!
Eu prin Tine-s mîntuit,
Fii preamărit, Isuse!

2. Prin El sînt eu biruitor,
Prin Numele-I nepieritor,
El e al meu Mîntuitor,
O, Nume scump: Isuse!

3. Oricît am fost eu de greşit,
Prin sîngele-I sînt curăţit,
Prin al Său Nume sînt primit,
O, Nume scump: Isuse!

4. Şi, cînd în cer Îl voi privi,
Eu Numele-I voi preamări,
În veci de veci cu El voi fi,
O, Nume scump: Isuse!

40. HAI SĂ CÎNTĂM CU TOŢI
(P.D.C. 51) do (do)

1. Hai să cîntăm cu toţi în cor:
„Domnul e bun!"
El e un Tată iubitor: „Domnul e bun!"
Voi însă, cei pierduţi, sculaţi!
Sufletul vostru vi-l scăpaţi!
Mîna-I întinsă apucaţi: „Domnul e bun!"

Refren:

Domnul e bun! Domnul e bun!
Hai să cîntăm cu toţi în cor:
„Domnul e bun!"

2. Spunem la toţi cei rătăciţi:
„Domnul e bun!"
Nu-ntîrziaţi, la El veniţi!
„Domnul e bun!"
El pentru voi din cer veni,
Moarte pe cruce suferi,
Prin moarte El ne izbăvi:
„Domnul e bun!"

3. Voi, care L-aţi primit, strigaţi:
„Domnul e bun!"
Cît e de sfînt şi bun gustaţi:
„Domnul e bun!"
El ne-a iubit pe noi întîi,
El este scutul alor Săi,
El ne păzeşte pe-orice căi:
„Domnul e bun!"

41. CER ŞI MARE ŞI PĂMÎNT
(P.D.C. 52) fa (fa)

1. Cer şi mare şi pămînt
Laudă pe Domnul sfînt;

Deci și tu, inima mea,
Cîntă astăzi slava Sa!

2. Soarele strălucitor,
Dînd lumină tuturor,
Lună, stele ce lucesc,
Despre El mărturisesc.

3. Și pămîntul rotunjit,
Care-a fost împodobit
Cu munți, rîuri și cîmpii,
Despre El sînt martori vii.

4. Vedeți păsările-n zbor,
Cum se 'naltă de ușor?
Tunet, trăznet, ploaie, vînt,
Toate-a Domnului robi sînt!

5. Ce adînc și minunat
Mintea mea s-a luminat:
Știu, o, Doamne, Dumnezeu,
Ce ești Tu și ce sînt eu!

42. ISUS, PE CRUCE A MURIT
(P.D.C. 54) do (sol)

1. Isus, pe cruce a murit,
Miel sfînt, fii preaslăvit!
Și moartea Ta m-a izbăvit,
Miel sfînt, fii preaslăvit!

Refren:

Miel sfînt, Miel al lui Dumnezeu,
Dulcele-Ţi Nume preamărim,
Din toată inima-l iubim,
Miel sfînt, fii preaslăvit!

2. Oricui de-acuma voi vesti,
Miel sfînt, fii preaslăvit!
Că moartea Ta mă izbăvi,
Miel sfînt, fii preaslăvit!

3. Plin de credinţă voi cînta,
Miel sfînt, fii preaslăvit!
Tu m-ai scăpat la Golgota,
Miel sfînt, fii preaslăvit!

4. De lume-acum sînt despărţit,
Miel sfînt, fii preaslăvit!
Şi de păcate curăţit,
Miel sfînt, fii preaslăvit!

5. Ales de-al meu Mîntuitor,
Miel Sfînt, fii preaslăvit!
Aştept răpirea sfinţilor,
Miel sfînt, fii preaslăvit!

43. ÎN JURUL TĂU, PĂRINTE SFINTE (P.D.C. 56) mi (mi)

1. În jurul Tău, Părinte sfinte,
Copiii Tăi vin prin Isus,
Încrezători, cu luare-aminte;

Iubirea Ta îi cheamă sus.
Tu Însuți risipit-ai teama,
Prin Duhul Sfînt grăind în ei:
„Ava, Părinte“ și, luînd seama,
Au înțeles cum Tu îi vrei.

2. Departe, în această lume,
Noi rătăceam păcătuind,
Vorbind deșarte, rele glume,
Ne desfătam, la rău gîndind.
Dar mila Ta, o, ce iubire!
Ne-a dat un scump Mîntuitor,
Și, prin a Sa călăuzire,
Ne e și azi Îndrumător.

3. Ce dar ceresc! Ce mare veste!
Isus îmbracă pe căzuți!
Mantia cea de preț El este
Pentru acei ce-au fost pierduți.
Înveșmîntați așa-n mărire,
În casa Ta ne vei primi,
Aleasă, falnică primire!
O, cum putea-vom mulțumi?

4. Strigări de mulțumiri voioase
Răsune pînă-n depărtări!
A Tatălui chemări duioase
Vestite fie prin cîntări!

Ne-mpărtăşim, ceresc Părinte,
Chiar de aici, de pe pămînt,
Cu ale Tale vorbe sfinte,
„Ava“ zicînd. Ce scump cuvînt!

44. O, ISUSE, NUME SFÎNT
(P.D.C. 57) mi b (si)

1. O, Isuse, Nume sfînt,
Ai venit pe-acest pămînt
Să-mplinești al Tău Cuvînt:
Te slăvim, Isuse!

2. Pentru noi Te-ai umilit,
Pentru noi ai suferit,
Pentru noi Tu ai murit:
Te slăvim, Isuse!

3. Pentru clipa cînd, smerit,
Chinul morții L-ai primit,
Pentru viața ce-ai jertfit:
Te slăvim, Isuse!

4. În grădina Ghețimani,
Înfruntat-ai pe Satan,
Biruind pe-acest dușman:
Te slăvim, Isuse!

5. Pentru cupa ce-ai sorbit,
Pentru chinul Tău cumplit,

Pentru tot ce-ai suferit:
Te slăvim, Isuse!

6. Pentru crucea ce-ai purtat,
Pentru sîngele-Ți vărsat
Și prin care ne-ai iertat:
Te slăvim, Isuse!

7. Fiindcă mult Tu ne-ai iubit
Și murind, ne-ai mîntuit,
Fii în veci de veci slăvit!
Te slăvim, Isuse!

45. SLAVĂ, SLAVĂ ȚIE, DOAMNE
(P.D.C. 58) fa (la)

1. Slavă, slavă Ție, Doamne,
Slavă Numelui Tău sfînt!
El ne dă iubire, pace
Între oameni pe pămînt!
Aliluia, aliluia, aliluia, amin!

2. Îngerii, în orice oră,
Laudă marile-I minuni;
Iară sfinții ce-L adoră
Îi arunc-a lor cununi:
Aliluia, aliluia, aliluia, amin!

46. AL TĂU NUME SCUMP, ISUSE
(P.D.C. 59) fa (la)

1. Al Tău Nume scump, Isuse,
E-ntre toate cel mai sfînt.
Ție toate-Ți sînt supuse,
Sus în cer și pe pămînt.
Nume ce vestești iubire,
Darul tău reverși mereu;
Lumii-ntregi îi dai de știre
Dragostea lui Dumnezeu.

2. Dragoste desăvîrșită
De la Tatăl ne-ai adus,
O cunună pregătită
Pentru cel ce Ți-e supus.
Înălțat prin suferință,
Pe pierduți i-ai mîntuit,
O, cîtă recunoștință
Pentru Numele-Ți mărit!

3. Pentru cei în suferință
Plîns-ai și Te-ai umilit,
Pentru cei ce au credință
Trupul Tău a fost jertfit!
Și pe fața Ta curată
Sînge, lacrimi s-au unit,
Pe cel rău ca să-l abată
De la drumul său greșit.

4. O, Isuse-a Ta cunună
Fu de spini pe-acest pămînt;
Azi aleșii Tăi se-adună
Și slăvesc Numele-Ți sfînt.
Voia Ta li-i desfătare,
Fericiți la Tine vin,
Azi, în zi de sărbătoare,
Cu iubire Ți se-nchin.

47. SLĂVIT FII, ISUSE!
(P.D.C. 60) fa (fa)

1. Slăvit fii, Isuse!
Tu ești Domnul meu,
M-ajuți Tu în lume,
în drumul cel greu;
Ți-aduc astăzi mulțumire
de tot ce mi-ai dat.
Iertat fiind, în pace sînt;
fii, Doamne-n veci lăudat!

2. Purtat-ai pe cruce
al meu greu păcat;
Prin jertfa Ta scumpă,
eu azi sînt iertat.
Oricînd, cu recunoștință,
vreau să Te slujesc
Și-ntreagă voința mea
pe veci să-Ți dăruiesc.

3. Privind tot la Tine,
mai mult Te iubesc.
Tăria credinței
în Tine-o găsesc.
O, cum voi putea vreodată
a Îți mulțumi,
Că pentru al meu păcat
primiși a Te jertfi.

4. Pe veci în mărire,
cu Tine voi fi.
Privirea-Ți cerească
mă va-nvălui.
Iubirea de-acum
atunci se va desăvîrși.
Alături de Tine fiind,
mai mult Te voi iubi!

48. ÎN JURUL TĂU NOI ADUNAȚI
(P.D.C. 61) sol (sol)

1. În jurul Tău noi, adunați,
Simțim dorita Ta Ființă
Și sîntem binecuvîntați;
Plini sîntem de recunoștință!
Deci voim să-Ți mulțumim,
Căci, oricînd, pe orișicine
Tu îl primești cu drag la Tine:
Cu laude astăzi noi venim. Bis

2. Da, Doamne, Tu ne-ai sfătuit,
Cu toţi cînd sîntem împreună,
Să fie oricine umilit
Şi-oricare să Ţi se supună.
Noi dorim să Te slăvim,
C-al Tău Nume-n strălucire
Nu-i întrecut de-ntreaga fire:
Cu Tine-n veci dorim să fim. Bis

3. Tu ai venit pe-acest pămînt
Să împlinești voința sfîntă
Şi-al Tatălui preascump Cuvînt.
Răscumpărații azi Te cîntă.
În curînd în cer uniţi,
În trup nou prin preschimbare,
Dup-a Ta sfînt-asemănare,
Vom fi în veci preafericiţi. Bis

49. MAI MULT SĂ TE IUBESC
(P.D.C. 62) la b (mi)

1. Mai mult să Te iubesc, Doamne, aş vrea,
Din inimă doresc a Te ruga:

Refren:

Mai mult să Te iubesc, Mîntuitorule!
Să te iubesc, să Te iubesc!

2. Nu-n Tine căutam scăparea mea;
Azi însă mă îndrept spre mila Ta.

3. Griji de vor apăsa şi crucea grea,
Cu Tine-a le purta e grija mea.

50. VENIŢI CREŞTINI, CU TOŢII
(P.D.C. 63) mi b (mi)

1. Veniţi creştini, cu toţii,
Pe Domnul să-L slăvim!
Cîntare să-I aducem,
Veniţi să-L preamărim!

2. El e Păstorul nostru,
Supuşi noi să-L urmăm,
Cu inimă smerită,
Glasu-I să ascultăm.

3. Ajută-ne, o, Doamne,
Aici pe-acest pămînt,
Să împlinim prin Tine
Cuvîntul Tău cel sfînt!

4. Şi, cînd nevoi ne-apasă,
Tu nu ne vei lăsa;
Vrei c-a Ta turm-aleasă
Să cînte lauda Ta!

51. PRIMIȚI CU TOȚII AZI ÎN DAR
(P.D.C. 65) do (sol)

1. Primiți cu toții azi în dar
Vestea cea bună și-al ei har.
Isus muri, fiind răstignit,
Da, pentru noi a pătimit.

Refren:

Deci cine crede și L-a primit
Poate să știe că este mîntuit!
Deci cine crede și L-a primit
Poate să știe că este mîntuit!

2. Pentr-orice om și-orice păcat
Isus ca jertfă a fost dat;
Prin moartea Lui răscumpărat
Poți fi iertat, poți fi curat.

3. Vestea cea bună s-o primiți,
Prin ea iertare dobîndiți.
Să ascultați dar glasul Lui,
Predîndu-vă azi Domnului.

52. ÎȚI MAI LIPSEȘTE PACE
(P.D.C. 66) la b (mi)

1. Îți mai lipsește pace și fericire n-ai,
Nimica nu poți face cu jalea ce o ai.

Refren:

O, de-ai putea tu crede,
Minuni mari ai vedea...
Întotdeauna Domnul
Cu drag te-ar ajuta.

2. Numai la El e pace, la El sînt alinări,
Căci Domnului Îi place să vindece dureri.

3. Zadarnic cu păcatul te lupți tu zi de zi,
Nu poți afla la altul odihna ce-ai dori.

4. Ce este adevărul? Te-ntrebi ne-ncrezător,
Și-n cele ce-s văzute cauți tainicul izvor.

Refren:

Dar de voiești a crede,
Minuni mari vei vedea...
Isus e Adevărul,
El pace îți va da!

53. ISUS CUMPLIT A SUFERIT
(P.D.C. 67) si b (fa)

1. Isus cumplit a suferit
Pe cruce răstignit,
Dar spre tîlharul păcătos,
Cu dragoste S-a-ntors.

Refren:

Da, iertarea Lui
El o dă oricui;
Și toți cîți vin umili și-o cer
Vor fi cu El în cer.

2. El blînd durerea a răbdat,
De noi El S-a-ndurat.
El m-a iubit, El te-a iubit,
Murind S-a dăruit.

3. Eu recunosc c-al meu păcat,
Nu poate fi spălat
Decît prin jertfa lui Isus:
Lui vreau să-I fiu supus.

54. UNDE-I COPILUL MEU ACUM?
(P.D.C. 69) sol (si)

1. Unde-i copilul meu acum?
Rătăcește-n noaptea grea!
O fi pe un cîmp, o fi pe drum?
Să-l scap, eu să mor aș vrea!

Refren:

Oh, unde-i copilul meu?
Oh, unde-i copilul meu?
Căutați-mi pe iubitu-mi copil,
Oh, unde-i copilul meu?

2. Cît de cuminte, drăgălaș,
Cît era de-ascultător!
Averi și mărire dare-i-aș
Să-l am iar pe-al meu odor!

3. O, de-aș putea să te mai văd,
În căminul voios, plăcut!
Scăpat să te știu de la prăpăd;
Sînt omul cu un fiu pierdut!

4. Mergeți, căutați-l, nu-l lăsați,
Și spuneți-i că plîng mereu,
Căutați-l mereu, pîn' ce-l aflați;
De-ar ști el cît sufăr eu!

55. VIN' LA ISUS
(P.D.C. 70; C.Ev. 237) sol (sol)

1. Vin' la Isus, vin' la Isus,
Vin' la Isus acum!
Acum, vin' la Isus,
Vin' la Isus acum!

2. Plîngi păcatul, plîngi păcatul,
Plîngi păcatul acum!
Acum, plîngi păcatul,
Plîngi păcatul acum.

3. El te-ascultă, El te-ascultă,
El te-ascultă acum!

Acum, El te-ascultă,
El te-ascultă acum!

4. El te iartă, El te iartă,
El te iartă acum!
Acum, El te iartă,
El te iartă acum!

5. Te iubește, te iubește,
Te iubește acum!
Acum, te iubește,
Te iubește acum!

56. AI FOST OARE CURĂȚIT?
(P.D.C. 71) la b (do)

1. Ai fost oare curățit și înnoit?
Te-a spălat sîngele lui Isus?
Și născut de sus, iertat și mîntuit?
Împăcat oare ești cu Isus?

Refren:

Înnoit? Izbăvit?
Ești tu oare prin El mîntuit?
Ți-este sufletu-mpăcat și liniștit
Și prin sîngele scump curățit?

2. Veghetor ești oare, viața-ți cercetînd?
Te-a spălat sîngele lui Isus?

Ești condus de Domnul,
Cuvîntu-I urmînd?
Te-a spălat sîngele lui Isus?

3. De-ar veni Isus, cum oare te-ar găsi?
Te-a spălat sîngele lui Isus?
O, gîndește-n veșnicie cum vei fi?
Te-a spălat sîngele lui Isus?

4. Hotărăște dar de-acum al tău destin:
Te-a spălat sîngele lui Isus?
Vrei să aibă un sfîrșit amaru-ți chin,
Azi primind sîngele lui Isus?

57. CE DULCE E BUNA VESTIRE
(P.D.C. 72) mi (si)

1. Ce dulce e buna vestire,
Ce sunet plăcut și duios!
Isus, cu nespusă iubire,
Se-ndreaptă spre cel păcătos!

Refren:

O, crede în marea Lui milă!
Atît de mult El ne-a iubit,
Încît, cu inima umilă,
Pe lemn pentru noi a murit.

2. Isus, din slava Lui cerească,
Veni ca Om pe-acest pămînt,

Umil, supus să Se jertfească,
Lăsîndu-ne al Său Cuvînt!

3. La El vin', căci e-atotputernic,
Cu toată povara-ți să vii.
Oricît ai fi fost de netrebnic,
De crezi, azi iertat tu vei fi.

4. Şi nimeni nu este în stare
De chinul tău a te scăpa;
Isus, singur El milă are;
Iertînd, orice chin îţi va lua.

58. VOI, CE-N FAȚA JUDECĂȚII
(P.D.C. 73) fa (la)

1. Voi, ce-n fața judecății
Tremurînd și goi veți sta,
Haina sfîntă a dreptății
Veniți grabnic a-mbrăca!
Singur Isus, singur Isus
Poate astăzi să v-o dea!
Singur Isus, singur Isus
Poate astăzi să v-o dea!

2. Voi, ce-n jale și durere
Vă petreceți viața jos,
Tresăltați de bucurie,
Fiți cu cugetul voios,

Căci în ceruri, căci în ceruri
Vă aşteapt-Isus Cristos!
Căci în ceruri, căci în ceruri
Vă aşteapt-Isus Cristos!

3. Voi, trudiţi de remuşcare,
Sau voi drepţi închipuiţi,
Recunoaşteţi deopotrivă
Că sînteţi pierduţi, greşiţi.
Cu grăbire, cu grăbire,
Azi la Domnul să veniţi!
Cu grăbire, cu grăbire,
Azi la Domnul să veniţi!

4. Veniţi fără de zăbavă
La Cel viu din veşnicii!
El vă va-mbrăca în slavă;
De ce oare n-aţi veni?
Pe cei grabnici la venire
Mîntuitorul îi va iubi!
Pe cei grabnici la venire
Mîntuitorul îi va iubi!

59. LA GOLGOTA, PE CRUCE
(P.D.C. 74) si b (re)

1. La Golgota pe cruce,
un scump izvor avem,
Ce tuturor ne-aduce iertare, dacă vrem.

Acest izvor șoptește: „O, vino fiu pierdut,
Căci Domnul te iubește,
nu-i vreme de pierdut!"

Refren:

Vezi, Isus murind pe cruce
A dat pentru oricine
Iertare de orice păcat;
Ea e și pentru tine!

2. Azi lanțul de păcate te ține strîns legat,
Și cugetu-ți se zbate, de remușcări purtat.
Dar sîngele ce curge din rana lui Isus
Pe tin' te poate smulge,
ducîndu-te-n cer sus.

3. Ah, vino, deci, îndată, voința-ntreagă dă-I,
Căci El de tot te scapă, de-ntunecate căi.
Și-atunci în fericire în veci cu El vei fi,
Iar scumpa Lui iubire oricînd te va-nsoți.

60. PE ISUS CU A SA PACE
(P.D.C. 78) si b (fa)

1. Pe Isus cu a Sa pace,
Spune-mi, suflet, L-ai primit?
Pe Isus ce singur face
Din pierdut, un mîntuit,
Pe Isus oare-ai primit?
Vezi ce mult El te-a iubit!

2. Pe Isus și bucuria
Le-ai primit și tu în dar?
În dureri ți-e El tăria?
Ți-e de-ajuns cu al Său har?
Pe Isus oare-ai primit?
Vezi ce mult El te-a iubit!

3. Pe Isus și viețuirea-I
Pentru veci oare-ai primit?
Pe Isus, care mărirea-I
Pentru tine-a părăsit,
Pe El oare L-ai primit?
Vezi ce mult El te-a iubit!

4. Pe Isus și a Sa pace
De le ai, ești fericit;
Lui Isus caută de-I place,
Ascultînd necontenit.
Pe Isus deci L-ai primit?
Da! Căci El m-a mîntuit!

61. DOMNUL ISUS ȘI-ASTĂZI
(P.D.C. 80) si b (re)

1. Domnul Isus și-astăzi cheamă,
Cheamă la sînu-I iubit
Sufletul care cu teamă
De păcat este orbit!

Vino, căci El te primește!
Pasul de ce ți-ai oprit?
Vino, Isus te iubește!
Vino, vei fi fericit!

2. Da, El a plîns pentru tine,
Chinul cel greu suferi;
Astăzi la tine El vine;
Nu vrei tu oare a-L primi?
Sîngele Lui scump stropit-a
Calea pe care a mers,
Pentru noi toți suferit-a,
Orice păcat El ne-a șters!

62. AZI, ISUS ÎȚI VORBEȘTE IAR
(P.D.C. 83) sol (si)

1. Azi, Isus îți vorbește iar.
Ah, ce iubit cuvînt!
Și-ți vestește un mare dar.
Ah, ce iubit cuvînt!
Harul Său iartă toate
Ale tale păcate.

Refren:

Sfîntu-I cuvînt cît e de scump! } Bis
Ah, ce iubit cuvînt! }

2. El chemarea Și-a re-nnoit.
Ah, ce iubit cuvînt!

Pe tine Domnul te-a iubit.
Ah, ce iubit cuvînt!
Glasul Lui azi te cheamă,
Vrei să-l iei tu în seamă?

3. Pentru toți e chemarea Lui.
Ah, ce iubit cuvînt!
Glasul blînd al Păstorului,
Ah, ce iubit cuvînt!
Sufletu-mi astăzi vine,
O, Isuse, la Tine!

63. VIN' CU SARCINA-ȚI LA CRUCE
(P.D.C. 85) la b (mi)

1. Vin' cu sarcina-ți la cruce,
Obosit, pribeag;
Neobosit, Isus ți-o duce
Cu mult drag!

2. Nu vezi tu cum El primește
Moartea-n locul tău?
Nu vezi tu cum Îl jertfește
Dumnezeu?

3. Acolo, Neprihănitul
Duce-al tău păcat;
Tatăl pe-al Său Fiu, iubitul,
N-a crutat.

4. Acolo, orice prihană
Vrea El a-ți ierta,
Și îți poate orice rană
Vindeca!

5. Pace, viață, bucurie
Curg din jertfa Lui:
Slav-acum și-n veșnicie
Mielului!

64. DULCE AZI TE CHEAMĂ
(P.D.C. 87) fa (fa)

1. Dulce azi te cheamă glasul lui Isus
Și duios te-ndeamnă să-I fii supus.

Refren:

Dă-I inima ta! Totul El ți-a dat.
Crede, nu pregeta! Vei fi iertat.

2. Mergi pe-a Sa cărare, lasă-te condus;
Nimeni nu-i mai tare decît Isus!

3. El ți-e ocrotirea, nu fi-ngrijorat;
Ștearsă-i osîndirea și-orice păcat.

4. Sarcina-ți la cruce dacă I-ai adus,
Pace îți aduce Domnul Isus.

65. ISUS O UȘĂ NE-A DESCHIS
(P.D.C. 90) do (sol)

1. Isus o ușă ne-a deschis,
Prin jertfa-I de pe cruce,
Prin ea intrăm în Paradis,
Doar El de ne conduce.

Refren:

Stăpînul meu, Îți mulțumesc,
Tu ușa mie mi-ai deschis,
Să pot intra
și eu în casa Ta.

2. Deschisă-i ușa-celora
Ce dornici sînt de pace;
Voioși ei pot intra prin ea,
Căci fericiți îi face.

3. Lumina lumii e Isus,
Cărarea luminează;
A nopții negură s-a dus
Și frica încetează.

4. Supuși chemării ce-auzim
Și cu recunoștință,
Plini de nădejde noi pășim
Spre sfînta locuință.

66. CUGETUL TĂU SUFERIT-A
(P.D.C. 92) do (sol)

1. Cugetul tău suferit-a nespus
Şi te-ai zbătut, dar în zadar.
Şi tu, de vrei, poţi afla în Isus
Pace, în scumpul Său har.

Refren:

Vino la El, vino la El;
Vin' la Isus şi urmează-L
Apoi cu mult zel!

2. Greu cu păcatul luptat-ai mereu,
Ai suferit, te-ai chinuit,
Dar izbăvire îţi dă Dumnezeu,
Astăzi, prin Fiul iubit.

3. Viaţa ta va fi un nou răsărit,
Căci fericit, reînnoit,
Totul primi-vei prin El, Cel slăvit,
Căci El totul a-mplinit.

67. CURÎND DOMNUL IAR VA VENI
(P.D.C. 94) sol (si)

1. Curînd Domnul iar va veni;
Gata eşti?
Cu drag El în cer te-ar primi;
Gata eşti?

Refren:

Gata ești, gata ești,
Gata ești în fața-I a sta?
Gata ești, gata ești?
În curînd ceasul va suna.

2. Curînd ceasul greu va suna;
Gata ești?
Cînd moartea-n fața-ți va sta;
Gata ești?

3. Vei fi judecat de Cristos;
Gata ești?
Cuvîntul Său fi-va tăios;
Gata ești?

4. Ferice de cei mîntuiți;
Gata ești?
Căci fi-vor în ceruri primiți;
Gata ești?

68. EU VREAU SĂ IERT AL TĂU PĂCAT
(P.D.C. 95) la b (mi)

1. Eu vreau să iert al tău păcat,
Căci am zărit a ta-ntristare;
Eu vreau să-ți dau har și iertare,
Voința ta de Mi-ai predat.
De mult Eu stau și bat la poartă,
Mîntuitorul tău Eu sînt;

Iubirea Mea la tin' Mă poartă,
Dar nu-Mi răspunzi nici un cuvînt.

2. Știi tu că moarte-am suferit?
Că pentru tine-aici pe lume
Eu am venit, și al Meu Nume
De oameni fu batjocorit?
Da, an de an, adăpostire
În a ta inim-am cerut;
Răspuns la toat-a Mea iubire
Tu nu Mi-ai dat nici un cuvînt.

3. O, tu la Min' te vei gîndi,
Al morții sol cînd va să vie;
Deci vino azi, la Apa Vie,
Cu Mine-n pace-atunci vei fi.
Alături și-azi Mă lași în cale
Și nu răspunzi la al Meu har?
O, cum, în clipa morții tale,
Mă vei chema poate-n zadar!

4. Ah, pînă cînd voi aștepta
Ca tu s-asculți de-a Mea chemare?
De ce n-auzi a Mea strigare?
Trecutu-ntreg îți voi ierta.
De mult Eu stau și bat la poartă...
Mîntuitorul tău Eu sînt,
Iubirea Mea la tin' Mă poartă,
Zi „da", acest singur cuvînt!

69. MULȚIMEA-ȚI DE PĂCATE
(P.D.C. 96) la b (mi)

1. Mulțimea-ți de păcate
Isus pe cruce le-a purtat,
Și-au fost spălate toate,
Și-au fost spălate toate,
Prin sîngele-I pe lemn vărsat!

Refren:

Crezînd, iertare poți afla,
Dar nu cu plată, ci în dar.
Isus, Isus te-mbracă cu-al Său har.

2. Întreaga-ți suferință
S-o spui Mîntuitorului;
Predă-I a ta voință
Predă-I a ta voință,
Căutînd a face voia Lui.

3. El dă oricui Îi cere,
De-ar fi oricît de păcătos,
Iertare și putere,
Iertare și putere,
Și-l ia la sînul Său duios.

4. Deci las' orice-ndoială,
Cu pace vei fi răsplătit;
Și-atunci fără sfială,
Și-atunci fără sfială,
Cînta-vei: „Eu sînt mîntuit!"

70. GLASU-I LA NOI COBOARĂ
(P.D.C. 97) mi (sol)

1. Glasu-I la noi coboară, din cer de sus;
Pe vinovați îi cheamă Domnul Isus.
De vreun păcat te-apasă
și fapte greu de spus,
Cu toate vino-n grabă, vin' la Isus!

2. Puternic Fiul este a libera
Pe cel care privește la Golgota.
El crucea grea pe munte în locul tău a dus
Și spini avu pe frunte, Domnul Isus!

3. Pe cel ce El îl spală este curat,
De-a șarpelui momeală e liberat.
De-acum în el trăiește omul născut de sus,
Duh Sfînt îl cîrmuiește, e cu Isus!

4. Nimic să nu te-oprească să vii acum,
El o să-ți întărească al vieții drum.
Credința biruiește și scapă de păcat,
Crede deci și-L primește, vei fi scăpat.

71. OSTENIT EȘTI ȘI ÎN GREA
(P.D.C. 98) si b (fa)

1. Ostenit ești și în grea durere,
Spune-I lui Isus! Spune-I lui Isus!
Inima-I plină e de mîngîiere,
Spune-I toate lui Isus!

Refren:

Spune-I lui Isus, spune-I lui Isus,
Bine primit vei fi sus!
El te-nțelege,
Vrea să te dezlege,
Spune-I toate lui Isus!

2. El îți vede a ta întristare,
Spune-I lui Isus! Spune-I lui Isus!
El singur poate să-ți dea vindecare,
Spune-I toate lui Isus!

3. Chiar trecutul de te chinuiește,
Spune-I lui Isus! Spune-I lui Isus!
El șterge totul, El te mîntuiește,
Spune-I toate lui Isus!

4. Viitoru-ți de te îngrozește,
Spune-I lui Isus! Spune-I lui Isus!
Pe cale lîngă tine El pășește,
Spune-I toate lui Isus!

72. CE MĂ SPALĂ DE PĂCAT?
(P.D.C. 99; C.Ev. 319) sol (sol)

1. Ce mă spală de păcat?
Doar Isus prin al Său sînge.
Mîntuire und' să caut?
La Isus în al Său sînge.

Refren:

Sîngele-I scump vărsat
Ne spală de păcat.
Prin El poți fi curat,
Sîngele-I iertare ne-a dat.

2. Cine pace îmi va da?
Doar Isus cu al Său sînge.
Și-al meu cuget împăca?
Doar Isus cu al Său sînge.

3. Cine poate-ndreptăți?
Doar Isus cu al Său sînge.
Cine poate izbăvi?
Doar Isus cu al Său sînge.

4. Cine e nădejdea mea?
Doar Isus cu al Său sînge.
Cine loc în cer să-mi dea?
Doar Isus cu al Său sînge.

73. REVINO LA TATĂL
(P.D.C. 100) re b (la)

1. Revino la Tatăl, copil rătăcit!
Cu lacrimi Îl roagă și zi-I: „Am greșit!"
Oricînd El te iartă, de vii umilit,
De bați l-a Sa poartă, ești bine primit.

2. Revino la Tatăl, iertare să-ți dea;
Încearcă și caută-L, și-n față a-I sta.
El mîna-Și întinde spre tine acum,
Umil tu I-o prinde, căci Tatăl e bun.

3. Revino la Tatăl, de ce-ai zăbovi?
În slava Lui iată-L, te-așteaptă să vii,
Căci El cu iubire un dar ți-a gătit:
E Vestea cea Bună, prin ea ești primit.

4. Revino la Tatăl, revino grăbit,
Și sufletu-ți scapă de chin nesfîrșit.
Din moarte la viață tu azi poți să treci
Și-a Tatălui față privi-vei în veci.

74. NOI PLUTI-VOM
(P.D.C. 103) re (re)

1. Noi pluti-vom, ce fericire,
Către Portul cel dorit,
Însoțiți fi-vom cu iubire
De Isus Cel preaiubit.

Refren:

Vin' cu noi, totul este gata,
Nimănui nu se cere plata.
Nici furtună și nici vifor,
Griji și teamă, toate pier.
Nici furtună și nici vifor,
Noi călătorim spre cer!

2. Spre pornire sosit-a ceasul
Către țara cea de sus,
N-auzi tu cum te cheamă glasul
Cel duios al lui Isus?

3. Și la țărmul dorit sosi-vom
Și-om găsi pe toți ai Săi,
Răsplătiți toți acolo fi-vom
Și ne-om odihni apoi.

4. În curînd noi zări-vom Portul,
Locul cel dorit și sfînt.
Ești și tu oare gata-n totul
Să urmezi al Său Cuvînt?

75. AZI PRIVEȘTE LA DOMNUL (P.D.C. 112) sol (sol)

1. Azi privește la Domnul pe cruce răstignit
Și-nțelege ce crunt a suferit,
Cum prin jertfa-I pe tine
de iad te-a izbăvit,
Și te-ntoarce la El umilit.
Ce mare har!
Pentru tine a fost răstignit, a suferit;
Azi primește-L și fii fericit!

2. Pentru ce oare El astfel fost-a chinuit?
Pentru ce moarte crud-a suferit?
Pentru tine, păcatele El ți-a ispășit,

Azi prin El poți în cer fi primit.
Ce mare har!
Pentru tine a fost răstignit și chinuit;
Azi primește-L și fii fericit!

3. Niciodată în stare prin tine nu vei fi
Ca să scapi tu de vină și păcat,
Pînă nu vei primi Domnul a te izbăvi;
Al Său sînge te face curat.
Ce mare har!
Căci Isus te primește,
și-n veci cu El vei fi;
Azi primește-L și fii fericit!

76. BATE, BATE!... CINE EȘTI?
(P.D.C. 113) mi b (sol)

1. Bate, bate!... Cine ești?
Spune-mi, oare ce dorești?
De ce, călător străine,
L-a mea ușă ai venit?
Cine te-a trimis la mine?
Pari un sol din cer sosit.

2. Eu sînt, Eu sînt, Domnul tău!
Nu vrei s-auzi glasul Meu?
Pentru ce Mă lași afară?
Deschide-ți inima ta,
Făr' de Mine o să piară
Al tău suflet pururea.

3. Iată, Doamne, Domnul meu,
Cunosc, cunosc glasul Tău!
Harul Tău e-atotputernic:
Inima-mi a Ta va fi.
Fă în ea locaș prielnic,
Unde să poți locui.

77. AH, CINE POATE SĂ TE-NDRUME
(P.D.C. 114) mi b (mi)

1. Ah, cine poate să te-ndrume
Spre fericirea ce-o dorești?
Nu poate nimeni, nime-n lume,
Doar prin Isus ai s-o găsești.

Refren:

Spre El în grabă deci te-ndreaptă,
Prin a Sa jertfă ești primit.
Cu brațe-ntinse El te-așteaptă,
Vei fi iertat și fericit.

2. Destulă vreme în robie,
Te-ai chinuit, dar în zadar!
Ascultă azi a Lui solie
Și liber fi-vei doar prin har.

3. Isus n-alungă niciodată
Pe cine-I cere ajutor;
Cere-I și tu, acum, îndată,
Și îți va da bunul Păstor.

78. ORICE PĂCAT

(P.D.C. 117) re (fa)

1. Orice păcat, orice păcat
Isus mi l-a iertat.
Orice păcat, orice păcat
Isus mi l-a iertat.

2. Îngrijorări, îngrijorări
Nu sînt pe-a Lui cărări.
Îngrijorări, îngrijorări
Nu sînt pe-a Lui cărări.

3. Le-a nimicit, le-a nimicit
Cînd a fost răstignit.
Le-a nimicit, le-a nimicit
Cînd a fost răstignit.

4. În veșnicii, în veșnicii
Nu vrei cu El să fii?
În veșnicii, în veșnicii
Nu vrei cu El să fii?

5. Ești așteptat, ești așteptat,
Isus azi te-a chemat.
Ești așteptat, ești așteptat,
Isus azi te-a chemat.

6. Nu zăbovi, nu zăbovi,
Și tu primit vei fi.
Nu zăbovi, nu zăbovi,
Și tu primit vei fi.

79. ÎN DURERI, TU MI-ARĂȚI FAȚA
(P.D.C. 119) si b (re)

1. În dureri, Tu mi-arăți fața
Şi-mi grăieşti cu-al Tău Cuvînt;
De nădejdi îmi umpli viața
Prin Isus, prin Duhul Sfînt.
Da, primesc a Ta iertare,
Şi primesc slăvitu-Ți dar;
Cum putea-voi fi în stare
Să răspund l-atîta har!

2. Cînd gîndesc, sufletu-mi geme,
Cît am fost de rătăcit;
Celui rău atîta vreme
Prin păcat eu am slujit!
Dar aflat-am cum pe cruce
Cu iubire Te-ai jertfit,
C-a Ta moarte pace-aduce:
Deci la Tine am venit.

3. Dar Tu știi că n-am putere
Să păşesc pe calea Ta;
Sufletu-mi la Tine cere
Ajutor, și mi-l vei da.
Fără Tine nu e viață
Şi nu pot face nimic;
Vreau de azi să fiu pe față
Al Tău vrednic ucenic.

80. O, SCUMPĂ ZI
(P.D.C. 120) sol (re)

1. O, scumpă zi, cînd am venit
La Tine, scump Păstorul meu!
În inimă eu Te-am primit
Și știu de-atunci că sînt al Tău.

Refren:

Scumpă zi, scumpă zi,
Iubirea Ta cînd mă primi!
Voi priveghea, mă voi ruga,
Cu Tine-oricînd m-oi bucura!
Scumpă zi, scumpă zi,
Cînd haru-Ți, Doamne, mă primi!

2. Orice păcat Tu mi-ai spălat
Cu sînge sfînt, la Golgota;
Acolo m-ai încredințat,
Isuse, de iubirea Ta.

3. De-atunci eu sînt în Legămînt,
Sigiliul Tău pe mine-ai pus.
Mă-ndreaptă Tu, cu-al Tău Cuvînt,
Spre locul meu la Tine sus.

4. În Tine-am pus nădejdea mea,
Știu, Doamne, că vei reveni;
Iubirea Ta și slava Ta
În veci de veci voi preamări.

81. AȘA CUM SÎNT
(P.D.C. 121) sol (re)

1. Așa cum sînt, plin de păcat,
Vin pentru sîngele-Ți vărsat.
De mine Tu Te-ai îndurat,
Isuse, la Tine vin!

2. Așa cum sînt, rău, vinovat,
Scăparea-n mine n-am aflat.
În sîngele-Ți să fiu spălat,
Isuse, la Tine vin!

3. Așa cum sînt, și-ncredințat
De-al Tău Cuvînt ce mi-a fost dat,
Să-mi fie sufletul scăpat,
Isuse, la Tine vin!

4. Așa cum sînt, Tu m-ai poftit,
Și, Doamne-acuma am venit,
Eu m-am predat, Tu m-ai primit:
Isuse, eu sînt al Tău!

82. DOAMNE, MILA TA MĂ CHEAMĂ
(P.D.C. 125) fa (la)

1. Doamne, mila Ta mă cheamă,
Tu pe nume mă numești;
Vrînd s-alungi întreaga-mi teamă,
Tu în mine locuiești.

2. Inima-mi a Ta să fie,
Tu să-mi fii mereu Păstor!
Orice fac, oricînd să știe
Ochiul Tău cel veghetor.

3. Tu jertfit-ai a Ta viață;
Cît ai fost de-ndurător!
Să privesc iubita-Ți fața,
Sus în cer, îmi este dor!

83. FERICIT CĂ-S IERTAT
(P.D.C. 126) do (sol)

1. Fericit că-s iertat, Doamne, azi Te măresc,
Sîngele-Ți, o, Miel sfînt,
de păcat m-a spălat.
Cred în dragostea Ta, bucuros Te slăvesc!
Viața Tu Ți-ai jertfit, mîntuirea mi-ai dat.

Refren:

Slăvit fie Domnul meu,
El m-a iubit mereu!
Azi, de Cristos primit,
Sînt mîntuit!

2. Căci am fost greu rănit, de Satan rău legat,
Dar am fost vindecat, jertfa Ta m-a scăpat!
De nevoi și dureri, de căderi și păcat,
Sîngerînd pe Calvar, Doamne,
Tu m-ai scăpat!

3. Pacea Ta am primit,
vreau să cînt haru-Ţi sfînt.
Te-am căutat, Te-am aflat, azi sînt fericit,
Şi doresc, cît voi fi înc-aici pe pămînt,
Să-mplinesc voia Ta. Fii în veci preamărit!

84. ÎN NEMĂRGINITA-ŢI MILĂ
(P.D.C. 128) do (do)

1. În nemărginita-Ţi milă,
Doamne, ştiu că poţi ierta
Marea şi adînca-mi vină,
Şi păcatul a-mi uita.

Refren:

Isuse vin! La Tine vin!
Aşa cum sînt, la Tine vin.
Isuse vin! La Tine vin!
Aşa cum sînt, azi vin!

2. Am trăit o viaţă tristă,
Înfruntînd voinţa Ta;
Inima-mi stătea închisă,
Cînd a Ta însîngera.

3. O, Isuse, vreau din suflet
Ţie să mă dau pe veci;
Să-nsoţeşti întregu-mi umblet,
Ţie voia mea s-o pleci.

4. Aliluia! Slavă Ție!
M-ai scăpat de jugul greu,
Și-nspre-a Ta Împărăție
Duce astăzi drumul meu.

85. RÎU DE APĂ REVĂRSATĂ
(P.D.C. 129) sol m (sol)

1. Rîu de apă revărsată
E, Isus, iubirea Ta,
Pace, milă nesecată
Care curge pururea.

Refren:

Cred în jertfa Ta, Isuse,
Ce pe cruce ai adus.
Prin durerile-Ți nespuse,
Pot intra în ceruri, sus!

2. Mai departe să răsune
Vestea ce ne-a mîntuit,
Orice suflet să audă
De Isus cel răstignit!

3. Orice inim-osîndită,
Pentru care ai murit,
Să se-ntoarcă umilită
Către Tine, Fiu slăvit!

86. VREI TU SĂ SCAPI
(P.D.C. 130) si b (fa)

1. Vrei tu să scapi de grozavul păcat?
Te-ncrede-n Isus, în sîngele-I sfînt.
Vin', al tău suflet va fi curățit,
Te-ncrede-n scump sîngele Lui.

Refren:

Minunat dar, sîngele-I jertfit
M-a spălat, curățit.
Și prin El azi eu sînt mîntuit.
Lăudat fie-n veci și slăvit!

2. Vrei tu de patimi să fii liberat?
Te-ncrede-n Isus, în sîngele-I sfînt.
Fi-vei prin El pe deplin curățit,
Te-ncrede-n sfînt Numele Lui.

3. Vrei tu în pace deplină să fii?
Te-ncrede-n Isus, în sîngele-I sfînt.
Prin El putere de sus vei primi,
Te-ncrede-n sfînt sîngele Lui.

4. Vrei tu în lucru să fii roditor?
Te-ncrede-n Isus, în sîngele-I sfînt.
Vrei tu să-I fii un supus slujitor?
Te-ncrede-n sfînt sîngele Lui.

87. VIN' LA TATĂL, EL TE CHEAMĂ
(P.D.C. 118) re (la)

1. Vin' la Tatăl, El te cheamă,
Vin' acasă, fiu pierdut!
De nimic nu-ți fie teamă,
El va șterge-al tău trecut.

Refren:

Vino azi! Vin' la El!
Pentru ce-ai întîrzia?
Vino azi! Vin' la El!
Vin', și El te va ierta!

2. Prea mult timp în suferință
Ai trăit nefericit,
Dar acum, prin pocăință,
Ai putea fi mîntuit.

3. Azi păcatul te robește
Sub un jug apăsător,
Dar Isus tot te iubește,
Vrea să-ți vină-n ajutor.

4. Spune-I Lui toată durerea,
Tot păcatul spune-I Lui,
Tatăl vrea să-ți dea iertarea
Prin jertfirea Fiului.

88. TU, DOAMNE, M-AI CHEMAT
(P.D.C. 133) mi b (mi)

1. Tu, Doamne, m-ai chemat,
'Naintea Ta pășesc;
Prin sîngele-Ți nevinovat,
Iertare-acum primesc.

Refren:

Tu, Doamne, Te-ai jertfit,
Fii în veci slăvit!
'Naintea Ta, azi, umilit,
Eu jertfa-Ți am primit.

2. Sărac Tu m-ai aflat,
Dar totul vrei să-mi fii,
Prin sîngele-Ți de-orice păcat
Vrei a mă curăți.

3. Cuvîntul Tău mi-a fost
Un bun îndrumător,
Găsii la Tine adăpost;
Tu vrei să-mi fii Păstor.

4. Isuse, fii slăvit!
Lucrarea Ți-ai sfîrșit.
Prin jertfă grea și chin cumplit
Sînt astăzi mîntuit.

89. DIN RANA LUI ISUS MURIND
(P.D.C. 134) do (do)

1. Din rana lui Isus murind,
A curs un sfînt izvor:
Și poate-n El cel suferind
S-aline orice dor,
S-aline orice dor,
S-aline orice dor.
Și poate-n El cel suferind
S-aline orice dor.

2. Tîlharul ce fu răstignit
În El a fost spălat.
Oricît ai fi păcătuit,
De crezi vei fi iertat,
De crezi vei fi iertat,
De crezi vei fi iertat.
Oricît ai fi păcătuit,
De crezi vei fi iertat.

3. De cînd am fost și eu spălat,
În sfînt acest izvor,
Da, sînt curat și sînt iertat,
Mi-e cugetul ușor,
Mi-e cugetul ușor,
Mi-e cugetul ușor.
Da, sînt curat și sînt iertat,
Mi-e cugetul ușor.

90. DA, VREAU SĂ CRED
(P.D.C. 135) sol (sol)

1. Da, vreau să cred și să mă-ncred,
Pe mine m-a primit așa cum sînt,
Al Său Cuvînt azi mi-a adeverit.

Refren:

Credința mea în jertfa Sa
Primind, am fost primit.
Sînt liniștit, sînt fericit,
De Domnul sînt iubit!

2. Și tu să știi: oricînd poți fi
De El așa primit, și liniștit,
Și fericit, de El mereu iubit!

3. Isus în dar, cu al Său har,
Îmbie orișicînd, ca să-L primim,
Ca să-L iubim, din inimă și gînd.

91. ISUS BLÎND MI-A VORBIT
(P.D.C. 136) mi b (mi)

1. Isus blînd mi-a vorbit:
Tu ești plăpînd și slab,
De viață ostenit;
Ia darul Meu degrab'!

Refren:

Darul lui Cristos,
O, ce dar duios!
Jertfa Lui m-a mîntuit.
Ah, cît sînt de fericit!

2. Prin sîngele-Ți jertfit,
Tu m-ai răscumpărat,
De Tine-s curățit,
Cu Tatăl împăcat.

3. Nimic în mine-i bun,
Vrednic de mila Ta,
Dar numa-n Tine-mi pun
Toată nădejdea mea.

92. CU ISUS DE-A PURURI!
(P.D.C. 138) si b (re)

1. „Cu Isus de-a pururi!" e lozinca mea,
„Cu Isus de-a pururi!" tu, inima mea!

2. El făcu din mine un copil iubit,
O, ce bine-mi pare! Știu, El m-a primit!

3. Da, El mă iubește cu-n fierbinte zel,
O, cît sînt de sigur, căci mi-o spune El.

4. Sînt un om nevrednic, dar El m-a iubit!
S-a plecat spre mine și m-a mîntuit!

5. Pe-un sărman ca mine, de pace lipsit,
M-a ales, ca pururi să-I fiu nelipsit.

6. Pe acel ce-ți face dese întristări,
L-ai scăpat de soarta veșnicei pierzări!

7. Deși-i o minune, deși sînt uimit,
Totuși știu, o, Doamne: Tu m-ai mîntuit!

8. Pot striga: „Părinte!" către Dumnezeu,
Căci cu El prin Tine, împăcat sînt eu.

9. Ce desăvîrșită e lucrarea Ta!
Pe vecie Ție mă voi închina.

93. FIȚI VOIOȘI ÎNTOTDEAUNA
(P.D.C. 139) mi b (sol)

1. Fiți voioși întotdeauna,
Mulțumind în bucurii,
Căci Părintele din ceruri
Ne numește-ai Săi copii.

Refren:

Ce voioasă, ce voioasă
Este viața de creștin!
Orice zi din viață-i luminoasă:
Fii slăvit, o, har divin!

2. Dumnezeu, al nostru Tată,
Ne conduce zi de zi;

Iar în lupte cît de grele
Știm că El ne va păzi.

3. Cînd ne depărtăm de Dînsul
Se întunecă mereu;
Iar încep durerea, plînsul,
Drumul iar devine greu.

4. Dar cei drepți mereu dau roade,
Drumu-i pentru ei ușor;
De aceea să rămînem
Lîng-al nost' Mîntuitor.

94. CE POT FACE PENTRU DOMNUL?
(P.D.C. 140) sol (re)

1. Ce pot face pentru Domnul?
Ce pot face de folos?
Să m-apropii lîngă tronu-I,
Înaintea lui Cristos.
Să ascult Cuvîntu-I dulce,
Mintea să mi-o luminez,
Și să-L rog ca înspre cruce
Viața să mi-o îndreptez.

2. Ce pot face pentru Domnul?
Ce pot face de folos?
Să m-apropii lîngă tronu-I,
Înaintea lui Cristos.

Ca voința-mi să-ntărească
Să Îl rog în orice zi,
El să mă desăvîrșească
Ca să-I pot mai mult sluji.

3. Ce pot face pentru Domnul?
Ce pot face de folos?
Să m-apropii lîngă tronu-I,
Înaintea lui Cristos.
Orice gînd și faptă bună
Să-mplinesc, căci m-a iertat,
Și, cu îngerii-mpreună,
Să-L slăvesc neîncetat.

95. BUN E JUGUL TĂU, ISUSE
(P.D.C. 141) fa (la)

1. Bun e jugul Tău, Isuse,
Voia Ta mult o iubesc;
Cele scrise-n Cartea sfîntă
Să m-ajuți să le-mplinesc.
Voia Ta îmi e lumină
Și mă face fericit,
Ea mi-arată a mea vină,
Dar și sîngele-Ți jertfit.

2. Voia Ta este ușoară
Pentru cel născut de sus;
Pentru el e Buna Veste
Ce ne-ai dat-o Tu, Isus!

Tu ești, Doamne-a mea tărie,
Și ești pacea mea oricînd,
Slava Ta doresc să fie
Țelul meu și-ntregu-mi gînd.

3. Din robie grea scăpat-am,
Căci m-a scos Isus Cristos,
Cînd spre El smerit 'nălțat-am
Ruga mea de păcătos.
Nu asprime, ci-ndurare
Eu găsit-am la Isus;
Azi, iubirea Ta cea mare
Mă îndrumă tot mai sus.

4. Doamne, Tu ești mîngîierea,
Și cu Tine-s fericit.
Tu-mi dai pacea și puterea,
Cînd sînt trist și obosit.
Dă-mi puteri să caut în Tine
Țelul vieții mele-ntregi,
Tu-ai purtat întreaga-mi vină,
Numai Tu mă înțelegi.

96. O, DOAMNE, SFINȚEȘTE
(P.D.C. 142) sol (re)

1. O, Doamne, sfințește ce azi Te rugăm
Și-așa ne primește-nainte-Ți cum stăm.
A noastră comoară, Isuse dorit,
La noi azi coboară, fii binevenit!

2. Voim totdeauna cu Tine a fi,
Și-n ceruri cununa pe veci a primi.
Căci, ce fericire, cînd toți Te urmăm
Și marea-Ți iubire în veci lăudăm!

97. DOAMNE, SFÎNTA TA PREZENȚĂ
(P.D.C. 143) fa (do)

1. Doamne, sfînta Ta prezență
Mi-e un nesecat izvor.
De-i timp bun sau suferință,
Tu-mi ești, Doamne, ajutor.

Refren:

O, ridică-Ți peste mine
Blînda-Ți față, Miel divin!
Locu-mi este lîngă Tine,
Unde cerul e senin.

2. Sufletu-mi spre Tine zboară,
Să Te întîlnească vrea.
Tu ești singura-mi comoară,
Tu, a vieții mele stea.

3. Eu doresc slăvita-Ți față,
Veșnic a fi servul Tău,
Căci Tu ești întreaga-mi viață,
Tu mă scapi de orice rău.

4. Cînd pe nori, pe neașteptate,
Doamne, Te vei arăta,
Îmbrăcat cu-a Ta dreptate,
Vesel Te-oi întîmpina.

98. CÎND DUHUL DE TREZIRE
(P.D.C. 144) do (do)

1. Cînd Duhul de trezire
Lucrează plin de foc,
O, cîtă fericire,
Ce viață-n orice loc!
Mulțimea vine-n cete
L-al său Mîntuitor,
La Cel ce viața-Și dete,
Murind în locul lor.

2. Cînd ici auzi pe unul
Plîngînd al său păcat,
Cînd colo cîntă altul
Pe Domnul c-a aflat;
Ei laudă cu glas tare
Iubirea lui Isus:
Ce fericire mare,
Aici și-n ceruri sus!

3. Ajută Tu, Stăpîne,
Ca lanțul lui Satan
Să cadă în fărîme,
Zdrobește-l pe tiran!
A Ta Împărăție
Să crească ne-ncetat,
Să fii în veșnicie
De-a pururi lăudat!

99. UN PRIETEN BUN ȘI-UN FRATE
(P.D.C. 145) sol (re)

1. Un Prieten bun și-un Frate
În Isus noi am aflat.
De la noi El nu Se-abate
Către El cînd am strigat.
Cunoscîndu-ne prea bine,
Că ne temem tot mereu,
El, chemîndu-ne la Sine,
Ne susține-n drumul greu.

2. Un Prieten bun și-un Frate
În Isus noi am aflat.
Inimile întristate
Harul Lui le-a vindecat.
Lui să-I spunem fără teamă
Chinul nostru-oricît de greu;
Ruga El o ia în seamă,
Ieri, și azi, și mîin', mereu.

3. Un Prieten bun și-un Frate
În Isus noi am aflat.
Viețile ni-s apărate
De pierzare și păcat.
Chiar cînd lupte ne-nconjoară,
Ce avea-vom de temut?
Cînd dușmanul ne-mpresoară,
Tot Isus ne este scut.

4. Un Prieten bun și-un Frate
În Isus noi am aflat.
Noi puteri prin El ni-s date,
Zi de zi, neîncetat.
El dorințele curate
Le-mplinește necurmat;
De-s voințele predate,
Totul este cîștigat.

5. Un Prieten bun și-un Frate
În Isus noi am aflat,
Ce ne duce mai departe
Pînă în al Său palat.
Deci cu El, în veșnicie,
Să trăim și să cîntăm.
Viața noastră să ne fie
Pe Isus să-L adorăm.

100. PRIN DUHUL SFÎNT
(P.D.C. 147) re (re)

1. Prin Duhul Sfînt Isus e-aci,
Venit pe toți a ne privi,
Cu glasu-I blînd a ne grăi:
Fiți binecuvîntați,
Fiți binecuvîntați!
Cu glasu-I blînd a ne grăi:
Fiți binecuvîntați!

2. Prin Duhul Sfînt Isus e-aci,
Venit pe toți a ne privi,
Cu glasu-I blînd a ne grăi:
Cu voi mereu voi fi,
Cu voi mereu voi fi!
Cu glasu-I blînd a ne grăi:
Cu voi mereu voi fi!

3. Prin Duhul Sfînt Isus e-aci,
Venit pe toți a ne privi,
Cu glasu-I blînd a ne grăi:
Pe toți Eu vă iubesc,
Pe toți Eu vă iubesc!
Cu glasu-I blînd a ne grăi:
Pe toți Eu vă iubesc!

101. HARUL DOMNULUI
(P.D.C. 150) re (la)

1. Harul Domnului nostru Isus Cristos
Și iubirea lui Dumnezeu
Și-mpărtășirea Duhului Său Sfînt
Cu noi, cu toți, să fie veșnic! Amin!

102. CRED CĂ DOMNUL
(P.D.C. 151) do (sol)

1. Cred că Domnul ne va asculta,
Știu că ruga ne va asculta,
Sigur e că ne va asculta,
Să-L slăvim pe El!

2. Cred, Cuvîntul Lui e adevăr,
Știu, Cuvîntul Lui e adevăr,
Sigur, vorba Lui e adevăr,
Să-L slăvim pe El!

3. Cred că Își va ține-al Său Cuvînt,
Știu că Își va ține-al Său Cuvînt,
Sigur Își va Ține-al Său Cuvînt,
Să-L slăvim pe El!

4. Cred că Domnul va veni-n curînd,
Știu că Domnul va veni-n curînd,
Sigur Domnul va veni-n curînd,
Să-L slăvim pe El!

103. DOAMNE, NOI DORIM
(P.D.C. 152) sol (re)

1. Doamne, noi dorim cu dor
Nu vreun lucru pieritor,
Nici deșarte amăgiri,
Nici lumeștile simțiri.

Refren:

Iată, Doamne, ce dorim:
După Tine să pornim
Și, toți, îmbierea Ta
Fără murmur a urma;
Noi sîntem doar ai Tăi:
Du-ne pe-ale Tale căi!

2. Noi ades‘ Te-am întristat,
Neurmînd cerescu-Ţi sfat;
Nevoit, ades‘ ne cerţi;
Doamne-Ţi cerem să ne ierţi.

3. Vrem ca-n viaţă, pe pămînt,
Plini să fim de Duhul Sfînt,
Şi tăcuţi a-L asculta
Cînd voieşte-a ne-ndruma.

4. De-astăzi hotărască El
Lucrul nostru de-orice fel;
Fapte, vorbe, cuget chiar,
Să le-ndrume al Său har.

5. Vrem ca rodul Tău divin
Să se vadă-n noi deplin;
Toţi al nostru mers văzînd
Să Te laude oricînd.

104. O, ISUSE, TU PE CRUCE
(P.D.C. 155) mi b (si)

1. O, Isuse, Tu pe cruce
Fost-ai de noi răstignit.
Şi, de voie, moarte cruntă
Pentru noi ai suferit.

Refren:

Pentru mine-ai pătimit,
Pentru mine Te-ai jertfit,
Pentru mine ai murit,
Şi eu cum Ţi-am răsplătit!

2. Miel ceresc, Tu Ți-ai dat viața,
Pentru mine Te-ai jertfit,
Ca de-a pururi să-Ți văd fața
Și să știu cît m-ai iubit.

3. Cînd eram pierdut sub Lege,
Mîna Ta m-a apucat,
Lanțul greu ca să-l dezlege,
Lanțul greului păcat.

105. NIMIC SĂ NU FIU

(P.D.C. 157) la m (sol)

1. Nimic să nu fiu, nimica
Nu vreau să mai însemnez;
Isus numai ce-o să-mi zică,
Atît doară să urmez! (fine)
Deci lepădat vreau de mine,
Aștept ca Stăpînu-mi ceresc,
Prin Duhul Său, El să mă-ndrume,
Ca voia-I supus să-mplinesc. (D.c. al fine)

2. Nu eu, ci vreau El să fie
Al vieții-mi Îndrumător,
Eu, serv Lui, iar El, Domn mie,
Să-I supun tot, ascultător. (fine)
În fapte-n vorbe și în toate
Doar El hotărască în tot,
Cum, unde și cînd El socoate,
Atîta și eu să socot. (D.c. al fine)

3. Ferice cin' s-umilește,
Deși firii îi e greu;
Isus cu cît Se mărește,
Cu-atît mai ferice-s eu. (fine)
Cînd El e totul în toate,
Izvoare de viață țîșnesc;
Toți credincioșii aduc roade,
Toți fiii pe Tatăl slăvesc. (D.c. al fine)

106. GLASUL LUI ISUS MĂ-MBIE
(P.D.C. 158) fa (do)

1. Glasul lui Isus mă-mbie:
Crucea-ți ia, cu Mine vin'!
Eu răspund cu bucurie:
Toată viața mea Ți-o-nchin!

Refren:

Să-Ți urmez vreau totdeauna,
Crucea mea purtînd mereu;
Dar pe cale-ntinde-mi mîna,
Luminează drumul meu.

2. Vreau deci tot să las de-acuma,
Luîndu-mi crucea, să-Ți urmez;
Cu iubire-ntotdeauna,
În iubirea-Ți să mă-ncrez.

3. Știu, e strîmt drumul Golgotei,
Și sînt slab, și sînt fricos;

Este-un drum al suferinței,
Plin de colțuri și stîncos.

4. Îmi dau viața-ntreagă Ție,
Fă din mine ce voiești;
Am drept scumpă avuție
Că Tu, Doamne, mă iubești.

5. Mîna Ta în cer mi-arată
Locașul cel strălucit,
Ce prin jertfa Ta curată
Pentru mine-ai pregătit.

107. ÎNTREAGA-MI ȚINTĂ FIE
(P.D.C. 159) mi b (si)

1. Întreaga-mi țintă fie
Mai mult să Te iubesc.
Să-Ți fiu o jertfă vie,
În harul Tău să cresc.

Refren:

Tu vezi a mea dorință:
Cît sînt pe-acest pămînt,
Întreaga mea ființă
S-o umple Duhu-Ți Sfînt.

2. Îți las de-acum în seamă
Necazuri, bucurii,
Și fără nici o teamă
'Nainte voi privi!

3. Isuse, să mă-ndrume
Cuvîntul Tău cel sfînt;
Călătorind prin lume,
Spre Tine să m-avînt.

4. Aştept a Ta venire,
Curînd ai spui că vii;
Voi fi, ce fericire,
Cu Tine-n veşnicii!

108. SLĂVITE DOMN ISUSE
(P.D.C. 160) mi b (si)

1. Slăvite Domn Isuse,
Tu, Domnul domnilor!
Găsit-am l-a Ta cruce
Odihnă şi-ajutor;
Un adăpost în clipe grele
În Tine-asigurat.
Sus pe Golgota, pe-a Ta cruce,
Uimit Te-am contemplat.

2. Slăvite Domn Isuse,
Tu, Domnul domnilor!
Pornit-am l-a Ta cruce
Să cred, să Te ador,
Ca să rămîn numa-n lumină,
De-orice păcat scăpat.
O, ţine-mă smerit în Tine,
Isuse, ne-ncetat.

3. Slăvite Domn Isuse,
Tu, Domnul domnilor!
Venit-am l-a Ta cruce,
Cu Tine vreau să mor.
Supunerea-Ţi atît de mare
Şi Duhul Tău Cel Sfînt
Din plin să-mi dea şi-a Ta răbdare
Cît sînt pe-acest pămînt.

109. M-A SCĂPAT BRAŢU-ŢI TARE
(P.D.C. 161) fa (la)

1. M-a scăpat braţu-Ţi tare,
Lanţul fu sfărîmat,
Sufletu-mi astăzi are
Pace, Tu m-ai iertat.

Refren:

Aliluia! Aliluia!
Slăvit fii Tu, bun Stăpîn!
Aliluia! Aliluia!
Rob eu vreau să-Ţi rămîn!

2. Te-a lovit, ah, pe Tine
Tot ce eu am greşit;
Te-ai jertfit pentru mine,
Şi-astăzi sînt izbăvit.

3. Azi, scăpat de robie,
Ne-ncetat mulţumesc;

Să-Ți slujesc numai Ție,
Iată tot ce doresc.

4. Viața mea Ți-e predată,
Te urmez fericit,
Ți-e pe veci închinată,
Căci din veci m-ai iubit.

110. ȘTIU PREA BINE
(P.D.C. 162) fa (do)

1. Știu prea bine: doar la Tine
Sînt ferit de rele căi;
Mă-ntărește, mă păzește,
Cu toți scumpi-aleșii Tăi.

Refren:

O, Părinte, rugăminte
Fac, să-Ți fiu pe veci supus,
A mea Cruce a o duce,
Ajutat fiind de Isus.

2. În durere, vin a-Ți cere
Ajutor, și Tu mi-l dai;
Milă mare și-ndurare
Pentru cel trudit Tu ai.

3. Prin credință, biruință
Voi avea și ajutor;
Bucurie vreau să fie
Viața mea cu-al meu Păstor.

4. Să rămîn eu vreau, Stăpîne,
Robul Tău în veci de veci;
Tu mă ține lîngă Tine,
Zi de zi să mă-nsoțești.

111. O, DOAMNE, A TA PRIVIRE
(P.D.C. 163) la b (mi)

1. O, Doamne, a Ta privire sfîntă
În noi curată a pătruns.
O, dă-ne-o inimă înfrîntă,
Să nu avem nimic de-ascuns,
Nimic, nimic de-ascuns!

2. Pătrunde-a noastre simțăminte,
A noastre fapte-al nostru gînd,
Și-orice aducere aminte
Sub ochiul Tău să fie-oricînd,
Sub ochiul Tău oricînd!

3. Lumina Ta să strălucească
În viața noastră ne-ncetat,
Dorim să nu se mai zărească
În noi nici umbră de păcat,
Nici umbră de păcat!

4. Cuprinși de-a Ta înflăcărare,
Putem îndemnul să-Ți urmăm,
Și să-mplinim vom fi în stare
Minuni, și slavă-n veci să-Ți dăm,
Și slavă-n veci să-Ți dăm!

112. DOAMNE, LA TINE-N CER
(P.D.C. 165) sol (si)

1. Doamne, la Tine-n cer,
Nici umbră de păcat,
Nici mici greșele,
Nici gînduri rele,
Nicicînd nu au intrat. } Bis

2. Deci, Doamne, eu Te rog,
Te rog neîncetat,
Revarsă-n mine
Orice suspine,
Dar șterge-orice păcat. } Bis

3. Și fă-mă ca să pot
Ție a mă preda,
Și niciodată,
Prin nici o faptă,
A nu Te întrista. } Bis

4. Să pot, precum doresc,
Cu Tin' să locuiesc;
Fără păcate,
Plin de dreptate,
În veci să Te slăvesc. } Bis

113. DOAR LA TINE-AFLAT-AM PACE
(P.D.C. 166) sol (re)

1. Doar la Tine-aflat-am pace,
O, Isuse, blînd Păstor.

Harul Tău putu să-mpace
Cugetu-mi și-ntregu-mi dor.

Refren:

O, Isuse, știu prea bine,
Prin jertfirea-Ți m-ai iertat:
Voi fi veșnic lîngă Tine,
Cu-a Ta slavă îmbrăcat.

2. Doar la Tine se-odihnește
Sufletu-mi cînd e-ntristat,
A Ta dragoste-l primește,
E-nțeles, e mîngîiat.

3. A mea viață Ți-o dau Ție,
Tot ce am Îți dăruiesc;
Vreau de-acum pînă-n vecie
Cu iubire să-Ți slujesc.

114. O, DOAMNE, VREAU SĂ STEA
(P.D.C. 167) mi b (la)

1. O, Doamne, vreau să stea, mereu mai sus,
Spre cer, credința mea, mereu mai sus!
Să am un gînd curat și cuget împăcat,
Spre Tine îndreptat, mereu mai sus!

2. Scăpat de-orice poveri, mereu mai sus!
Plinind ce Tu îmi ceri, mereu mai sus!
Prin Tine izbăvit, prin Tine fericit,
Să fiu călăuzit, mereu mai sus!

3. Ah, să mă-ndrept aș vrea, mereu mai sus!
Tu știi dorința mea, mereu mai sus!
Doresc lumina Ta și tot ce am a-Ți da,
'Naintea Ta a sta, mereu mai sus!

4. Mai sus, mereu mai sus, mereu mai sus!
E-ndemnul Tău, Isus, mereu mai sus!
Curînd vei reveni și-n cer mă vei primi,
Cu Tine-n veșnicii, la Tine sus!

115. O, CE DULCE BUCURIE
(P.D.C. 168) mi b (sol)

1. O, ce dulce bucurie,
Scump Mîntuitor!
Să-Ți urmez în toate Ție,
Bunule Păstor!

Refren:

Să-Ți închin întreaga viață
Pentru veci aș vrea,
Și să am dorita-Ți față
Înaintea mea!

2. Doamne-ntreaga mea dorință
E să fiu mai sfînt;
Îndreaptă a mea voință
Dup-al Tău Cuvînt.

3. Ca și îngerii, Stăpîne,
Vreau să Te slujesc,

Tot ce am pe astă lume
Vreau să-Ți dăruiesc.

4. Tu-mi dai, Doamne, biruință,
Cînd smerit Ți-o cer,
Am comoară prin credință,
Adunată-n cer.

116. TOT MAI APROAPE
(P.D.C. 169) re (fa)

1. Tot mai aproape de sînul Tău
Vreau și la bine să fiu, și la rău.
Brațul Tău este scut păzitor,
O, Tu al nostru blînd Mîntuitor! Bis

2. Tot mai aproape! Vreau orișicînd
Jertfă-nchinată să-Ți fiu pe pămînt.
Cînd al meu cuget e-mpovărat,
Ți-l aduc Ție, spre-a-l face curat. Bis

3. Tot mai aproape! Vreau ca să fiu
De-azi mai zelos, pentru Tine mai viu,
Dar pentru lume-n veci răstignit,
Cum pentru mine și Tu ai murit. Bis

4. Tot mai aproape! Vreau s-oglindesc
Prin a mea viață al Tău chip ceresc,
Pîn' ce cu totul eu voi muri,
Tu dimpotriv-atunci totu-mi vei fi. Bis

117. ȘTIM CU TOȚII
(P.D.C. 171) si b (fa)

1. Știm cu toții că Satana
Dă tîrcoale ca un leu,
Căutînd al nostru suflet,
Vrea să-l piardă-n chinul greu.
Să veghem că leul strigă
Și răcnește căutînd
Să răpună pe oricine
Nu veghează stăruind.

2. Nu lăsați vrăjmașu-acesta
Să vă-njuge l-al său car,
Ci strigați, strigați la Domnul
Să v-ajute cu-al Său har.
Deci fiți treji și-n priveghere,
Harul Lui ca să-l primiți.
El vă dă, vă dă putere
Și vă face neclintiți.

3. Să luptați mereu prin Duhul,
Cît timp stați pe-acest pămînt,
Îmbrăcați cu armătura
Dumnezeului Preasfînt.
Că răsplata va fi mare
Pentru cei biruitori;
Vor veni pe nori cu toții
Cu al lor Mîntuitor.

118. DA, SĂ CREZI
(P.D.C. 172) la b (do)

1. Da, să crezi că ți-a dat Tatăl
Ce-a făgăduit:
Un Mîntuitor ce iartă
Și-i desăvîrșit,
Un Mîntuitor puternic
Și în cer și pe pămînt,
Care singur este vrednic
De-al Său Nume sfînt.

2. El ca să trăiești te face
Cum a trăit El.
Poți ca să-L urmezi în pace,
Fiind de rău ferit.
Fie lupta viforoasă,
Lîngă tine El va fi,
Și în valea-ntunecoasă
Te va sprijini.

3. Doamne, drumul către cruce,
Deși e spinos,
Către slavă sigur duce
Pe cel credincios.
Din ispita primejdioasă
Mîntuiești pe-al Tău copil,
Ca din lupta grea să iasă
Blînd, supus, umil.

4. Doamne, deși e furtună

Și e-ntunecos,
Vom păși pe cale bună,
Siguri, în Cristos.
Veseli și plini de nădejde
Către cer voioși pornim,
Și scăpați de-orice primejdie
Slava-Ți să privim.

119. E O STÎNCĂ DIN VECIE
(C.Cr. 30) mi b (mi)

1. E o Stîncă din vecie
Ce-adăpost îți poate fi,
În timp bun și de urgie,
Orice-ar fi, orice-ar veni.

Refren:

Stînca-mi binecuvîntată
Ce mă ține veșnic sus,
Oricît marea-i-nfuriată,
E Isus, Isus, Isus!

2. Valuri mari de mă-mpresoară
Și în beznă de m-afund,
Sufletul nu mi-l doboară,
Căci pe Stîncă stau oricînd.

3. Liniștit pe a mea Stîncă
Eu stau, zorile-așteptînd,
Plin de pace, pace-adîncă,
Azi și mîine și oricînd.

Refren:

Stînca veşnic înălţată
Ce te poate ţine sus,
Azi şi veşnicia toată,
E Isus, Isus, Isus!

120. LACRIMI VOR SĂ-ŢI VINĂ?
(P.D.C. 174) si b (si)

1. Lacrimi vor să-ţi vină?
Spune-I lui Isus.
El duios le-alină
Cu-al Său har nespus.
Pentru ce-n durere
Inima ţi-o frîngi?
El credinţă-ţi cere,
Şi tu vrei să plîngi?

2. Spune-I Lui tot dorul,
Nu I-l tăinui,
Lasă-I Lui zăvorul
Greu al inimii.
Cîte grijuri, spune,
Vrei la piept să strîngi?
Ele te-or răpune,
Şi-n zadar te plîngi.

3. Căci Isus te vede,
Ştie focul tău,
Înţelege, crede:
Spune-I chinul tău.

Prin Isus poți bine
Orice greu să-nfrîngi.
E Isus cu tine,
Deci: să nu mai plîngi!

121. VEGHEAZĂ-N ZORI
(P.D.C. 175) do (sol)

1. Veghează-n zori, cînd ziua iar zîmbește,
Cînd totul este iar înviorat.
În tine, poate, încă dăinuiește
Vreo umbră neagră de păcat.

Refren:
Veghează-n zori
Și în amurg,
Stăruind tot mai mult!

2. Și la amiaz', cînd truda, larma zilei,
Te ține în vîltoarea ei, veghează',
Dînd rugăciunii, dragostei și milei
O clip-aleasă de răgaz.

3. Iar în amurg, cînd totul se-odihnește,
Tu poartă-ți gîndul iarăși spre Isus,
Și-I cîntă laude și Îi mulțumește,
Pe-a Lui cărare că te-a dus.

4. Veghează-n orice clip-a vieții tale,
Chiar și atunci cînd totul e senin,
Căci firea ta e rea afar' din cale
Și-n juru-ți e-un dușman hain.

122. CÎND SÎNT PRINTRE-A MĂRII (P.D.C. 177) fa (la)

1. Cînd sînt printre-a mării valuri,
Ca luntrea-n sus și-n jos,
Ferit sînt de stînci și maluri,
Cînd totul e furtunos.

Refren:

Da, mă păzește Isus Cristos!
El mă ferește, El mi-e far luminos!

2. Busola mi-a dat-o mie,
De-acum nu mai rătăcesc;
Cuvîntu-I e vorbă vie,
Cu El drumul nu-l greșesc.

3. Furtuna cînd izbucnește
Și urlă înfiorător,
Cîrmaciul tot mă întărește
Cu chipu-I surîzător.

4. Cînd e liniște pe mare,
Cînd e cerul fără nor,
La cîrmă, cu mînă tare
Isus este veghetor.

5. Voios pot privi în zare,
Scăpat sînt de stînci, pirați:
Cunosc strîmta mea cărare,
Căci drumul mi-e luminat.

123. E STÎNCOS ȘI PLIN DE SPINI
(P.D.C. 178) do (sol)

1. E stîncos și plin de spini
Drumul spre desăvîrșire;
Credincioșii pelerini
Îl urmează cu iubire.
Da, ferice sînt acei,
Că Isus e printre ei!

2. Cel pe cruce-nsîngerat
Stă ca pildă-n a lor față;
Peste toți a triumfat
Prin puterea Lui măreață.
Și cînd toate-a biruit
A strigat: „S-a săvîrșit!"

124. SUFLET PLIN DE ÎNTRISTARE
(P.D.C. 180) sol (re)

1. Suflet plin de întristare,
Te încrede-n Dumnezeu!
Cînd te afli-n clipe grele,
El încearcă zelul tău.

Refren:

Niciodată deznădejdea
Nu cuprindă gîndul tău.
Căci El spus-a și-mplini-va
Pînă-n veci Cuvîntul Său.

2. Cînd Satan te-atacă aprig,
Ține-i piept, căci biruiești.
Domnul tot ca noi luptat-a,
Deci cu El alături ești.

3. Dacă vrei să intri-n viață,
Trebuie întîi să mori;
Omul vechi întîi să treacă
Prin ai morții cruzi fiori.

4. Deci alungă îndoiala
Și-ntărește-te mereu,
Căci Isus vrea numai bine
Pentru-ntreg poporul Său.

125. TE-NTOARCE ACUMA!
(P.D.C. 312) mi b (si)

1. Te-ntoarce acuma!
Tu cărarea ți-o pierzi
Prin pămînturi străine
Și în gînduri haine.

Refren:

Sărman copil pierdut,
Revin' la Isus!
Astăzi vino la El!

2. Te-ntoarce acuma!
Ești pierdut în păcat,
Dar la cruce privește
Cum Isus te iubește.

3. Te-ntoarce acuma
Şi trăieşte curat!
Azi, predîndu-l voinţa,
Va pieri suferinţa.

4. Te-ntoarce acuma!
Ţi-este dat mare dar:
Prin Isus mîntuire,
Pe deplin fericire.

126. O, ISUSE, A MEA CRUCE
(P.D.C. 184) mi b (sol)

1. O, Isuse, a mea cruce
Tu m-ajută a purta,
Zi de zi să îi pot duce
Greul ei, spre slava Ta.

Refren:

Să-Ţi urmez doresc, Isuse!
Pîn' la capăt ne-ncetat;
De mi-ar fi chiar toţi potrivnici,
Nu mă uiţi Tu niciodat'!

2. O, aş vrea la fel prin Tine,
Să fiu mort la orice rău,
Tu să mă conduci la bine,
Ne-ncetat, pe drumul Tău!

3. Părăsit chiar de prieteni,
Tu-mi rămîi Prieten bun,

Tu încrederea nu-mi clatini,
Deci nădejdea-n Tine-mi pun.

4. Chiar furtunile vieții
Ne călăuzesc la El,
Căci alungă ai tristeții
Nouri grei, de orice fel.

5. Căci nimic nu mă desparte
De iubirea lui Isus!
Suferința de mi-e parte,
Harul Lui îmi e de-ajuns!

127. TARI ÎN DOMNUL SĂ FIȚI
(P.D.C. 187) sol (re)

1. Tari în Domnul să fiți,
în puterea slavei Lui!
Tari, viteji în luptă pentru-al Său Cuvînt.
Căci în frunte luptă El,
teamă fie nimănui.
Sus, sculați la luptă, frați, cu avînt!

Refren:

Vă sculați și luptați!
Pentru Domnul Sfînt vă înarmați,
Pentru slava lui Isus,
Pentru biruința Lui,
Fiți zeloși, fiți viteji,
Nu-L trădați!

2. Tari în Domnul să fiți,
    în puterea slavei Lui!
Cine șovăie va obosi-n curînd.
Deci 'nainte-ncrezători,
    cu puterea Duhului!
Căci fruntaş în luptă El e oricînd!

3. Tari în Domnul să fiți,
    în puterea slavei Lui!
Căci Cuvîntul Lui și azi e neclintit.
Scutul nostru îl avem
    în credința Domnului.
Cel ce crede nu va fi părăsit!

128. PÎNĂ LA MOARTE
(P.D.C. 189) la b (la)

1. Pînă la moarte, noi toți cu credință,
Îți vom sluji Ție-al nostru-Mpărat!
În mîna Ta este a noastră ființă,
Ca să lucrăm cu un cuget curat.

Refren:

Pîn' vom muri, lozinca noastră este:
„Domnul Isus este-al nostru-Mpărat".
Lumea prin Tine primi Buna Veste:
Jertfa-Ți pe cruce de iad ne-a scăpat!

2. A noastră viață prin Tine primește
Un înțeles și-un îndemn de trăit,

Și pentru Tine cu drag se jertfește
Cel ce prin Tine a fost mîntuit!

3. Pînă la moarte voim, cu iubire,
Să-Ți închinăm tot ce-avem pe pămînt:
Gînduri, și fapte, și-ntreagă-ne vrere
Să laude-oricînd al Tău Nume preasfînt.

4. Dar Tu cunoști și a noastră putere
Și știi că singuri nimic nu putem;
Făr-a Ta mînă, întreagă-ne vrere
Nu ne-ar feri în păcat să cădem.

129. CE FERICIRE DE-A CUNOAȘTE
(P.D.C. 55) la b (mi)

1. Ce fericire de-a cunoaște
Pe Cel ce-n veci e neschimbat,
Să-L ai ca cel mai bun Prieten,
Apărător și bun Păstor!

Refren:

De-aceea noi cîntăm voioși
Iubirea mare-a lui Isus,
Care-a venit la noi de sus
Și ne-a scăpat de cel Viclean!

2. Eram pierduți și-n vină mare,
Fără nădejde de-a scăpa,
Morți în păcate, în întuneric,
Cînd ochii El ni i-a deschis.

3. El ne-a adus iertarea, pacea
Și vestea bună-n luptă grea,
Căci pe vrăjmaș El biruit-a,
Pe veci Satan a fost zdrobit.

4. Acuma sîntem fără teamă
Și fără grija din trecut,
Azi pe-a Lui urme mergem veseli,
Căci Însuși El ne-a mîntuit.

130. ACELOR CE VOR BIRUI
(P.D.C. 192) do (sol)

1. Acelor ce vor birui,
Slujindu-Mi cu iubire,
Din mîna Mea, Isus grăi,
Primi-vor răsplătire.

Refren:

Mărire, laudă și închinăciune!
Slavă Ție, Stăpîne-n veci de veci!

2. O piatră albă, nume noi
Și mana cea ascunsă
Drept răsplătire da-le-voi
Cu mîna Mea străpunsă.

3. O haină albă vor purta,
Cu Mine în mărire,
Aceia ce vor aștepta
A Mirelui venire.

4. Cununa vieții vor primi,
O nouă strălucire,
În veci de veci vor preamări
Pe Domnul, cu iubire.

131. PACE-N PLIN!
(P.D.C. 193) la b (sol)

1. Pace-n plin! Isus te sprijinește.
Pace-n plin! Isus Ți-e ajutor,
Pace-n plin! În luptă te-ntărește
Pace-n plin! Să fii învingător.

Refren:

Veșnică pace, pace-n plin! Bis
Oricît de neguros e drumul meu,
Domnul meu Isus zisu-mi-a: „Curaj!"
Eu sînt a ta Lumină, în inimă!

2. Pace-n plin! Călătorind în viață,
Pace-n plin! De toți ai mei gonit.
Pace-n plin! Cînd sînt lovit în față,
Pace-n plin! Lipsit de ce-am dorit.

3. Pace-n plin! În lupta cea cumplită.
Pace-n plin! În grele încercări.
Pace-n plin! Și cînd Satan te-atacă,
Pace-n plin! Pe-ngustele cărări.

4. Pace-n plin! Cînd toți mă dau uitării.
Pace-n plin! Și cînd cu greu suspin.

Pace-n plin! Pe greaua mea cărare
Pace-n plin! Cînd sînt un biet străin.

5. Pace-n plin! Cînd mă-nconjor amaruri.
Pace-n plin! Cînd viața n-o doresc.
Pace-n plin! Cînd pe cerescuri plaiuri
Pace-n plin! Cu Domnul mă-ntîlnesc!

132. CIN' M-A SCĂPAT
(P.D.C. 195) sol (sol)

1. Cin' m-a scăpat din grea pierzare?
Isus Cristos!
Plătind a mea răscumpărare?
Isus Cristos!
Oricînd mă ține în credință
Și zi de zi-mi dă biruință,
'N-orice nevoi și suferință,
Isus Cristos!

2. Cine m-ajută în primejdie?
Isus Cristos!
Cine-n dureri îmi dă nădejde?
Isus Cristos!
Tot El îmi dă puteri, credință,
Să-ndur nevoi și suferință,
El mi-este scut, El biruință:
Isus Cristos!

3. Spre ceruri mă călăuzește
Isus Cristos!

Şi pe pămînt mă însoţeşte
Isus Cristos!
Căci în dureri, în întristare,
El pentru mine grijă are,
El e a mea îmbărbătare:
Isus Cristos!

4. Ţintă-n viaţă oricînd să-mi fie
Isus Cristos!
Gata, căci poate-oricînd să vie
Isus Cristos!
O, ce nespusă bucurie!
De mine-n cer slăvit să fie,
Din veşnicie-n veşnicie,
Isus Cristos!

133. DRUMUL MEU E CĂTRE SLAVĂ
(P.D.C. 197) sol (re)

1. Drumul meu e către slavă,
Înspre ţara mea păşesc.
Ascultaţi povestea-mi toată,
Cum pe Domnul de-L iubesc.

Refren:

E Isus a mea credinţă,
Pace-n suflet El mi-a dat,
Şi în lupte biruinţă
Şi un cuget împăcat.

2. Sufletu-mi sfîrşea în moarte,
De n-aveam pe Dumnezeu;
De Cristos eram departe,
Mă prindea păcatul greu.

3. Prin iubirea-I nesfîrşită,
Mi-a venit în ajutor;
Viaţa mea fu izbăvită;
Azi Isus îmi e Păstor.

4. Am trecut prin ceasuri grele,
Dar Isus m-a susţinut;
Neatins m-a scos din ele,
Căci în El m-am încrezut!

5. Umple-mă cu-a Ta iubire,
Credinciosule Stăpîn,
Ca să-Ţi dau în veci mărire
Şi la Tine să rămîn!

134. E VIU AL MEU MÎNTUITOR!
(P.D.C. 199) re (la)

1. E viu al meu Mîntuitor!
Şi Îl aştept nerăbdător;
Eu ştiu că-n cer mi-a pregătit
Cununa ce mi-a împletit.

Refren:

Deci ispitit oricît aş fi,
Eu în Isus m-oi odihni,

Prin El mereu voi birui,
Mereu la El de voi privi. } Bis

2. Pe El vreau să-L mărturisesc
Și-n harul Lui mereu să cresc;
Cu-ai Săi iubiți și eu s-aștept
Pe Domnul meu Cel bun și drept.

3. Iubirea-I fiindcă prețuiesc,
Mereu de El îmi amintesc,
Căci El din ceruri a venit
Și pentru mine-a suferit.

4. Căci iarăși va veni Isus,
Să mă răpească-n ceruri sus;
Voi sta-nainte-I strălucind,
Mărirea Lui în veci slăvind.

135. CÎND ȘOVĂIESC PE CALE
(P.D.C. 200) fa (la)

1. Cînd șovăiesc pe cale,
În clipele de jale,
Scade-ncrederea mea. Bis
În a mea slăbiciune,
Al Tău glas blînd îmi spune:
„Veșnic Eu voi veghea!" Bis

2. Deseori n-am răbdare
Și mă-ntreb cu-ntristare:
Cine-mi va ajuta? Bis

Dar îmi dă iar de știre
Mult slăvita-Ți iubire:
„Veșnic Eu voi veghea!" Bis

3. De-azi doresc a fi tare
Cînd voi fi-n strîmtorare,
Cu Cristos voi răbda: Bis
Pe dușman voi răpune,
Prin Acel care-mi spune:
„Veșnic Eu voi veghea!" Bis

4. Iar cînd marea-nfuriată
De Isus e certată,
Peste ea pot călca. Bis
De primejdii și de moarte
De-azi 'nainte-s departe.
„Veșnic Eu voi veghea!" Bis

136. ȘTIU HOTĂRÎT
(P.D.C. 202) do (sol)

1. Știu hotărît: Nimic nu poate
De Domnul a mă despărți:
Nici griji, dureri, nici cîte toate,
Isus cu mine-n veci va fi. Bis

2. Știu hotărît că El vărsat-a
Scump sîngele-I neprihănit;
Prin el păcatele-mi spălat-a,
Prin jertfa Lui sînt mîntuit. Bis

3. Știu hotărît: El mijlocește
Prin Duhul Său trimis de sus,
Rămîne-n mine, mă păzește,
Și eu doresc să-I fiu supus. Bis

4. Știu hotărît: E-atotputernic,
Păcatul El îl birui;
Deși sînt slab și sînt nevrednic,
Prin El și eu voi birui. Bis

137. CU ISUS VREAU
(P.D.C. 203) si b (re)

1. Cu Isus vreau să-mi continui calea,
El să-mi fie-n veci nedespărțit.
Numai El îmi poate stinge jalea,
El mă poate face fericit. Bis

2. Munți și văi, cîmpii, păduri și mare,
Le străbat cu Mirele divin;
Sprijinit de brațul Său cel tare,
Drumul, de-i spinos, devine lin. Bis

3. Obosit cînd sînt, El m-odihnește,
Iar în luptă grea îmi este scut.
La răspîntii, El mă sfătuiește,
În nevoi mi-e singurul avut. Bis

4. Vreau cu El să merg deci tot 'nainte
Și prin El să fiu oricînd voios,
Împlinind cereștile-I Cuvinte,
Să mă afle-n toate credincios. Bis

138. STEA CONDUCĂTOARE
(P.D.C. 205) fa (la)

1. Stea conducătoare, Stîncă ce susții,
Umbr-odihnitoare, Pîinea celor vii,
Mire scump și veșnic, cum altul nu fu,
Dumnezeu puternic,
toate-Isus ești Tu! } Bis

2. Cine-mi dă putere, cine ajutor?
Cine-i la durere drag Mîngîietor?
Inima-mi odată nu Te cunoscu,
Dar acum Tu, Tată,
Tu mi-ești toate, Tu! } Bis

3. Eu vreau deci în lume să vestesc mereu
Gloriosu-Ți Nume și-al Fiului Tău,
Căci noi nici o faptă n-avem, Doamne, nu,
Nici o faptă dreaptă...
Tu ești totul, Tu! } Bis

139. ISUS CRISTOS ÎN VECI VA FI
(P.D.C. 207) fa (do)

1. Isus Cristos în veci va fi
O Stîncă tare în furtuni,
Și oricît marea ar mugi
El Stîncă tare-i în furtuni!

Refren:

În El vreau să mă-ncred.
Căci e Stînca mea,
E Stînca mea, e Stînca mea!
În El vreau să mă-ncred,
Căci e Stînca mea,
E Stîncă tare în furtuni!

2. El ziua-i vînt răcoritor,
O Stîncă tare în furtuni,
Iar noaptea-i far strălucitor,
O Stîncă tare în furtuni.

3. Eu sînt păzit de Domnul meu,
O Stîncă tare în furtuni.
Se sfarmă valul cît de greu,
De Stînca tare în furtuni.

4. O, Scump Mîntuitor slăvit,
O, Stîncă tare în furtuni!
Tu, care toate le-ai clădit,
La glasu-Ţi amuţesc furtuni!

140. EU NU ŞTIU CUM ISUS CU MILĂ
(P.D.C. 208) mi b (mi)

1. Eu nu ştiu cum Isus cu milă
Atîta m-a iubit,
Şi cum prin moartea Sa umilă
Pe veci m-a mîntuit.

Refren:

Dar eu știu: Jertfa-I de pe cruce
M-a mîntuit, m-a fericit!
Da, mă-ncred Lui, căci mă conduce,
Spre Sionul cel mult dorit!

2. Eu nu știu cum Lumina Vieții
La mine a venit,
Căci în păcatul greu al morții
Tot timpul am trăit.

3. Eu nu știu pîn' la ce măsură
Dureri sau bucurii
El mie, slaba Lui făptură,
Voiește-a-mi hărăzi.

4. Aștept și clipa revenirii,
Pe nori, în slava Sa,
Și clipa sfîntă a răpirii,
Cînd nunta-I vom serba.

141. TU A MORȚII PLATĂ
(P.D.C. 210) fa (la)

1. Tu a morții plată pentru mine-ai dat,
Viața mea pătată, Doamne, ai spălat.
Tu, Mîntuitorul și-al meu Domn Preasfînt,
Tu mi-ești ajutorul, Tu și-al Tău Cuvînt.

2. Cînd privesc la Tine, cred ce mi-ai grăit,
Omul vechi din mine este răstignit.

Tu mă-mbraci cu darul Tău cel nepătruns,
Dragostea-Ți și harul,
Doamne-mi sînt de-ajuns!

142. DEPLIN ÎMPĂCAT
(P.D.C. 211) re b (la)

1. Deplin împăcat sînt cu-al meu Dumnezeu,
Să vină-ncercări de-orice fel,
Păzit prin credință cînta-voi mereu:
Fericit, fericit sînt cu El!

Refren:

Fericit sînt cu El!
Fericit, fericit sînt cu El!

2. Satan cînd m-atacă, răcnind furios,
Eu cer ajutor de la Miel;
Pe loc fuge-atunci cel Viclean, rușinat,
Și rămîn fericit iar cu El.

3. Păcatele mele Isus le-a purtat,
Și neprihănit sînt prin El.
Cristos a murit ca să fiu eu scăpat,
Fericit cine crede în El!

4. De-acum vreau să fiu
servul Său credincios
Slujindu-I cu drag și cu zel;
Unit pe vecie să fiu cu Cristos,
Fericit pe vecie cu El!

143. IUBIREA TA, ISUS
(P.D.C. 213) sol (si)

1. Iubirea Ta, Isus, e un izvor de viață;
Tu sufletului meu Stîncă ești și Păstor.
Tu-mi ești Mîntuitor, Tu-mi ești Mîntuitor,
Și în curînd, în cer, vedea-voi a Ta față.

2. Pe Tine Te-oi urma cît voi mai fi pe lume!
Oh! Cînd îmi amintesc
cum umblam singur eu
Făr-al meu Dumnezeu,
făr-al meu Dumnezeu
Nenorocit eram și trist cum nu pot spune.

3. Dar astăzi sufletu-mi e plin de bucurie,
Pe care Tu mi-o dai,
prin al Tău Duh Preasfînt.
Astăzi eu vreau să cînt,
astăzi eu vreau să cînt,
Isus, a Ta iubire arătată mie.

4. Precum ascult-un fiu pe mama sa iubită,
Așa vreau să Te-ascult,
ca un rob preasupus.
Voi fi cu Tine sus, voi fi cu Tine Sus,
În al Tău sfînt locaș, în țara cea dorită.

144. VOIA LUI ISUS
(P.D.C. 214) do (mi)

1. Voia lui Isus mă duce
Către ce-i curat și sfînt,
El m-ajută a mea cruce
A o duce pe pămînt.

Refren:

Biruința este dată
Celui care-L va chema;
Cu puterea-I minunată,
Lîngă noi Isus va sta!

2. Cînd dușmanul mă-mpresoară,
Eu de el nu-s temător,
Căci Cristos mă înconjoară
Cu un zid apărător.

3. Cînd e pace și lumină,
Pot să 'nalț voiosu-mi cînt;
Neguri de-ar voi să vină,
Eu alerg l-al Său Cuvînt.

4. De-s vorbit de rău, de bine,
Pe pămînt cît voi mai fi,
Lepădat de tot de mine,
Vreau cu Tine-a viețui.

145. ÎMI PUN NĂDEJDEA-N TINE
(P.D.C. 215) sol (si)

1. Îmi pun nădejdea-n Tine,
Al meu Mîntuitor!
Căci la nevoi și bine,
Tu ești al meu Păstor.
Condus de-a Ta lumină,
Prin al Tău ajutor,
Spre casa Ta divină
Neîncetat eu zbor.

Refren:

Îmi pun nădejdea-n Tine,
Al meu Mîntuitor!
Căci la nevoi și bine
Tu ești al meu Păstor.

2. O, vina mea fu mare,
Tu mult ai suferit;
Să pot primi iertare,
Tu fost-ai răstignit.
Scăpat sînt pe vecie
Prin sîngele-Ți cel sfînt,
Slăvită jertfa-Ți fie,
În cer și pe pămînt!

3. Și-n suflet de-i furtună,
Tu lîngă mine ești.
Glasu-Ți iubit răsună,

Tot Tu mă întărești.
Din mîna Ta cea tare
Nimeni nu va putea
Vreodat-a fi în stare
A mă îndepărta.

4. În Tine-i biruință,
Liber prin Tine sînt.
Și astăzi, prin credință,
Numele-Ți sfînt îl cînt.
De trec prin suferință,
Prin Tine-s răbdător;
Trăind azi prin credință,
E drumul meu ușor.

146. DECI IA-MI TU, DOAMNE, MÎNA
(P.D.C. 216) fa (do)

1. Deci ia-mi Tu, Doamne, mîna
Și mă condu,
De-acum și-ntotdeauna,
Precum vrei Tu.
Eu singur nu pot face
Măcar un pas,
Deci spune-mi unde-Ți place
Să merg eu azi.

2. O, Tu mă-nvăluiește
În harul Tău,

La bine mă păzește,
Ca și la rău.
Primește-l la picioare
Pe-al Tău copil,
Căci Tu iubești mai tare
Pe cel umil.

3. De nu simt cîteodată
Că mă conduci,
Cînd lunec însă-ndată
Tu mă apuci.
Deci ia-mi Tu, Doamne, mîna
Și mă condu,
De-acum și-ntotdeauna,
Precum vrei Tu.

147. EU SPUN LUI ISUS
(C. Ev. 333) mi b (mi)

1. Eu spun lui Isus, Îi spun durerea,
Ce cîteodată m-apasă greu,
Căci El mă scapă și-mi dă puterea
Să pot să birui oricare rău!

Refren:

Eu spun lui Isus, numai lui Isus:
„Povara singur nu-mi pot purta!"
Eu spun lui Isus, căci numai Isus
Să pot să birui-mi va ajuta!

2. Eu spun lui Isus orice-ncercare...
I-o spun, căci poate-a mă mîngîia;
El mă susține, doar El e-n stare
În întristări a mă-nviora!

3. Eu spun lui Isus tot ce m-apasă,
Îi spun Lui pînă și teama mea...
Și știu că Domnul nu încetează
A-mi da puteri și-a mă mîngîia!

148. NU TE TEME, CREDE!
(P.D.C. 218) do (sol)

1. „Nu te teme, crede!"
Domnul meu mi-a spus;
Liniștit te-ncrede
Suflete-n Isus.
Valea-ntunecoasă
Nu mă va-ngrozi,
Inima-i voioasă:
Domnul cu mine va fi!

Refren:

Eu singur n-oi fi,
Eu singur n-oi fi!
Mereu Isus mă păzește,
Veșnic cu mine va fi! } Bis

2. De-i senin, lucește
Soarele în zori,

Dar Isus răzbește
Și prin negrii nori!
Cînd se depărtează
Astrul cel văzut,
Domnul luminează
Sufletul celui pierdut!

3. Dușmanu-mi întinde
Lațul primejdios,
Dar, blînd, mă desprinde
Mîna lui Cristos!
Cînd se-ngreunează
Totu-n drumul meu,
El mă-mbărbătează:
„Teamă să n-ai, căci sînt Eu!“

149. ÎN PACE SÎNT!

(P.D.C. 219) do (sol)

1. În pace sînt! Căci al meu greu păcat,
Isuse, cu-al Tău sînge l-ai spălat.

2. În pace sînt! Deși am de luptat,
În voia Ta odihnă am aflat.

3. În pace sînt! Căci a mele dureri
În Tine aflã a lor mîngîieri.

4. În pace sînt! Chiar și cînd șovăiesc,
Prin Tine ajutor la timp găsesc.

5. În pace sînt! Căci al meu viitor
Tu îl cunoști, vei sta într-ajutor!

6. În pace sînt! Cînd moartea va sosi,
Eu știu, la Tine Tu mă vei primi.

7. În pace sînt! Isus va reveni...
Cu Tine pentru veci atunci voi fi!

150. A TA LUMINĂ VIE
(P.D.C. 220) mi (mi)

1. A Ta lumină vie,
Al meu Mîntuitor,
În jale-n bucurie
Îmi este ajutor.
O, Stea conducătoare,
Cînd noaptea s-a lăsat,
Lumina Ta mi-apare
'Nainte-mi, ne-ncetat. } Bis

2. Aflat-am în pustie,
Sub ceru-nfierbîntat,
Țîșnind o apă vie,
Izvorul nesecat!
Un adăpost și-odihnă
Și hrană Tu mi-ai dat,
Iertat fui de-orice vină
Prin sîngele-Ți vărsat. } Bis

3. Al meu Stăpîn, o, Doamne,
Ești pentru mine tot,
Izvorul vieții mele,
Prin Tine toate pot.
Al vieții mele soare,
Al lumii mele cer,
O, Stea conducătoare,
Tu mă conduci spre cer. } Bis

151. SE-APROPIE O FURTUNĂ
(P.D.C. 68) fa (la)

1. Se-apropie o furtună,
E ceru-ntunecat,
Tot muntele detună
Și-n nori e cufundat.
Păstorul se oprește,
Ah, iată-l abătut,
O oaie-n munte s-a pierdut,
Și El oile-Și iubește!

2. Ah, unde mergi pe munte,
Păstor, Păstor duios?
Cine-ar putea să-nfrunte
Acest timp viforos?
Mă duc, Mă duc în pripă,
Căci muntele-i stîncos,
Ea poate în prăpăstii jos,
Să piară într-o clipă!

3. Furtun-afară crește
Și sufl-un vînt turbat,
Dar ne-ncetat pășește,
Păstorul minunat.
Ah, a găsit-o-n fine,
Și-acum în brațe-o ia!
Tot astfel a te-mbrățișa,
Isus vrea și pe tine!

152. SUB UMBRA ARIPII TALE
(P.D.C. 222) fa (la)

1. Sub umbra aripii Tale
Noi ne odihnim.
Pe îngusta Ta cărare
Și scăpați de întristare,
L-adăpost de-orice suspin,
Noi ne odihnim.

Refren:

Fericiți, mîntuiți,
Sîntem scăpați
Sub aripa Domnului. } Bis

2. Sub umbra aripii Tale
Pace am aflat.
Ca și păsările-n cuiburi,
Fără teamă-n vremuri tulburi,
Ție ne-am încredințat,
Pace am aflat.

3. Sub umbra aripii Tale
Sîntem fericiți.
Toate sînt o noutate,
Toate sînt o bunătate,
Căci pe Tine Te-am găsit,
Sîntem fericiți.

153. IZVOR DE PACE
(P.D.C. 223) re (la)

1. Izvor de pace și de bucurii,
În Tine-avem, o, Doamne sfinte!
Mijlocitor lîngă Părinte,
În clipe grele, pentru noi vei fi.

2. Iubirea Tatălui ne-a dăruit
Pe Domnul Sfînt: În El e pacea!
Doar El, ce fericiți ne face,
Căci jertfa Lui pe veci ne-a mîntuit.

3. Azi către cer voioși putem privi,
Căci înspre cer ne poartă pasul;
Îi vom cunoaște-acolo glasul,
Cînd orice taine ne va lămuri.

4. O, cît dorim cu Tine-n veci să fim,
Căci Tu ne ești îndemn la bine!
Ce fericiți vom fi cu Tine,
Cu toți ai Tăi atunci ne-om regăsi!

154. VREAU LÎNGĂ DUMNEZEU
(P.D.C. 224) sol (si)

1. Vreau lîngă Dumnezeu să fiu mereu,
Oricît ar fi de greu necazul meu.
Oricît voi suferi, cîntarea mea va fi:
Vreau lîngă Dumnezeu să fiu mereu!

2. Pe-n depărtate căi de-aş înnopta,
Şi-o piatră căpătîi dac-aş avea,
Tot fericit aş fi şi-n vis aş glăsui:
Vreau lîngă Dumnezeu să fiu mereu!

3. Calea-mi în sus spre cer de s-o-ngusta,
Eu vreau mereu să sper că voi scăpa.
Căci nu-n deşert alerg,
ci ştiu pe ce drum merg:
Vreau lîngă Dumnezeu să fiu mereu!

4. Cînd zorile revin, cînd trec de greu,
Iar viaţa mi-o închin Domnului meu,
Zidesc un viu altar în inima mea iar:
Vreau lîngă Dumnezeu să fiu mereu!

5. Cînd calea mi-oi sfîrşi pe-acest pămînt,
Voios cînd voi păşi în Locul sfînt,
Atunci s-a împlinit al meu dor nesfîrşit:
Vreau lîngă Dumnezeu să fiu mereu!

155. DE TINE SIMT NEVOIE
(P.D.C. 225) la b (la)

1. De Tine simt nevoie,
Al inimii Stăpîn;
În marea-mi slăbiciune,
Cum singur să rămîn?

Refren:

În ceasuri de primejdie,
Tu ești tăria mea;
În Tine-a mea nădejde
Oricînd să stea.

2. Dușmani, în întuneric
În jurul meu roiesc;
Strivit de-a lor mulțime,
Cum pot să-i biruiesc?

3. În zile de furtună,
De spaimă împietrit,
Plăpînd, sărman, ce-aș face,
De Tine părăsit?

4. Isus, cînd sînt cu Tine,
E pace-n viața mea!
Sînt zilele senine,
Și-n noapte Tu-mi ești stea.

156. TU, ISUS, CÎRMACI SĂ-MI FII
(P.D.C. 226) si b (re)

1. Tu, Isus, Cîrmaci să-mi fii,
Pînă-n Port cînd voi sosi!
Fiind ferit de negre stînci,
De prăpăstiile adînci,
Voi sosi la țărm curînd,
Grija cîrmei Tu avînd.

2. Valuri mari, furtuni și vînt,
Au pierit l-al Tău Cuvînt;
Vîntul iată-l iar tăcînd,
Valul lin alunecînd,
Pace-n plin domnind acum,
Mă-nsoțești pe-al vieții drum!

3. Și, cînd țărmul s-a zărit,
Unde e un loc de-oprit,
Lîngă min' și-atuncea stai,
Ajutorul Tău mi-l dai
Și-mi grăiești duios mereu:
„Te încrede-n Dumnezeu!"

157. STA-VOI FAȚĂ CĂTRE FAȚĂ
(P.D.C. 228) si b (fa)

1. Sta-voi față către față,
Sus în cer cu Domnul meu,

Cînd plecat din scurta viață,
Voi sosi la Dumnezeu.

Refren:

Voi vedea fața-Ți duioasă,
Împăratul meu ceresc;
Clip-aceasta luminoasă
Cît de mult eu o doresc!

2. Azi le văd doar prin credință:
Slava Ta, chipu-Ți Divin;
În curînd, ce biruință!
Le voi vedea pe deplin.

3. Ce nespusă bucurie,
Cînd cu drag mă vei primi,
Cînd de Tine pe vecie
Nu mă voi mai despărți!

158. AH, OARE CÎND VEI REVENI
(P.D.C. 230) fa (fa)

1. Ah, oare cînd vei reveni,
Al nostru Domn și Mire,
Pe nori, în cer, a ne răpi,
La Tine în mărire?

Cu-ntregul dor şi-ntregul gînd
Noi Te rugăm: „O, vin' curînd!"

Refren:

O, Doamne-a Ta venire
E-a noastră fericire!

2. Noi azi cîntăm iubirea Ta
Şi o simţim în viaţă,
Dar am dori a Te cînta,
Privind slăvita-Ţi faţă!
O, mult ni-e dor să vii curînd!
O, vin', Isuse, Mire sfînt!

3. Multe dureri sînt pe pămînt
Şi multă suferinţă!
Mulţi necinstesc Numele-Ţi sfînt
Şi pier în necredinţă.
'Naintea Ta cîţi vin smeriţi,
De Tine-n cer vor fi răpiţi.

4. Să priveghem deci cu Isus,
Ţinînd făcli-aprinsă!
Ne-ndrume sus, mereu mai sus,
Puterea-I neînvinsă!
S-aude glasu-I răsunînd:
„Fiţi treji căci, iată, vin curînd!"

159. DOMNUL MEU ISUS DOMNEȘTE
(P.D.C. 231) fa (fa)

1. Domnul meu Isus domnește,
Inima-mi îmi stăpînește;
Tatăl toate I-a supus!
Al meu suflet să-L cinstească,
Inima-mi să recunoască
Că Stăpînul e Isus! Bis

2. El, din sfînta Lui iubire,
A dat preț de mîntuire
Al Său sînge prețios.
El ne-aduce nemurirea,
Viața, pacea, fericirea,
El, Stăpînul glorios! Bis

3. Înălțați cîntări și laude
Din lăute, harfe, flaute,
Voi, popor răscumpărat;
Și vestiți-L pîn' departe,
Și prin viață, și prin moarte,
Căci e-al vostru Împărat! Bis

4. Eu, pe treapta cea mai joasă,
Strig, cu inima voioasă,
Din mulțimea tuturor:
O, Isuse, slavă Ție!
Tu ești Domn în veșnicie
Și ne ești Mîntuitor! Bis

160. PRIVI-VOI PE DOMNUL MĂRIRII
(P.D.C. 233) la (mi)

1. Privi-voi pe Domnul măririi
În ceruri pe tronu-I slăvit,
Vedea-voi izvorul iubirii
Și fi-voi în veci fericit.

Refren:

Sus în cer, sus în cer,
Eu am un locaș pregătit;
Sus în cer, un locaș pregătit,
Și fi-voi în veci fericit.

2. Cînta-voi nespusa iubire
Și harul prin care-s primit
De Domnul cu-a Sa strălucire,
Și fi-voi în veci fericit.

3. Și pacea va fi nesfîrșită,
Căci totul va fi lămurit;
Întreaga-mi dorință-mplinită,
Și fi-voi în veci fericit.

4. Vedea-voi pe sfinți în mărire,
Alături de ei socotit,
Cînta-voi cereasca iubire
Și fi-voi în veci fericit.

161. O, CE PLIN E DE STRĂLUCIRE
(P.D.C. 234) mi b (sol)

1. O, ce plin e de strălucire,
În cer, locașul Tatălui!
Unde toți, într-o sfîntă unire,
Cînta-vom laude Domnului.

Refren:

Sus în cer, sus în cer,
Noi toți dorim să fim.
Sus în cer, sus în cer,
Comoară sfîntă moștenim.

2. Fericirea-i acolo-ntreagă,
O știu toți cei răscumpărați,
Și vor toți roade să culeagă,
Dorind a fi încununați.

3. Cît de des pe pămînt primejdia
Ne stă în cale, tot mereu,
Îndreptăm fericiți nădejdea
Spre Tine-al nostru Dumnezeu.

4. De-s furtuni și de-i vijelie
Sau soare cald, strălucitor,
Un îndemn pentru noi să fie
Spre cer cu-ntregul nostru dor.

162. UN DAR VOIESC A FACE
(P.D.C. 156) sol (si)

1. Un dar voiesc a face,
Cu grabă, lui Cristos,
Ce sigur știu că-I place
Deși-i sărăcăcios;
E propria-mi voință,
Ce vreau pe veci a-I da,
Spre-a face cu credință,
De azi doar voia Sa!

2. Nu vreau plin de sfială
Sau teamă de vreun rău,
Ci plin de îndrăzneală,
Să cad la sînul Său!
Acel ce pentru mine
Își pune viața Sa,
El grijă, știu prea bine,
De min' va și purta!

3. Eu știu c-a Sa-ndurare
Cu totu-i de nespus!
Că n-are-asemănare
Iubirea lui Isus!
Pe cel făr' de putere
Cu drag în brațe-l ia,

De-aceea în tăcere
Voiesc a-L asculta!

4. Nu vreau fără-ncetare
Să-L rog: „Stăpîne, dă-mi
Cutare sau cutare,
Și asta, și-asta fă-mi!"
Ci fac cum El mi-arată,
Merg unde El mi-a spus,
De-i calea-ntunecată
Privesc doar la Isus!

5. Și El la min' privește,
La mine-al Său copil,
Și pacea El mi-o crește
Cu cît sînt mai umil.
În mîna Lui cea tare
De-acum eu mîna-mi pun;
Urmînd a Lui cărare,
Eu toate I le spun!

163. NOI AȘTEPTĂM PE ISUS
(P.D.C. 237) re b (la)

1. Noi așteptăm pe Isus Cel slăvit,
Preafericiți, cu deplină nădejde.
El va domni peste toți, preamărit,
Ne va scăpa de orice primejdie.

Refren:

Ce fericire! Îl vom vedea;
O, ce iubire, cu El pururea.
Ce fericire, Îl vom vedea;
Cu El de-a pururea!

2. În jurul Lui noi ne vom regăsi,
Dup-al Său chip schimbați într-o clipită;
'Naintea Lui fericiți vom păși,
Ca să-L slăvim, o, ce clipă dorită!

3. Acolo sus vom vedea pe Isus,
Vom fi purtați de-a Sa mînă iubită,
Și vom vedea frumuseți de nespus,
Ajunși în țara atît de dorită.

164. SUFLETU-MI SE ODIHNEȘTE (P.D.C. 241) do (mi)

1. Sufletu-mi se odihnește
În Isus, preasfîntul Miel,
Sîngele-I îmi curățește
Orice vină, de-orice fel.

2. Sus în cer, în strălucire,
Stă Isus Cel înviat,
Sus la El, în nemurire,
Mi-e și mie locul dat.

3. Azi, cînd lupta-i îndîrjită,
Totuși, pace-n El găsesc;
Ea va fi desăvîrșită
În căminul meu ceresc.

4. Jertfa Lui mi-a șters păcatul,
Dragostea-I m-a-nviorat,
Și pe mine, vinovatul,
Cu Duh Sfînt m-a înzestrat.

5. Voi vedea pe Isus, în fine,
Cel ce vindecă dureri,
Cel ce face toate bine,
Cel ce-ți dă orice Îi ceri!

165. O, CE PLĂCUT E SIONUL
(P.D.C. 242) mi b (si)

1. O, ce plăcut e Sionul:
Pașnic, măreț, iubit,
Unde Isus Și-are tronul,
Veșnic și neclintit.

Refren:

O, ce plăcut e Sionul,
Și cît eu îl doresc!
Acolo, în veci, lîngă Domnul,
La sînu-I să m-odihnesc!

2. Soarele-n zori cum își plimbă
Mantia-i pe pămînt,

Astfel Sionul preschimbă
Plînsul și jalea-n cînt.

3. Astăzi dorința-mi adesea-i
Lui să-I cînt și-n nevoi,
Sus însă-n pace cînta-voi
Mielului, imnuri noi.

166. INIMA-MI MEREU SUSPINĂ
(P.D.C. 243) mi b (si)

1. Inima-mi mereu suspină
După veșnicul cămin,
Unde-i liniște deplină,
Grijuri nu-s și nici un chin.

Refren:

Ah, mi-e dor, mi-e dor de-acasă,
De orașu-ncîntător,
Unde îngerii veghează
La intrarea porților.

2. Scump oraș, cetate sfîntă,
Templul tău e Domnul meu;
Sufletu-mi spre tin' se-avîntă,
Lăudînd pe Dumnezeu.

3. Sus domnește-o bucurie
Fără umbră, fără nor,
Ce durează-n veșnicie,
Ca și-al ei Dăruitor.

167. CÎNTĂM ȚARA NOASTRĂ
(P.D.C. 245) do (sol)

1. Cîntăm țara noastră cerească,
Mulțimea de mii și de mii
Și ceata lor cea îngerească!
Dar încă atunci cum va fi!

Refren:

Bucurii sînt aci,
Dar încă atunci cum va fi!
Bucurii sînt aci,
Dar încă atunci cum va fi!

2. Cîntăm încă Ierusalimul,
Cu ziduri și porți străvezii,
Și parc-aud corul, sublimul!
Dar încă atunci cum va fi!

3. Cîntăm și iubire-arzătoare
Veșmintele ce vor sclipi,
Cununile nepieritoare!
Dar încă atunci cum va fi!

168. TE DORESC!
(P.D.C. 247) do (sol)

1. Te doresc! Te doresc!
Să Te văd, Isus, voiesc!

Vreau să merg la Tine-n ceruri,
Lîngă Tine să fiu pururi,
Şi pe tron să Te privesc!

2. Vin' pe nor! Vin' pe nor!
Soare blînd, strălucitor!
Ce plăcută mi-ar fi ştirea
Că plec sus, să văd mărirea
Veşnicului Creator!

3. Ce frumos! Ce frumos!
Stol de îngeri glorios!
Toată veşnica cetate
E din pietre nestemate
Şi din aur luminos.

4. Paradis! Paradis!
Tu al vieţii mele vis!
Lîngă Rîul de-apă vie,
Totu-i pace, bucurie,
Doamne, du-ne-n Paradis!

169. VESELI 'NAINTE SĂ MERGEM
(P.D.C. 248) fa (fa)

1. Veseli 'nainte să mergem mereu,
Spre tronul gloriei lui Dumnezeu,
Unde Isus pentru noi mijloceşte,
Sfinţilor blînd şi cu drag le grăieşte.

Refren:

Veseli 'nainte să mergem mereu,
Cîntînd voioși laude lui Dumnezeu!

2. Imnuri de slavă din ceruri răsun',
Îngerii laudă pe Domnul Cel bun;
Cînd vom ajunge și noi în mărire,
Mai mult slăvi-vom nespusa-I iubire.

3. Sus în mărire, Tu, Doamne, ne-aștepți,
Unde în juru-Ți stau numai cei drepți.
„Iată, Eu vin!“, dat-ai făgăduință,
Noi Te-așteptăm, întăriți prin credință.

4. Și, în curînd, pe pămîntul cel nou,
Domnul veni-va, Slăvitul Erou!
Și va domni peste toți cu dreptate,
Căci Dumnezeu va fi totul în toate.

170. DOAMNE ISUSE, CU DOR
(P.D.C. 249) mi b (si)

1. Doamne Isuse, cu dor Te așteaptă
Toți credincioșii din cer să revii,
Mireasa Ta ne-ncetat își îndreaptă
Gîndul și viața spre Cel ce-o iubi.

2. Vin' de-o răpește în cer lîngă Tatăl!
Toate oștirile cerești se-adun';
Mirele-apare în gloria-I! Iată-L!
Domnul slăvit și Păstorul Cel Bun!

3. Credinț-atunci este faptă-mplinită,
Numai iubirea stăpînă e sus,
Iar așteptarea-i atunci răsplătită:
Glorii, lumini, bucurii de nespus!

4. Unde-s ispita, păcatul și moartea?
Toate pierit-au în beznă și foc!
De-azi în vecie Isus ne e partea,
Fi-vom pe veci cu Isus la un loc!

171. FERICE OMUL CREDINCIOS
(P.D.C. 250) sol (re)

1. Ferice omul credincios,
Ce-n ceruri sus intra-va,
Prin Mielul sfînt, Isus Cristos,
Prin Domnul glorios.
În cer, în strălucire,
În mare fericire,
Acolo toți voioși vor fi,
Căci pacea va domni!

Refren:

Toți fi-vom fericiți!
Fericiți! Fericiți!
Toți fi-vom fericiți,
De Domnul răsplătiți!
Biserica-ntregită
Și-n ceruri sus primită,
Neîncetat va preamări
Pe Cel ce-o mîntui!

2. Curînd pe nori va reveni
Iubitul nostru Mire,
La Sine-n cer a ne răpi,
Ce mare fericire!
Atunci plini de iubire,
Striga-vom în unire:
„În veci de veci fii lăudat
Că ne-ai răscumpărat!“

3. Ai lui Isus răscumpărați
Cu El vor fi-mpreună,
În haine albe-nveșmîntați,
Cu foi de palm' în mînă!
Ce mare fericire,
Cînd sus în nemurire,
Acei ce bine au slujit
Cununi vor fi primit!

172. SEAR-A SOSIT
(P.D.C. 253) do (mi)

1. Sear-a sosit, plugarul vine-acasă,
El e trudit, tot trupul său e frînt,
Dar inima și fața-i sînt voioase,
Și-n pace el va odihni-n curînd!

Refren:

De aceea ziua, seara, noaptea chiar,
El zorii dimineții așteaptă iar.
Amurgul trist, trudnica zi,

Noaptea însăși e frumoasă,
Căci pentru toți mîine va fi
Sărbătoare glorioasă.

2. El a arat pe vînt, ca și pe ploaie,
Și-a semănat, nădăjduind mereu
Că Dumnezeu dă binecuvîntare
Acelor ce se-ncred în harul Său.

3. Plugarii buni lucrează cu răbdare,
Acum e timp de-arat și semănat!
Și chiar de sînt furtuni și strîmtorare,
Ei biruiesc prin Cel ce i-a-narmat.

4. Creștinii-ajung voioși la capul vieții;
Chiar noaptea ei au cerul înstelat,
Iar, cînd se-arată zorii dimineții,
Suspinul lor în cîntec s-a schimbat.

5. Iat-a sosit dorita dimineață;
Plugarii sînt de Domnul lor lăudați;
Da, în sfîrșit, sosi ziua măreață,
De munca lor ei sînt încununați!

Refren:

Și zi, și-amurg și noapte au fugit,
Căci marea dimineaț-a strălucit!
Ai zilei zori au strălucit!
Da, sîntem în cer acasă;
Tatăl cel bun, loc ne-a gătit;
Slava Lui e-n veci glorioasă.

173. SUS ÎN CER, AH, CE FERICIRE!
(P.D.C. 254) fa (do)

1. Sus în cer, ah, ce fericire!
Isuse, vom cunoaște slava Ta,
Fața Ta și-a ei strălucire,
Cu Tine-alături noi vom sta.

Refren:

Priviți doar la Isus!
Voi ce spre cer porniți,
Priviți doar la Isus!
Prin El sînteți voi mîntuiți!

2. Pe pămînt, ades', în durere,
Simțim că sîntem la cămin străin,
Că n-avem ce sufletul cere,
Cu Tine deci dorim să fim!

3. Strălucește tot mai departe
Lumina Ta, nădejdi spre noi purtînd.
Și nimic nu ne mai desparte
De Tine, căci Tu vii curînd.

4. Înainte tot cu nădejde
Spre Domnul nostru sfînt Isus Cristos,
El ne scap-aici de primejdie
Ne-ndrumă glasul Său duios!

174. SUS ÎN CER M-AȘTEAPTĂ PACE
(P.D.C. 258) mi b (mi)

1. Sus în cer m-așteaptă pace
Pregătită de Isus;
Jertfa Lui plăcut mă face,
Cu El vrednic de-a fi sus.

Refren:

Cu Isus, în veșnicie,
Voi sorbi din apa vie;
Pomul vieții și tot ce-mi făgădui
Va-mplini!
Păcatul des mă pîndește,
Dar Domnul, El mă păzește,
Loc în cer îmi dăruiește
Prin dragostea Sa.

2. Sus în cer, o locuință
Pregătită-i de Isus.
Acolo-i a mea dorință,
Lui să-I fiu în veci supus.

3. Sus în cer doar voioșie
Și cîntări vor fi mereu;
O, ce sfîntă bucurie,
Voi vedea pe Dumnezeu!

175. DUP-ALE MORȚII RECI UMBRE
(P.D.C. 259) la b (mi)

1. Dup-ale morții reci umbre și văi,
Cînd voi intra pe-auritele căi,
Numai vederea Celui Preasfînt,
Singură ea mă face să cînt.

Refren:

Celui Preasfînt
Laude să-I cînt, } Bis
Asta va fi partea mea-n veșnicii. Bis

2. Cînd un locaș sus în cer voi primi
Și voi avea fericiri, bucurii,
Totuși și-atunci voi mări ne-ncetat
Numai pe Domnul și-al meu Împărat.

3. Voi regăsi pe ai mei cei iubiți,
Toți în mărire cu El în vecii;
Domnul Isus cu ai Săi va domni;
Dreaptă răsplată prin El vom primi!

176. O, CE CLIPĂ
(P.D.C. 260) la b (do)

1. O, ce clipă nespus de măreață,
Cînd în juru-I vor fi adunați,
Să privească slăvita Lui față,
Cîți prin Domnul au fost preschimbați!

Refren:

Numărul lor nespus e de mare. Bis
Și ce măreț va fi
Cînd uniți cu toți vom fi,
Căci numărul lor e nespus de mare!

2. Îi zăresc fericiți în mărire;
Pe Isus pe-al lor chip oglindesc;
Preamărind nesfîrșita-I iubire,
Lîngă tronu-I cîntînd Îl slăvesc.

3. Și aud cum Isus le va spune:
„Voi luptat-ați cu rîvnă mereu,
Azi primiți ale voastre cunune,
Preaiubiții Părintelui Meu!"

4. Și, cu îngerii în cor, preamărire
Vor cînta în alai strălucit,
Preschimbată va fi-ntreaga fire,
Și pămîntul va fi înnoit.

177. ACUM E ANUL NOU
(P.D.C. 262) sol (re)

1. Acum e Anul Nou...
O, Doamne, slavă Ție,
Tu ne-ai îngăduit această bucurie,
Dar Te rugăm din nou,
pe drumul Tău plăcut,
Să ne călăuzești așa ca și-n trecut!

2. Să fie-un an de har, un an de propășire!
De pace, de dragoste...
    și-un an de izbăvire!
Uniți prin Duhul Tău, noi prin Isus să fim
Ai Tăi cu-adevărat, cu viața să-Ți slujim!

3. Noi Te-așteptăm cu drag,
    dorim a Ta venire!
Atunci cunoaște-vom deplina fericire.
Vom preamări atunci iubirea-Ți de nespus,
Vom preamări în veci și Numele-Ți: Isus!

178. O, SCUMP CĂMIN
(P.D.C. 268) do (do)

1. O, scump cămin în care toți pe Tine
Te preamăresc mereu, Isus Cristos!
Și unde din mulțimea care vine,
Tu ești Cel mai iubit și prețios.
Acolo orice suflet Te dorește,
Și orice ochi spre Tine-i îndreptat,
Și voia Ta oricine-a ști dorește,
Fiind de-al Tău Cuvînt adînc mișcat.

2. O, scump cămin, în care soț, soție,
Numai de Duhul Tău se simt mînați!
În Tine-avînd aceeași temelie,
De-un singur gînd,
    de-un singur dor purtați.

Nedespărțiți, c-o dragoste sporită,
Ei sînt supuși, Te-ascultă amîndoi,
De-i zi frumoasă, ori de-i mohorîtă,
De-s vremuri bune, ori de sînt nevoi.

3. O, scump cămin, în care copilașii
C-un singur glas Te cîntă, Te slăvesc!
Și pruncii mici ce-abia pot face pașii,
Numele-Ți sfînt l-îngînă și-l iubesc.
Ferice-n jurul Tău ei se adună,
Ascultă graiul Tău dumnezeiesc.
De rai, de cer se bucură-mpreună,
Simțind iubirea Ta, ei Te doresc.

4. O, scump cămin, în care Tu, Părinte,
Domnești în orice timp și-n orice ceas,
Și unde Tu reverși din locuri sfinte
Balsam și mîngîiere în necaz.
Ferice cînd pe toți conduci în pace,
Pe-acest pămînt, dîndu-le ajutor,
Și căror harul Tău un loc le face
În sfînt locașul Tău nepieritor.

179. TU EȘTI A MEA NĂDEJDE
(P.D.C. 269) re (fa)

1. Tu ești a mea nădejde,
Isuse, Domnul meu!
În ceasuri de primejdie
Tu ești Păstorul meu.

În Tine aflu viață,
Odihna Tu mi-o dai,
Cu Tine față-n față
Voi fi pe veci în rai.

2. De trec prin încercare,
Te rog să-mi dai puteri,
Te rog să-mi dai răbdare
În lupte și-n dureri.
Tu nu ceri niciodată
Ce-i mai presus de noi;
Crezînd, ne-ajuți îndată
În grelele nevoi.

3. De-i calea-ntunecată
Aici pe-acest pămînt,
De Tine-i luminată,
Spre tronul Tău cel sfînt.
Acolo-i locuința,
În veci de veci, eu știu,
Acolo mi-e dorința,
Cu Tine-n rai să fiu!

180. CE BINE E CÎND FRAȚII
(P.D.C. 274) fa (do)

1. Ce bine e cînd frații
În Domnul se unesc,
Și-n dragoste și-n pace } Bis
Pe lume viețuiesc. } Bis

2. Ca roua ce se varsă
Pe cîmpuri și pe văi,
O binecuvîntare
Cristos e pentru-ai Săi. } Bis

3. Doi, trei în al Său Nume
De fi-vor adunați,
Cu ei, oriunde-n lume
Isus e între frați. } Bis

4. Curînd veni-va Domnul...
În El să stăruim,
Să nu ne-apuce somnul,
Cu viața să-I slujim. } Bis

181. PRIBEGIND ÎN LUME
(P.D.C. 275) mi b (mi)

1. Pribegind în lume, pe drum ne apare
Dumnezeu, cu dragostea Lui cea mare;
Ce măreț!
Domnul, Stăpînul firii,
Ne-mbracă cu haina iubirii,
Ce măreț!

Refren:

Iubiți! Iubiți!
Iubiți-L pe Dumnezeu!

Iubiți! Iubiți!
Se-aude din cer mereu:
Iubiți! Iubiți!
El e iubirea vie,
Dragoste din vecie,
Dumnezeu!

2. Pribegind în lume, pe drum ne apare
Dumnezeu, cu dragostea Lui cea mare.
El e bun!
Iartă de orice vină
Pe cel ce smerit I se-nchină,
El e bun!

3. Pribegind în lume, pe drum ne apare
Dumnezeu, cu dragostea Lui cea mare.
El e blînd
Și înțelege-ndată
Cînd inima e-ndurerată,
El e blînd.

4. Pribegind în lume, pe drum ne apare
Dumnezeu, cu dragostea Lui cea mare.
Prin Isus,
Pronie negrăită!
Iubirea ne-a fost dăruită
Prin Isus!

182. O, CE FRUMOASĂ E UNIREA
(P.D.C. 276) do (mi)

1. O, ce frumoasă e unirea
În care toți trăim prin har!
Prin Duhul Sfînt, noi fericirea
Și ceru-ntreg le-avem în dar.
De-aceea azi cîntăm iubirea } Bis
Ce între noi Te-aduce iar. }

2. O, cît de mare ni-este dorul
Să știm că ești mereu cu noi.
Cînd e cu noi Izbăvitorul
Nu știm nimica de nevoi.
El ne-a grăit, Biruitorul: } Bis
„Eu sînt în veci de veci cu voi". }

3. Uniți noi sîntem prin credință,
Cu Tine toți ne-mpărtășim
Și vrem mereu prin stăruință,
Plăcuți 'naintea Ta să fim.
Avînd a Ta făgăduință } Bis
Încrezători spre cer pornim. }

4. Revarsă azi cu plinătate
Asupra noastră Duhul Sfînt,
S-avem în noi simțiri curate
Și fapte bune pe pămînt.
Îndeplinind vrerile-Ți toate, } Bis
Cum ne învaț-al Tău Cuvînt! }

183. 'NAINTEA TA ACUM VENIM
(P.D.C. 277) mi b (mi)

1. 'Naintea Ta acum venim;
Revars-asupra noastră harul
Şi binecuvintează darul,
De care-Ţi mulţumim,
Amin!

184. DUMNEZEU SĂ FIE CU NOI TOŢI
(P.D.C. 278) re b (fa)

1. Dumnezeu să fie cu noi toţi,
Pîn' l-a noastră revedere.
Har şi pace şi putere
Să ne dea Isus Cristos la toţi!

Refren:

Sus în cer! În cer! Sus în cer!
Ne vom revedea cu toţi în cer!
Sus în cer! În cer! Sus în cer!
Dumnezeu să fie cu noi toţi!

2. Dumnezeu să fie cu noi toţi!
Aripa-I să ne umbrească,
Man-ascunsă şi cerească
Să ne dea Isus Cristos la toţi!

3. Dumnezeu să fie cu noi toţi!
Să luptăm cu stăruinţă!
Biruinţă prin credinţă
Să ne dea Isus Cristos la toţi!

185. IUBIREA SĂ SLĂVIȚI
(P.D.C. 279) fa (la)

1. Iubirea să slăviți,
Creștini, pe-acest pămînt,
În care noi sîntem uniți
Prin Duhul Său cel Sfînt.

2. Spre cer pornim cu dor,
Voioși, plini de nădejdi;
Isus e-al nostru Bun Păstor,
Ne scapă de primejdii.

3. Uniți să fim oricînd,
În bucurii-n dureri;
Să fie El al nostru gînd,
Purtînd cu El poveri.

4. Și, cînd vom părăsi
Tot ce-am avut aci,
În cer cu toți ne-om regăsi
Uniți în veșnicii.

186. LA NOI VENI UN COPILAȘ
(P.D.C. 284) do (do)

1. La noi veni un copilaș
Frumos și dulce și gingaș.
Dintr-o fecioară S-a născut,
Ce bucurie am avut!

2. Acesta e Isus Cristos,
E Domnul nostru Cel milos,
Ce vine ca Mîntuitor
Pentru tot neamul muritor.

3. El fericirea ne-a adus
De la Părintele de sus,
Ca să putem să ne suim
În rai, și veșnic să trăim.

4. Cu toții să ne bucurăm
Și laude-n veci de veci să-I dăm,
Căci Tatăl, Cel din cerul sfînt,
Trimis-a Fiul pe pămînt.

187. O, SPUNEȚI PĂSĂRELELOR
(P.D.C. 286) fa (do)

1. O, spuneți păsărelelor,
Ce trai aveți?
Unde zburați în vesel cor,
Pe iarnă și îngheț? Bis

2. Și cum găsiți voi de mîncat
Așa ușor?
Doar El, cerescul Împărat,
Vă e îndurător. Bis

3. Orice trăiește pe pămînt,
Și-n aer sus,
Și-n apă jos, l-al Său Cuvînt
Tot lucrul e supus. Bis

4. Nimic în lume n-a pierit,
Nici fir de păr,
Fără ca El să fi voit,
Veșnicul Adevăr! Bis

188. TÎRZIU ÎN NOAPTE
(P.D.C. 289) do (sol)

1. Tîrziu în noapte, vede magul
O nouă stea c-a răsărit;
Lumina ei lucește vie
Pe cer, la drum ea a pornit. Bis
El înțelege și o vestește
Altora, toți ei pornesc
După semnul ceresc.

2. E cale lungă prin pustie,
Dar ei deloc nu se-odihnesc;
Îi mîn-o sfîntă proorocie,
Plinirea ei toți o doresc. Bis
O, cît de mare dragoste are
Domnul, că El ne-a vestit
Pe Mesia dorit!

3. Dar, iată, steaua se oprește
Deasupra unui staul umil;
Din iesle, dulce le zîmbește
Isus Cristos, divin Copil! Bis
Ce bucurie, azi, mîntuire
Magii prin El au aflat,
Și-a lor daruri I-au dat.

4. Iubirea lor și-a lor voință,
Ce pildă mare de urmat!
Și voi, copii, azi, prin credință,
Urmați pe Domnul ne-ncetat. Bis
El cu iubire datu-v-a știre,
Astăzi la El de veniți,
Voi veți fi fericiți.

189. SFÎNT LOCAȘ
(P.D.C. 290) do (sol)

1. Sfînt locaș, tainic locaș!
Totul doarme în oraș,
Doar în staul, lîngă iesle, privind,
Stau Maria și Iosif slăvind,
Pruncul Sfînt priveghind. Bis

2. Vin ușor îngerii în zbor,
Blînd grăind păstorilor.
Vestea bună răsună în cor:
S-a născut azi un Mîntuitor!
Pace-n veci tuturor! Bis

3. Slavă-Ți dăm, toți Te cîntăm
Și 'nainte-Ți ne plecăm,
Căci în Tine noi azi am primit
Pe Mesia de veacuri dorit:
Fii în veci preamărit! Bis

190. PE PĂMÎNT ISUS VENI
(P.D.C. 291) la m (mi)

1. Pe pămînt Isus veni, suferi,
Pentru noi El Se jertfi, Se jertfi!
O, ce mare fericire,
Datu-ne-a El izbăvire! Bis

2. Pace-n cer și pe pămînt! Ce cuvînt!
Astăzi dat prin Domnul sfînt,
Domnul sfînt!
O, ce veste minunată,
Azi străbate lumea toată! Bis

3. Să-mpletim și noi cununi - rugăciuni,
Marii fapte și minuni, și minuni!
Domnului să-I dăm mărire
Pentru marea Lui iubire! Bis

191. SĂ CÎNTĂM TOȚI ÎN COR
(P.D.C. 293; C. Ev. 41) sol (sol)

1. Să cîntăm toți în cor pe Isus!
Să-L slăvim, să-I cîntăm cu iubire;
Prin credință, să fim mai presus
De noi înșine, de-a noastră fire.

Refren:

Slavă lui Dumnezeu!
Acest cînt să răsune mereu:
Slavă lui Dumnezeu!
Acest cînt să răsune mereu.

2. Dumnezeu pe Isus ne-a trimis,
Fiul Său preaiubit din vecie.
Cer, pămînt, împreun-au purces
Să vestească iubirea Sa vie.

3. Și pedeapsa ce noi meritam
A purtat-o Isus blînd pe cruce!
Și iertarea pe care-o căutam,
El murind, azi cu drag ne-o aduce.

4. Vrem și noi să-Ți aducem acum
Viața noastră și-a noastră voință.
Înapoi să nu dăm nicidecum:
Întărește a noastră credință!

192. CHIAR ȘI PENTRU CEI MICUȚI
(P.D.C. 295) la b (do)

1. Chiar și pentru cei micuți
E făgăduința:
Teamă n-aveți de nimic,
Domnu-i biruința!
Cît de mici copii de-ați fi, } Bis
Domnul vă va sprijini! }

2. Chiar copiii cei micuți
De Isus au parte,
Ei pe nume sînt trecuți
În a vieții Carte,

Şi, în raiul minunat,
Locul lor e-n veci păstrat. } Bis

3. Sus cu îngerii în cor,
Veţi cînta mărire
Scumpului Mîntuitor,
Cîtă fericire!
Pe copii El i-a iubit,
Fie-n veci de veci slăvit! } Bis

193. CELOR MICI
(P.D.C. 296) fa (la)

1. Celor mici Tu le zici:
Ascultare şi răbdare!
Fii supus lui Isus,
Să iei seamă, cînd Te cheamă!

2. O, Isuse! Vreau supus
A mea fire, cu iubire,
Să-Ţi închin şi să vin,
Cu voinţă, la credinţă.

3. Credincios şi voios,
Cu iubire şi grăbire,
Să-Ţi urmez, să veghez,
Tu în viaţă dă-mi povaţă!

4. Căci doresc să-Ţi slujesc,
Tu mă poartă şi-mi arată
Cum să fac, ca să-Ţi plac,
Fii Tu veşnic al meu Sfetnic!

194. ÎN CURÎND
(P.D.C. 298) do (sol)

1. În curînd, vom fi în stare
Sus în ceruri a porni,
El ne-a zis, în așteptare
Să fim pîn' va reveni.

Refren:

Vom avea biruința!
Vom trăi, vom trăi în veci cu El!
Vom avea putința
Să-I zicem toți: Emanuel!

2. Grijuri, trudă, suferință
Nu mai fi-vor niciodat',
Vom cînta toți: biruință!
Prin iubirea ce-am aflat!

3. Să luptăm toți cu nădejde,
Așteptînd ceasul dorit.
Am scăpat de-orice primejdie,
Domnul nostru-a biruit!

195. DA, „EU SÎNT LUMINA!"
(P.D.C. 299) sol (sol)

1. Da, „Eu sînt lumina!", astfel El ne-a spus.
El ne șterge vina, blîndul Domn Isus.

Refren:

Fii tu o lumină pe acest pămînt,
Ca oricin' să vină la Isus cel blînd.

2. Dar, cînd pîlpîieşte şi se stinge chiar,
Vezi de-o îngrijeşte şi-o aprinde iar.

3. Steaua cea mai mică poate străluci,
Cînd amurgul pică, toţi o vor zări.

196. DOMNU-I IUBIREA
(P.D.C. 300) fa (fa)

1. Domnu-i iubirea şi mîntuirea,
Domnu-i iubirea de-a pururea.

Refren:

Cu El sînt fericit căci mă iubeşte,
Căci mă iubeşte necontenit.

2. El pentru mine, da, ştiu prea bine,
El pentru mine a suferit.

3. Din grea pierzare, cu îndurare,
Din grea pierzare El m-a scăpat.

4. Întreaga-mi fire El cu iubire,
Întreaga-mi fire mi-a preschimbat.

5. În a mea viaţă El mi-e povaţă,
În a mea viaţă prin El trăiesc.

6. El ascultare şi-oricînd răbdare,
El ascultare m-a învăţat.

7. Voinţa-mi fie, cu bucurie,
Voinţa-mi fie predată Lui.

8. Slăvit să fie, în veşnicie,
Slăvit să fie Isus Cristos!

197. SÎNGELE-I NEPRIHĂNIT
(P.D.C. 301) fa (do)

1. Sîngele-I neprihănit
Pentru noi a fost jertfit!
Prin Cristos Cel răstignit,
Tatăl ne-a primit!

198. DOAMNE, TU TRONUL
(P.D.C. 302) sol (re)

1. Doamne, Tu tronul cel sfînt l-ai lăsat,
Fiind pe pămînt, într-o iesle culcat;
O, cît de mult pentru noi Te-ai smerit
Și cît de mult Tu pe noi ne-ai iubit!

Refren:

Doamne, eu cred, da, Doamne, eu cred
Tot ce mi-ai zis, tot ce-ai prezis,
Dragostea Ta în veci mi-o vei da,
Știu, căci „așa stă scris!"

2. Fură bolnavii deplin vindecați,
Cei în durere, duios mîngîiați!
Chiar pe cei răi i-ai iubit, i-ai iertat,
Și pe copii împrejuru-Ți i-ai luat!

3. Fiind răstignit ca să fiu eu iertat,
Sîngele-Ți sfînt pentru mine l-ai dat,
Drept fiind și sfînt, vina mea ai purtat,
Dragostea Ta n-am s-o uit niciodat'.

4. Dar, biruind ai ieșit din mormînt;
Cerul Te laudă, și noi pe pămînt;
Dacă în slavă, în cer, Tu Te-ai dus,
E ca să fiu lîngă Tine, Isus!

199. O RAZĂ BLÎNDĂ DE SOARE
(P.D.C. 303) sol (re)

1. O rază blîndă de soare
Să fiu, Isuse-mi spui,
Ce blînd pe toți să-mpresoare,
Vestindu-Te oricui.

Refren:

O rază dorită
Celor ce pace Îți cer,
O rază venită
Chiar de la Tine din cer.

2. Să strălucesc ca o rază,
Prin Tine să trăiesc,
Lumea în mine să vadă
Că-n Tine m-oglindesc.

3. Cum se zărește-n furtună
O rază printre nori,
Tuturor raza-mi să spună:
„V-aduc frumoase zori!"

4. Uitînd întreaga-mi ființă
Să nu mai fiu nimic,

Vestind oricui biruință,
Deși-s atît de mic.

200. ÎNVAȚĂ-MĂ, ISUSE
(P.D.C. 304) fa (do)

1. Învață-mă, Isuse,
Să-Ți dau inima mea,
Gînduri, simțiri, supuse
Să-Ți fie cum vei vrea.

2. Din zorii dimineții
Și pînă-n înserat,
Pe drumul lung al vieții
De Tin' să fiu purtat.

3. În timpul zilei iară,
În tot ce voi lucra,
Nemulțumirea-mi piară
Stînd sub privirea Ta.

4. Și seara cînd sosește
Și-odihnă-mi dăruiești,
Tu ruga mea primește
Și-n somn să mă păzești.

5. Cu Tine vreau să viețuiesc
Și Ție să mă-nchin
Și voia Ta s-o împlinesc,
În veci de veci. Amin!

201. DOMNUL A PĂTIMIT
(P.D.C. 306) do (do)

1. Domnul a pătimit, a pătimit, a pătimit,
Isus a pătimit pentru toți.

2. Domnul mult m-a iubit,
mult m-a iubit, mult m-a iubit,
Isus mult m-a iubit, din vecii.

3. Domnul m-a curățit,
m-a curățit, m-a curățit,
Isus m-a curățit de păcat.

4. Domnul m-a mîntuit,
m-a mîntuit, m-a mîntuit,
Isus m-a mîntuit, sînt al Lui.

5. Domnul cu mine e, cu mine e, cu mine e,
Isus cu mine e, neîncetat.

6. Domnul va reveni, va reveni, va reveni,
Isus va reveni curînd.

7. Domnul mă va chema,
mă va chema, mă va chema,
Isus mă va chema sus în cer.

8. Domnul rămîne-n veci,
rămîne-n veci, rămîne-n veci
Isus rămîne-n veci viața mea.

9. Domnul fie slăvit, fie slăvit, fie slăvit,
Isus fie slăvit, pururea.

202. FIE-ȚI MÎNA PĂRINTEASCĂ
(P.D.C. 307) fa (do)

1. Fie-Ți mîna părintească,
De adorm, asupra mea!
Aripa-Ți să mă umbrească,
Noi puteri în somn să-mi dea. Bis

2. Doamne, prin iubirea-Ți mare,
Eu Te rog azi a-mi ierta
Tot ce n-a fost ascultare,
Ce n-a fost pe voia Ta. Bis

3. Ia-n puternica Ta pază
Pe părinții mei iubiți,
Ochiul Tău din cer să vază,
Că mereu sînt fericit. Bis

4. În iubirea-Ți miluiește
Sufletul cel obosit;
Pe bolnavi îi lecuiește,
Dă nădejdi celui mîhnit. Bis

5. Tu sfințește a mea rugă,
Ca în pace s-odihnesc;
Mîine ca supusă slugă
Vreau mai bine să-Ți slujesc. Bis

203. DIN APA VIEȚII BEȚI
(P.D.C. 313) fa (do)

1. Din apa vieții beți fără plată,
Veniți de luați bunătăți de nespus;
Cu-a voastră plată, voi niciodată
Nu veți cunoaște ce-i harul de sus.

204. O, ȚARA MEA, O, PARADIS
(P.D.C. 315) mi b (si)

1. O, țara mea, o, Paradis,
Spre tine-alerg, luptînd mereu.
Privirea ta, o dulce vis,
Îmi face-ușor drumul cel greu!

Refren:

O, țara mea! O, scump cămin!
Acolo totul e senin.
Cu Domnul meu curînd voi fi,
Isus în Rai mă va-nsoți.

2. Isus, al meu Stăpîn iubit,
Domnește-acolo ca-Mpărat;
De-ai Săi aleși El e slăvit,
De oști cerești e-nconjurat.

3. Acolo nu-i nici plîns, nici chin,
Nici lacrimi, moarte, nici păcat.
Și-n Tine harul cel divin
Un loc mi-a dat, ce minunat!

205. SĂ NE RUGĂM FĂRĂ-NCETARE
(P.D.C. 319) mi b (mi)

1. Să ne rugăm fără-ncetare,
Căci Domnu-Şi ţine-al Său Cuvînt!
Iubirea Lui nespus de mare
Prin El veni pe-acest pămînt.

2. Să ne rugăm, căci El alină
Grijile, cînd vor apăsa!
Cînd inima spre El suspină,
Îndat' răspunsul ni-l va da.

3. Să ne rugăm, dînd mulţumire
Domnului scump ce ne-a fost dat!
Şi în dureri, şi-n fericire
Să ne rugăm neîncetat!

206. PLÎNSETUL ŢI-L VEDE
(P.D.C. 174; B.V. 100) si b (si)

1. Plînsetul ţi-l vede
Blîndul Domn Isus;
El cu drag te crede:
Spune-I durerea.
Spune-I toată jalea
Domnului Isus!
Vorbeşte-I făr' sfială,
Şi nu mai plînge!

2. Spune-acelui Frate,
Prietenului tău,
Greaua ta încercare,
Necazul cel greu.
El mult te iubește,
El te-a mîngîiat,
Crede-n a Lui vorbă,
Și nu mai plînge!

3. Inimii zdrobite
De-o povară grea,
Spune-i ei ce pace
Domnul îi va da.
Pe ea liniștește-o:
Șterge-va Isus
Lacrimile toate,
Și nu mai plînge!

207. MÎNTUIRE NI S-A DAT
(C.Ev. 291) mi b (sol)

1. Mîntuire ni s-a dat,
Fără nici o plată,
Prin Isus crucificat,
Fără nici o plată.
Căci Cristos ne-a mîntuit,
De păcat ne-a izbăvit,
Cît de mult El ne-a iubit,
Fără nici o plată.

2. Curge un bogat izvor,
Fără nici o plată,
Veșnic și mîntuitor,
Fără nici o plată.
Orice suflet care vrea
Însetat din El să bea,
Mîntuirea va afla,
Fără nici o plată.

3. De Isus tu ești iubit,
Fără nici o plată;
Nu vrei să fii mîntuit,
Fără nici o plată?
Inima, Lui să-I predai,
Este tot ce poți să-I dai,
Să ajungi la El în rai,
Fără nici o plată.

208. BISERICA-I STRĂINĂ
(P.D.C. 251) re (sol)

1. Biserica-i străină
Pe-acest nedrept pămînt,
Ades' plîngînd suspină
Dup-al ei Mire sfînt!
Dar cu-a Sa mînă tare
Isus o va răpi,
Și-atunci triumfătoare,
În veci cu El va fi. Bis

2. Da, lupta-i pe sfîrşite,
Cînd goarna va suna;
Isus pe negîndite,
Pe nori Se v-arăta!
Azi partea noastră-i plînsul
Şi sete, foame, ger,
Atunci însă cu Dînsul
Vom apărea din cer. Bis

3. Ai zilei zori se-arată;
Să ne trezim, copii!
Căci nu mult timp şi, iată,
Pe Mire-L vom privi!
De ziua cea măreaţă
Dorim cu toţi nespus,
Prin Duhul de viaţă,
Să zicem: „Vin-Isus!" Bis

209. O, DOAMNE, NOI ACUM
(P.D.C. 264) fa (do)

1. O, Doamne, noi acum, în a Ta îngrijire,
Cu drag încredinţăm copilaşul iubit!
Să fie apărat sub sfînta-Ţi ocrotire,
Copilul ce ne-ai dat, noi Ţi l-am dăruit!

2. Isuse, Tu doreşti copilaşii să vină
Să-i binecuvintezi. Şi noi azi l-am adus!

Să-Ţi dăm, voim mereu,
supunere deplină,
Văzîndu-ne pe noi, să creadă în Isus.

3. E-n mîna Ta, Isuse, de-acum înainte
Îndreptată către bine, mereu, calea sa!
În sfîntul Tău Cuvînt
citind cu luare-aminte,
Prin Duhul Sfînt să-i spui
de scumpă jertfa Ta!

4. Şi, cînd se va lupta cu a lumii durere,
Tăria lui să fii, să-l fereşti de căderi!
Cuvîntul Tău oricînd să-i fie mîngîiere,
Prin harul Tău smerit,
'plinind ce Tu îi ceri!

210. ŞTIU, TRĂIEŞTE SUS ÎN CER
(P.D.C. 273) do (sol)

1. Ştiu, trăieşte sus în cer
Domnul meu, în strălucire;
El, al inimii-mi străjer,
Mă-mpresoară cu iubire!
Moartea Lui m-a mîntuit,
De cel rău m-a izbăvit!

2. Nu mă tem în viitor,
De a morţii-nfiorare,

Căci mă mînă-ntregu-mi dor
Către cer, fără-ncetare!
Groaza morții a pierit,
Căci Cristos a biruit!

3. Nici în groapă trupu-mi, chiar,
Nu va sta o veșnicie,
Domnul va să vină iar,
Sus, pe nor, cu măreție!
Trîmbița cînd va suna,
Din mormînt voi învia!

4. Lîng-al meu Mîntuitor
Fi-va totul strălucire,
Cu al îngerilor cor
Îi voi da în veci slăvire!
Fie Domnul preamărit
Și în veci de veci slăvit!

211. PENTRU CE ȘOVĂIEȘTI
(P.D.C. 104) mi b (mi)

1. Pentru ce șovăiești
Pe Isus să-L primești?
Te gîndești să-L alungi azi iară?
Poate-acest ceas solemn
Sun-acum un îndemn,
Poate pentru ultima oară!

Refren:

Dacă vezi şi nu crezi,
Dacă vezi şi nu crezi,
Viața veşnic-o pierzi!
Viața veşnic-o pierzi!

2. Pentru ce te căiești,
Dar nu mărturisești
Tot păcatul ce greu te-apasă?
Vino dar la Isus,
Spune-I tot ce-ai de spus,
Sarcina-ți la El azi o lasă!

3. Ai putea tu să spui
C-ai făcut voia Lui,
Cînd şi azi te apasă vina?
Dacă-n El nu te-ncrezi,
Viața veşnic-o pierzi,
Fericirea, pacea, lumina!

4. La Isus vino, deci,
Şi-L primeşte pe veci,
Pentru tine vrea tot să facă!
Pentru noi S-a jertfit;
Vino dar negreşit
Şi cu Domnul tău te-mpacă!

Refren:

De ce ești tulburat?
Astăzi poți fi scăpat,
Şi să-I cînți, fiind iertat:
„Doamne, fii lăudat!"

212. DOAMNE ISUSE, FII SLĂVIT!
(C. B. 23) fa (do)

1. Doamne Isuse, fii slăvit!
Căci pentru noi Tu ai murit
Şi scumpu-Ţi sînge ai vărsat,
Ca să ne scapi de-orice păcat.
Iubirea-Ţi de nemăsurat
Pe cruce chiar Te-a ridicat.

2. Pe-acest pămînt loc n-ai avut,
Decît un grajd, cînd Te-ai născut,
Ca loc de-odihnă un mormînt
Şi-o cruce-nfiptă în pămînt,
Pe care noi Te-am pironit,
Isuse scump, Isus slăvit!

3. Dar azi eşti viu în slavă sus,
Spre noi priveşti cu dor nespus,
Căci sîntem rod din jertfa Ta:
Ne-ai cîştigat la Golgota,
În chinuri grele de nespus,
Şi vestea păcii ne-ai adus.

4. Cînd va veni măreaţa zi,
În slavă sus Te-om întîlni;
Şi va vedea acest pămînt
Tot răul de pe el înfrînt,
Căci peste tot vei fi-Mpărat,
Slăvit fii Tu, Cel minunat!

213. TU EȘTI CEL MAI FRUMOS
(C.B. 33; P.D.C. 133) mi b (mi)

1. Tu ești Cel mai frumos
Și-atît de-atrăgător,
Căci cerul, cît de-ncîntător,
De Tine-i mai prejos.

Refren:

Domnul meu Isus,
Sînt pe veci al Tău,
Și Tu ești de-acum al meu,
Și-aici, și-n ceruri sus.

2. Tu ești brav Împărat,
Dreptatea apărînd.
Isprăvi mărețe săvîrșind,
Iubire-a triumfat.

3. Tu ești preafericit,
Căci cerurile-acum
Sînt pline de al Tău parfum,
Și-n cîntări ești slăvit.

4. Tu ești „Cel preaiubit“
De toți ce Ți s-au dat;
Uitînd tot, într-al Tău palat,
Doar Tu ești prețuit.

214. VEZI CUM ÎN ZBOR SE DUCE
(C.Ev. 565) sol (mi)

1. Vezi cum în zbor se duce timpul?
Așa-au trecut chiar mii de ani,
Și noi vom trece toți ca gîndul,
Făr- lăsa urme măcar.
Așa se duce-o zi ca alta,
Și toate trec în veșnicii,
În grabă vine și sfîrșitul
Întregii noastre omeniri.

2. Întreaga noastră zbuciumare,
Cu lupte, munci și grijuri mari,
Se pierde toată-n lumea mare
A celor slabi și-a celor tari.
Și-acum de ce-ai venit în lume,
Și-atît de mult te-ai chinuit?
Ca să sfîrșești în groapa-n care
Pe veci să fii tu nimicit?

3. Chiar viața ce ne pare scumpă,
E o nălucă-n negură;
Peste mormînt e acea viață,
Făr' de sfîrșit, da, veșnică.
E viața ce-o găsim în Domnul,
Pe care El ne-o dă în dar!
O, spune-mi, ți-ai asigurat-o,
Sau nici nu te-ai gîndit măcar?

215. MAI SUS, MAI SUS fa (la)

1. Mai sus, mai sus, mereu mai sus,
A noastre inimi cîntă,
Acolo-n slavă, făr' de-apus,
E țara noastră sfîntă.
Suind spre ea chemăm, Isus,
Cu dor doritu-Ți Nume;
Mai sus, mai sus, mereu mai sus,
Ca să ieșim din lume.

2. Urcăm cu ochii plini de dor,
Privind a noastră țintă,
Atît avînt înălțător
Și har ne învesmîntă...
Isuse, suspinînd căutăm
Dorita Ta cetate;
Mai sus, mai sus ca să scăpăm
De tot ce-n noi păcat e.

3. Tot mai ușor, tot mai plăcut
Urcușul ni se face,
Încet, al nostru vas de lut
Se sfarmă, se desface;
Plutind cu sufletul înot
Prin marea de lumină,
Mai sus, mai sus, scăpați de tot
Ce-n noi rămas-a tină.

4. Ușor, pe albe-aripi de vis,
Ființa noastră zboară

La cerul ce spre noi, deschis,
Lumini de-argint coboară...
Mai sus! Și mulți privesc mirați
Măreața slavei taină.
Mai sus, mai sus, purtăm schimbați
Slăvita albă haină.

5. Se-aprind luminile-n priviri
De-a cerului viață,
Se cern pe fețe străluciri
Din dulcea dimineață.
Mai sus! Pe frunți ni se aprind
Din pietre scumpe salbe,
Mai sus! Mai sus! Ce raze prind
A noastre haine albe!

6. Mai sus, mai sus! Ne-am cufundat
În slava Ta adîncă,
Atîtea slăvi am colindat
Și tot mai mergem încă...
Mai sus, din cer în cer, mai sus!
Cu chipul plin de soare,
Cutremurați, plîngînd... Isus,
Îți cădem la picioare!

7. Și sărutînd slăvitu-Ți strai,
În poala Ta vom pune
Tot brațul plin de crini din rai
Și salbe, și cunune...

Și dorul, cît în ochi avem,
Și-a ochilor lumină...
Preafericiți că Te vedem
Și rămînem cu Tine!

216. O, ISUSE DULCE do m (do)

1. O, Isuse dulce, dulcele meu Domn,
Ziua treaz și noaptea suspinînd în somn,
Sufletul meu cheamă chipu-Ți mult dorit,
Să simt lîngă mine Mirele-mi iubit.

2. Cu cît drag, în calea-Ți pasului curat,
Crinii cei mai parfumați Ți-am presărat!
Și de-atîția ani, de seri și dimineți,
Cu mult dor Te-aștept, dar nu Te mai arăți!

3. Nu-s destul de-aprinse-a dragostei dorinți,
Oare nu-s destule lacrime fierbinți,
Oare nu-i de-ajuns de gata inima,
De mai poți să-ntîrzii, făr-a Te-arăta?

4. Nu-s de-ajuns de albi ai sufletului crini,
Ori acei ce-așteapt-atîția-s de puțini,
Că ale lor chemări și doruri nu ajung,
De Ți-e drumul parcă zi de zi mai lung?

5. O, Isuse scump, o, Mire minunat,
Dorul meu Te cheamă ziua ne-ncetat,
Sufletul meu ars Te cheamă
noaptea-n somn,
Te grăbește, vino, dulcele meu Domn!

217. ȚARA MEA re (la)

1. Țara mea, te dorește inima mea,
Ne-ncetat după tine tînjește ea.
Cămin fericit, o, ce frumos vis,
Dorul meu zboară spre tine.

2. Prin meleagurile Babilonului,
Ca străini treceau fiii Sionului,
Cu jale mare, plîngînd pe cale,
Cînd își aminteau de Sion.

3. Țara mea, care primești pe cei trudiți,
Cu braț deschis i-aștepți pe toți cei osteniți,
Arătînd locul cel de odihnă
Celor ce-au părăsit lumea.

4. Ierusalime, dacă eu te voi uita,
Dreapta mea să-și uite iscusința sa.
Ierusalime, mi-e dor de Tine,
În veci de veci nu te-oi uita!

5. Măreț cămin, cu mare dor eu te aștept!
Ah, frumos ținut cu dealuri și cu văi,
Orașul ceresc, spre tine pășesc,
Căminul celor mîntuiți.

6. Țara mea, cu nici-un chip nu te-oi uita!
Ah, prin ale tale porți cînd voi intra...
Mi-e dor de-acasă, s-ajung degrabă,
Spre ea mă-ndrept cîntînd mereu!

218. DOAMNE, IUBIREA TU EȘTI
(C.O.D. 195; C.Cr. 302) mi m (re)

1. Doamne, iubirea Tu ești,
Cuvîntul Tău e Adevăr.
Suflete, poți să găsești
Pe bunul tău Mîntuitor.

Refren:

Mergînd la Golgot-ai să vezi
Izvorul acela frumos,
Ce curge din Domnul Isus,
Fiind El în coastă străpuns.

2. Isuse, acum Te iubesc,
Că și pentru mine-ai murit.
De astăzi și eu Îți vestesc
Iubirea Ta fără sfîrșit.

3. Pe munte, cînd Tu Te-ai rugat,
Sudoarea în sînge-ai schimbat,
Băut-ai, Isuse, întregul
Durerilor noastre pahar.

4. Tu cerul sfînt l-ai părăsit,
La oameni jos Te-ai coborît.
Păcatul și moartea, Isuse,
Cu moartea Ta le-ai omorît.

5. Isuse, Isuse iubit,
Prin jertfa Ta m-ai curățit.
Tu fă să rămîn neclintit
În Tine ce m-ai mîntuit!

219. ISUS IUBIT
(C.Cr. 293) si b (re)

1. Isus iubit, a noastră tinerețe,
Sub crucea Ta, ca jertfă Ți-am adus;
Cu strălucirea sfintei Tale fețe,
Tu-mbrac-o-n slava zărilor de sus.

2. E singurul dar ce-Ți putem aduce,
În schimbu-atîtor veci de frumuseți,
Ce ne-ai gătit prin jertfa de pe cruce,
În cerul fericitei tinereți.

3. Condu-ne Tu pe drumuri de lumină,
Spre culmi cerești de har să năzuim,
Aprinde-n noi dorința Ta divină,
Din slăvi în slăvi, spre Tine să plutim.

4. În ochi ne dă lumina fericirii,
În piept puteri de jertfă să ne dai,
În glas ne dă chemările iubirii
Și-apoi în lumea urii să ne pui.

5. Te vom mărturisi la-ntreaga lume
Cu-avînt și cu curaj nebiruit,
Muri-vom pentru dulcele Tău Nume,
Tot fericiți, precum am și trăit.

220. SFÎNTA SCRIPTURĂ ȘI AZI
(C.O.D. 195) sol (re)

1. Sfînta Scriptură și azi să-mi vorbească,
Sfîntul Cuvînt de viață dătător;

Pacea, nădejdea și iubirea-mi crească
Prin ea: Isus e-al meu Mîntuitor!

Refren:

Să îndrumeze viața mea întreagă
Cuvîntul Tău, ce mi L-ai dăruit.
Pînă-n vecie, Doamne, mă petreacă
Îndemnul Tău sfînt, sfatul Tău iubit!

2. Sfînta Scriptură mi-a-arătat pieirea,
Adîncul groaznic, fioros nespus;
Apoi, Cuvîntul mi-a-ndreptat privirea
Spre jertfa scump-a Domnului Isus!

3. Sfînta Scriptură, o, ce bogăție
Cerescul Tată mie-mi dărui!
Prin ea aflat-am pentru veșnicie
Pe Domnul Vieții ce mă ferici.

4. Sfînta Scriptur-a Tatălui scrisoare
Oricărui suflet i-a venit de sus,
S-arate calea, singura scăpare
Ce-o poate-avea, primindu-L pe Isus.

Refren:

Las' să-ndrumeze viața Ta întreagă
Acest Cuvînt scump ce ți-e dăruit!
Pînă-n vecie El să te petreacă.
Cu-al Său îndemn sfînt,
cu-al Său sfat slăvit!

221. ÎN STRĂVECHEA CARTE SFÎNTĂ
(C.Cr. 1) mi b (sol)

1. În străvechea Carte sfîntă
Tot citesc și iar citesc,
Cît de bun a fost pe lume
Blîndul Fiu dumnezeiesc!

Refren:

Da-n străvechea Carte sfîntă
Citesc, citesc și iar citesc,
Cît de bun a fost Mîntuitorul,
Cît de mult El ne-a iubit!

2. Cum iubea El copilașii,
Și la Dînsul i-a chemat,
Cum la pieptul Său i-a strîns El
Și cu drag i-a dezmierdat.

3. Cum El celor care-s bolnavi
Le-a venit în ajutor,
Și acelor care sufăr
Le-a fost Frate iubitor.

4. Cum El n-a oprit pe nimeni,
Nici pe cel mai vinovat,
Să se-apropie de Dînsul,
Și pe toți El i-a iertat.

5. Da-n străvechea Carte sfîntă
Nu mă satur de citit,
Cît de bun a fost și dulce,
Cît de mult El ne-a iubit!

222. DOI SAU TREI ÎN SCUMPU-ŢI
(C.Cr. 2) la b (do)

1. Doi sau trei în scumpu-Ţi Nume
Cînd sînt adunaţi,
În mijlocul lor Tu Însuţi
Spus-ai că vei fi.

Refren:

Doamne, Doamne,
Ştim că eşti cu noi,
Dă-ne binecuvîntarea
Ce ne-ai pregătit!

2. Strînşi acum cu toţi în juru-Ţi,
Vrem să Te-ascultăm,
S-auzim ce vrei să ne spui
Tu prin Duhul Tău.

3. Sîntem slabi, dar Tu eşti tare,
Tu să ne-ntăreşti,
Să-Ţi aducem slavă, cinste,
Lăudîndu-Te.

4. Tu, izvorul mîngîierii,
Viaţa noastră eşti,
Tu eşti totul pentru noi toţi
Pe pămînt şi-n cer.

223. CA FIU PIERDUT
(C.B. 48) si b (sol)

1. Ca fiu pierdut am rătăcit
Prin lumea pieritoare;

Talanții vieții ce-am primit
I-am risipit.
Am drept în viață, îmi ziceam,
Să-ncerc orice-i sub soare,
Dar că răspunderi mi-atrăgeam
Nici nu credeam.

2. De Tatăl m-am îndepărtat,
Sfidînd cereasca lege,
Și cugetul meu necurmat
S-a-ntunecat.
Gîndeam că pot fi fericit
Păcatul de-aș alege,
Și, prin desfrîu nepotolit,
Lui m-am robit.

3. Puteri abia de mi-au rămas
Să-mi tîrîi viața moartă,
Și tot ce-i rău, la greu impas,
Am vrut să las.
Dar, alipit de-un pămîntean,
Cîrpeam doar vechea-mi soartă,
Mai rău ca porcii mă găseam,
Rob lui Satan.

4. Atunci în fire mi-am venit:
N-am eu un Tată oare?
Acasă-i bine de trăit
Și-am fost iubit.
Prin mine însumi nu socot
Să scap de la pierzare,

Mi-e sufletul flămînd de tot,
Nimic nu pot!

5. Așa cum sînt, mă-ntorc și-nfrunt
Trecutu-mi de ocară.
De-aș fi primit oricît de crunt,
Eu ăsta sînt!
Ca dintr-un rău vis m-am trezit,
Cu inima amară,
Scîrbit de tot, m-am osîndit
Și am pornit.

6. Cu cîtă falā am plecat,
Pe-atît mă-ntorc cu jale,
Zdrobit, acum în piept mă bat
Și milă cat.
Departe încă mă aflam,
Tărăgănind pe cale,
Cînd m-a zărit cum mă sfiam
Și nu intram.

7. A fost de-ajuns, și alergînd,
În brațe mă cuprinse,
Pe rănile-mi balsam turnînd,
Sărutu-I blînd.
Eu, copleșit de-un chin nespus,
Căci dragostea-I mă-nvinse,
Abia ținîndu-mă, I-am spus
Că vrednic nu-s.

224. ZVÎRLINDU-MI ZDREANȚA
(C.B. 49) si b (fa)

1. Zvîrlindu-mi zdreanța m-a-mbrăcat
Cu haina cea mai bună,
De slugi ca domn fui încălțat
Și am intrat.
Mai scump ca orice-am cunoscut,
Inelul mi-e arvună,
De bunuri noi ce n-am avut
În trist trecut.

2. Cu cei aleși mă înțeleg
În dulce armonie,
Și-n corul lor de-acum mă leg
Cu ceru-ntreg.
Viața-mi de răscumpărat
I-o-nchin cu bucurie,
Isus în locul-mi fu-njunghiat
Și sînt iertat.

3. Străin de cer, stam surghiunit
În țara-ntunecată,
Aci-n Căminul strălucit
Sînt fericit.
Serbarea veșnic-a-nceput,
Căci lîngă scumpu-mi Tată,
Spre-o viață nou-am renăscut,
Din fiu pierdut.

225. O, DOAMNE, SMERIT
(P.D.C. 122) si b (fa)

1. O, Doamne, smerit plec privirea
Spre marea de milă și har
Și-ascult cu uimire vestirea
De viață eternă în dar.

Refren:

La cruce fost-a iertat,
Trecutul, negru-mi păcat!
Umil azi la Tine eu vin
Și viața-mi întreagă Ți-o-nchin!

2. Cu suflet trudit și-n necazuri,
Luptat-am, dar fu în zadar,
Păcatul cu-a sale talazuri
L-învinge doar marele-Ți har.

3. Atinsu-m-a mîna-Ți străpunsă
Și zis-ai: „Acum ești scăpat!"
De-atunci fericire nespusă
În inima mea a intrat.

4. Tu, Mire și Domn, mi-ești aproape,
Și totu-i senin, liniștit,
Nu-s valuri pe-ntinsul de ape
Și-acuma doar sînt fericit!

226. AȘA CUM SÎNT, EU, DOAMNE
(P.D.C. 121; C.Cr. 6) sol (mi)

1. Așa cum sînt, eu, Doamne, vin,
Căci pentru mine ai murit,
Fiindcă îmi zici să vin, eu vin,
Mîntuitorule, eu vin.

2. Așa cum sînt: plin de-ndoieli,
Fricos și neîncrezător,
Fiindcă îmi zici să cred, eu cred,
Mîntuitorule, eu cred.

3. Așa cum sînt: plin de păcat,
Eu vin smerit la Tine-acum,
Căci Tu ești gata să mă ierți,
Mîntuitorule, eu vin.

4. Așa cum sînt, Tu mă primești,
Mă ierți și Tu mă faci curat,
Căci Tu, o, Doamne, mă iubești,
Mîntuitorule, eu vin.

5. Așa cum sînt, eu vin acum,
Căci Tu mă poți schimba de tot,
Eu vreau să fiu de azi al Tău,
Mîntuitorule, eu vin.

227. SE-APROPIE ISUS ACUM
(P.D.C. 86; C.Cr. 9) mi b (si)

1. Se-apropie Isus acum,
El, Cel mai mare Doctor.
El veselește inima
Cu glasul Său cel dulce.

Refren:

Cea mai frumoasă muzică,
Cel mai plăcut și vesel cînt,
Cîntecul celor aleși
E Isus! Isus!

2. Isus ne spală de păcat,
Aceasta-i Vestea Bună.
Prin El putem intra în cer
Și-n El avem viața.

3. Să credeți numai în Isus
Și veți avea iertare;
Prin El la Tatăl veți veni,
Scăpa-veți de osîndă.

4. Veniți la El voi, cei trudiți,
La Cel mai mare Doctor!
Isus vă vindecă pe toți
Cu glasul Său cel dulce.

228. PRIN LUME CUTREIERAT-AM
(P.D.C. 75) si b (fa)

1. Prin lume cutreierat-am,
Şi lumea-i frumoasă nespus,
Dar pace deloc nu aflat-am,
Nicidecum, orişiunde m-am dus.

2. Mulţime de oameni văzut-am,
Pretutindeni şi cum trăiesc,
Pe mulţi fericiţi eu crezut-am,
Era totul vis omenesc.

3. Căutau, ei căutau în tot locul,
Iubire, plăceri şi noroc,
Dar, vai, în zadar era totul,
Odihnă n-aflau deloc.

4. Dar este o fericire,
Pentr-un suflet ce-i trudit;
Vestiţi azi şi daţi de ştire
Acelui ce-i trist, obidit.

5. Odihnă la toţi se vesteşte
Şi-o poate oricine afla,
Smerit, umilit de priveşte,
La cruce pe Golgota.

229. PURTA-VA DE GRIJĂ
(C.H. 550) re (la)

1. Purta-va de grijă Domnul într-un fel!
Nu-n felul meu, poate,
nu-n felul tău, poate,
În felul Său, însă, Se va-ngriji El! } Bis

Refren:

Să ne-ncredem în El,
Domnul va-ngriji!
Toată-ncrederea-n El, El Se va-ngriji!

2. Purta-va El grijă, cînd va trebui!
Nu cînd vreau eu, poate,
nu cînd vrei tu, poate,
La vremea Lui, însă, El Se va-ngriji! } Bis

3. Nu-ți pierde nădejdea, te-ncrede-n Isus!
Nu cînd cred eu, poate,
nu cînd crezi tu, poate,
Dar, cînd El va crede,
va-mplini ce-a spus. } Bis

4. Tu te du 'nainte, luptă neclintit!
Apele-or să sece, iar tu le vei trece
Plin de bucurie că El S-a-ngrijit! } Bis

230. ASCULTAȚI, DIN CER RĂSUNĂ
(P.D.C. 76) fa (do)

1. Ascultați, din cer răsună
Mii de glasuri îngerești,

Răspîndind o veste bună,
Pe tot largul lumii-acești.
Și vestesc o mîntuire
Ce ne-a dat-o Dumnezeu,
Care-n marea Lui iubire
A jertfit pe Fiul Său.

Refren:

Cînt ceresc, îngeresc,
Mergi departe, pînă-n zări,
Cuvînt viu, despre Fiu,
Du-te peste mări și țări.

2. Ascultați, din cer vă cheamă
Mii de glasuri îngerești,
La ospăț de mare faimă,
La bucate-mpărătești;
Pîinea vieții se servește,
Apă pentru cei ce mor,
Cine bea în veci trăiește,
Căci Isus e-al ei izvor.

3. Ascultați cum ceasul bate,
Azi e timp de mîntuit;
Șovăind ușor se poate
Să te pierzi nefericit.
Nu lăsați să v-amăgească
Inamicul cel viclean;
Isus vrea să vă iubească,
Să vă piardă vrea Satan.

4. Ascultați cum vă salută
Mii de îngeri sus în cer,
Pe voi toți ostași în luptă
Și pe cei ce-n Domnul sper.
Stăruiți pînă la moarte,
Stăruiți pînă-n sfîrșit,
Ca s-aveți în ceruri parte
De-un trai veșnic fericit.

231. PĂCĂTOȘII SÎNT PRIMIȚI
(P.D.C. 79) re (fa)

1. Păcătoșii sînt primiți
Și de Domnul mîntuiți;
El îi duce pe drum bun
Lui Isus cînd se supun.

Refren:
Vestea s-o audă toți:
Păcătoșii sînt primiți!
Vestea s-o audă toți:
Prin Isus sînt mîntuiți!

2. Deși ești un rătăcit,
De Păstor poți fi găsit,
Căci toți cîți I se supun,
Sînt aduși pe drumul bun.

3. Toți veniți, la El veniți
Și odihnă-n dar primiți;
Din iubire pentru voi
A-ndurat chin și nevoi.

4. Şi, de crezi, vei fi scăpat
Prin scump sîngele-I vărsat;
Pe Isus de L-ai primit
Eşti al Lui, eşti mîntuit!

232. AUZI CUM ISUS TE CHEAMĂ
(P.D.C. 82) do (sol)

1. Auzi cum Isus te cheamă,
Te aşteaptă, vin' la El,
Tu destul n-ai luat în seamă
Ce grăit-a blîndul Miel.

Refren:
Inima larg ţi-o deschide,
Vrea să intre-n ea Isus,
Inima larg ţi-o deschide,
Lui să-I fii pe veci supus!

2. Pentru poftele din lume
Loc în inimă-ţi găseşti,
Dar nu vrei acuma, spune,
Pe Isus tu să-L primeşti?

3. Isus bate, bate încă,
El, al tău Izbăvitor;
De-I deschizi, ai pace-adîncă,
Fericire-n viitor.

4. Azi e ziua de iertare,
Poate mîine n-o mai fi;
Nu mai sta la pregetare,
Mîntuirea-I a primi!

233. STAI PE LOC, STAI, TE OPREȘTE
(P.D.C. 91) fa (do)

1. Stai pe loc, stai, te oprește,
Ești pe drumul cel greșit,
Iar dușmanul te pîndește
Și vei fi lovit cumplit.

Refren:

Deci, te-ntoarce pe-altă cale,
Lasă-te călăuzit,
Unde nu-i nici plîns, nici jale,
Unde fi-vei fericit.

2. Prea mult timp în suferință,
În dureri și remușcări
Te-ai zbătut, și-a ta voință
Fu învinsă-n încercări.

3. Ah, ce viață fericită,
De n-ar fi al tău păcat,
Dar așa, e-nlănțuită,
Trebui' lanțul sfărîmat.

4. Vei putea-n a Sa lumină,
Să pășești netulburat,
Și, scăpat de orice vină,
Prin Isus vei fi iertat.

5. Iată, drumul cînd sfîrși-vei,
Sus în cer vei locui,
Strălucirea Lui primi-vei,
Fiind cu El în veșnicii.

6. Te oprește și gîndește!
Dumnezeu te cheamă azi!
Nu simți tu cum El dorește
În pierzare să nu cazi?

234. CÎND EȘTI ÎN STRÎMTORARE
(C.Cr. 17; C.Ev. 310) fa (do)

1. Cînd ești în strîmtorare,
Cînd totu-n jur se năruie,
Cînd nu mai ai pe nimeni,
Aleargă la Isus!

Refren:

Vin' la Isus! Vin' chiar acum!
Nu te sfii, ci crede-n El!
Păcatele îți iartă El
Și-odihnă El îți dă!

2. Povara cînd te-apasă
Și-n fața veșniciei cînd
Vezi numai o osîndă,
Gîndește la Isus!

3. A tale mari păcate
Spălatu-le-al Lui sînge scump,
Chiar cei mai vinovați sînt
De El răscumpărați.

235. SÎNT MII DE MII
(P.D.C. 93) do (sol)

1. Sînt mii de mii ce au intrat,
Chemați fiind de Domnul,
La masa Lui s-au așezat,
Urmînd cu toți îndemnul.

Refren:

O, vino dar, în grab-acum,
Căci încă loc mai este,
Oh, iat-al vieții drum,
Stăpînul Însuși te poftește.

2. Pe cei săraci, ca și pe regi,
La mîntuire-i cheamă.
O, tu ce ești pierdut, s-alergi,
Să iei chemarea-n seamă!

3. O, vino, dar acum să vii,
Isus îți e scăpare,
În noaptea morții, de-ntîrzii,
Nu vei afla-ndurare.

236. DAȚI DE VESTE AZI
(P.D.C. 101) re (la)

1. Dați de veste azi întregului pămînt:
Cerul e deschis și-oricînd sînteți primiți;
Calea e Isus și sfîntul Său Cuvînt;
Pururi fi-veți fericiți!

Refren:

Totul e în dar! Totul e în har!
Către El porniți, nu mai pregetați!
Toți veți fi primiți, și-astăzi izbăviți
De-al păcatului amar!

2. Dați de veste, dar, întregului pămînt:
Că Isus venit-a pentru păcătoși;
Pentru voi jertfit fu sîngele-I cel sfînt,
Azi de vreți, veți fi voioși!

3. Dați de veste dar întregului pămînt:
Toți cîți pînă azi L-ați tot nesocotit,
Azi veniți, umili, și-urmați al Său Cuvînt:
Moartea Lui v-a mîntuit.

237. O, DOAMNE, IA-MĂ-N SLUJBA TA
(C.Cr. 22) mi b (mi)

1. O, Doamne, ia-mă-n slujba Ta
Cu viața mea, cu tot ce am,
Deci, clipele și zilele
Fie toate-ale Tale!

Refren:

Ia-mă pe mine însumi,
Fii Tu Stăpîn pe mine!
Ia-mă cu tot ce am, o, Doamne,
Și fă ce vrei cu mine!

2. Ia-mi mîinile și pune-le
La lucru după voia Ta!
Picioarele să mi le faci
Iuți în slujba Ta, Doamne!

3. Ia-mi gura, Doamne-n slujba Ta
Și-o fă să vorbească tot
Ce e plăcut-naintea Ta,
Și să-Ți aducă cinste.

4. Ia-mi glasul și mă fă să cînt
Întotdeauna slava Ta!
Ia-mi buzele și fă-le să
Spună cît de bun ești Tu!

5. Ia-mi ochii cu-ale lor priviri
Și fă-i să fie-n slujba Ta!
Și gîndurile mele să
Fie toate-ale Tale!

6. Voința mea să fie-a Ta,
Nu vreau ca să mai fie-a mea.
Ia-mi inima și umple-o cu
Dragoste pentru Tine!

7. Ia-mi banii pentru lucrul Tău,
Nu vreau să țin nimica eu!
Ia-mi mintea cu-ale ei puteri,
Fie toate-ale Tale!

238. EU AM GĂSIT, DA, AM GĂSIT
(P.D.C. 127) la (mi)

1. Eu am găsit, da, am găsit
   nespusa Ta iubire,
   Sînt izbăvit, sînt mîntuit,
   nespusă fericire.
   Un rob am fost, dar liberat,
   de-acum nu voi mai plînge,
   Orice păcat mi l-a spălat
   Isus cu scumpu-I sînge.

2. Slăvit să fie Dumnezeu:
   Isus și azi trăiește!
   Mîntuitorul meu iubit
   pe mine mă iubește!
   A sfărîmat un jug de fier,
   da, jugul nedreptății,
   Și datu-mi-a un jug ușor:
   al păcii și-al dreptății!

3. Iubindu-mă, El m-a căutat,
   și m-a găsit departe,
   Umblînd în făr'delegi,
   rodind rod groaznic către moarte!
   Cu-al Său Cuvînt m-a ridicat,
   din groap-adînc' mă scoase,
   Și drumul strîmt mi-l arătă,
   al crucii glorioase.

4. Cum, dar, să nu-L cînt pe Isus,
   slăvitul nostru Rege,

Ce zi cu zi, din lume,
azi ostași sfințiți Și-alege!
Și cum să nu mă rog mereu,
să binecuvinteze
Pe cei ce viața Lui și-o dau
și-n El vor să-nvieze!

239. TĂRIA MEA SĂ CRED E
(P.D.C. 132) sol (re)

1. Tăria mea să cred e
Că Tu m-ai mîntuit!
Să poat-oricin' să vadă
Cît sînt de fericit!
Să fiu plin de nădejde,
Umil și mulțumit,
În ceasuri de primejdie,
De Tine ocrotit!

2. Nimic nu șterge vina
În cer sau pe pămînt,
Isus doar e lumina,
Prin El curat eu sînt.
Isus doar dezrobește
De patimi și păcat,
Și cel ce s-umilește,
Prin El doar e iertat.

3. Să vină deci oricine
L-acest Mîntuitor

Și viața să-I închine
În vecii vecilor!
Isus, desăvîrșirea,
Să fie-n veci slăvit!
În El e mîntuirea,
Prin El sînt fericit!

240. O, CUM SE-AUD A ÎNGERILOR
(P.D.C. 137) re (fa)

1. O, cum se-aud a îngerilor cînturi!
Zboară ușor cîntarea lor pe plai
Și-n suflet îmi aprinde noi avînturi
De-o viață fericită ca în rai!

Refren:

Cîntați, cîntați! Oh, alinați amarul!
Cîntec ceresc al unei mîntuiri
Prin care vom vedea odată harul,
Slăvitul tron și-a sale fericiri!

2. Cum sună clopote-n amurg pe dealuri,
Cheamă duios cîntarea lui Isus:
„Voi cei trudiți, răpiți de-a lumii valuri,
Veniți la Mine, sus, mereu mai sus!"

3. Noi Te urmăm, Iubire minunată,
Trudiți ne chemi și-odihnă Tu ne dai;
În calea vieții cea întunecată,
Liman ne ești și călăuză-n rai.

241. O, DOAMNE, DĂ-MI MEREU
(N.M.) la m (la)

1. O, Doamne, dă-mi mereu plăcerea
Să pot să-mi lepăd pentru Tine
Orice plăcere vinovată!
S-aleg plăcerea Ta în mine!

Refren:

La harul Tău, la harul Tău,
O, Doamne, vin cu dorul meu;
Prin harul Tău, prin harul Tău,
Mă faci în Tine sfînt, mereu...

2. Şi frumuseţea Ta să fie
În ochii mei mai limpezită!
S-ajungă frumuseţea lumii
Deplin, în focul ei topită!

3. Iubirea Ta să crească-ntruna
În viaţa mea, şi-aşa să-mi stingă
Iubirile străine, toate!
Nimic nesfînt să nu m-atingă!

4. Cărarea voii Tale sfinte
Să-mi ţină cu putere paşii,
Ca să nu poată pe-altă cale,
Să mi-i abată-n mers vrăjmaşii!

5. Ascultă-mi rugăciunea, Doamne,
Şi-ntreaga mea fiinţă fie
Topită-n veşnica-Ţi Fiinţă,
Spre bucuria Ta-n vecie!

242. BATE AZI ISUS LA POARTĂ
(P.D.C. 102) re b (fa)

1. Bate azi Isus la poartă,
Azi, chiar azi,
Şi întreabă de-a ta soartă,
Azi, chiar azi.
Nu-L lăsa să Se trudească,
Vrea la tin' să Se-odihnească,
Vine să te mîntuiască,
Azi, chiar azi!

2. Singur El îţi ia amarul,
Azi, chiar azi,
Deci primeşte-I astăzi darul,
Azi, chiar azi.
Tot ce-a zis El împlineşte,
Lanţul greu El îl zdrobeşte,
Chinul tău pe loc sfîrşeşte,
Azi, chiar azi!

3. El păcatele îţi şterge,
Azi, chiar azi,
Şi oricînd cu tine merge,
Azi, chiar azi.
Cînd Satan vrea să lovească,
Domnu-i gata s-ocrotească,
Trup şi suflet să păzească,
Azi, chiar azi!

243. FERICIREA TA S-A DUS
(P.D.C. 105) mi b (si)

1. Fericirea ta s-a dus
Și niciodat' nu vine,
Pîn' ce blîndul Domn Isus
N-are un loc la tine!
El tot stă la ușa ta,
Dar nu-L lași tu a intra;
El, al tău Mîntuitor,
N-are un loc la tine,
N-are un loc la tine,
N-are un loc la tine.
El, al tău Mîntuitor,
N-are un loc la tine.

2. Pentru tine-a suferit,
Vezi ce-ndurare mare,
Și-n genunchi a biruit
Lupte îngrozitoare;
El, pe cruce răstignit,
Pentru tine-a pătimit,
El, al tău Mîntuitor,
El n-are loc la tine,
N-are un loc la tine,
N-are un loc la tine,
El, al tău Mîntuitor,
N-are un loc la tine.

3. Ai găsit, pe-acest pămînt,
Dezamăgiri, durere

Și ades' nici un cuvînt
Dulce de mîngîiere;
Auzi glasul Lui iubit
Și deschide-I fericit:
El, al tău Mîntuitor,
Astăzi la tine vine.
Cere un loc la tine,
Cere un loc la tine,
El, al tău Mîntuitor,
Astăzi la tine vine.

244. O, BIET PRIBEAG
(P.D.C. 106) la b (do)

1. O, biet pribeag în rătăcire
Pe căi pierdute te găsești,
Și vina ta și-ntreaga fire
Zadarnic vrei să tăinuiești!

Refren:
O, de-ai voi să vii acum!
O, de-ai voi să vii acum!
La Isus care te dorește!
O, de-ai voi să vii acum!
O, de-ai voi să vii acum!
El iertare îți dăruiește!

2. Precum odat-acea femeie
Primi iertarea lui Isus,
Primește-L azi, căci oare ce e
Decît El Însuși mai presus?

3. În jurul tău mereu se strînge
Păcatul cu-al său lanț cumplit.
Isus, doar, singur poate-nfrînge
Pe cel ce astfel te-a robit.

4. Isus, adesea, înspre tine
S-a îndreptat ca spre un fiu;
Răspunde-I azi, ia seama bine,
Odată fi-va prea tîrziu!

245. DOMNUL VĂ CHEAMĂ
(P.D.C. 107) si (fa)

1. Domnul vă cheamă astăzi la El,
Lanțul robiei, da, El l-a frînt;
Credeți în jertfa blîndului Miel
Și în al Său Cuvînt!

Refren:

Ce măreț cînd toți în cer vom fi!
Cîți am fost prin El răscumpărați,
Cînd cu iubire, mari bucurii,
Fi-vom înconjurați!

2. Domnul vă cheamă azi a veni,
Darnic El este, blînd și milos,
Pace, iertare veți dobîndi
Doar prin Isus Cristos!

3. O, cine știe mîin' ce va fi,
Azi deci chemarea să o urmați,
Timp nu mai este a zăbovi,
Inima Îi predați!

246. O, DAC-AȚI ȘTI VOI CE BUN E
(P.D.C. 108) sol (re)

1. O, dac-ați ști voi ce bun e Păstorul
De care astăzi eu sînt păstorit!
Cunoaște calea și știe izvorul:
Cu El nicicînd nu voi fi obosit.

Refren:

Păstorul dorește în turmă să-I fiți,
Nimic nu v-oprește la El să veniți!

2. O, dac-ați cunoaște și pacea adîncă
Ce-n suflet dragostea-I mare mi-a pus!
Căzusem jos de pe-o groaznică stîncă,
În brațe m-a luat și-n turmă m-a dus.

3. O, de-ați cunoaște nădejdile-mi toate,
'Plinite, sigur, vor fi în curînd!
Nici sete nu suferi-voi, căci poate,
Din stîncă apă să scoată oricînd.

4. Voi, cînd veți ști cum Isus vă iubește
Și veți cunoaște cît este de blînd
Și cît de bine la El vă primește,
În turma Lui fi-veți toți, în curînd.

247. AZI ISUS TE CHEAMĂ IARĂ
(P.D.C. 111) sol (sol)

1. Azi Isus te cheamă iară;
Tu departe stai mereu;

Sufletu-ți de ce să piară?
Vino azi la Dumnezeu!

Refren:

Nu-ntîrzia, nu mai sta,
Azi Isus te va ierta!

2. Cu iubire azi te cheamă,
El nu vrea ca să te pierzi;
Ia strigarea Lui în seamă,
Mîntuit vei fi de crezi!

3. Vrei strigarea Lui zadarnic
Să răsune ne-ncetat?
Nu vrei oar' de chin amarnic
Și de iad a fi scăpat?

4. O, ascult-a Lui chemare,
Te grăbește a veni,
Căci, cu pace și iertare,
Blînd Isus te va primi!

248. ÎN FAMILIE-I FERICE
(C.Cr. 42; C.Ev. 587) fa (do)

1. În familie-i ferice,
Căci iubești și ești iubit.
Lîngă dulce vatr-a casei,
Sufletul ți-e odihnit.

Și în mijlocul iubirii,
Inima ți-o oțelești,
Te cunoști mai bine-acolo,
Orice greu îl biruiești.
O, ce bine-i împreună
Cu cei pe care-i iubești!

2. Biruința-i anevoie,
Dar tu te-ai deprins să lupți;
Chiar cînd șovăie iubirea,
Nu gîndi ca să renunți.
Te deprinzi cu-ngăduința,
Te deprinzi să lupți mereu.
Inima-ți întinerește,
De iubești pe Dumnezeu.
Binefăcătoare-i clipa
Cînd te afli printre-ai tăi!

3. Neîncetata voioșie
Ce-o dă pacea lui Isus,
Vreau să fie-atotstăpînă,
În căminul meu de-acum.
Te iubesc, o, vatră scumpă,
Lîngă tine tot aș sta,
Așteptînd dorita clipă
Cînd în cer te vei muta,
Ca iubirea-n Domnul nostru,
Să nu aibă un sfîrșit.

249. ÎN VECI UNIȚI
(P.D.C. 265) mi b (mi)

1. În veci uniți, fiți fericiți!
Voi către Dumnezeu priviți!
În El e fericire!
'Naintea voastră, El acum
Deschide larg al vieții drum
De dragoste și-unire!
Veșnic! Veșnic! Viețuire
În unire, cu iubire!
Domnului să-I dați slăvire!

2. Și pacea să domnească-n plin,
O pildă tuturor ce vin
La voi să vă cunoască!
Isus, Prieten nelipsit,
De voi să fie mulțumit,
Prin voi mulți să-L dorească!
Amin! Amin! El sfințește
Și-ocrotește totdeauna,
Pregătindu-vă cununa!

250. ISUSE, N-AM CE SĂ-ȚI ADUC
(C.Cr. 45) mi (mi)

1. Isuse, n-am ce să-Ți aduc
Decît ticăloșia mea,
Și fără Tine sînt pierdut,
Căci n-am nici o putere.

Refren:

Primește-mă cum sînt!
N-am nici un ajutor,
Primește-mă așa cum sînt!
O, fie-Ți milă, Doamne!

2. Călcat-am, Doamne, voia Ta,
Păcatu-n mine e stăpîn,
În mine nu e nimic bun,
Sînt plin tot de păcate!

3. O, cît sînt de neputincios,
Ispita ca s-o biruiesc!
Cînd binele eu vreau să-l fac,
Oh, n-am nici o putere.

4. Dar sîngele Tu Ți-ai vărsat
Și-n el îmi speli păcatul meu,
Și Duhul Tău Cel Sfînt îmi dă
Putere ca să birui.

5. Primește-mă cum sînt!
Oh, iartă-mi Tu păcatele
Și dăruiește-mi Duhul Sfînt,
Păcatul ca să-l birui.

6. Eu vreau acum să fiu al Tău,
În mine vreau să Te primesc,
Și inima vreau să Ți-o dau:
Mi-ajunge-atîta trudă!

251. SĂRMANE SUFLET, VINO
(P.D.C. 116) mi b (si)

1. Sărmane suflet, vino
L-al tău bun Păstor;
Mîna El ți-a-ntins-o
Azi într-ajutor.
El te cheamă-n grabă
Crucea-I a privi
Și fără zăbavă,
La El a veni.
Tu prin credință vei trăi
Și biruință vei găsi;
Vino deci grabnic la Isus,
Iubirea-I este de nespus.

2. Vino, al Lui sînge
Spală de păcat,
Pe dușman l-înfrînge
Sîngele-I vărsat.
Pace El ți-aduce,
Vei fi fericit,
Vino dar la cruce,
Azi vei fi primit.
Da, prin credință voi trăi
Și biruință voi găsi,
Vin astăzi grabnic la Isus,
Căci mă iubește de nespus!

3. Vreau al Tău, Isuse,
Să fiu, chiar de mor,

Moartea Ta mi-aduce
Pace, ajutor.
Preaslăvitu-mi Mire,
Singurul meu bun,
Singura-mi nădejde,
Azi, în Tine-mi pun!
Da, prin credință vom trăi
Și biruință vom găsi,
Mîndră cunună ne va da
Isus slăvit, cu mîna Sa!

252. CAUTĂ OILE-ABĂTUTE!
(P.D.C. 179) la (do)

1. Caută oile-abătute!
Ziua ta acum s-a dus!
Scapă suflete pierdute,
Ziua lor acum s-a dus!
Hai, lucrează cît e zi!
Noaptea te vei odihni;
Timpul fuge ne-ncetat
Și trec zilele mereu.

Refren:

Trec mereu, trec mereu,
Trec mereu, trec mereu,
O, ce mult e de lucrat
Și trec zilele mereu!

2. Ai tu vreme pentru glume?
Iată, ziua lor s-a dus!
Fii lumină-n astă lume,
Ziua ei acum s-a dus!
Lumea zace în cel rău,
Sugrumată-n lanțul său,
Mergi, dezleag-o din păcat
Căci trec zilele mereu.

3. Nu rîvni nedrepte bunuri,
Ziua ta acum s-a dus!
Cei nedrepți vor plînge pururi,
Ziua lor acum s-a dus!
Seamănă printre norod
Grîu ce-aduce veșnic rod,
Secerișul vine-ndat',
Zile trec neîncetat.

253. VIN' LA IZVORUL DE VIAȚĂ
(P.D.C. 308) fa (do)

1. Vin' la izvorul de viață,
Oricît ai fi de trudit!
Vin' de bea și învață
Astăzi să fii fericit!

Refren:

Nu zăbovi azi a veni!
Cu altceva setea nu va-nceta!
Vin' la izvorul de viață
Și-n veci nu vei înseta!

2. Vin' la fîntîna cea vie,
Spală-te-n ea umilit!
Negru trecutu-ți să fie,
Azi, chiar, vei fi curățit!

3. Vin' la fîntîn-alinării,
Astăzi vei fi vindecat!
Bea cu paharul crezării
Harul ce-n dar ți-este dat!

254. ISUS CRISTOS NE-ARATĂ
(P.D.C. 318) fa (do)

1. Isus Cristos ne-arată
Un drum croit de El
Pentru oricine-L caută
Din inimă, cu zel.
Aflați, Isus pe cruce
Prețiosul sînge-a dat,
O jertfă ce ne-aduce
Iertare de păcat!

2. Veniți pe drumu-I astăzi,
De El veți fi primiți;
El caută cu iubire
Pe cei nefericiți.
Isus e Mielușelul
Ce orișice păcat,
Din lumea asta mare,
Pe cruce l-a purtat!

3. Îndată izbăvit ești,
De vrei să crezi în El,
În sîngele-I uitat e
Păcatul de-orice fel.
Iertat vei fi de-a pururi,
În pace vei trăi,
Isus te duce-n ceruri
Și-n veci cu El vei fi!

255. O, DĂTĂTORUL VIEȚII
(C.Cr. 52; C.Ev. 351) re (si)

1. O, Dătătorul vieții,
Eu la picioare Îți stau,
Cum sta odată Maria,
Cuvîntul Tău ascultînd,
Cînd cufundată în Tine,
De Tine se minuna.

2. Al Tău sînt în întregime,
Căci pentru mine Te-ai dat.
Tu m-ai iubit pîn' la moarte,
Pe cruce-ai fost răstignit,
Ca să ne scapi din robie,
Din mîna celui Viclean.

3. O, cum apăsau pe Tine,
În noaptea neagră de-atunci,
Chinul, durerea și groaza
Păcatului nostru greu.

Azi, însă, chinul trecut-a
Și-odihnă deplin-avem.

4. Tu, spre-al meu suflet Te pleacă,
De Tine eu lipsă am!
Te cere-ntreaga-mi ființă,
Să fiu al Tău eu aș vrea.
Pace revarsă în mine,
Insuflă-mi iubirea Ta.

256. O, DE CE TU NU VREI
(C.Ev. 265) si b (sol)

1. O, de ce tu nu vrei să te-ntorci?
O, de ce tu nu vrei ca să vii?
O, de ce tu nu vrei să te-ntorci la Isus
Și să lași calea lumii pustii?

Refren:

O, de ce tu nu vrei,
O, de ce tu nu vrei,
Să te-ntorci, să te-ntorci,
Ca să poți fi salvat?
Nu ți-e teamă că mori
Neiertat?

2. Sîngerînd, sus pe cruce, Isus
Pentru tine viața Și-a dat!
Cum crezi tu c-ai să scapi la sfîrșit,
cînd mereu
Tu trăiești tot așa, în păcat?

3. Vino azi, nu mai sta în păcat!
Tatăl tău te primește acum!
Fericit ai să fii de te-ntorci, și curat
Pînă-n cer ai să mergi pe-al Său drum!

257. CE MARE HAR fa/si b (do/fa)

1. Ce mare har să poți vedea
Cu ochii tăi lumina,
Dar mult mai mare har tu ai
Cînd ți-e iertată vina!
Ce mare har, ce mare har
Să ai iertată vina!

2. Ce mare har să poți s-auzi
Cu-a ta ureche cîntul,
Dar mult mai mare har tu ai
Cînd poți s-auzi Cuvîntul!
Al lui Isus, al lui Isus
Auzi tu azi Cuvîntul!

3. Ce mare har să poți să guști
Din roade de tot felul,
Dar mult mai mare har tu ai
Cînd guști ce bun e Domnul!
Ce mare har, ce mare har
Să știi ce bun e Domnul!

4. Ce mare har cînd mirosim
Parfum de flori frumoase.
Tu răspîndești mereu în jur

Miresme sfinte-alese!
A lui Cristos, a lui Cristos
Miresme sfinte-alese!

5. Ce mare har să poți să-L simți
Pe Domnul ca și Toma,
Dar mult mai mare har tu ai
Crezînd în El acuma!
Fără să-L vezi, fără să-L vezi,
Să crezi în El acuma!

258. E PLIN DE MIRAJE PĂMÎNTUL
(C.H. 312) fa (re)

1. E plin de miraje pămîntul,
De patimi ce-atrag în noroi,
Mușcăm din păcat tot mai lacomi
Și tot mai flămînzi și mai goi.

Refren:
Dar sus, la Golgota, pe cruce,
Cu pieptul de-o lance străpuns,
La tainica vremii răscruce
Ne-așteaptă cu lacrimi Isus!

2. În ritm de stridente orchestre,
Perechile lumii petrec,
Crezîndu-se domni peste clipă,
Cu clipele-alăturea trec.

3. Aleargă mașini pe artere,
Rachete zvîcnesc printre nori,

Tresare Selena-n cratere,
Saturn e cuprins de fiori.

4. Tu, rege al vremilor noastre,
Tu, om ce străbați prin stihii,
Tu știi să te 'nalți către astre,
Dar taina supremă n-o știi.

Refren:

Tu nu știi că, sus, pe Golgota,
Cu pieptul de-o lance străpuns,
Sub nori ce-ntunecă bolta
Ne-așteaptă cu lacrimi Isus!

259. AUZI TU GLASUL LUI CRISTOS
(C.Cr. 58) la (mi)

1. Auzi tu glasul lui Cristos
De sus, din slava Tatălui,
Vorbind oricărui păcătos
De harul și iubirea Lui?

Refren:

Cei pierduți sînt poftiți
În a Tatălui Său casă,
Unde toți sînt primiți
De iubirea Lui duioasă.

2. Cel ce vă cheamă azi de sus
Dă viață orișicui o vrea,
Dă, cu-o iubire de nespus,
Chiar celui plin de vină grea.

3. El mîntuire-a săvîrșit,
Murind pe cruce răstignit,
Prin sîngele Său izbăvind
O lume în păcat pierind.

4. Prin fapte bune mulți voiesc
Să intre pe-altă ușă-n cer.
Dar, dac-așa se mîntuiesc,
La ce-a venit Isus din cer?

5. Isus murit-a și-a-nviat
Și mîntuire-a cîștigat,
Ca orice suflet vinovat
Să creadă, și va fi iertat!

6. Curînd Isus iar va veni,
Să ia pe cei ce L-au primit,
Și mii de sfinți ce L-au iubit
În nor răpiți Îl vor slăvi!

7. Atunci chemarea-I va-nceta,
Și ușa milei s-a-ncuia.
De-aceea azi la El să vii,
Căci, de-L primești, iertat vei fi!

260. VENIȚI LA DOMNUL ISUS
(C.Cr. 59) si b (si)

1. Veniți la Domnul Isus, căci vă cheamă,
Toți cei trudiți și-apăsați de păcat!
Oricît de mare v-ar fi vina voastră,
Veniți la El și veți fi mîntuiți!

Refren:

Isus pe cruce greu suferit-a:
Totul e gata! Veniți azi la El!

2. A Tatălui casă este deschisă,
Toți cei trudiți dar să vină la El!
El cu iubire pe toți îi primește,
La El veniți, toți cei plini de păcat!

3. Chiar îngerii stau uimiți toți în ceruri,
Că Domnul cheamă și voi nu veniți,
Măcar că vrea fericiți să vă facă;
Cerul întreg strigă: Haideți, veniți!

4. Toți cei ce cred în Isus au iertarea,
Cei ce-L primesc au viața de veci!
Nu vrei să vii la Isus cînd te cheamă,
Pace să ai, fericire de veci?

261. PE COPII DOMNUL ISUS
(C.Cr. 61) mi b (si)

1. Pe copii Domnul Isus
Îi iubește de nespus,
Pe toți cîți se-ncred în El,
Orișicît de mici ar fi.

Refren:

Pe copii Isus
La El îi cheamă.
O, veniți copii,
Căci El v-așteapt-acum!

2. Şi copilu-i păcătos
Şi pierdut fără Cristos,
Dar şi pentru el Isus
A murit pe crucea Sa.

3. Toţi cîţi azi se-ncred în El
Ocrotiţi vor fi de El;
Orişicît de greu ar fi,
El va fi mereu cu ei.

4. Chiar şi cei mai răi copii
La Isus toţi pot veni.
Dacă azi se-ncred în El,
Ei vor fi copii cuminţi.

5. Ce plăcut să fii al Lui,
Chiar de cînd eşti mic copil,
Să-L iubeşti şi să-I slujeşti
Chiar de-acum şi pînă-n veci!

6. De-L primeşti încă de mic,
Toată viaţa eşti scutit
De atîtea rele mari,
De Vrăjmaşul cel viclean.

262. O, ISUSE, BLÎND PĂSTOR
(P.D.C. 285) do (do)

1. O, Isuse, blînd Păstor
Al celor micuţi,
Noi dorim cu mare dor
Ca să-Ţi fim plăcuţi!

2. Eu Te rog a mă păzi
Cînd e drumul greu,
'N-orice ceas şi-n orice zi,
Ia Tu braţul meu!

3. Şi cu blîndă firea Ta
Să mă dăruieşti,
Inima-mi va tresălta,
Ştiind că mă iubeşti.

4. Da, întîi Tu m-ai iubit,
Azi eu Te iubesc.
Daru-Ţi mare l-am primit
Şi Îţi mulţumesc!

263. STELELE

(C.B. 120) sol (re)

1. Stelele, ochişori
Ca de îngeri veghetori,
Ne privesc şi ne spun
Despre Tatăl bun.
Uite cum stau de cuminţi,
Parcă aşteaptă să le-alinţi.
Stele vii, dragi copii,
Sînteţi pentru-ai voştri părinţi.

2. Stelele printre nori
Ne zîmbesc ca nişte flori.
Tot ca noi, ele-s mici
Şi sclipesc ca licurici.

Să le număr: două, trei,
Patru, cinci... o sută vrei,
Nu poți ști cîte-or fi,
Știu Cin' le urzi!

264. VESELIE MARE ESTE AZI
(C.Cr. 65) la b (do)

1. Veselie mare este azi în cer,
Căci se-ntoarce-un suflet din păcatul său.
Bucurie mare azi se face-n cer,
Pentr-un suflet izbăvit din lanțul greu.

Refren:

Slavă! Slavă! Astăzi să cîntăm cu toți.
Slavă! Slavă! Cîntă îngerii-n cer sus.
Astăzi ceata celor ce-s răscumpărați
Cîntă pentr-un suflet ce s-a hotărît.

2. Bucurie mare azi se face-n cer,
Căci a fost iertat un păcătos acum.
Lui Satan un suflet astăzi i s-a smuls,
Și-a trecut de partea Domnului Isus.

3. Veselie mare este azi în cer,
Pentr-un suflet ce s-a hotărît acum.
Spuneți vestea bună pînă-n depărtări:
„La Isus un suflet a venit acum!"

4. Iar tu, cel ce-acuma cînți aici cu noi,
De ce stai și nu te hotărăști acum?
Vino, suflet dragă, nu mai aștepta,
Vino și primește jertfa lui Isus!

265. LUMINĂ FĂ-MĂ NECURMAT
(C.H. 379) fa (do)

1. Lumină fă-mă necurmat,
Prin lumea cea întinsă,
Isus, s-o pot păstra curat,
Și pururea nestinsă.

Refren:

Isuse, fă-mă cum vrei Tu!
Să nu spun „da!“ la ce spui „nu!“
Să nu spun „nu!“ la ce spui „da!“
Ci-n toate fie voia Ta.

2. Și pîine pentru cei flămînzi,
Și apă limpezită,
Și-alin plăcut la suferinzi
Fă-mi viața mea trăită.

3. Cărare pentru rătăciți,
Liman spre odihnire,
Și pace pentru cei loviți,
O, fă-mă prin iubire.

4. Cîntare pentru întristați,
Îndemn înspre credință,
Și punte pentru-ndepărtați
Să-mi faci a mea ființă.

5. Să fiu ce mă dorești, Isus,
O flacără din Tine;
Pe-oriunde-n cale s-arăt supus
O cale spre mai bine.

266. CE SLĂVIT MÎNTUITOR
(C.Cr. 68) la (fa)

1. Ce slăvit Mîntuitor
Este Domnul meu Isus,
Căci în lume a venit
Și păcatu-a ispășit!
Pentru mine a murit,
De păcat m-a curățit,
De osîndă m-a scăpat,
Viață veșnică mi-a dat.

2. Tatăl a trimis din cer
Pe-acest Miel neprihănit,
Ce pe cruce-a fost jertfit
Și cu moarte-a fost lovit.
Eu m-am încrezut în El
Și iertare am primit,
Și prin scumpu-I sînge-acum,
De păcat sînt izbăvit.

3. Astăzi El e înviat
Și la cer e înălțat,
Stă la dreapta Tatălui:
Mijlocește pentru noi.
Azi la cer eu Îl aștept
Ca să vină să mă ia,
Și în veci cu El să fiu,
Și să cînt spre slava Lui.

267. ÎN CRISTOS ISUS GĂSIT-AM
(C.Cr. 69) sol (sol)

1. În Cristos Isus găsit-am
Pe Mîntuitorul meu,
El m-a scos prin har din groapă,
M-a scăpat de moarte grea.

Refren:

O, Isuse, chiar din lanțuri
Al Tău har m-a izbăvit,
Cînd pe cruce cu-al Tău sînge
Tu păcatu-ai ispășit!

2. M-a primit Isus atuncea
Cînd osînda mă-ngrozea,
Cînd fugeam de judecată,
Cînd mi-era vina mai grea.

3. De păcat iertat sînt astăzi,
Socotit neprihănit,
Mîntuit prin scumpa-I jertfă,
Cu nimic de osîndit.

4. Sînt iubit cu-a Lui iubire,
Care nu se schimbă-n veci,
Binecuvîntat de-a pururi,
Să-L slăvesc în veci de veci.

5. În curînd sosi-va ziua
Cînd în față-L voi vedea,
Și răpit de fericire,
Voi cînta spre slava Sa.

268. RĂTĂCIT-AM MULTĂ VREME
(C.Cr. 70) fa (la)

1. Rătăcit-am multă vreme
Însetat de fericire,
Însă, vai, inima-mi tristă
Nu găsea decît durere.
„Unde-i mîn-atît de tare,
Ca să poată dintr-odat'
Să mă-oprească de pe drumul
Ce mă duce-n iaz de foc?"

2. Astfel îmi ziceam întruna,
Cînd Isus mi-a spus duios:
„Te iubesc, și pentru tine
Mi-am vărsat chiar sîngele!"
- O, Isuse, cu-a Ta mînă
De la moarte m-ai scăpat,
M-ai iertat și prin al Tău Duh
Mi-ai dat altă inimă.

3. Vestea bună am primit-o
Și iertare am luat.
I-am dat inima atuncea
Fără să mă-mpotrivesc.
- O, Isuse, cu-a Ta mînă
De la moarte m-ai scăpat,
M-ai iertat și prin al Tău Duh
Mi-ai dat altă inimă.

4. Duhul Sfînt atunci primit-am,
Iar El m-a pecetluit,
Și-acest Duh mi-adeverește

Că eu sînt al lui Isus.
- O, Isuse, cu-a Ta mînă
De la moarte m-ai scăpat,
M-ai iertat și prin al Tău Duh
Mi-ai dat altă inimă.

5. Cu Isus eu merg acuma,
Bucurîndu-mă întruna;
Pacea dat-atunci de Dînsul
Nimeni nu mi-o poate lua.
Lui Isus vreau să-I slujesc eu,
Căci atîta m-a iubit!
O, ce bine-i cu Isus azi,
Ce bine-i să fii iertat!

269. MULTE CĂI PAR BUNE
(C.H. 381) fa (re)

1. Multe căi par bune-n viață,
Toate-atrăgătoare sînt,
Însă calea vieții-i una:
Tu ești, o, Isuse sfînt!

Refren:

Eu nu mă încred în mine,
În oameni nu mă-ncred,
Mă-ncred numai în Tine,
Cuvîntul Tău îl cred;
Urmez doar calea-Ți vie,
Nimic, nimic mai mult;
Acum și-n veșnicie,
Cuvîntul Tău ascult.

2. Multe-nvățături, în lume,
Adevărul parcă sînt,
Însă Adevăru-i unul:
Tu, Isus, și-al Tău Cuvînt.

3. Multe crezuri par să deie
Viață, astăzi, pe pămînt,
Dar viața și credința
Tu ești, o, Isuse sfînt.

4. Numa-n Tine cred, și Ție
Mă predau cu tot ce sînt;
Tu-mi ești Cale și Viață
Și-Adevăr, Isuse sfînt!

270. TE ROG, IA-MI, DOAMNE
(C.H. 392) fa (la)

1. Te rog, ia-mi, Doamne, amintirea
Păcatelor cîndva trăite,
C-aceasta-mi duce-nchipuirea
Și-o-neacă-n ape otrăvite.

Refren:

Și-n fiecare clipă,
O, Isuse, spre Tine ia-mi
A inimii dorinți,
Să-Ți fie-ntregi, cu dragoste supuse
Pe calea unei mari credinți!

2. Ia-mi din adînc pornirea care
De lumea asta prea mă leagă,

Să nu mai poată fi în stare
De lîngă Tine să m-atragă.

3. Dorințele străine ia-le
Și-n locul lor dă-mi numai una;
Mai drag ca cerul voii Tale
Nimic să n-am pe totdeauna.

4. Ia-mi prietenii de-ndemnuri rele,
Pornirea spre ușurătate,
Și tot ce dă vieții mele
Îndemn străin de căi curate.

271. NICI UN PRIETEN NU-I BUN
(C.Cr. 74) fa (la)

1. Nici un prieten nu-i bun ca Isus,
Nici unul, nici unul.
Nici unul nu poate iubi ca El,
Nici unul, nici unul.

Refren:

El ne cunoaște de-a fir a păr,
El ne-nțelege orișicînd.
Nici un prieten nu-i bun ca Isus,
Nici unul, nici unul.

2. Nici un prieten nu-i sfînt ca Isus,
Nici unul, nici unul.
Și totuși nici unul nu-i blînd ca El,
Nici unul, nici unul.

3. Nu-i clipă cînd să nu ne-audă El,
Nici una, nici una.
Nu-i noapte grea să nu ne mîngîie,
Nici una, nici una.

4. Ce suflet a fost amăgit de El?
Nici unul, nici unul.
Sau n-a fost primit de iubirea Lui?
Nici unul, nici unul.

5. Nici unul din cei ce-au venit la El,
Nici unul, nici unul,
Nu regretă c-a primit pe Isus,
Nici unul, nici unul.

272. TU, DOAMNE, M-AI IUBIT
(P.D.C. 6) mi b (sol)

1. Tu, Doamne, m-ai iubit cu veacuri înainte,
'Nainte de-a zidi pămîntul prin Cuvînt,
Și stelele pe cer și soarele fierbinte,
Tu m-ai iubit și-ales, preabunule Părinte,
De-aceea Te măresc și laude Ție-Ți cînt!

2. Stăpîne, m-ai iubit cînd pe Isus pe cruce
Alături de tîlhari lăsat-ai a fi pus,
În locul meu ai vrut
pedeapsa El a-mi duce
Spre-a mă scăpa de iad,
din flăcări să m-apuce,
De-aceea voi cînta iubirea Ta-n Isus!

3. Și pace Tu mi-ai dat și o viață senină,
Mi-ai dat și Duhul Sfînt,
un scump Îndrumător;
Tu noaptea o alungi
și-aduci în schimb lumină;
De cînt și bucurii inima mea e plină,
De-aceea preamăresc pe Tatăl iubitor!

4. Tu-n veci mă vei iubi,
și nici chiar lumea toată
Din brațul Tău iubit nu poate-a mă răpi,
Căci mila Ta a fost atît de-mbelșugată,
C-a șters al meu păcat și viața mea pătată;
De-aceea, pînă-n veci iubirea-Ți voi slăvi!

273. E DOMNUL PARTEA MEA
(P.D.C. 11) do (sol)

1. E Domnul partea mea și-a mea mîntuire,
În cer mi-a pregătit o mare moștenire;
O, laudă, limba mea, slăvește-L pe Isus!
O, cîntă, inimă, iubirea-I de nespus!

2. Un răzvrătit am fost, trăind în rătăcire,
Dar m-a mustrat duios
cu blînda Sa privire.
El calea mi-arată, ce duce-n ceruri sus;
O, cîntă, inimă, iubirea lui Isus!

3. E Domnul calea mea și-s plin de fericire,
Căci El e viață-n veci, dreptate și mărire;

Ce dulce cînd Isus e-al tău Mîntuitor,
O, cîntă, inimă, pe bunul tău Păstor.

274. VENIȚI, PRIVIȚI
(C.Cr. 77) la b (mi)

1. Veniți, priviți pe Domnul nostru
Pe cruce răstignit de noi.
El suferă dispreț și moarte,
Cu trupul frînt, de tot zdrobit.

Refren:

El pentru noi pe cruce-a fost pus,
Suferit-a pentru noi;
Deci, strînși în scumpu-I Nume-acum,
Să-L preamărim, cîntîndu-I toți!

2. Priviți-I fruntea-ncununată
Cu spini ce-o fac să sîngere!
Ostașii greu Îl pălmuiesc toți,
Iar El Se roagă pentru ei.

3. Priviți-I mîinile străpunse
De cuiele bătute-adînc!
Din coastă sînge, apă curge,
Iertare, pace dînd la toți.

4. Și cînd a zis Isus: „Mi-e sete",
La noi toți S-a gîndit atunci,
De noi, de toți Îi era sete,
Voia ca noi să fim ai Lui.

5. Și cînd osînda El purtat-a,
De care vrednici noi eram,
Strigat-a: „Dumnezeul Meu, oh,
De ce M-ai părăsit, de ce?"

6. „Sfîrșitu-s-a acuma totul!"
Păcatul ispășit a fost,
„Eu Ție, Tată, Îmi dau duhul",
A zis, și capul Și-a plecat.

7. Pe cruce pentru noi murit-a
Ca să ne scape de păcat,
De-aceea azi slăvim din inimi
Pe Cel ce pentru noi S-a dat.

275. A BĂTUT LA UȘA TA CINEVA
(C.H. 314; C.Ev. 181) fa (re)

1. A bătut la ușa ta Cineva...
Și n-a răspuns nimenea.
A bătut la ușa ta Cineva...
Și n-a răspuns nimenea.
În tăcerea negrei nopți,
stă un Om și plînge...
Fața Lui e numai răni,
pieptul numai sînge. } Bis

2. Cine ești, străin pribeag? Cine ești?
De-al cui dor Tu pribegești?
Cine ești, străin pribeag? Cine ești?
De-al cui dor Tu pribegești?

Pentru cine Te-au brăzdat
bice fără număr?
Ce povară Ți-a lăsat
rana de pe umăr? } Bis

3. Eu sînt robul ce slujesc tuturor...
Un Om al durerilor.
Eu sînt robul ce slujesc tuturor...
Un Om al durerilor.
Nimeni plată nu Mi-a dat...
numai spini și ură,
Numai roșii trandafiri
pieptul Mi-l umplură. } Bis

4. Eu sînt Pîinea ce S-a frînt lumii-ntregi
Și sînt Vinul Noii Legi!
Eu sînt Pîinea ce S-a frînt lumii-ntregi
Și sînt Vinul Noii Legi!
N-am venit să plîng în drum
răni usturătoare...
Plîng pe cei ce pierd acum
ultima chemare. } Bis

5. A bătut la ușa ta Cineva...
O, deschide-I, nu mai sta.
A bătut la ușa ta Cineva...
O, deschide-I, nu mai sta.
Nu-L lăsa să plece trist... Poate niciodată
Mîna Lui la ușa ta
n-are să mai bată. } Bis

276. NU-I SINGUR IUDA VINOVAT
(C.H. 326) si b (mi)

1. Nu-i singur Iuda vinovat
De sîngele ce se dădu,
Nici marii preoți, nici Pilat, |
Ci lumea-ntreagă prin păcat! | Bis
Și eu, și tu! Și eu, și tu! |

2. Nu drumul greu spre Golgota,
Nici biciul cînd Isus căzu,
Și-atît nici crucea nu-L durea |
Cît noi, povara cea mai grea! | Bis
Și eu, și tu! Și eu, și tu! |

3. Nu patru cuie L-au străpuns,
Cînd trupul jalnic se zbătu,
Ci noi, cu sufletul ascuns, |
Cu mii de patimi L-am străpuns, | Bis
Și eu, și tu! Și eu, și tu! |

4. Nu farisei și cărturari,
Nu preoții de frunte, nu!
Și noi am rîs cu ochi murdari, |
Și noi sîntem cei doi tîlhari, | Bis
Și eu, și tu! Și eu, și tu! |

5. Și nu ostașilor, prin sorți,
Cămașa albă Și-o dădu,
Ci tuturor! Dar tu o porți? |
Și fără ea, toți sîntem morți! | Bis
Și eu, și tu! Și eu, și tu! |

6. Nu-n stîncă, printre lilieci,
Și nu sub lespede zăcu,
L-am îngropat ca pentru veci
Sub piatra unor forme reci!
Și eu și tu! Și eu și tu! } Bis

7. Și-acum Isus Cel judecat,
Azi, El te-ntreabă: „Da, ori nu?
Ești tu sau nu ești vinovat?“
Eu am spus: „Da!“ și-am fost iertat,
Dar tu, dar tu? Dar tu, dar tu? } Bis

277. TU NE-AI IZBĂVIT

(C.Cr. 80) re (la)

1. Tu ne-ai izbăvit, o, Doamne,
Cînd eram robiți,
Cînd umblam în rătăcire,
Tu ne căutai.

Refren:

Poate-o mamă să-nceteze
Pruncul a-și iubi?
Chiar dac-ar putea-nceta ea,
Domnul n-ar putea!

2. Neschimbată e iubirea
Ce ne-o poartă El,
Mai înaltă, mai adîncă
Decît orișice.

3. Ea-i mai tare decît moartea
Și nu va-nceta.

Cît de mult am vrea cu toții
Să iubim ca El!

4. În curînd vom fi în slava
Domnului Isus!
Va vedea atunci și lumea
Cît El ne-a iubit...

278. DOAR PENTRU CEI CE CRED
(N.M.) do m (sol)

1. Doar pentru cei ce cred, Isuse,
Tu prețul crucii l-ai plătit!
Pe cei ce Te-au primit în viață,
La viață Tu i-ai rînduit...

Refren:
Credința, credința e puntea măreață
Ce trece pe-oricine
din moarte la viață!

2. Doar pentru cei născuți din Tatăl,
Ce prin credinț-au ascultat
Cuvîntul Tău cel sfînt și veșnic,
Izvorul harului le-ai dat!

3. Doar pentru cei ce-n lume totul
Au lepădat și Te-au adus
Ca Domn sfințit în taina vieții
Tu vei veni curînd, Isus!

4. Dar cei ce nu vor ca să creadă
Al Evangheliei Cuvînt

Rămîn pecetluiți de-a pururi
În al păcatului mormînt!

5. Cui n-a crezut, degeaba-s toate
Ce Tu, prin jertf-ai pregătit;
Credinței doar îi dai intrare
Isuse-n harul felurit...

279. SUFLETE, TE-NCREDE
(P.D.C. 198) mi b (si)

1. Suflete, te-ncrede în Dumnezeu!
El durerea-Ți vede și necazul greu!
Nu dispera! El te va scăpa!
Iarăși primăvara iernii va urma!
În slăbiciune și în ceasul greu,
Tu nădejdea-ți pune în Dumnezeu!

2. Suflete, te-ncrede în Dumnezeu!
El durerea-ți vede și necazul greu!
Fii tare-ți zic! Orice te-ar lovi,
El e-atotputernic și te va păzi!
Sfîntă credință în El să pui
Și-orice suferință I-o spune Lui!

280. PENTRU CREDINȚĂ
(N.M.) mi (si)

1. Pentru credință nu-i cuvîntul „poate",
Ci „știu", căci ea e-n Dumnezeul sfînt,
Cel drept și-atotputernic peste toate, } Bis
El peste tot, în cer și pe pămînt...

2. Pentru credință, spațiu nu mai este,
Și nici al timpului puternic zid,
Ci ea-i pe-a veșniciei sfinte creste, } Bis
Și orizonturi noi i se deschid...

3. Pentru credință nu e despărțire
În toți ai Săi copii, născuți de sus,
Căci ea-i un trup cu Veșnica Iubire, } Bis
Și-n taina unității i-a adus...

4. Să ne păstrăm în unica credință!
În ea sîntem în adevăr și-n har,
Prin ea pășim cu sfîntă biruință } Bis
Spre-al cerurilor nesfîrșit hotar...

281. PE-UN DRUM DE BLESTEME
(C.B. 31) si b (fa)

1. Pe-un drum de blesteme bătut,
Cu mărăcini ce dau fiori,
Pe care rar s-au abătut
Din drum arabii călători,
O dată numai s-a văzut
Ca flori pe el să fi crescut.

2. De sînge și sudoare plin,
De soare ars și însetat,
Pe cap cunun-avînd de spini
Și crucea-n spate... a urcat
Prelunga coastă cel mai blînd
Drumeț ce s-a văzut mergînd.

3. Senin la chip, senin la gînd,
Un Miel divin, tăcut, smerit,
Sub bici și hule ajungînd,
Povara grea L-a prăbușit;
Atunci sub El stînca-nflori
De roșul picurilor vii.

4. Pe cruce dezbrăcat L-au pus,
I-au dat oțet și L-au străpuns,
Dar nu le-a zis nimic. De sus
Privindu-i blînd, sublimul Uns,
Ca pe copii, înduioșat,
Iertîndu-i, capul Și-a plecat...

5. Măreț, cum gîndul n-a cuprins,
Se scurge sîngele vărsat
Pe locul de-arșiță aprins.
Și pentru-al meu și-al tău păcat
Din ceruri aburi calzi se scurg
De miros, jertfă de amurg.

282. TE LĂUDĂM CU BUCURIE
(N.M.) la b (la)

1. Te lăudăm cu bucurie
Pe Tine, Tatăl nostru, Dumnezeu!
Și azi și mîine și-n vecie,
Copiii Tăi Te laudă mereu!...

Refren:
Căci vrednic ești,
Căci vrednic ești

De slavă și-nchinare,
Și pe pămînt și-n slăvi cerești,
Stăpînul nostru mare!

2. Te lăudăm că-n harul veșnic
Tu ne-ai cuprins și-n Casa Ta ne-ai pus,
Să fim al slavei Tale sfeșnic
Prin jertfa Fiului Tău scump, Isus!

3. Te lăudăm și-am vrea mai plină
Să fie lauda, spre slava Ta!
Cuprinși de-a dragostei lumină,
Slăvite Tată, să-Ți putem cînta!...

283. DE CE ALEARGĂ NEOBOSIT
(P.D.C. 84) sol (re)

1. De ce aleargă neobosit
Norodu-acest-așa grăbit?
Și cine-i omul minunat
Spre care toți năval-au dat?
Isus din Nazaret e-aci, } Bis
Toți vin la El, vrînd a-L auzi.

2. Un Dumnezeu oare-a venit
Și-n El s-o fi descoperit?
Străinul pare-așa milos,
Cu chipul blînd, cu glas duios!
O, da, e El, precum ți-am spus, } Bis
Azi printre noi a venit Isus.

3. Bolnavi și păcătoși, în cor
Slăvesc pe-acest Mîntuitor,

Căci singur El i-a mîntuit,
Și de păcat i-a dezrobit.
Se-aude orbul vindecat: } Bis
„Astăzi vederea Isus mi-a dat!"

4. Și-al vostru suflet păcătos
Pierdut ar fi făr' de Cristos.
Veniți la El, veniți deci azi,
Scăpați veți fi de-amar necaz!
Isus din Nazaret e-aci, } Bis
Azi, de veniți, vindecați veți fi!

5. Iar dacă tot vă-mpotriviți
Și-a Lui chemare n-o primiți,
Curînd El Se va-ndepărta,
Și cine-atunci va mai scăpa?
Isus de n-ar mai fi aci, } Bis
Totul zadarnic atunci ar fi!

284. SĂ'NALȚ JERTFA TA
(C.H. 125) si b (re)

1. Să'nalț jertfa Ta, Isuse,
Mai întîi și mai deplin,
Harurile ei aduse
Și comorile-i nespuse.

Refren:

Iată ce doresc, iată ce doresc, } Bis
Iată ce doresc! Amin.

2. Să spun despre crucea-Ți sfîntă,
Despre harul ei divin,

Azi, cînd lumea se frămîntă
Și pe-a morții căi se-avîntă.

3. Să cînt Golgota măreață
Într-un cîntec mai senin;
Spre-o eternă dimineață,
Doamne-aprinde a mea viață!

285. PĂCATU-A RIDICAT O CRUCE
(C.H. 133) fa (re)

1. Păcatu-a ridicat o cruce,
Ca-ntins pe ea să fiu doar eu,
Dar, în iubirea Ta, Isuse,
Te-ai răstignit în locul meu.

Refren:

Isuse-n locul meu ai suferit,
Isuse-n locul meu Tu ai murit,
Prin jertfa Ta mi-ai dat,
mi-ai dat deplin,
Al mîntuirii har divin!

2. Păcatu-a făurit o cruce,
Să-ndur pe ea blestemul greu,
Dar Tu făcutu-Te-ai, Isuse,
Blestem adînc în locul meu.

3. Păcatu-a zămislit o cruce,
Să-i sorb amarul ei mereu,
Dar Tu sorbit-ai tot paharul,
Isuse scump, în locul meu.

4. Îți mulțumesc adînc, Isuse,
Că slava Ta de Dumnezeu
Ți-ai umilit-o pentru mine,
Și-ai dus Tu crucea-n locul meu!

286. CU-AL TĂU SCUMP SÎNGE
(C.Cr. 90; P.D.C. 114) mi b (mi)

1. Cu-al Tău scump sînge, Tu, Isuse,
Ne-ai izbăvit din vină grea,
Din moarte și ocară mare
Și din osînda cea de veci.

Refren:
Cu bucurie Te privim azi
Stînd sus în slavă și purtînd
Cununa slavei, și-Ți cîntăm toți:
„Vrednic ești, Doamne, Tu s-o porți!“

2. Mai presus de puteri și nume
Te-a înălțat Tatăl în cer,
Și-acuma stai la dreapta Lui, sus,
Slava, puterea Tu avînd.

3. Noi sîntem trupul Tău, o, Doamne,
Sîntem uniți cu Tine-acum,
Împărtășim a Tale bunuri,
Tot ce-i al Tău, al nostru e.

4. Tu ești viața noastră, Doamne,
Harul Tău și puterea Ta
Cîștigă orice biruință
În noi și-asupra lui Satan.

5. Şi va veni-n curînd şi ziua
Cînd se va-nfăţişa slăvit'
A Ta mireasă şi vedea-va
Pe scumpu-i Mire mult dorit!

6. Ce bucurie vom avea, cînd
Te vom vedea în slava Ta!
Ne vei lua atunci, Isuse,
Cu Tine-n veci să locuim!

287. DIN MORMÎNTU-NTUNECAT
(C.H. 693) sol (re)

1. Din mormîntu-ntunecat,
Azi Cristos a înviat!
A-nviat, a-nviat! } Bis
Lumea iar s-a luminat! }

2. Îngerii din ceruri sus
Cîntă Domnului Isus,
Lui Isus, lui Isus, } Bis
Ce viaţă a adus! }

3. Iar noi toţi, în lume jos,
Dăm mărire lui Cristos,
Lui Cristos, lui Cristos, } Bis
Care din păcat ne-a scos! }

4. Păsările ciripesc,
Toate florile-nfloresc,
Înfloresc, înfloresc, } Bis
Paştele sărbătoresc! }

5. Să cîntăm cu-adevărat,
Azi Cristos a înviat!
A-nviat, a-nviat,
Viață veșnică ne-a dat! } Bis

288. CÎND ISUS LĂSAT-A CERUL
(C.Cr. 93) la (mi)

1. Cînd Isus lăsat-a cerul
Și-a venit să moar-aicea,
În iubirea Sa cea mare
Pe copii iubea.

2. Veneau mamele atuncea
Cu micuții lor la Dînsul,
Iar El n-a zis: „Nu!" la nimeni,
Ci pe toți primea.

3. Pentru ei Și-a dat viața,
Ca să-i scape de la moarte.
Mîntui El poate astăzi
Chiar și pe copii.

4. Deci copiii-n El să creadă
Și prin har să-I facă voia,
Să se roage Lui întruna,
Trăind pentru El.

5. În curînd El Se va-ntoarce,
Ca să ia acas' în ceruri.
Pe acei ce pentru Dînsul
Au trăit aici.

6. Şi atunci, şi pe copiii
Care L-au iubit aicea
Îi va lua cu El în slavă,
Şi cu El vor fi.

289. SÎNT COPIL, ISUSE
(C.H. 661) fa (do)

1. Sînt copil, Isuse,
Multe nu vorbesc,
Dar ştiu spune-atîta,
Că eu Te iubesc!

Refren:
Lîngă Tine vreau
Pururea să stau,
Să mă creşti cum Tu doreşti
Şi să mă păzeşti.
La pătuţul meu
Să trimiţi mereu
Îngeraşii, drăgălaşii,
De la tronul Tău!

2. Fii mereu cu mine,
Doamne, să mă creşti,
Ca să fiu cuminte,
Precum Tu doreşti!

3. Cînd voi creşte mare
Şi-oi şti să vorbesc,
Fă ca numai Ţie,
Doamne, să-Ţi slujesc!

290. O, FIII MEI
(C.H. 674) re b (fa)

1. O, fiii mei, aduceți-vă aminte
Că de copii, din leagăn cînd erați,
De cînd pe brațe v-am purtat fierbinte,
Eu v-am chemat pe Domnul să-L urmați!

Refren:

O, fiii mei, să nu uitați vreodată
Dorința mea, cu plînsu-ndurerat,
Și dragostea și ruga ne-ncetată
Cu care eu la Domnul v-am chemat!

2. Eu am aflat în Domnul fericirea
Și bucuria-ntregii mele vieți,
Și-am vrut s-aflați și voi că izbăvirea
Și fericirea voastră-n El aveți!

3. O, fiii mei, slujiți-I viața toată,
Și voi, și-acei ce El o să vi-i dea;
De-L veți iubi, ne vom vedea odată,
Pe veci uniți în fericirea Sa!

291. CEA MAI DULCE VORBĂ
(C.Cr. 96; P.D.C. 166) sol (re)

1. Cea mai dulce vorbă-i harul,
Prin Isus Cristos venit,
El de vin-al nostru cuget
Pe deplin l-a curățit.

Refren:

Cînd dreptatea Lui cea sfîntă
Ne osîndea pe veci de veci,
Cînd eram fără scăpare,
Al Lui har ne-a mîntuit.

2. Harul scapă din robie,
Dă lumină și puteri,
De nădejde și de pace
Umple sufletu-amărît.

3. El e-o mină de avere
La-ndemîna orișicui,
E izvorul bucuriei,
Este viața cea de veci.

4. Să cîntăm deci Celui care
Ne-a adus slăvitu-I har!
El curînd veni-va-n slavă,
Și cu El noi vom domni!

5. A Lui față toți vedea-vom
La un loc cu sfinții toți,
Și-om cînta în slavă harul
Ce-n iubirea-I ne-a adus.

292. DUMNEZEU PE ÎNSUȘI FIUL
(C.Cr. 97) si b (fa)

1. Dumnezeu pe Însuși Fiul Său ne-a dat,
Cu-al Său sînge ne-a răscumpărat;
Azi El ne privește în Isus Cristos,
Curățiți în totul de păcat.

Refren:

Slavă! Slavă Mielului junghiat,
Căci El morții pentru noi S-a dat!
Cu-al Său sînge ce pe cruce l-a vărsat,
Pentru Tatăl ne-a răscumpărat!

2. În curînd, în slavă, noi vom fi cu El
Și-om cînta de-a pururi lui Isus:
„Vrednic este Mielul care-a fost junghiat,
Slavă să-I aducem Lui în veci!"

293. ISUSE, O, DOAMNE ISUSE!
(C.H. 138) si b (re)

1. Isuse, o, Doamne Isuse!
Mărirea Ta Ți-ai dezbrăcat pentru mine,
Smerit Tu crucea ai purtat pentru mine,
Paharul morții l-ai băut pentru mine,
Te-ai dat Tu Însuți ca tribut pentru mine.

Refren:

Mă închin și-Ți mulțumesc,
Căci prin Tine eu trăiesc;
Moartea Ta e viața mea,
Tot ce am și voi avea,
Am prin Tine, scump Isus,
Am prin Tine, scump Isus.
Slavă-Ți cînt, slavă-Ți cînt,
Slavă-Ți cînt, și-acum și sus!

2. Isuse, o, Doamne Isuse!
Ne-nfrînt din moarte-ai înviat
pentru mine,
Măreț la cer Te-ai înălțat pentru mine,
Ca Mare Preot mijlocești pentru mine,
În Sfînta sfintelor Tu ești pentru mine.

3. Isuse, o, Doamne Isuse!
Din ceruri Tu vei reveni pentru mine;
Ai pregătit eternă zi pentru mine;
Și negrăite bucurii pentru mine,
Tu zămislești pe veșnicii pentru mine.

294. STRÎNȘI ÎN JURUL MESEI TALE
(C.H. 143) si b (sol)

1. Strînși în jurul mesei Tale,
Înțelegem deslușit,
Doamne, prețul mîntuirii,
Ce-n iubire L-ai plătit.

Refren:

Mulțumim de jertfa Ta,
Mulțumim, mulțumim,
Harul Tău întreg prin ea,
Azi și-n veci îl primim.

2. Pentru-aducerea aminte,
Pentru sîngele-Ți vărsat,
Pentru sfînta-Ți reamintire,
Doamne-acum ne-am adunat.

3. Mulțumim de masa sfîntă
Care ne-ai întins-o-n har,
Să trăim în părtășia
Dragostei fără hotar.

4. Minunata rînduire
Vrem cu rîvn-a o-mplini,
Pînă-n clipa cînd Tu, Doamne,
Cu mărire vei veni!

295. IUBIREA NOI ADES' UITĂM
(P.D.C. 277; C.Cr. 101) mi b (mi)

1. Iubirea noi ades' uităm
A Celui ce ne-a cumpărat,
Și vrednici nu ne arătăm
De-al Lui scump sînge ce-a vărsat.

2. Isus pe cruce-a suferit
Și pentru noi El a murit,
Dar noi uităm durerea Lui,
Uităm ce jertfă a adus.

3. Ca stropi de sînge, pe pămînt,
Sudoarea Lui din plin a curs,
Și a fost pus chiar în mormînt
Și din osîndă El ne-a smuls.

4. De-aceea în iubirea Sa,
Această mas-a rînduit,
În noaptea cînd a fost vîndut,
Cu-o zi 'nainte de-a muri.

5. Aici, prin pîine și prin vin,
Isus ne zice: „Nu uitați
Că Mi-am dat viața și-am purtat
Blestemul și v-am izbăvit!"

6. O, cît de mult Tu ne-ai iubit!
Tu trupul pentru noi Ți-ai dat,
Chiar scumpu-Ți sînge Ți-ai vărsat,
Pe Tine pentru noi Te-ai dat!

296. TE VĂD MERGÎND
(C.H. 144) la b (do)

1. Te văd mergînd prin praf și soare,
Sfîrșind lucrarea-Ți salvatoare:
Te văd cum prin mulțimi străine,
Isus, duci crucea pentru mine.

Refren:

Mulțumesc și mă închin
O, Isuse, Miel divin,
Căci prin jertfa Ta mi-ai dat
Harul vieții nesecat.
Lăudat, lăudat,
Lăudat fii, lăudat!

2. Te văd cum fruntea cu ocară
Vrăjmașii Ți-o încununară,
Te văd și înțeleg mai bine
Cît ai plătit Tu pentru mine.

3. Te văd întins smerit pe cruce,
Cum sîngele șuvoi se duce,
Te văd sub norii urii pline,
Isus, cum suferi pentru mine.

4. Te văd în marea Ta durere,
Stînd singur fără mîngîiere.
Te văd sub lovituri haine,
Cum mori, Isuse, pentru mine.

5. Te văd, dreptatea cea divină
Cerea o jertfă pentru vină,
Și pe altar Te-ai pus pe Tine,
Plătind Tu prețul pentru mine.

297. O, ISUSE, NOI NE STRÎNGEM
(C.Cr. 103) mi b (mi)

1. O, Isuse, noi ne strîngem
În iubirea Ta uniți,
Chiar de Tine-aduși aicea
Înțelesul să-i gustăm.

2. Ușa-nchisă, orice trudă
Noi afară o lăsăm,
Dar 'năuntru-a Ta iubire
Ne unește într-un gînd.

3. Ne-amintim acum de Tine,
Frîngem pîinea-n fața Ta,
Chinul nu ne mai atinge,
Căci din morți ai înviat.

4. Dar iubirea Ta rămîne,
Chiar la moarte ea Te-a dus,
Spre aducere-aminte
Vinul bem toți din pahar.

298. LA MASA IUBIRII
(C.H. 158) sol (si)

1. La masa iubirii credința ne-a strîns,
Iar pîinea și vinul pe Tine Te-arată,
Cum Tu Te-ai lăsat,
pentru noi, să fii prins,
Isuse, spre jertfa din veci așezată!

Refren:

Îți mulțumim, Îți mulțumim,
Isuse-adevărata Pîine!
Cu viața Ta noi ne hrănim,
Acum și-n fericitul Mîine!

2. La masa iubirii noi astăzi venim,
Cu Duhul pătrunși de prezența-Ți divină,
De jertfa-Ți eternă adînc ne-amintim,
Iar doru-i la Nunta ce-ai spus c-o să vină!

3. La masa iubirii, curați ne-așezăm,
Trăind unitatea cea dulce și vie,
Și toți mulțumirea ca jertfă Îți dăm,
De tot ce în Tine avem pe vecie!

299. PRIVEȘTE PE ISUS
(P.D.C. 66; C.Cr. 105) la b (mi)

1. Privește pe Isus
Jertfindu-Și viața Lui,
Ca noi să fim acum
Iertați prin jertfa Lui!
Prin moartea Sa a șters
A noastră vină grea,
Cumplitele Lui răni
Adus-au pacea mea.

2. Îl văd în noaptea grea,
Colo-n grădină stînd,
Zdrobit de vina mea,
Cu fața la pămînt.
L-aud rugînd duios
Pe Tatăl de-ar putea
Să treac-acel pahar,
Ca El să nu-l mai bea.

3. Pe mine m-a iubit,
Murit-a-n locul meu,
Dovadă că-i așa:
Prin El am Duhul Său.
Cununa Lui de spini
Și coasta ce-au străpuns
Arat-atît de viu
Iubirea lui Isus!

4. De-aceea Îl iubesc
Mai mult decît orice,

Şi-ncrederea îmi pun
În jertfa lui Isus.
O, scump Mîntuitor,
Te laud ne-ncetat
Şi-aştept şi ziua cînd
Să văd chiar faţa Ta.

300. EU PENTRU VOI MURII
(P.D.C. 170) do (sol)

1. Eu pentru voi murii,
Pe cruce răstignit,
Şi singur Mă jertfii,
De nimenea silit.
V-am dat ca viaţă, viaţa Mea,
Ce faceţi voi din ea?
V-am smuls din moarte şi necaz,
Dar voi ce-Mi faceţi azi?

2. Pe Tatăl L-am lăsat,
Şi tronul strălucit;
Pe-ai Mei i-am învăţat,
De-ai Mei fui răstignit.
Un biet străin fui pe pămînt,
Sărac, cum bine ştiţi.
Răspundeţi-Mi, de-aveţi cuvînt,
Aşa vreţi să-Mi plătiţi?

3. Am suferit nespus,
Cununi de spini pe cap,
Şi coasta Mi-au împuns,

Din moarte să vă scap.
Am suferit atunci, la voi,
Dar ce-Mi făcut-ați voi?
Acum vă-ntreb, în mila Mea,
Urma-Mi-veți tot așa?

301. AZI SĂ PORNIȚI
(P.D.C 176) do (mi)

1. Azi să porniți, cît e vreme,
Pe cei pierduți a-i găsi;
Cînd în păcat lumea geme,
Nu-i vreme a ne-odihni!

Refren:

Haideți, porniți prin credință,
Prin Isus voi biruiți!
Dîndu-I întreaga voință,
Sînteți oricînd fericiți!

2. Haideți cu-ncredere sfîntă,
Țarin-așteaptă plugari,
Azima nu se frămîntă
Pîn' ce nu semeni, nu ari.

3. Astăzi se-arată vitejii,
Azi lucrătorii zeloși;
Nu adormiții, ci trejii
Sînt socotiți credincioși.

4. Unde vedeți greu că zace
Suflet rănit de Satan,

Nu pregetați de a face
Faptă de Samaritean.

5. Rupeți cu trîndave gînduri
Și nu dormiți lîngă plug.
Haideți, intrați iar în rînduri,
Luați plini de zel scumpul jug!

302. TE-AȘTEPTĂM CU DOR
(C.Cr. 113) sol (re)

1. Te-așteptăm cu dor, Isuse,
Ca din ceruri Tu să vii,
Să ne iei acas' la Tine
Și din lume să ne smulgi.
O, Luceafăr strălucit,
Vino! Vino! Vin' curînd!
Ochii noștri în sus caută
Plini de dor și așteptînd.

2. O, ce mult dorim cu toții
În văzduh să Te-ntîlnim,
Să-Ți vedem slăvita față,
Fața ce mult o dorim!
Cu iubirea Ta ades'
Ne-ai îmbărbătat aici,
Și cu glasul Tău cel dulce,
Tu pe nume ne-ai chemat.

3. Dac-aici gîndul la Tine,
Ne înviorează-atît,

Ce va fi cînd lîngă Tine,
Ne vom odihni cîntînd!
Dacă ceru-aici gustăm
Și-n durere Îți cîntăm,
Ce va fi cînd sus în slavă,
Te vom preamări în cor!

4. Nici o pată înăuntru,
Împrejur nici un vrăjmaș,
Nici o cursă, nici ispită,
Nici durere, nici suspin,
Nici o vină, nici păcat,
Nici Satan înfricoșat,
Nici un spin ca să rănească,
Nici o trudă, nici un chin.

5. Ce frumos va fi acolo,
Să vezi fața lui Isus,
S-auzi glasul Lui cel dulce,
Să cînți harul Lui nespus!
O, Luceafăr strălucit,
Vino! Vino! Vin' curînd!
Ochii noștri în sus cautã,
Plini de dor și așteptînd.

303. O, CÎT AȘ VREA SĂ FIU
(P.D.C. 236) la b (do)

1. O, cît aș vrea să fiu
În țara mea de sus;
Acolo grijuri nu-s,

Veşnic fiind cu Isus!
Acolo cîntă-n cor
Al sfinţilor Sobor:
„Fericit, răsplătit
E cel biruitor!"

2. Da, în Sionul sfînt
Nu-s lupte şi nici chin,
Nici despărţire nu-i
În al meu sfînt cămin!
Pe Domnul meu iubit
Acolo-L voi vedea,
Voi cînta slava Sa,
Veşnic în patria mea!

304. GLAS DE TRÎMBIŢI VA SUNA!
(P.D.C. 229) mi b (mi)

1. Glas de trîmbiţi va suna!
Ascultaţi! Ascultaţi!
Glas din ceruri va striga:
„Vine iar Isus!"
Ce dulce vestire,
Ascultaţi! Ascultaţi!
E timp de trezire,
Vine iar Isus!

2. Glasul Lui veţi auzi!
Ascultaţi! Ascultaţi!
Vine iar Isus!
Dorinţa iubită,

Ascultați! Ascultați!
Va fi împlinită,
Vine iar Isus!

3. Glas de trîmbiți va suna!
Ascultați! Ascultați!
Ceata sfîntă s-aduna:
Vine iar Isus!
E glasul credinței,
Ascultați! Ascultați!
Cîntînd biruinței,
Vine iar Isus!

305. ȘTII DE UN ORAȘ MĂREȚ
(P.D.C. 232) mi b (mi)

1. Știi de un oraș măreț, o cetate sfîntă,
Unde totul e de preț și privirea-ncîntă?
Călătorule-ntristat, obosit și-ndurerat,
Acolo Isus cuvîntă, în cetatea sfîntă!

2. O cunoști, o, spune, știi cetatea sfințită,
Unde doar sînt bucurii și-o viață slăvită?
Unde-n raze aurii, chiar Isus împodobi,
Cu lumina-I strălucită, cetatea sfințită!

3. Unde-i totul luminos, țară mult dorită!
Totu-i vesel și voios, țară mult iubită!
Pomul vieții-i de aflat, apă vie ne-ncetat,
Țara cea de noi slăvită, țară mult dorită!

4. Spre Ierusalimul sfînt sufletu-mi tînjește,
În curînd de pe pămînt spre Sion pornește!
În curînd Biserica Mirele-i Îl va vedea!
Spre-acel loc ce odihnește,
sufletu-mi tînjește!

306. CU ISUS SÎNT PRETUTINDENI
(C.Cr. 120) do (mi)

1. Cu Isus sînt pretutindeni,
Orișiunde, orișicînd.
El e singurul meu sprijin,
Mă-ntărește orișicînd.
Pretutindeni, pe-a Lui urme
Vreau să calc mereu, mereu,
Nici la dreapta, nici la stînga
Nu m-abat din drumul Lui.

2. Cu Isus sînt pretutindeni,
Chiar de merg pe-un drum spinos.
Cînd mă-ncearcă El adesea,
Luîndu-mi tot ce mi-e mai drag,
Cînd nimic nu-mi mai rămîne,
Cînd pierd tot ce am mai scump,
El rămîne-atunci cu mine,
Pe Isus Îl am oricînd.

3. Cu Isus sînt totdeauna,
Chiar cînd ard ca-ntr-un cuptor,
Cînd durerea e mai mare
Și cînd ochiul e mai greu,

Fie-n zile de odihnă,
Fie-n munca cea mai grea,
Fie seara, dimineața,
Fie noapte, fie-n zori.

4. Cu Isus sînt totdeauna,
Chiar cînd moartea va veni.
Moartea și-a pierdut tăria,
Cînd eu trec prin ea cu El.
Înaintea mea El merge,
Mă îndeamnă să-L urmez,
Și la viață și la moarte,
Pretutindeni sînt al Lui.

307. O, SUFLETE, UNDE POȚI OARE
(P.D.C. 246) fa (do)

1. O, suflete, unde poți oare găsi
Un loc, unde-n pace să poți odihni?
În lumea întreagă nu-i nici un locaș
Ferit de păcat și de crudul vrăjmaș!
Pe pămînt nu îl vei găsi,
Ci lîngă Cristos, sus în ceruri va fi! Bis

2. O, lasă pămîntul și vezi un locaș
Sclipind de lumină, vestitul oraș!
Sionul, orașul din aur clădit,
Acesta-i locașul atît de dorit!
E cetatea blîndului Miel,
Și veșnic doresc eu să fiu lîngă El! Bis

3. Tu ești și acuma cu noi, o, Isus!
Și pace ne dai, bucurii de nespus!
Dar sus, lîngă Tine, ne este mai drag,
Cereștile locuri mai mult ne atrag!
Împlinește al nostru vis,
Răpește-ne, Doamne,
precum Tu ne-ai zis! } Bis

308. AUZIȚI GLASUL SĂU
(P.D.C. 252) la (mi)

1. Auziți glasul Său, Isus Se-arată-n zare!
A nopții neguri pier și zorile răsar.
În rugă-L așteptați, veghind fără-ncetare,
Cu rod Îl întîmpinați,
cînd va să vină iar!

2. În curînd vom vedea, în cer, a Sa mărire!
Odihnă vom avea la tronu-I strălucit,
Și vom privi uimiți pe Cel ce cu iubire,
Murind pe lemn, umil,
pe noi ne-a mîntuit!

3. Vom cînta, sus în cer, cîntări de biruință
Spre slava Mielului, cîntări de fericiri!
Nădejdile de-acum și-a inimii credință
Le-om închina atunci
nespusei Lui iubiri!

309. O, DOAMNE, NICIODATĂ
(P.D.C. 314) si b (fa)

1. O, Doamne, niciodată
Nu vreau a Te uita;
Dă-mi inimă curată
Să fac doar voia Ta!
Prin jertfa Ta pe cruce
Sînt astăzi mîntuit,
Iubirea Ta mă duce
În raiul mult dorit!

2. Tu ştergi orice durere
Şi întristări şi chin,
Deci vreau întreaga-mi vrere
Doar Ţie să Ţi-o-nchin!
Cuvîntul Tău mi-arată
Ce-s eu şi ce eşti Tu,
Dar mila Ta bogată
Iertarea îmi dădu!

3. O, Doamne, către Tine
Se 'nalţă ruga mea,
Mă-nvaţ-a face bine,
De-i calea bună, rea!
Şi cînd sfîrşi-voi calea,
Mă vei întîmpina,
Pieri-va toată jalea
Şi-n veci Te-oi lăuda.

310. E DUMNEZEU AL LUMII DOMN
(P.D.C. 317) la (la)

1. E Dumnezeu al lumii Domn puternic!
Lui să-I cîntăm smeriți un imn cucernic!
Și laude să-I cîntăm mereu! Bis

2. El este sfînt și voia Lui curată!
Și vorba Lui, oricînd adevărată!
Urmați în veci al Său Cuvînt! Bis

3. Din veșnicii El ține-a lumii soartă!
Grijă de noi, de toți, El mereu poartă!
Și-n față-I toți ne vom găsi! Bis

311. DIN DRAGOSTE NE CREȘTEM
(N.M. 220) sol m (re)

1. Din dragoste ne creștem viitorul,
Din dragoste ni-i cerul zămislit,
Din dragoste, în noi, se-aprinde dorul
Spre Tine, o, Isuse preaiubit! } Bis

2. Cu dragoste ne-nveșmîntăm ființa,
Cu dragoste noi viața ne-ntărim,
Cu dragoste ne-nflăcărăm credința
Și-n luptă și-n lucrarea Ta pornim. } Bis

3. Prin dragoste trăim în părtășie,
Prin dragoste în Trupul Tău sîntem,
Prin dragoste-am ajuns la bucurie
Și-ntregul har, prin ea, etern l-avem. } Bis

4. Căci Tu, Isus, ești dragostea deplină,
Ființa Ta spre noi își face drum,
Ca să ne sui, prin ea, mai în lumină } Bis
Și cerul să-l avem în noi acum.

312. DE DORUL TĂU
(C.Ev. 520) la (do)

1. De dorul Tău, Isus iubit,
În dragostea Ta arse,
Și inima și sufletul,
Și fața ni se-ntoarse.

2. Isus, Isus, noi Te-așteptăm,
Cum crinii-așteaptă rouă,
Privind spre ceruri Te chemăm
Cu mîinile-amîndouă!

3. Treci peste anii viitori,
O, Mire drag, și vino!
Ne du mai sus, mai sus de nori;
Spre Țara de lumină.

4. În clipa cînd ni-i cununa
Cu-a slavei Tale taine,
Schimbați în chipul Tău, ni-i da
A păcii albe haine.

5. Și-Ți vom cînta, Isus iubit,
De drag o veșnicie,
Că Te-am chemat și Te-am dorit,
Cît nimenea nu știe.

313. CE HAR, CE HAR
(C.H. 168) fa (do)

1. Ce har, ce har să poți să crezi, ce har!
   Ce har!
   Ce har pe Domnul să-L urmezi, ce har!
   Ce har!
   Ce har deplin să te predai, ce har!
   Ce har!
   Ce har s-o rupi cu-al lumii trai, ce har!
   Ce har!

2. Ce har să poți să spui mereu, ce har!
   Ce har!
   Isus, Mîntuitorul meu, ce har!
   Ce har!
   Ce har să poți s-asculți de El, ce har!
   Ce har!
   Să ai blîndețea Lui de Miel, ce har!
   Ce har!

3. Ce har, ce har să poți iubi, ce har!
   Ce har!
   Cuvîntul sfînt să-l poți trăi, ce har!
   Ce har!
   Ce har să poți să fii smerit, ce har!
   Ce har!
   Și-n suferință liniștit, ce har!
   Ce har!

4. Ce har să mergi pe calea Sa, ce har!
   Ce har!
   Ce har curat să-I poți cînta, ce har!
   Ce har!
   Ce har să fiu umplut deplin, ce har!
   Ce har!
   Viața s-o trăiesc senin, în har!
   În har!

314. ÎN UMBLAREA MEA
(C.H. 169) fa (re)

1. În umblarea mea prin lume,
   În ispitele haine,
   Peste tot Isuse, Doamne,
   Numai harul Tău mă ține!

Refren:

Numai harul, numai harul
Mă păstrează ne-ncetat,
El mă face, el mă ține
Credincios cu-adevărat.

2. Pe cărarea curăției
   Și în luptă spre mai bine,
   Să mă țin nu pot, ci-ntruna
   Numai harul Tău mă ține!

3. Cînd eu vreau s-ascult Cuvîntul,
   Să-l trăiesc cum se cuvine,
   Văd cum totu-mi stă-mpotrivă,
   Numai harul Tău mă ține!

4. În lucrarea Ta preasfîntă,
Unde m-ai chemat pe mine,
Cît e de puțină roada,
Numai harul Tău mă ține!

5. Orișicînd și-n orice stare,
Doamne, îndrăznesc la Tine,
Și-n cădere și-n 'nălțare,
Numai harul Tău mă ține!

315. MARIA ȘI MARTA
(C.H. 192) fa (do)

1. Maria și Marta sînt două surori,
Alese din lumea cea largă,
Maria-i credința ce-nvață din zori, } Bis
Iar Marta-i credința ce-aleargă. } Bis

2. Maria stătea ascultînd și simțea
Că ceru-și desferecă poarta.
Să stau ca Maria întruna aș vrea, } Bis
Dar Domnul iubea și pe Marta. } Bis

3. Maria și Marta sînt două surori
Ce-n rai își petrec veșnicia,
Dar eu pe pămînt parc-aș vrea uneori } Bis
Cînd Marta să fiu, cînd Maria. } Bis

4. Isus pe-amîndouă surori le iubea
Și azi laolaltă li-e soarta,
O, fă-mă, Isuse, în dragostea Ta, } Bis
Să fiu și Maria și Marta. } Bis

316. NU-I IUBIRE
(C.H. 194) do (sol)

1. Nu-i iubire-aceea care
N-are flacără în ea,
Ca s-aprindă doru-n inimi } Bis
Și să le păstreze-așa.

2. Nu-i credinț-adevărată
Cînd nu-s roadele de sus,
S-o-nsoțească pretutindeni } Bis
La venit ca și la dus.

3. Nu-i jertfire de păcate
Într-o viață care nu-i
Bunătatea iertătoare } Bis
Ca iertarea Domnului.

4. Căci iubirea și credința
Și nădejdea cînd le ai,
Cu Isus te fac asemeni } Bis
Și cu sfinții Lui din rai.

317. LA ÎNSÎNGERATA-ȚI CRUCE
(C.Cr. 133) fa (si)

1. La însîngerata-Ți cruce,
Unde pentru noi Te-ai dat,

Al meu suflet Ţi se-aduce,
Căci Tu l-ai răscumpărat.

Refren:

O, ce har nespus!
O, ce har nespus!
Să-ţi predai fiinţa-ntreagă
Domnului Isus!

2. Ia-mi, Isuse-ntreaga-mi viaţă
Şi îmbrac-o-n Duhul Sfînt,
Ca să umblu-n sfînta-Ţi faţă,
Ascultînd de-al Tău Cuvînt!

3. Las' păcat şi-al lumii umblet,
Voia Ta-i plăcerea mea;
Duhul Sfînt reverse-n suflet
Dulce mîngîierea Ta!

4. Slăbiciunea mea e mare,
Dar Tu eşti tăria mea;
Neclintit în încercare
Fă să fiu prin jertfa Ta!

5. O, ce mare fericire,
Harul Tău e scutul meu!
Cu a lui sfîntă păzire
Ocrotit voi fi mereu.

318. CIN' PE CERUL CEL ALBASTRU
(C.Cr. 134) fa (la)

1. Cin' pe cerul cel albastru
    soarele a înălțat,
   Ca lumină și căldură
    să ne dea neîncetat?

Refren:

Este Domnul Dumnezeu,
Binefăcătorul meu! } Bis

2. Cine nopților dă farmec
    prin tăcerea de nespus,
   Cînd puzderie de stele
    strălucesc pe boltă sus?

3. Cine iarba înverzește
    și-o așterne pe cîmpii,
   Verzi covoare uriașe,
    mîndre lanuri aurii?

4. Cine mii de flori gingașe
    prin livezi a presărat,
   Și-n culori vii, minunate,
    măiestrit le-a îmbrăcat?

5. Cin' seminței dă putere
    să rodească însutit,
   Ca să dea belșug de hrană
    muncitorului trudit?

6. Cu puterea-I minunată,
   El pe toate le-a-ntocmit,
De aceea-acum cu toții
   să-I cîntăm: „Fii preamărit!"

319. SFÎRȘITUL TĂU PE CRUCE
(C.Cr. 135) si b (sol)

1. Sfîrșitul Tău pe cruce, Doamne,
Fiori de groază mi-a trezit;
Tu Îți jertfeai acolo viața
Chiar pentru mine, cel pierdut.

2. Chiar firea-ntreagă-nmărmurită
Privea la suferința Ta,
Lumina, soarele ascuns-a:
Era-ngrozit de moartea Ta.

3. Acolo, dreapta judecată
A Dumnezeului Cel Sfînt
S-a arătat ne-nduplecată,
Lovind în Tine pentru noi.

4. Isuse, jertfa-Ți minunată
Este izvorul nesecat
Al îndurării Tale sfinte,
Ce spală pe-orice vinovat.

5. Adînca Ta iubire, Doamne,
A luminat inima mea;
Păcatul meu greu ridicat-ai,
O, Tu, Miel Sfînt, prin jertfa Ta.

320. ÎNCEPUTUL MÎNTUIRII
(C.H. 200) mi b (do)

1. Începutul mîntuirii
Este jertfa lui Isus,
Care-aduce-n suflet taina
Sfînt-a nașterii de sus.
Orice păcătos ce-ntors e
Din păcatul lui cel greu,
Prin credința-n jertfa crucii
E născut din Dumnezeu.

2. Nu prin fapte bune-n lume
Te vei duce-n cer erou,
Ci doar harul te salvează
Și-ți dă nașterea din nou.
Firea cea dumnezeiască,
Chipul sfînt al lui Isus
Vei primi cînd, prin credință,
Ești deplin născut de sus.

3. Cercetează-te-n lumina
Adevărului cel greu:
Ai cu-adevărat în tine
Nașterea din Dumnezeu?
Că-nceputul mîntuirii
Și-al veciei sfînt ecou
E credința-n jertfa crucii;
Ea dă nașterea din nou.

321. CA FULGERUL PE NORI
(C.H. 212) do (sol)

1. Ca fulgerul pe nori, la noi cobori,
În zorii albei sărbători.
Așa ne-ai spus, iubit Isus,
Atunci cînd viața Ți-ai adus,
Și fericiți, și-n pace-nvăluiți,
Și-n har mai întăriți,
Noi Te-așteptăm smeriți;
Ni-e inima de dor: învăpăiat cuptor.
O, vin', strigăm stăruitor,
Dorit Mîntuitor!

2. Ca nesecat alin, cobori Tu lin
În sufletul zdrobit de chin,
Și-l liniștești și-l întărești,
Și-adîncă pace-i dăruiești.
Îi dai avînt, privind al Tău Cuvînt,
Ca să nu cadă-nfrînt,
Pe drumul vieții sfînt.
Ci, mai înflăcărat, în har înveșmîntat,
Prin traiul lui tot mai curat,
Să fii Tu înălțat!

3. Ca seara peste văi, Tu la ai Tăi
Cobori pe-nmiresmate căi.
Și tot ce-ai spus, cînd Tu Te-ai dus,
Ne dai mai mult și mai presus,
Pe-aripi de zori, mai sus, mai sus de nori.

Pe lîngă mii de sori,
Noi trecem călători.
Și-acolo-n țara Ta, Osana-Ți vom cînta,
Și-n veci vom binecuvînta,
Isus, iubirea Ta!

322. VA FI O ZI DE CÎNTEC
(C.H. 222) do (mi)

1. Va fi o zi de cîntec, de pace și lumină,
Cînd vei veni, Isuse, în slava Ta deplină.
Va fi o zi de nouă și-aprinsă bucurie,
Cînd va începe nunta ce ține-n veșnicie.

2. Va fi o zi de sfîntă și veșnică-mplinire,
Cînd vom vedea pe nouri
măreața Ta venire.
Va fi o zi cum alta nu va mai fi vreodată,
Cînd vom trăi aievea venirea Ta curată.

3. Va fi o sărbătoare, în veci nemaisfîrșită,
Cu stări nemaiștiute, în ziua Ta slăvită.
O, vino, vino, vino,
de Tine-n veci ne leagă!
Te-așteapt-acum, Isuse,
iubirea noastră-ntreagă!

323. PE PĂMÎNT ȘI SUS ÎN CERURI
(P.D.C. 22) la b (mi)

1. Pe pămînt și sus în ceruri,
Nu e Nume mai frumos,

Nici care mai mult să-mi placă,
Decît Numele Cristos.

Refren:

Nume sfînt și duios,
Numele ce-l poartă El!
Ah, ce sfînt și frumos,
Numele Emanuel!

2. Cît de mare-un om să fie,
Cît de mare-un prinț de-ar fi,
Pe Isus măcar o clipă
N-ar putea înlocui.

3. În dureri Isus mîngîie
Sufletul celui zdrobit,
El readuce-nviorare
Credinciosului mîhnit.

4. Nu-i nimic, în astă lume,
Mai de preț și mai frumos,
Decît viața care spune:
„Sînt copilul lui Cristos!"

324. MI-E DOR DE VEȘNICIE
(C.H. 239) mi (si)

1. Mi-e dor de veșnicie,
Mai dor ca orișicînd;
Din lumea cea pustie,
Aș vrea să plec curînd.

Refren:

Tînjesc de dor,
Mi-e sete de-un izvor,
De rîul cristalin,
De cerul Tău senin;
Departe-n zări,
Pe-a veșniciei mări,
Aș vrea să vin, Isus,
La Tine sus!

2. Nu-i liniște sub soare,
Nu-i pace pe pămînt,
Sînt toate trecătoare,
Ca norii duși de vînt.

3. Din lumea de suspine
Mă ia la Tine sus!
Mi-e dor de veșnicie,
De Tine, scump Isus!

325. CA O DESFĂȘURARE
(C.H. 246) mi b (si)

1. Ca o desfășurare de-aripi cînd bate vîntul,
Ca picurul de rouă
cînd geme ars pămîntul,
Ca-ntoarcerea în pace-a
corăbiilor duse,
Așa Te-aștept întruna,
așa Te aștept, Isuse! } Bis

Refren:

Căci tot mai grea, prin lumea rea,
E calea mea spre Casa Ta.
Mai negrii nori, adeseori,
Se-adun' din greu în jurul meu.

2. Ca pruncul care caută
doritul sîn de mamă,
Ca mugurul lumina,
ca dorul care cheamă,
Ca rănile-alinarea în suferinți nespuse,
Așa Te-aștept întruna,
așa Te aștept, Isuse! } Bis

3. Ca revărsatul zilei în noaptea de tăciune,
Ca un răspuns de fulger
la stinsa rugăciune,
Ca mîngîierea lină a dragostei ascunse,
Așa Te-aștept întruna,
și tot mai mult, Isuse! } Bis

326. SE-AUDE PE ULIȚA
(C.H. 254) si b (re)

1. Se-aude pe ulița satului meu
Un ropot grăbit de copite,
Un glas de departe ce vine mereu,
Un chiot de doruri cumplite.
E poate Iubitul, e poate chiar El!
Nu-mi spune că-i vîntul, străine...

Căci astăzi eu zic „poate“,
și mîine la fel,
Dar poimîine sigur că vine. } Bis

2. Copilă mireasă, ce mire aștepți,
Nu-i nimeni în cer ca să vie,
Zadarnic spre uliță ochii-ți îndrepți,
Că ulița ta e pustie.
De cînd adormiră părinții străbuni
Stau toate la fel neschimbate,
Ce chiot auzi tu, ce goale minuni,
Ce glas de vedenii ciudate! } Bis

3. Se-aude pe ulița satului meu
Un glas peste lumea deșartă...
Și, iată... un tînăr, ce-l văd numai eu,
Se-aruncă din șa lîngă poartă.
E poate Iubitul, se poate că-i El,
Nu-mi spune că-i vîntu-n rovine...
Căci azi eu zic „poate“, și mîine la fel,
Dar poimîine sigur că vine. } Bis

327. ȚI-E GREU ACUM
(C.H. 256) fa (la)

1. Ți-e greu acum în lumea rea,
Ți-așa de greu, știu bine,
Dar nu e mult, Mireasa Mea,
Eu vin curînd la tine!
De plîns e sufletul tău plin,

Și genele sînt pline,
Dar, nu e mult, mai ai puțin, } Bis
Tu vii curînd la Mine! }

2. Voi șterge-atunci din ochii tăi
Tristețe și suspine,
Pe-a slavei fericite căi
Eu vin curînd la tine!
Pe fruntea Ta voi așeza
Cununa de lumine,
Să-Mi fii pe veci asemenea, } Bis
Tu vii curînd la Mine! }

3. Mai stai, mai sufere puțin,
Mai sus privirea ține,
Curînd scăpa-vei pe deplin,
Tu vii curînd la Mine!
Ți-e greu acum, e lumea rea,
E tot mai rea, știu bine,
Dar nu e mult, Mireasa Mea, } Bis
Eu vin curînd la tine! }

328. CU-N SINGUR PAS

(C.H. 263) do (mi)

1. Cu-n singur pas n-ajungi la țintă,
Înaintează ne-ncetat!
Aceasta ți-e chemarea sfîntă,
Trăiește-o cu adevărat!

Refren:

Urmași ai lui Cristos
Sînt cei ce ne-ndoios
Pe cale alergînd,
Pe cale alergînd,
Nu fac popas,
Nu se opresc nicicînd!

2. Pe calea ascultării-ntruna
De Dumnezeu și-al Lui Cuvînt,
Tu să alergi, oricît furtuna
Ți-ar sta-mpotrivă pe pămînt!

3. Căci nu-i furtun-atît de mare,
Nici valuri ridicate-n sus,
Să poată-n țăr'nă să doboare,
Pe cel ce crede în Isus!

4. Aleargă! Nu mai e departe!
Lumina prinde a miji!
Puțină vreme te desparte,
Și Cel ce vine va veni!

329. CU TINE MERSUL
(C.H. 264) re (la)

1. Cu Tine mersul mi-e-nainte,
Isuse, cîte-or mai veni,
Și-am puțină miazănoapte
Și tot mai multă miazăzi. Bis

Refren:

Lumină, lumină
Tu-ai biruința cea deplină! Bis

2. Deși mi-e crucea mai de piatră
Și vîntul pare-a se-nteți,
Am mai puțină miazănoapte
Și tot mai multă miazăzi. Bis

3. Vrăjmașu-și pune mai cu ură
Săgeata lui spre-a mă ținti,
Dar mai puțin am miazănoapte
Și tot mai multă miazăzi. Bis

4. Dinspre pustia lumii, norii
Sînt tot mai negri zi de zi,
Dar mai puțin am miazănoapte
Și tot mai multă miazăzi. Bis

5. Căci, o, Isus, cu orice clipă
Ești aici și vei sosi,
Cu Tine miazănoaptea-i dusă
Și-n veci voi fi în miazăzi! Bis

330. EXISTĂ DUMNEZEU
(C.H. 266) fa (la)

1. Nu! Nu sîntem un vis, o întîmplare,
Un lut de sine însuși frămîntat,
Ci ne-a zidit o Forță creatoare,
O-nțelepciune fără de hotare,

Există Dumnezeu cu-adevărat!
Ci ne-a zidit o Forță creatoare,
O-nțelepciune fără de hotare.

Refren:

Există Dumnezeu,
Există Dumnezeu, cu-adevărat!
Ce minunat!

2. Nu! Nu sîntem jivine-ntunecate,
Gonite de un bici ne-nduplecat,
Ci noi avem un duh și-o libertate
Și-o inimă ce pentru ceruri bate,
Există Dumnezeu cu-adevărat!
Ci noi avem un duh și-o libertate
Și-o inimă ce pentru ceruri bate,

3. N-ar fi simțit în veci de veci țărîna
Surîsul unui crin imaculat,
De n-ar fi-ntins Atotstăpînul mîna
Să umple-n noi de simțămînt fîntîna;
Există Dumnezeu cu-adevărat!
De n-ar fi-ntins Atotstăpînul mîna
Să umple-n noi de simțămînt fîntîna.

4. Avem cu noi Scriptura ca dovadă,
Avem minuni și semne ne-ncetat,
Iar cine vrea pe Dumnezeu să-L vadă
Să stea în fața Lui pe baricadă!
Există Dumnezeu cu-adevărat!

Iar cine vrea pe Dumnezeu să-L vadă
Să stea în fața Lui pe baricadă!

5. Nu-i calea noastră veșnic însorită,
Nu-i viața totdeauna un palat,
Dar o trăim, căci merită trăită,
Cînd, peste lumea asta mărginită,
Există Dumnezeu cu-adevărat!
Dar o trăim, căci merită trăită,
Cînd, peste lumea asta mărginită,

6. Nu! Nu sîntem neant! Ce fericire!
Supremul adevăr S-a revelat,
Isus e-n noi lumină și iubire,
Iar moartea e un zbor spre nemurire,
Există Dumnezeu, ce minunat!
Isus e-n noi lumină și iubire,
Iar moartea e un zbor spre nemurire;

331. NU SÎNT PE CALE
(N.M.) re m (re)

1. Nu sînt pe cale numai petale,
Ofrande pale de trandafiri,
Dar știu că spinul și-a pus rubinul } Bis
Chiar și pe crinul primei iubiri. } Bis

2. Nu ne-aduc anii numai betanii,
Dulci spovedanii în vreun apus,
Dar știm că ura și-a-ntins măsura, } Bis
Vărsîndu-și zgura și pe Isus. } Bis

3. Vai, nu-i prea lesne, cu şerpii de glezne,
Cărări prin bezne a-ţi netezi,
Dar scris e doară, că-ntîi e seară
Şi noapte-amară, şi-apoi e zi. } Bis

332. EU ŞTIU CĂ AM ÎN CER O CASĂ
(C.H. 268) fa (do)

1. Eu ştiu că am în cer o casă
pe care nimeni nu mi-o ia.
Chiar dacă nedreptatea lumii
m-alungă din căsuţa mea,
Eu ştiu, eu ştiu, eu ştiu
că am în cer o casă
Pe care nimeni nu mi-o ia.

2. Eu ştiu că am o tinereţe
nemaisfîrşită la Isus.
Chiar dacă-n lume bătrîneţea
puterile din trup mi-a dus,
Eu ştiu, eu ştiu, eu ştiu
că am o tinereţe
Nemaisfîrşită la Isus.

3. Eu ştiu că am să cînt odată,
cu toţi cei dragi îmbrăţişat.
Chiar dacă azi trăiesc în lacrimi,
de cei iubiţi prea-ndepărtat,
Eu ştiu, eu ştiu, eu ştiu
că am să cînt odată
Cu toţi cei dragi îmbrăţişat.

4. Eu știu că Răscumpărătorul
   și Dumnezeul meu e viu.
   Chiar nimicit să-mi fie trupul
   și chiar uitat de toți să fiu,
   Eu știu, eu știu, eu știu
   că Răscumpărătorul
   Și Dumnezeul meu e viu.

5. Eu știu că-L voi vedea pe Domnul,
   și El va fi răsplata mea.
   Chiar dacă viața mea din lume
   și moartea fi-mi-ar cea mai grea,
   Eu știu, eu știu, eu știu
   că-L voi vedea pe Domnul,
   Și El va fi răsplata mea.

333. EU NU SÎNT MAI MULT
(C.H. 272) sol (si)

1. Eu nu sînt mai mult decît fulgul de nea,
   Un joc de cristale e trecerea mea.
   Se scutură clipa din timpul deplin, } Bis
   Surîde și cade, și altele vin.

2. Eu nu sînt mai mult ca un fir de parîng,
   Ce coasa îl taie și furcile-l strîng.
   Țărîna rămîne și uită de el, } Bis
   Și alt fir se' naltă și cade la fel.

3. Eu nu sînt mai mult ca o rază-n abis,
Dar drumul spre soare
oricînd mi-e deschis.
Eu nu sînt luceafăr cu chip marmoreu,
Pe fruntea mea, însă,
e scris Dumnezeu. } Bis

334. O, CE FRUMOASĂ EȘTI, IUBITO
(C.H. 290) mi b (si)

1. O, ce frumoasă ești, Iubito,
Biserică, Mireasa Mea,
Ce minunate sînt acele
Podoabe ce te fac așa.
O, ce frumoasă ți-e credința
Primită-n cugetul smerit,
Curată, sinceră, adîncă,
Statornică pîn' la sfîrșit!

2. O, ce frumoasă ți-e nădejdea
Ce nu s-a clătinat nicicînd,
Prin orișice-ncercări aceeași,
Trăire și-ndrăzneal-avînd.
Ce îngerească ți-e iubirea,
Ce lîngă Mine te-a ținut,
În dulcea, negrăit și dulcea,
Unire de la început!

3. Ce sfîntă ți-e curăția,
Din dulcii, limpezi ochii tăi,

Ce n-au privit nicicînd pe nimeni,
Căzuți, disprețuiți și răi.
Ce mișcătoare umilința,
Asemeni crinului rănit,
Ce-și dăruie mai mult mireasma
Cu cît e și mai mult zdrobit!

4. Ce îndelungă ți-e răbdarea
Ce te-a-nvățat să lupți, și blînd
Iertînd, să suferi pîn' la moarte,
Și să nădăjduiești crezînd.
Ce înduioșătoare-i mila
Ce te-a plecat spre cel lovit,
Să mîngîi, să ajuți, să dărui
Nemustrător, tăcut, simțit!

5. Ce-mbelșugat și dulce-i rodul,
Cu-atîtea lacrimi semănat,
Altarul miilor de jertfe,
Ce strălucit e-ncununat.
Ce fericit e-mpodobită,
În totul, tot, făptura ta,
O, ce frumoasă, ce frumoasă
Ești tu pe veci, Mireasa Mea!

335. DE-AI LUAT PE UMERI CRUCEA
(C.H. 540) mi b (do)

1. De-ai luat pe umeri crucea
Și-ai pornit la drum cu ea,

Du-o, frate, cu răbdare
Şi dintr-însa nu tăia. } Bis

2. De-ai luat pe umeri crucea
Şi-ai pornit după Cristos,
Nu căuta să scapi de dînsa
Şi să n-o tîrăşti pe jos. } Bis

3. Crucea trebuie purtată
Cu răbdare-n suferinţi,
Du-ţi-o, cum a dus-o Domnul
Şi urmaşii Lui cei sfinţi. } Bis

4. Pîn' la capăt după Domnul
Poartă-ţi crucea ta cu zel;
Domnul îţi va da răsplată
De-o vei duce ca şi El. } Bis

336. O PRIMĂVARĂ FERICITĂ
(C.H. 546) mi b (si)

1. O primăvară fericită-n orice zi
Trăiesc prin Cel ce pentru mine Se jertfi,
Iubirea Lui mi-e soare fără de apus,
Iar sfîntul Lui Cuvînt mă mîngîie nespus.

Refren:

Frumoasă e credinţa vie în iubire,
Ea dă sfinţire şi fericire.
Izvorul veşnic de lumină în trăire
E Domnul slavei,
Domnul meu iubit, Isus.

2. O sărbătoare liniștită am mereu,
De cînd Isus e și Mîntuitorul meu.
Puterea Lui îmi dă puteri să biruiesc,
Și haruri noi, prin El, în mine înfloresc.

3. O tinerețe nesfîrșită Tu mi-ai dat,
Isuse, cînd prin cruce m-ai răscumpărat.
În viitorul cel măreț trăiesc acum,
Căci Tu ești viața
și-ocrotirea mea pe drum.

337. PRIN SÎNGELE TĂU SFÎNT
(N.M.) mi m (si)

1. Prin sîngele Tău sfînt,
Isuse, pe pămînt,
Eu pot să biruiesc
Orice frămînt firesc.

Refren:

Isuse, Isuse,
Deplinul Tău mi-ai dat
Prin sîngele-Ți vărsat.

2. Prin sîngele-Ți jertfit,
Isuse, sînt păzit
Pe calea Ta curat
Și-n duh înflăcărat.

3. Prin sîngele-Ți vărsat,
Isus, m-ai îmbrăcat

Cu viața Ta deplin
Și-al dragostei senin.

5. Și-acum și-n veșnicii,
Nespuse bogății
În mine toate sînt,
Prin sîngele Tău sfînt.

338. PĂȘEȘTE PESTE VALURI
(N.M.) fa m (do)

1. Pășește peste valuri,
C-am să te țin de mînă,
Privirea ta spre Mine
Neobosit rămînă.
Căci Eu, Isus, Stăpînul,
Al mării și-al furtunii,
N-am să te las o clipă
În brațele genunii.

2. Te voi 'nălța pe culmea
De haruri pregătită,
În slava Mea cerească
Și veșnic re-nnoită.
Acolo, în lumina
Cîntării și-a iubirii,
Vei bea la masa păcii
Din vinul nemuririi.

3. Pășește peste valuri
Oricît de-nfuriate,

Tu ești în mîna-Mi tare
Și-aici nu vor răzbate.
Eu, Domnul Cel Puternic,
Te voi purta cu Mine,
Căci te-am plătit, prin jertfă,
Să știi aceasta bine!

339. CHIAR CÎND LAUDELE MELE
(C.H. 27) mi (sol)

1. Chiar cînd laudele mele
Se aseamănă-ntre ele,
Din al inimii șuvoi
Cînd țîșnesc, sînt totuși noi. Bis

Refren:

De aceea-Ți cînt mereu,
De aceea-Ți cînt mereu,
Laudă, laudă, laudă,
Tatăl meu,
Preaslăvit Dumnezeu!

2. Chiar cînd glasul mi se-neacă
Și cîntarea-mi pare seacă,
Pe al inimii altar
E același dor și jar. Bis

3. Chiar cînd sînt în stări străine
Și cîntarea nu-mi mai vine,
În al inimii afund
Eu pe Tine Te ascund. Bis

4. Căci Tu-mi ești în veci iubirea,
Viață-mi ești și mîntuirea.
Binecuvîntat să fii,
Domnul meu, pe veșnicii! Bis

340. ATÎT IUBIT-A DUMNEZEU
(P.D.C. 33) fa (do)

1. Atît iubit-a Dumnezeu
De mult această lume,
Că dete chiar pe Fiul Său!
Ce jertfă fără nume!
Îl văd Calvarul greu urcînd,
Sub grea povară sîngerînd,
Tăcut și blînd ca Mielul!
Ocări, batjocuri, răni și spini
Și cuie-n palme, oh, cît chin
Purtat-a Mielușelul!

2. Privind la cruce gînditor
Îmi înțeleg păcatul,
Al morții ghimpe-ngrozitor
Și-a lui răsplată: iadul!
Cum ai primit în locul meu
Să fii străpuns, să suferi greu,
Să porți a mea osîndă!
O, da-nțeleg al meu păcat
Ce suferință Te-a costat,
Pe Tine, fire blîndă.

3. Isuse, vreau așa cum vrei,
Să-ndur pentru dreptate,
A lumii și-a fiilor ei,
Batjocuri, răutate.
Precum, apoi, și Tu-ai murit,
Și eu, la timpul cuvenit,
Să mor vreau pentru Tine;
Și mort să fiu pentru-orice rău,
Viu numai pentru Dumnezeu
Și numai pentru bine.

4. Isuse, Mielușel jertfit,
Iubirea Ta-i sublimă!
Prin cruce ai îndeplinit
Lucrarea Ta deplină;
Prin cruce-al iadului gîtlej,
Și-al focului grozav vîrtej,
E-nchis pentru vecie;
Tu poartă de-aur ne-ai deschis
Spre gloriosul Paradis,
Spre-a Ta Împărăție!

341. VREȚI SĂ ȘTIȚI SECRETUL MEU?
(P.D.C. 35) re (la)

1. Vreți să știți secretul meu?
Să-nvățați ce știu și eu?
Vreți averea să-mi priviți?
Vreți și lauda-mi s-auziți?
E Isus cel răstignit!

2. Cine e credința mea?
Cine-mi dete viața Sa?
Cine vina mi-a spălat?
Cine m-a răscumpărat?
E Isus cel răstignit!

3. Cine-mi dă puteri din plin?
Cine-mi dă un ochi senin?
Cine-mi dă un cuget drept?
Cin' mă face înțelept?
E Isus cel răstignit!

4. Cine-mi dă și bucurii?
Cine-mi dă speranțe vii?
Cine-n lupte forțe noi?
Cin' m-ajută la nevoi?
E Isus cel răstignit!

5. Astfel știi ce știu și eu;
Lauda mea și scopul meu
Sînt a face tot ce pot
Pentru Cel ce-mi este tot:
El - Isus cel răstignit!

342. ISUSE, E LUCRAREA TA
(P.D.C. 50) si b (fa)

1. Isuse, e lucrarea Ta
La care stăm aci,
Și nime-n lume n-ar putea
Din loc a o clinti.

Decît 'nainte de-a-ncolți
Sămînța de-orice fel ar fi,
Ea trebuie să moară-ntîi
Să piardă vechea fire-a ei,
Să moară-ntîi,
Să piardă firea ei.

2. Isuse, Însuți ai urmat
Al crucii drum smerit,
Prin moarte Tu Te-ai înălțat
Și lume-ai biruit.
Deci și pe noi Tu să ne lași
Și morții Tale-a fi părtași,
Ca parte să putem avea
Și noi de-mpărăția Ta,
Prin moartea Ta
În ceruri a intra.

3. Ca bob de grîu Tu ai murit,
Dar, dintr-al Tău mormînt
Un lan întreg a răsărit,
Întins pe-ntreg pămînt.
O, binecuvîntează-n plin
Recolta Ta de grîu divin,
De fii de-ai Tăi, de oameni noi,
Și-ajută-ne Tu și pe noi,
Pe servii Tăi,
Din ceasul de apoi!

343. UN CÎNTEC RĂSUNĂ

(C.Ev. 166) la b (do)

1. Un cîntec răsună în inima mea,
E dragostea pentru Isus;
Ea arde ca flacăra neîncetat,
Şi mă fericeşte nespus;
Orice suferinţi şi lacrimi fierbinţi
Ce-mi pasă de sînt pe-a mea cale,
Cînd ştiu că Isus mă iubeşte nespus
Şi m-aşteaptă în ceruri sus.

2. Un cîntec de dragoste am făurit;
Cu el, Doamne vreau să-Ţi slujesc,
Şi din zori de zi pînă-n noapte tîrziu
Să-Ţi spun, vreau mereu: „Te iubesc!"
Nicicînd n-oi uita, că-n dragostea Ta,
Ca jertfă Te-ai dat pentru mine;
Cumplitul păcat mie mi l-a spălat
Al Tău sînge nevinovat.

3. Un cîntec răsună prin munţi şi prin văi,
Şi chiar peste mări s-a întins,
Răsună voios şi se-ntinde mereu,
Întregul pămînt a cuprins.
Cu toţii aflaţi şi vă bucuraţi,
Iertată vă e orice vină;
O, fie slăvit al meu Domn preaiubit,
C-al meu suflet a mîntuit!

344. LAUDĂ SĂ IZVORASCĂ
(C.H. 12) mi b (si)

1. Laudă să izvorască
   din ființa mea mereu,
   Pentru Tine, pentru Tine,
   dulce Dumnezeul meu.

Refren:
   Laudă, laudă, laudă
   Ție-Ți cînt ne-ncetat, Bis
   Ție Creatorul lumii,
   Tatăl meu Cel minunat.

2. Laudă să mi se-aprindă
   pe al inimii altar,
   Pentru Tine, pentru Tine,
   nesecat izvor de har.

3. Laudă să cînte-ntruna
   gura mea înflăcărat,
   Pentru Tine, pentru Tine,
   Cel ce m-ai răscumpărat.

4. Laudă să se înalțe
   din tot ce trăiesc și sînt,
   Pentru Tine, pentru Tine,
   Dumnezeul meu Preasfînt.

5. Laudă mereu mai nouă
   fie viața mea deplin,
   Pentru Tine, pentru Tine,
   veșnic Dumnezeu. Amin!

345. DUMNEZEUL MEU, TE LAUD
(C.H. 16) re (la)

1. Dumnezeul meu, Te laud
Pe-ale vieții mele strune;
Tot mai nouă și mai vie
Lauda Ta să răsune.

Refren:

Lăudat, lăudat, fii în veci lăudat, } Bis
Dumnezeu, Tatăl meu, lăudat.

2. Laud îndurarea-Ți sfîntă
Care mă păstrează-n Tine,
Ca să nu-mi abată viața
Pe cărări străine.

3. Laud adevărul veșnic
Ce mi-l dai să fie soare,
Cînd străbat prin întuneric,
Săvîrșind a Ta lucrare.

4. Laud bunătatea-Ți dulce,
Braț puternic ce mă poartă,
Mai fierbinte, mai statornic,
Înspre-a veșniciei poartă.

5. Laud jertfa Ta cea mare,
Darul darurilor Tale,
Prețul mîntuirii mele,
Din a morții-adîncă vale.

6. Dumnezeul meu, Te laud,
Şi vreau să aprinzi în mine,
Necurmat şi mai puternic,
Focul laudei spre Tine.

346. ISUSE, NUMELE TĂU SFÎNT
(C.H. 18) fa (do)

1. Isuse, Numele Tău sfînt
Mi-e viaţa-n fiecare clipă,
Ca să mă 'nalţ de pe pămînt,
El mi-e îndemn, avînt şi-aripă.

Refren:

Numele Isus, Isus e-ntregul har,
Frumuseţea lui e fără de hotar.
Dumnezeu întreg prin El îmi e adus,
Binecuvîntat să fie-n veci Isus!

2. Isuse, Numele Tău drag
E taina care-mi dă putere
Să-nfrîng ispitele şirag
Şi valurile de durere.

3. Isuse, Numele Tău scump
Mi-e dragoste şi odihnire,
Şi lanţuri de-ntuneric rup,
Cînd caut în El adăpostire.

4. Isuse, Numele-Ţi frumos
Întrece orice cunoştinţă,
Prin El mi-aduci tot cerul jos
Şi noi puteri de biruinţă.

5. Prin Numele Tău strălucit
Am tot: şi azi şi-n veşnicie
Mă-nchin, Isuse, umilit,
O, slavă, slavă, slavă Ţie!

347. SĂRAC ŞI FĂRĂ VAZĂ-N LUME
(C.Cr. 178) la m (mi)

1. Sărac şi fără vază-n lume,
Isus trecut-a pe pămînt;
N-avea nimic din strălucirea
Ce răspîndea în cerul sfînt.
Mărirea Sa Şi-a dezbrăcat,
El, care totul a făcut,
Un chip de rob El a luat
Şi într-un staul S-a născut.

2. Cu viaţa fără de prihană,
Pe Dumnezeu El a slăvit;
Al Lui Cuvînt fără-ncetare
Lumină mare-a răspîndit;
Iubirea-I făr' de-asemănare
Pe păcătoşi a căutat;
În preabogata Sa-ndurare,
Pe mulţi bolnavi i-a vindecat.

3. Viaţa Lui a fost iubire,
Numai lumină, mare har,
Dar lumea în a ei orbire,
I-a dat să bea pahar amar;
Întîmpinat cu-mpotrivire,
Neînţeles, dispreţuit,

Cu dușmănoasă asuprire
A fost pe-o cruce răstignit.

4. De bunăvoie-a mers la moarte,
Să poarte-al nostru greu păcat,
Cu Tatăl nemaiavînd parte;
Atunci, cu groază a strigat:
„De ce M-ai părăsit Tu, Doamne?"
Și duhul apoi Și l-a dat.
El a trecut prin grea durere,
Dar noi iertare-am căpătat.

348. MAI FRUMOS PE LUME NU-I
(C.H. 46) mi b (sol)

1. Mai frumos pe lume nu-i,
Nu-i nimic mai sfînt,
Decît laudă să-I spui
Domnului prin cînt.

Refren:
Laudă, laudă, Doamne, noi Îți dăm,
Laudă, laudă, azi și-n veci cîntăm!

2. Mai plăcut, mai de folos
Nu-i nimic, nicicînd,
Decît Domnului Cristos
Laudă cîntînd.

3. Mai întîi și mai deplin
Nu-i nimic în veac,
Decît Domnului divin
Să-I cîntăm pe plac.

349. EL ÎMI TREZEŞTE
(C.H. 36) fa (do)

1. El îmi trezeşte mugurul fiinţei,
El îmi aprinde flacăra credinţei,
El este Cel mai dinlăuntrul meu, } Bis
Isus e El, Preasfîntul Dumnezeu!

2. El pururi pune-n ochii mei lumină,
El este-amiaza mea oricînd senină,
El cîntă-n harfa sufletului meu, } Bis
Isus, Preaiubitorul Dumnezeu!

3. El mi-e eterna, alba primăvară,
El uşurează greaua mea povară,
El toarnă pacea Lui în duhul meu, } Bis
Isus, Nemărginitul Dumnezeu!

4. El de beteala dragostei îmi ţese
Veşmîntul frumuseţilor alese,
El îmi preface-n Templu trupul meu, } Bis
Isus, Atotputernic Dumnezeu!

5. O, slavă, slavă Numelui Său mare!
El, Cel ce datu-mi-a răscumpărare,
A pregătit în cer locaşul meu, } Bis
Isus, Mîntuitorul Dumnezeu!

350. ŢIE-ŢI CÎNT
(C.H. 67) sol (re)

1. Ţie-Ţi cînt, Dumnezeul meu, Bis
Pentru bunătatea Ta,
Pentru harul Tău cel mare,

Te voi binecuvînta,
Și în șoaptă și-n strigare!
Te voi binecuvînta,
Te voi binecuvînta
Și în șoaptă și-n strigare!

2. Ție-Ți cînt, Dumnezeul meu, Bis
Pentru toate ce mi-ai dat,
Pentru dulcea Ta-ngrijire,
Pentru tot ce mi-ai luat
Mă închin cu mulțumire!
Pentru tot ce mi-ai luat,
Pentru tot ce mi-ai luat
Mă închin cu mulțumire!

3. Ție-Ți cînt, Dumnezeul meu, Bis
Și nu vorbe vreau să-Ți spun,
Ci cîntarea mea să-Ți ardă
Ție, Bunul cel mai bun,
Și-n iubire să se piardă!
Ție, Bunul cel mai bun,
Ție, Bunul cel mai bun,
Și-n iubire să se piardă!

4. Ție-Ți cînt, Dumnezeul meu, Bis
Nu că eu aș ști să cînt,
Sau că am vreo vrednicie,
Dar iubirea-mi dă avînt
Ca să cînt, mărire Ție!
Dar iubirea-mi dă avînt,
Dar iubirea-mi dă avînt
Ca să cînt, mărire Ție!

351. CE-AR FI FĂPTURA-MI
(C.Ev. 356) sol (re)

1. Ce-ar fi făptura-mi fără Tine,
Mîntuitorul meu slăvit?
Ce-aş fi de n-ai fi Tu în mine
Cu harul Tău nemărginit?
Aş fi un bulgăre de gheaţă,
Un chip de humă fără viaţă,
O stîncă-nvăluită-n ceaţă
Şi-o noapte fără dimineaţă.

2. Aş fi un far fără lumină,
Pustie de nisipuri plină,
Cu vînturi fără de odihnă,
Cu şerpi şi scorpii ce-nvenină.
Aş fi o albie uscată,
Pe unde-a fost un rîu odată,
O frunză smulsă şi purtată,
Fără de scop prin lumea toată.

3. Aşa aş fi, dar, slavă Ţie!
Tu-mi eşti a vieţii bogăţie,
Comoara harurilor vie,
Ce mă inundă pe vecie.
Eu n-aş şti azi ce-i strălucirea
Vieţii-n mii şi mii de feţe,
Şi n-aş fi cunoscut iubirea
Cu-nfiorări şi frumuseţe.

4. De n-ai fi fost Tu, Bunătate,
Începătorule a toate,

Cu taine-adînci și minunate,
Ce totul vrea şi totul poate...
Tu m-ai suit în slăvi divine,
Din locu-ntunecatei tine,
Isuse, sînt ce sînt prin Tine,
Și-acum și-n veacul care vine!

352. O, ISUSE, ALTĂDATĂ
(C.Cr. 188; C.Ev. 271) la (la)

1. O, Isuse, altădată
Orb prin lume rătăceam,
Căci iubirea-Ți minunată
Pe atunci n-o cunoșteam.
Al Tău Nume nu-l iubeam,
Că-n păcate mari trăiam.

2. Dar, deodată-n neagra noapte,
Înainte mi-ai ieșit,
Sufereai în chin de moarte,
Pe o cruce răstignit!
M-am oprit şi Te-am privit,
Și-am văzut cît m-ai iubit.

3. Inima-mi întunecată
Eu atunci voios Ți-am dat;
Cu lumina Ta curată
Pe deplin m-ai luminat.
Calea Tu mi-ai arătat
Prin Cuvîntu-Ți minunat.

4. O, Isuse, ești cu mine,
Mult de tot Tu mă iubești,
Ai murit chiar pentru mine,
Sufletul să-mi mîntuiești.
Vreau ca și eu să-Ți slujesc,
Pentru Tine să trăiesc.

353. CÎND SUFLETUL
(C.Ev. 402) sol (mi)

1. Cînd sufletul de Tine-i plin,
Isuse, totul e senin!
Căci duhu-i pașnic și curat,
Și totu-i binecuvîntat.

2. Cînd Tu cobori într-un cămin,
Isuse, totul e senin!
Căci dragoste și pace-avînd,
E binecuvîntat oricînd.

3. Cînd între-ai Tăi cobori deplin,
Isuse, totul e senin!
Că-n dulcea dragoste de frați,
Ei toți sînt binecuvîntați.

4. Cînd totul e de Tine plin,
Isuse, cît e de senin!
Căci binecuvîntări ne dai,
Și-n orice loc sîntem în Rai.

354. SUB CRUCEA TA
(N.M.) do/do m (mi/sol)

1. Sub crucea Ta, Isuse, Doamne,
Vreau să rămîn pe veci plecat,
Să-mi plîng viața mea trecută
Și-amarul greului păcat.

Refren:

Sub crucea Ta, sub crucea Ta,
Eu pace sfîntă voi avea! } Bis

2. Sub crucea Ta voi pune totul,
Și Ție-n veci voi fi supus,
Plîngînd voi spune tuturora
C-atît de bun ești Tu, Isus!

3. Cu Tine vreau să port în lume
Orice necazuri și nevoi,
În lupte grele și prigoane
Să fim de-a pururi amîndoi.

4. În noaptea grea și fără lună,
Cărarea Tu-mi vei lumina,
Și orice valuri mă vor bate,
Voi sta mereu sub crucea Ta!

355. PE TINE, ISUSE
(C.Cr. 196) re (la)

1. Pe Tine, Isuse, eu mult Te doresc,
Numai Tu împaci deplin ființa mea;
Ușor este jugul și sarcina Ta:
Ajută-mă, Doamne, să le port supus!

2. Tu-mi ești călăuză în drumul spre cer,
Tu-mi ești scut puternic, ești tăria mea;
În noaptea cea neagră lumina mea ești:
Ajută-mă, Doamne, să-Ți urmez voios!

3. Tu ești apa vie și pîinea din cer,
Setea sufletului meu mi-ai potolit;
Putere-mi dai zilnic păcatul să-nfrîng:
Ajută-mă, Doamne-n Tine să rămîn!

356. LA GOLGOTA PRIVEȘTE
(C.Cr. 197; P.D.C. 181) sol (si)

1. La Golgota privește
Pe Isus răstignit;
Durerea-L copleșește,
Căci chinul e cumplit.

Refren:

Crede! Crede! Pentru tine-a murit!
Crede! Crede! Și vei fi mîntuit!

2. Șiroaie mari de sînge
Se scurg pe fața Lui,
Că spinu-adînc se-nfige
În fruntea Domnului.

3. Pe crucea înălțată
Piroane-L țintuiesc;
Cu ură-nverșunată
Vrăjmașii-L chinuiesc.

4. Dar chinul cel de moarte
E în lăuntrul Său,
De Tatăl Îl desparte
Păcatul meu și-al tău.

5. El suferă-n tăcere.
Jertfindu-Și viața Sa,
Iubirea-I dă putere
Paharu-amar să bea.

357. DE A CERULUI MÎNIE
(C.Cr. 198) do (do)

1. De a cerului mînie eu am scăpat,
Căci Isus chiar pentru mine
morții S-a dat.

Refren:
De aceea, eu măresc și cînt
bunătatea lui Isus.
Bucuros eu cînt acuma:
„Slavă lui Isus!"

2. De-a păcatului robie sînt izbăvit,
Prin a lui Isus jertfire sînt mîntuit.

3. De a lumii grea orbire sînt vindecat,
Căci Isus mi-a deschis ochii, m-a luminat.

4. De a morții crudă teamă eu sînt scutit,
În Isus eu am viață făr' de sfîrșit.

5. Cu Isus încă de-acuma sînt fericit,
Ce ferice voi fi însă-n cerul slăvit!

358. PREAIUBITUL MEU
(C.Ev. 410) si (si)

1. Preaiubitul meu e Unul,
Fără seamăn pe pămînt;
Glasul Lui e armonia,
Cîntec este-al Lui Cuvînt. } Bis

2. Orice drum pe unde trece
De miresme-alese-i plin;
Cîmpu-i mai frumos pe-acolo,
Cerul este mai senin. } Bis

3. Dulcea Lui înfățișare
Este-ntreag-un farmec sfînt;
Mii de primăveri vin parcă
Toate-odată pe pămînt. } Bis

4. Preaiubitul meu e Unul,
Nimenea asemeni nu-i;
Cît ați da de L-ați cunoaște,
Ca să fiți și voi ai Lui. } Bis

359. SĂ MĂ-MPAC CU TINE
(N.M.) sol m (re)

1. Să mă-mpac cu Tine, Dumnezeul meu,
Cu-adevărul veșnic să mă-mpac mereu,
Cu ce-ai spus Tu-n Cartea
sfîntă să mă-mpac,
Căci, în felu-acesta,
Ție-Ți sînt pe plac. } Bis

2. Să mă-mpac cu Tine, cu eternu-Ți fel,
Și să nu-mi îngădui să trăiesc altfel.
Cu orînduirea cerului Tău sfînt
Să mă-mpac, acuma,
cît sînt pe pămînt. } Bis

3. Să mă-mpac cu Tine, cu iubirea Ta,
Cum ai dăruit-o Tu pe Golgota.
Fără părtinire să iubesc și eu,
Să mă-mpac cu-aceasta,
cît mi-ar fi de greu. } Bis

4. Să mă-mpac cu Tine și să nu privesc
Ce-mi va spune lumea ce o părăsesc.
Tu să-mi fii comoara, Domnul celor vii,
Împăcat cu Tine, pentru veșnicii. } Bis

360. PORNEȘTE CEATA-NTREAGĂ
(P.D.C. 181) fa (do)

1. Pornește ceata-ntreagă
A celor mîntuiți;
Cîntarea lor se-aude,
Și-ascultă toți uimiți.
Ei cîntă-n suferință
Cîntări de bucurii,
Și cîntă biruință,
Căci cu Isus vor fi!

2. Ei cîntă Mielușelul,
Ce cîntec minunat,
Pe Acel ce, cu-a Sa cruce,

Spre cer i-a îndrumat;
Cîntare ce vorbește
De suferința Lui,
Prin care ei sînt astăzi
Copiii Domnului!

3. Și-acolo und' se află
Copiii Domnului,
Răsun-a lor cîntare
În cinstea slavei Lui.
Și-o cîntă, în tot locul,
Cu viața, fapta lor,
Și le străluce fața,
Slăvind pe-al lor Păstor!

4. Cîntarea preaiubită
Cu toți o vom cînta,
O, vino iarăși, Doamne,
În mare slava Ta!
Culege a lor turmă,
O, scump și bun Păstor,
Și-atunci voioși cînta-vom
În vecii vecilor!

361. GLASUL TĂU ACUM, ISUSE
(C.Cr. 204) do (sol)

1. Glasul Tău acum, Isuse,
să-l ascult cu drag vreau eu,
Tu ești plin de-nțelepciune,
fii Învățătorul meu!

Însetat sînt după Tine,
însetat de-al Tău Cuvînt,
Fericit sînt lîngă Tine,
vreau să sorb Cuvîntul sfînt. } Bis

2. Orice glas firesc din mine
s-amuțească-n fața Ta
Numai glasul Tău acuma
să răsune-n mintea mea!
O, fugiți gînduri deșarte,
larma lumii fugi și tu!
Să-mi vorbești în ceasu-acesta,
drag Isuse, numai Tu! } Bis

3. Ucenicul Tău cuminte
totdeauna vreau să fiu!
În a Ta școală cerească,
ne-ncetat vreau să mă știu.
Tu-mi ești cel mai drag din lume,
către Tine sînt atras,
Glasul Tău mă luminează,
el să-ndrepte al meu pas! } Bis

4. Duhul Sfînt să mă ajute
glasul Tău să înțeleg,
Și-nvățat mereu de Tine,
numai voia Ta s-aleg!
Glasul Tău din mine
facă ucenic ascultător
Și, slujindu-Ți cu credință,
să Te-aștept mereu cu dor. } Bis

362. CE FRUMOS, CÎND N-OBOSEȘTE
(P.D.C. 283) sol (sol)

1. Ce frumos, cînd n-obosește
Servul Tău, lucrînd cu zel!
Cînd pe cei pierduți trezește,
Doamne-alături ești de el!
Și ce slujbă minunată
Să fii servul lui Isus;
Decît viața Lui predată
Nu-i nimica mai presus!

2. Pe a vieții-ntinsă mare,
Grijuri tu să n-ai deloc!
Cîrma-n mîini Isus o are,
Tu păstreaz-umilu-ți loc!
Sub a Lui privire vie,
Tu să-I fii un slujitor,
Viața ta a Lui să fie,
Și acum și-n viitor!

3. Să vestești iubirea-I mare
Și al jertfei Sale dar!
Tuturor ce n-au iertare
Să le spui de al Său har!
Căci Cristos poat‘ să trezească
Inimile cît de tari,
Harul scump ca să-l primească
Al iubirii Sale mari!

4. Fii oricînd o mîngîiere
Pentru cel nenorocit!

Ne-ncetînd în rug-a cere
Ca să fie mîntuit!
Arătîndu-i ce iubire
Dumnezeu a dovedit,
Pentru-a noastră mîntuire,
Pe-al Său Fiu cînd L-a jertfit!

363. ISUS, ISUS
(C.B. 21; C.Cr. 208) la b (mi)

1. Isus, Isus, Isus, Isus!
Isus, scumpu-Ți Nume
Îl cînt cu farmec de nespus,
Uitînd de ce-i pe lume.

2. Isus, Isus, Isus, Isus!
Mi-e dor să vin la Tine,
Să Te slăvesc cu cei de sus,
Uitînd chiar și de mine.

3. Isus, Isus, Isus, Isus!
Lumină întrupată!
Cuvintele ce mi le-ai spus
În mine să străbată.

4. Isus, Isus, Isus, Isus!
Voința mea Te caută.
Doar Ție vrînd să-Ți fiu supus,
Tu fă-mă fără pată.

5. Isus, Isus, Isus, Isus!
Cuvînt ce tot cuprinde!
Comoara Ta, ce mi-ai adus,
De lume mă desprinde.

6. Isus, Isus, Isus, Isus!
Tu viața vieții mele!
Din „Valea Plîngerii“ m-ai dus
În cerul Tău cu stele.

7. Isus, Isus, Isus, Isus!
Al cerului meu Soare!
Măreți luceferi mi-au apus,
Căci fața Ta-mi răsare.

364. SĂ BINECUVINTEZI
(P.D.C. 266) do (mi)

1. Să binecuvintezi, Te rugăm, azi, Isuse,
Pe cei ce i-ai unit, să fie fericiți!
A lor nădejdi de-or fi oricînd în Tine puse,
Cu drept se vor simți pe veci nedespărțiți!

2. Pecetluiește-acum astă făgăduință!
Porniți pe-același drum, ei au același țel:
Să-nchine viața lor și-ntreaga lor voință
Spre slava Ta, mereu, slujindu-Te cu zel!

3. Și-n casa lor venind, să găsești mulțumire!
Din sfîntul Tău Cuvînt să fie-mpărtășiți,
Prin traiul lor, Isus, să dea oricînd de știre,
Că-n viața lor de el ei sînt călăuziți!

4. Să-i însoțești, Isus, de-s dureri, întristare,
În bucurii smeriți, prin Tine mulțumiți!
Nădejdea lor să stea în brațul Tău cel tare,
Și-atunci în veci de veci ei fi-vor fericiți!

365. FRUMOASĂ ZI E ZIUA TA
(C.Cr. 211) do (do)

1. Frumoasă zi e ziua Ta,
Isuse, Domnul nostru!
Îți mulțumim că harul Tău
ne-a dat și daru-acesta.

2. 'Naintea Ta acum venim
și laudă Ți-aducem,
Căci pentru noi, la Golgota,
Tu ai murit pe cruce!

3. Îți mulțumim că ne-ai iertat,
ne-ai ridicat povara
Și ne-ai chemat să Te urmăm
și să-Ți purtăm ocara!

4. Îți mulțumim că glasul Tău
ne cheamă să ne-nvețe,
Fă, Te rugăm, să-l ascultăm,
urmînd a lui povețe!

5. Ajută-ne să prețuim
iubirea-Ți minunată,
Dă-ne-ajutor ca să-Ți slujim
cu viața noastră toată!

6. Ajută-ne ca-ntreaga zi
cuminte s-o petrecem,
Să ne zidim și să-Ți slujim,
prin ea ca sfinți să trecem!

366. CU AL TĂU SFÎNT SÎNGE
(C.Cr. 214) fa (fa)

1. Cu al Tău sfînt sînge vina mi-ai spălat,
În al Tău sfînt sînge pace am aflat.
Cugetul acuma mi-este liniștit,
Tu mi-ai dat odihnă, Tu m-ai fericit.

Refren:

Pacea Ta, Isuse, curge ca un rîu;
Tu mi-o dai întruna și în orice loc.

2. Bucurii, mari haruri, Tu îmi hărăzești,
Prin a Tale daruri spui cît de bun ești.
Greul și-ncercarea de la Tine vin;
Tu-mi sfințești cărarea, chiar dacă suspin.

3. Pacea Ta, Isuse, e tăria mea,
Pacea mea, Isus, e-n iubirea Ta;
Harul Tău mi-a dat-o, harul Tău bogat,
Care la Golgota curge ne-ncetat.

367. PRIN ISUS UNIȚI
(P.D.C. 267) sol (sol)

1. Prin Isus uniți, azi fiți fericiți!
Și, oricînd în astă lume,
Harul Lui să vă îndrume;
Oricînd în nevoi, El va fi cu voi!

2. De veți suferi, El cu voi va fi!
Fără teamă, cu răbdare,
Să urmați a Lui cărare;
După suferinți vin și biruinți!

3. Voia Lui iubiți și o împliniți!
Să trăiți toți în unire,
Așteptînd a Sa venire,
Credincioși fiind, numele-I slăvind!

4. Doamne, îi condu cum dorit-ai Tu!
În ceas bun și în primejdie,
Fii-le singura nădejde,
Tot mereu voioși, Ție credincioși!

368. PLECAT-AM DE LA TINE
(C.Cr. 218) la b (mi)

1. Plecat-am de la Tine
Și-avere-am prăpădit,
Rușine mi-e de mine,
Copil nesăbuit!

2. Mi-e sufletul durere
Și trupul mi-e sfîrșit,
Sleit sînt de putere,
De tot nenorocit!

3. Te-am supărat, o, Tată,
Cu viața mea cea rea,
Ce rușinoasă pată
Am pus pe fruntea mea!

4. O, știu că sînt nevrednic
Al Tău fiu să mă chem,
Purtarea-mi de netrebnic
Ar merita blestem.

5. Și totuși, Te rog, Tată,
Argat să mă primești,
Căci altfel mor de foame,
Scăparea Tu îmi ești!

6. Să fie cu putință?
Văd bine? Nu mă-nșel?
Din mîndra-I locuință
Alearg' spre min' chiar El!

7. La sînu-I cald mă strînge,
Sărut aprins mi-a dat,
De bucurie plînge:
Pierdutul s-a aflat!

8. Ca fiu primit eu iară?
Primit, iubit, iertat!
O, mare Ți-e-ndurarea!
Fii binecuvîntat!

369. DE CE NU VII DE PE CĂRĂRI (C.H. 329) la b (do)

1. De ce nu vii de pe cărări străine,
Să-mi cazi la piept ca un copil iertat?
Eu n-am fugit cînd numai pentru tine,
Ca și Isaac, am fost pe rug urcat.
De ce nu vii, de ce nu vii?
Eu ca Isaac am fost pe rug urcat!

2. Mai mult de-atît, ce jertfă de iubire,
Și cui i-a dat mai mult de-atît prin gînd?

Un fiu pierdut să rîdă în neștire,
Și-un Dumnezeu să cheme lăcrimînd?
De ce nu vii, de ce nu vii
Cînd Dumnezeu te cheamă lăcrimînd?

3. De ce nu vii cînd încă sînt aproape?
De ce te-ascunzi cît încă te mai chem?
De ce nu simți lumina Mea pe pleoape,
Cînd te privesc ca Salvator suprem?
De ce nu vii, de ce nu vii
Cînd te privesc ca Salvator suprem?

4. De ce nu vrei să fii cu Mine-n slavă,
Să colindăm alături ceru-ntreg?
Din flori de rai, din veșnica dumbravă,
Cu mîna Mea cunună să-ți aleg?
De ce nu vii, de ce nu vii
Cu mîna Mea cunună să-ți aleg?

5. De ce nu vii, tu, suflet nestatornic,
Cînd încă pot Mîntuitor să-ți fiu?
Cînd vei striga, va fi atunci zadarnic,
Vei plînge-amar, dar fi-va prea tîrziu!
De ce nu vii, de ce nu vii?
Vei plînge-amar, dar fi-va prea tîrziu!

6. Mai mult de-atît, ce jertfă de iubire,
Și cui i-a dat mai mult de-atît prin gînd?
Un fiu pierdut să rîdă în neștire,
Și-un Dumnezeu să cheme lăcrimînd?
De ce nu vii, de ce nu vii
Cînd Dumnezeu te cheamă lăcrimînd?

370. NU ȚI-A FOST PRIETEN
(C.H. 332) mi (si)

1. Nu ți-a fost prieten duhul lumii,
Te-a amînat de azi pe mîini,
Și, după ani de înșelare, } Bis
Nimic nu ți-a lăsat în mîini.

2. Nu ți-a fost nici copilăria
Prieten credincios, curînd
S-a dus senină către alții, } Bis
Și gol te-a părăsit, plîngînd.

3. Nu ți-a fost prieten de credință
Nici tinerețea cît ai vrut,
Nici sănătatea, nici norocul, } Bis
Un singur Prieten ai avut.

4. Dar pe Acela Unul singur
L-ai prețuit cel mai puțin,
L-ai ascultat cel mai din urmă } Bis
Și L-ai privit cel mai străin.

5. Și, totuși, încă El așteaptă
Ca-n sfintele-ți păreri de rău
Să prețuiești a Lui iubire } Bis
Cît mai așteaptă-n pragul tău.

6. Deschide-I singurului Prieten,
Plîngîndu-ți vina ta cu-amar,
Căci, dacă și El Se va duce, } Bis
Poți plînge-n veci, va fi-n zadar!

371. CA PÎINEA VIEȚII
(C.H. 333) sol (si)

1. Ca Pîinea vieții, ca Sînge al iertării,
Ca jertfă curată am fost dăruit.
Iubirea eternă, cu brațele-ntinse,
M-a dat tuturora, dar tu M-ai primit,
Dar tu M-ai primit, dar tu M-ai primit?
Iubirea eternă, cu brațele-ntinse,
M-a dat tuturora, dar tu M-ai primit?
Dar tu M-ai primit?

2. Din țară în țară, din poartă în poartă,
Din inimi în inimi am binevestit.
Și-acum, cînd e vremea
să-nchid ușa Vieții,
Te-ntreb înc-odată: Dar tu M-ai primit,
Dar tu M-ai primit, dar tu M-ai primit?
Te-ntreb înc-odată: Dar tu M-ai primit?
Dar tu M-ai primit?

3. Zadarnic vei bate la poarta închisă
Cînd aspru în noapte vei fi izgonit.
„Primește-mă Doamne!"
striga-vei cu lacrimi,
Și Eu voi răspunde: Dar tu M-ai primit?
„Primește-mă Doamne!"
striga-vei cu lacrimi,
Și Eu voi răspunde: Dar tu M-ai primit,
Dar tu M-ai primit?

372. DOAMNE, EU TE ROG
(C.Cr. 226; P.D.C. 143) fa (do)

1. Doamne, eu Te rog fierbinte,
Darul Tău să-mi dăruiești,
Darul dragostei de Tine
Și de cei din jurul meu!
O, Iubire, foc puternic,
Arde egoismul meu!
Fă-mă-n stare să-ndur totul
Mulțumit în Dumnezeu.

2. Să mă uit eu pentru alții,
Să nu fiu invidios,
Lauda să mă smerească,
Să nu fiu orgolios!
O, Iubire, dă-mi putere
Să iubesc pe orice om,
Și mînat de-ndemnul Tău bun,
Să mă rog lui Dumnezeu!

3. Față de orice durere
Ce-ntîlnesc în jurul meu,
Tu ești leacul cel puternic,
Dragoste din Dumnezeu.
Viața mea, clipă de clipă,
Să mi-o iei în slujba Ta,
Raza Ta, fără-ncetare,
Strălucească-n viața mea.

373. DOAMNE, A CREDE VREAU
(P.D.C. 149) fa (la)

1. Doamne, a crede vreau, Tu să mă-nveți!
Întotdeauna aș vrea Tu să mă-nveți!
Oricînd a Te urma, făcînd doar voia Ta,
Smerit a mă ruga Tu să mă-nveți!

2. Doamne, a crede vreau, Tu să mă-nveți!
Rob lui Isus a fi, Tu să mă-nveți!
Vezi că-mi lipsește zel,
dragoste n-am de fel,
Cum să trăiesc ca El Tu să mă-nveți!

3. Doamne, a crede vreau, Tu să mă-nveți!
Vreau să-Ți fiu martor viu,
Tu să mă-nveți!
Iată, trec zilele, albe sînt holdele,
Tu-mi spui: Cosește-le! Tu să mă-nveți!

4. Doamne, a crede vreau, Tu să mă-nveți!
S-aștept venirea Ta, Tu să mă-nveți!
Cum să-ndrum viața mea,
ca la venirea Ta
Să pot în fața-Ți sta, Tu să mă-nveți!

374. O, CE TRISTĂ MI-ERA VIAȚA
(C.Cr. 228) mi b (sol)

1. O, ce tristă mi-era viața
Fără Dumnezeu!
Bîjbîiam atunci prin ceața
Păcatului greu;

Sufletul mi-l prăbușise
Patima cea rea,
Cînd nu cunoșteam Isuse,
Sfîntă jertfa Ta.

2. Însă Tu mi-ai dat lumină
Și m-ai bucurat;
Ca pe orbul uns cu tină
Tu m-ai vindecat.
Brațul Tău atotputernic
Lanțul a zdrobit,
Lanțul de păcat și patimi,
Și m-ai izbăvit.

3. Mîntuire, fericire,
Tu, Isuse, ești;
Cu a Ta călăuzire
De rău mă ferești;
Mă conduci pe drumul cel sfînt
Prin Cuvîntul Tău,
Iar în inimă mi-ai pus cînt
Pentru Dumnezeu.

4. Tu mi-ai dat odihnă, pace,
Vina mi-ai iertat,
Dragostea-Ți voios mă face,
Sînt îmbărbătat.
Dragostea Ta pentru mine
Nu va înceta,
De aceea, eu pe Tine
Mult Te-oi lăuda.

375. CÎND SUFERI CUMPLIT
(N.M.) mi m (si)

1. Cînd suferi cumplit, în durere adus,
Cînd inima-n pieptu-ți se zbate,
Gîndește-te: Oare nu știe Isus
De tot ce asupra-ți se-abate? } Bis

2. Căci orice-ncercare, l-al ei început,
E-o pricină grea de-ntristare,
Dar adu-ți aminte prin cîte-ai trecut,
Și-n viața ta iar a fost soare. } Bis

3. Cînd ceasul izbînzii măreț va suna,
Sfîrșind încercarea amară,
Ce rău o să-ți pară că nu ai răbdat,
Smerit, trecătoarea povară. } Bis

4. Azi prinde prilejul, cît încă mai poți
Sub crucea-ncercării pe cale,
Să nu pierzi odihna doritei răsplăți
Ca preț ostenelilor tale. } Bis

376. ISUSE, EU VREAU SĂ-ȚI URMEZ
(C.Cr. 232; P.D.C. 164) sol (re)

1. Isuse, eu vreau să-Ți urmez,
Căci Tu pentru mine Te-ai dat;
Și pe vreme bună, dar și în furtună,
Isuse, eu vreau să-Ți urmez.

2. Isuse, eu vreau să-Ți urmez,
Căci altul ca Tine nu e;

Tu în încercare dai îmbărbătare:
Isuse, eu vreau să-Ți urmez.

3. Isuse, eu vreau să-Ți urmez,
Căci viața și calea Tu ești;
Să trăiesc ca Tine, lepădat de mine:
Isuse, eu vreau să-Ți urmez.

4. Isuse, eu vreau să-Ți urmez!
O, știi: sînt lovit, încercat,
Trec prin suferință, dă-mi Tu biruință!
Isuse, eu vreau să-Ți urmez.

5. Isuse, eu vreau să-Ți urmez,
De-aș pierde din lume orice!
Cînd Te am pe Tine, am supremul bine:
Isuse, eu vreau să-Ți urmez.

377. CRUCEA GREA
(N.M.) do m (do)

1. Crucea grea și-ai suferinței spini
Poartă-le prin lumea de amar!
Ți le va schimba Isus cu crini
Și cu salbe de mărgăritar.

Refren:

Gata fii, creștine, pentru plug!
Poartă pașnic jugul pe grumaz!
Gata fii, creștine, pentru rug,
Ca să mori cum ai trăit: viteaz!

2. Totdeauna fii de slujbă-ncins,
Pe Cristos să-L ai mereu model!
Vîlvătaia focului nestins
Umple-ți inima cu sfîntul zel!

3. Nu cu aur ești răscumpărat,
Ci cu sîngele cereștii vieți;
Mergi pe calea pasului curat,
Sufletul păstrîndu-ți sub peceți!

4. Nu privi cu scîrbă spre țepuș!
Nu dori o floare sub călcîi!
Cît ar fi de greu al tău urcuș,
Nu uita de Cel ce-a mers întîi!

378. SPRE JERTFA-ȚI
(C.Cr. 234) si b (fa)

1. Spre jertfa-Ți de pe cruce, o, Isuse,
Privirea mea eu mereu
vreau să mi-o-ndrept;
Inima mea întruna mi-o-ncălzește
Iubirea Ta, harul de la Golgota. } Bis

2. Prin moartea ta viața mi-a fost dată;
Sîngele Tău vina-ntreagă mi-a spălat;
Tu ești, Isuse, singura mea slavă,
Tu singur ești fericirea, pacea mea. } Bis

3. Drumul spre cer, Isuse, mi-ai deschis Tu,
Păcatul meu ridicatu-l-ai deplin;
Ce mult aștept să vină clipa scumpă,
Cu Tin' să fiu în locașul cel din cer. } Bis

4. Ce minunată-i jertfa Ta, Isuse,
Ce har bogat Tu prin ea Ți-ai revărsat!
De-aceea, voi slăvi fără-ncetare } Bis
Iubirea Ta, harul de la Golgota. }

379. ADESEA MĂ CUPRINDE DORUL
(C.Cr. 238) re (la)

1. Adesea mă cuprinde dorul
De Domnul meu mult așteptat,
Și-atunci spre ceruri își ia zborul
Gîndul de dor înaripat.

Refren:

Domnul meu iubit, Mire mult dorit,
Tot mai mult spre cer se-ndreaptă
Inima-mi ce Te așteaptă!
O, vino, vin' Mire iubit!

2. Ce clipă scumpă, fericită,
Cînd lîngă Tine m-oi vedea,
Cu toți din ceata Ta iubită,
Ce-aici purtat-au crucea Ta!

3. Duioasă va fi ziua-n care
De lacrimi ochii ai să-mi ștergi,
Iar pentru slaba mea lucrare
Cununa mea vei ști s-alegi!

4. Atunci, întreaga-mi suferință
În fericire-o voi sfîrși,
Iar viața mea - o biruință
Cu Domnul meu în veci va fi!

380. ȚINTA VIEȚII MELE E
(C.Cr. 239) sol (re)

1. Ținta vieții mele e
Să mă-ncred în Dumnezeu,
Să-L ascult și pas cu pas,
Să fiu după placul Său.

Refren:

Pot totul în Isus,
El e tăria mea,
Ies învingător prin El,
Fie lupta cît de grea.

2. Vînturi mari de s-ar stîrni,
Totu-n jur de-ar dărîma,
Nu mă vor putea clinti
De pe temelia mea.

3. Înainte tot mereu,
Orice mi s-ar întîmpla!
Mă-nsoțește El mereu,
Pentru mine va lupta!

381. O, CE HAR
(C.Cr. 242) sol (re)

1. O, ce har e să te-ncrezi în Isus,
Ce de sus
Mîntuire a adus
Orișicui!

Biruințe, bucurii sau dureri
Să-I spui Lui,
Și necazuri, și nevoi, orișice!

Refren:

E-ndurare de nespus
Să cunoști iubirea Sa,
Să crezi din inima ta în Isus!

2. O, ce har să-L ai pe El, să-L cunoști,
Să-L iubești,
Harul vieții lui Isus
Să vestești!
Prin puterea lui Isus pentru El să trăiești,
Să domnească-n viața ta
Pacea Sa!

3. O, ce har e să-L asculți pe Isus orișicînd,
Și în faptă, și-n cuvînt,
Și în gînd!
Prin viața sfînt-a ta să-L cinstești,
Să-L mărești,
Și-n Isus noi bogății
Să găsești!

4. O, ce har, cînd, în curînd, El pe nori
Va veni și în cer pe toți ai Săi
Va răpi!
Frumusețea-I de nespus
Vom mări, vom privi,
Și cu Domnu-n veșnicii
Toți vom fi!

382. ADESEORI, CĂRAREA MEA
(C.Cr. 246; C.Ev. 228) si b (fa)

1. Adeseori, cărarea mea
E-o cale de dureri,
E-o cale de-ncercare grea,
Dar am și mîngîieri.
Căci orișicît de trist aș fi,
Inima mea, neîncetat,
E-n mîna bun-a Domnului,
Și de iubirea Lui sînt apărat.

2. Adeseori, suspin și plîns
Și-amar e hrana mea,
Dar al credinței foc nu-i stins,
Și nici nădejdea mea;
Căci și Păstorul meu, Isus,
A plîns și El și-a suferit;
Să am curaj, chiar El mi-a spus,
Căci El pe-orice vrăjmaș a biruit.

3. Cînd gînduri negre mă răpun
Sau cînd mă simt stingher,
Necazul, oare, cui să-l spun?
Și sfat cui am să cer?
Un prieten bun mi-a mai rămas,
Iar în necaz un frate bun,
La El mă duc cu-amarul meu
Și păsul meu întreg doar Lui I-l spun.

4. Chiar neagra clip-a morții cînd
Vine în calea mea,

De tot și toate mă despart,
Cînd e să trec prin ea.
Dar Tu, Isuse, ești mereu
Cu min‘ și-atunci, ca orișicînd,
Tu mă păstrezi la pieptul Tău,
Păzit de brațul Tău, pîn‘ la mormînt.

383. PENTRU TINE M-AI ZIDIT
(N.M.) si b (re)

1. Pentru Tine m-ai zidit,
Doamne, pentru Tine,
Ca s-arăți desăvîrșit
chipul Tău în mine.

2. Pentru Tine-al jertfei preț,
Doamne, pentru Tine,
L-ai plătit, să-Ți ’nalți măreț
dragostea prin mine.

3. Pentru Tine m-ai chemat,
Doamne, pentru Tine,
Harul Tău cel minunat
să-l vestești prin mine.

4. Pentru Tine m-ai ales,
Doamne, pentru Tine,
Ca să faci mai înțeles
felul Tău prin mine.

5. Pentru Tine mă sfințești,
Doamne, pentru Tine,

Să Te vezi așa cum ești,
ne-ncetat, prin mine.

6. Tot ce-mi iei și tot ce-mi dai,
Doamne-i pentru Tine,
Dar acesta-i sfîntul rai
coborît în mine.

384. ÎNTREGII LUMI
(P.D.C. 263) re b (fa)

1. Întregii lumi acuma se vestește,
Cum Dumnezeu coborî pe pămînt;
La Betleem Scriptura se-mplinește,
Căci S-a-ntrupat al veciei Cuvînt!
Ce bucurie, pace și iubire,
Vestiră îngerii în dulce cor!
Azi s-a-mplinit o mare proorocire:
Cristos Isus ni-i dat Mîntuitor! Bis

2. Porniți cu toți pe drumul de credință
Prin care-au fost sfinții toți îndrumați;
Ca Domnul Sfînt, trăind în umilință,
Spre slava Lui tot ce-aveți să-nchinați!
Privind la iesle, luați cu toți aminte,
O pildă de smerenie tuturor!
Domnul Isus din cer, din locuri sfinte,
La noi venind, ne fu Mîntuitor! Bis

3. A sfărîmat robia cea haină,
Azi har și pace pe noi ne-nconjor;

Și-L așteptăm curînd iar să revină
Cu El să fim, să-L slăvim toți în cor!
O, Doamne, azi spre Tine își îndreaptă
Biserica nădejdile-i cu dor!
Tu, Mire sfînt, mireasa Te așteaptă!
O, vin' curînd, slăvit Mîntuitor! Bis

385. A RĂSUNAT CU BUCURIE
(P.D.C. 287) do (sol)

Refren:

A răsunat cu bucurie
Glas de îngeri duios:
Azi s-a-mplinit o mare proorocie!
Iubire, pace între voi să fie!
Azi S-a născut Cristos! Bis

1. La Betleem steaua se-arată,
Ce strălucit, ce strălucit!
În noaptea cea întunecată
Ea s-a oprit, ea s-a oprit.
În noaptea cea întunecată
Ea s-a oprit,
Iar niște magi, pruncul îndată
Ei L-au găsit!

2. Azi a venit Mîntuitorul,
Ce minunat, ce minunat!
Și către El ne mînă dorul
Neîncetat, neîncetat.
Și către El ne mînă dorul
Neîncetat.

Noi Îl slăvim, El e Păstorul
În veci lăudat!

3. În El ne-am pus orice credință,
Căci este Sfînt, căci este Sfînt!
Avem a Sa făgăduință,
Al Său Cuvînt, al Său Cuvînt!
Avem a Sa făgăduință,
Al Său Cuvînt!
Ne va purta la biruință
Pe-acest pămînt.

4. Pe copilași El îi primeşte
Cînd au greșit, cînd au greșit!
Și pacea Lui o dăruiește
Cînd ești smerit, cînd ești smerit!
Și pacea Lui o dăruiește
Cînd ești smerit!
Privirea Lui cînd te-nsoțește
Ești fericit!

386. ACUM E ORA CÎND
(P.D.C. 288) do (sol)

1. Acum e ora cînd Mîntuitorul,
Luînd chip de om, în lume a venit.
Iubirea Lui va fi în veci izvorul
A celui ce, ca El, e umilit!
Iubirea Lui va fi în veci izvorul
A celui ce, ca El, e umilit!
Iubirea Lui va fi în veci izvorul

A celui ce, ca El, e umilit!
A celui ce, ca El, e umilit!

2. Culcat în iesle, cine oare-ar crede
C-a fost al lumii Domn și-Atotstăpîn?
Credința doar mărirea Lui o vede,
Și îndoieli în urm-atunci rămîn!
Credința doar mărirea Lui o vede,
Și îndoieli în urm-atunci rămîn!
Credința doar mărimea Lui o vede,
Și îndoieli în urm-atunci rămîn!
Și îndoieli în urm-atunci rămîn!

3. Nu prin putere, nici prin strălucire,
Ci prin iubire El ne-a cîștigat!
Necunoscut, uitat în umilire,
El ne-a căutat, al slavei Împărat!
Necunoscut, uitat în umilire,
El ne-a căutat, al slavei Împărat!
Necunoscut, uitat în umilire,
El ne-a căutat, al slavei Împărat!
El ne-a căutat, al slavei Împărat!

4. Ce taină nepătrunsă, minunată,
Copilul sfînt, o pildă celor mari!
De voia Lui de noi va fi urmată,
Ca și Isus, fiind slabi, noi fi-vom tari!
De voia Lui de noi va fi urmată,
Ca și Isus, fiind slabi, noi fi-vom tari!
De voia Lui de noi va fi urmată,
Ca și Isus, fiind slabi, noi fi-vom tari!
Ca și Isus, fiind slabi, noi fi-vom tari!

387. ÎN NOAPTEA ASTA
(C.H. 686) re (la)

1. În noaptea asta S-a născut,
În ieslea cea străină,
Acel prin care-am cunoscut
A cerului lumină.
În noaptea asta cor ceresc
Cîntări alese cîntă,
Pe Dumnezeu Îl preamăresc
Cu bucurie sfîntă.

2. Cîntăm și noi, o, Tată Sfînt,
Nespusa Ta iubire
Ce se-ntrupează pe pămînt,
Ce-aduce mîntuire.
Și-L preamărim pe Cel Iubit
Ce pe pămînt răsare,
Căci jertfa Lui ne-a dăruit
O veșnică iertare.

3. Primește sfintele cîntări
Ce-aducem azi spre Tine,
Și adu-ne binecuvîntări
Prin slăvile senine.
Și-ai milă, Doamne, de acei
Ce zac și-acum departe,
Căci, dacă nu Te-nduri de ei,
Se pierd pe veci în moarte.

388. SLAVĂ ȚIE, SLAVĂ ȚIE
(N.M.) do (do)

1. Slavă Ție, slavă Ție azi îți cînt,
Ție, Domnul slavei, Tatăl meu Cel sfînt!

Refren:

Cîntec de iubire, numai de iubire,
Cîntec pentru Tine cînt acum aprins.
Tu-mi ești bucuria, toată bucuria,
Tatăl meu din ceruri,
Sfînt și necuprins!

2. Slavă, slavă Ție-Ți cînt cu jar,
Ție-n veci, izvorul nesecat de har!

3. Slavă, slavă Ție-Ți voi cînta,
Să-Ți măresc prin cîntec,
Doamne, slava Ta!

4. Slavă, slavă cînt în veșnicii,
Ție și slăvitei Tale-mpărății!

389. DOMNU-I CEL MAI BUN
(C.Cr. 264) sol (sol)

1. Domnu-i cel mai bun Prieten,
Un Prieten sfînt, duios,
Un Prieten fără seamăn,
Înțelept, bun și milos.

2. Domnul e lumina noastră,
El e și lumina mea.

Nu mai umblu-n întuneric,
Căci am îndurarea Sa.

3. Domnul e a mea odihnă,
Bucuria, pacea mea!
El îmi dă îmbărbătare
Şi izbîndă-n lupta grea.

4. Domnul e a mea nădejde,
Mă va duce-n cerul sfînt,
De aceea, al Lui Nume
Nu voi înceta să-l cînt!

390. CÎND PRIVESC A TA ZIDIRE
(C.Cr. 265) do (mi)

1. Cînd privesc a Ta zidire,
Firea-n măreţia ei,
Cerul cu-a lui nesfîrşire
Şi cu munţi de nouri grei;

2. Cînd privesc la mîndrul soare
Cum revarsă-n zori de zi,
Cum apune sau răsare
După lanuri aurii;

3. Cînd privesc bolta-nstelată,
Miile ei de făclii,
Ce în noaptea-ntunecată
Luminează munţi, cîmpii:

4. Sînt uimit de-a Ta mărime,
Cum şi de puterea Ta,

Recunosc a mea micime,
Cum și neputința mea!

5. Înaintea feței Tale
Sînt doar un biet păcătos.
O, alerg l-a Ta-ndurare,
Te știu sfînt, dar și milos.

6. Știu că-n marea Ta iubire
Pîn' la mine Te-ai plecat,
Să mă 'nalți l-a Ta mărire
Chiar pe min' cel ne-nsemnat.

7. Necuprinsă Ți-e iubirea
Ce-n Isus mi-ai arătat!
Tu mi-ai dat chiar mîntuirea,
Tu chiar cerul mi l-ai dat!

391. ÎN NOAPTEA SFÎNTĂ
(C.H. 687) fa (do)

1. În noaptea sfîntă de Crăciun,
Pe drumul nins de lună,
Trei magi călări, cu suflet bun,
Aleargă împreună. } Bis

2. De unde vin, cum se numesc?
Ce doruri îi frămîntă?
Spre-o iesle ei călătoresc,
Și cerurile cîntă. } Bis

3. Și cîntă inimile lor
Aprinse bucuria,

Azi S-a născut un Salvator,
Azi S-a născut Mesia! } Bis

4. Nu simți fiorul de atunci
Și-n noaptea asta, frate?
Isus te-așteaptă să-I arunci
Povara de păcate. } Bis

5. Mărturisește-ți fapta rea
Și-a patimii revoltă,
Și-o albă, minunată stea
Va răsări pe boltă. } Bis

392. AI VENIT DIN CER SENIN
(C.H. 688) fa (do)

1. Ai venit din cer senin,
Isuse iubit,
Pe pămînt de rele plin,
Isuse iubit.
Ai venit să mîntuiești,
Isuse iubit,
De păcat să izbăvești,
Isuse iubit.

2. Oamenii n-au ascultat,
Isuse iubit,
N-au crezut, nu Te-au urmat,
Isuse iubit.
Dar la cei ce Te-au primit,
Isuse iubit,
Viață Tu le-ai dăruit,
Isuse iubit.

393. IMNUL SFÎNT AL PREAMĂRIRII
(C.Cr. 272; C.Ev. 49) mi b (si)

1. Imnul sfînt al preamăririi
Ție, Doamne-Ți înălțăm,
Căci ești stînca mîntuirii,
O, de Tine ne-ancorăm!

Refren:

Cîntăm iubirea Ta,
Cîntăm jertfirea Ta,
Cîntăm Numele Tău cel minunat!
Cîntăm iubirea Ta,
Cîntăm jertfirea Ta,
Cîntăm Numele-Ți minunat!

2. Ne-ai spălat nelegiuirea
Cu-al Tău sînge preacurat,
Ne-ai adus tămăduirea,
De-ntuneric ne-ai scăpat.

3. Numai pe cărări curate
Ne conduci cu-al Tău Cuvînt,
Ne iubești ca un bun Frate,
Ne mîngîi cu Duhul Sfînt.

4. Sub puterea jertfei Tale,
Biruințe cîștigăm,
Ne-avîntăm voioși pe cale
Și spre cer înaintăm!

394. CU MÎNA JERTFEI TALE
(C.H. 128) si b (fa)

1. Cu mîna jertfei Tale sfinte m-ai prins,
Mîntuitorul meu iubit,
Şi din adîncul făr' delegii m-ai scos, } Bis
Şi viaţă Tu mi-ai dăruit.

Refren:

Miel dumnezeiesc,
Vin să-Ţi mulţumesc
Pentru jertfa Ta,
Pentru tot ce-mi eşti prin ea!

2. Cine-ar putea din sfînta-Ţi mînă
Să mă răpeasc-acum şi-n veşnicii?
Cînd m-ai plătit c-un preţ de sînge } Bis
Şi m-ai adus în cerul celor vii!

3. Cu mîna jertfei Tu mă aperi
Şi mă păstrezi, Mîntuitorul meu;
Oricît de tare-ar fi vrăjmaşul, } Bis
A jertfei mînă-mi este scut mereu.

4. Îţi mulţumesc de mîna jertfei,
Pe care mi-ai întins-o iubitor,
Te laud şi Te cînt, Isuse, } Bis
Dumnezeiescul meu Mîntuitor!

395. CÎND ÎN POARTA VIEȚII TALE
(C.Ev. 301) fa (la)

1. Cînd în poarta vieții tale-ți bate,
Mai stăruitor durerea, iar
Cînd nădejdea-nfrînt-abia se zbate,
Sub povara chinului amar,
Fața ta ridică-ți și privește
Mai atent și-ncrezător în sus,
Printre nori, să vezi cum strălucește
Soarele izbăvitor: Isus!

2. Nu lăsa-ndoiala ca să-și facă
Cuib în taina sufletului tău,
Ci privește-n sus și fă să tacă
Toate glasurile celui rău;
Căci deasupra ta mereu veghează
Soarele cel fără de apus,
Și cu raza Lui te-nviorează
El, Mîntuitorul blînd, Isus!

3. Să-ți aduci mereu, mereu aminte,
Că tu ești răscumpărat prin har;
Cît ar fi durerea de fierbinte,
Pentru tine are un hotar.
Nu te teme, ci mai mult te-ncrede
În Acela care-odat-a spus:
„Eu cu tine sînt în orice vreme,
Eu, Mîntuitorul Tău, Isus!"

396. DIN TĂRIA TA
(N.M.) do m (do)

1. Din tăria Ta liniștită
Beau, și setea mea-i potolită;
Doamne, ajută-mă să beau mereu, } Bis
Și cînd mi-e ușor, și cînd mi-e greu! } Bis

2. În tăria Ta de lumină
Pun credința mea mai deplină,
Iar cînd trec prin beznă și prin văi, } Bis
Doamne, ține-mi ochii-n ochii Tăi! } Bis

3. Cu tăria Ta neînvinsă
Zilnic viața mea fie-ncinsă!
Doamne, dă-mi Tu har întăritor } Bis
Să Te-ascult, oricînd biruitor! } Bis

4. Prin tăria Ta minunată
Lupta va sfîrși-ncununată,
Și, în cerul ce mi l-ai gătit, } Bis
Doamne-Ți voi cînta desăvîrșit! } Bis

397. ȘTIM CU TOȚI
(P.D.C. 188) do (do)

1. Știm cu toți, e-o luptă mare
Între cer și-ntre pămînt:
Răul luptă cu-ncordare
Să răpună tot ce-i sfînt!

2. Să luptăm făr' nici o teamă,
Căci vom fi biruitori
Cu Isus, ostași de seamă,
Niciodată trădători!

3. Căci dreptatea ni-e armură
Și credința ni-este scut,
Adevărul ni-e centură,
N-avem nimic de pierdut!

4. Și o sabie ne-nvinsă
Ni s-a dat ca să luptăm,
În Cuvîntul sfînt cuprinsă:
Cu ea-n luptă ne-avîntăm!

5. Să pășim tot spre izbîndă,
Sub stindardul lui Isus;
Cu privirea Sa cea blîndă,
El ne-așteaptă-n ceruri sus.

6. Iar, cînd lupta înceta-va,
Atunci cel învingător
O cunună-n cer purta-va
Lîng-al său Mîntuitor!

398. CÎND DRUMUL MEU E
(C.Cr. 281) sol (re)

1. Cînd drumul meu e-ntunecos,
Lumina mea este Cristos;
Cu El străbat calea voios:
Ce bun e El!

2. Cînd e furtună-n jurul meu
Și ceru-i tot doar un nor greu,
Isus e păzitorul meu:
Ce bun e El!

3. Cînd sînt departe de cămin,
Cînd totu-n jur îmi e străin,
Al meu dor prin Isus mi-alin:
Ce bun e El!

4. Cînd suflă rece-al morții vînt
Și pierd comori de pe pămînt,
Isus rămîne orișicînd:
Ce bun e El!

5. Și ieri, și azi, și-n viitor
E-același bun Mîntuitor;
Mereu îmi vine-ntr-ajutor:
Ce bun e El!

399. CA UN FAR PE MALUL MĂRII
(C.Ev. 539) si b (fa)

1. Ca un far pe malul mării
Mi-ai trimis lumina Ta,
În furtuna disperării,
Cînd fui gat-a mă îneca.

Refren:

Doamne, fă ca să străbată
Din Golgota peste mări,
Raza dragostei, ce-arată
Portul veșnicei scăpări.

2. Marea e cu stînci dosite
Ce sînt greu de ocolit;
Şi-s atîtea căi greşite,
Că-i uşor de rătăcit.

3. Sînt atîţi ce-n întuneric
Drumul drept nu mai găsesc;
Fă-mă, Doamne-un far puternic
Pentru toţi ce-i întîlnesc!

4. Dacă luntrea lor spre Tine
Nu pot totuşi a-ndrepta,
Fă-mă să le strig mai bine
Să-ţi dea cîrma-n mîna Ta!

400. EU ŞTIU UN LOC DE PACE PLIN
(C.B. 141; C.Cr. 289) sol (re)

1. Eu ştiu un loc de pace plin
În care nu-i durere, chin,
Ci negrăit e de frumos,
Avînd de Rege pe Cristos!

Refren:

E ţara mea, e ţara mea,
Ca mîine voi intra în ea,
Şi dus de-al fericirii val,
Să cînt pe marea de cristal,
Slăvind pe Domnul meu iubit,
Căci loc sublim mi-a pregătit.

2. În fața lui Isus voi sta,
Cu ochii mei Îl voi vedea,
Și glasul Lui voi auzi,
Cînd taine va descoperi.

Refren:

Din țara mea...

3. Acolo noapte nu va fi,
Ci fața Sa va străluci,
Iar cerul fi-va fără nori,
O primăvară-n veci cu flori.

Refren:

E-n țara mea...

4. Ieșind din tronu-mpărătesc
Sub pomii vieții ce rodesc,
Murmură rîu-ncetișor,
Iar serafimii cîntă-n cor.

Refren:

Prin țara mea...

5. Ca toți ai cerului copii,
Voi ști atîtea melodii,
Că nu voi obosi, nicicînd,
Un cîntec tot mai nou avînd.

Refren:

În țara mea...

6. Cu Domnu-atunci, la Cina Sa,
Din pomul vieții voi gusta,
Cu El voi bea din noul vin
În albă mantie de in.

Refren:

Ca-n țara mea...

7. O, lume, ce-ai putea să-mi dai
În locul slavei ce aflai?
Nimic nu este mai presus
De ce mi-a dăruit Isus!

Refren:

De țara mea...

8. Mînat de Duhul lui Isus,
Mă pregătesc să intru sus,
Și-n orice loc, mireasma Sa
Mă-ndreaptă înspre Țara mea.

Refren:

Spre țara mea, spre țara mea,
Ca mîine voi cînta în ea;
Azi, luat de-al fericirii val
Spre largul mării de cristal,
Slăvesc pe Domnul meu iubit
Că inima mi-a cucerit.

401. A VIEȚII STRÎMTĂ CALE
(C.Cr. 291) mi b (si)

1. A vieții strîmtă cale duce
Din țara negrului păcat,
Prin jertfa mare de pe cruce,
Spre mult slăvitul Împărat.

2. La cruce e hotarul țării,
Și tu-l poți trece dac-ai vrea;

Isus îți dă de tot uitării
Trecutu-ntunecat din ea.

3. Isus a luat cu El pe cruce
Povara ce te apăsa;
Te-ncrede-n El, căci te conduce
Mereu spre noua țar-a ta!

4. De-acum poți să trăiești în pace,
Cum niciodată n-ai gîndit;
Isus din fiară, miel te face,
Ca El, de-a pururi fericit!

402. HAIDEȚI LA LUCRU
(P.D.C. 183) fa (do)

1. Haideți la lucru-acuma,
Haideți din zori de zi,
Nu zăboviți o clipă
Lucrul a-l porni.
Haideți de dimineață,
Începeți de cu zori,
Plata va fi măreață,
Dar fiți silitori!

2. Dați zor 'namiaza mare,
Din răsputeri lucrați,
Muncind fără-ncetare,
Lucrul nu-l lăsați!
Lucrați cît e lumină,
Acum puteți lucra,
Noaptea cînd ar' să vină
Lucrul va-nceta.

3. Ziua cît luminează,
Ba și-n amurg munciți,
Cît se mai vede-o rază
Lucrul nu-l opriți!
Haideți, lucrați cu toții
Cît mai puteți lucra,
Haideți, că-n timpul nopții
Lucrul va-nceta.

403. FII PE PACE
(P.D.C. 185) re (la)

1. Fii pe pace, inimă,
Chiar dușmanul de te-atacă;
Nu știi cum a suferit
Domnul tău, slăvind pe Tatăl?
Liniștit predă-te Lui, } Bis
'Ntreaga viață dă-I-o Lui! }

2. Și, de ești nedreptățit,
Fii fără amărăciune;
Domnul cum a pătimit?
Stăruiește-n rugăciune!
Și-a Lui dragoste-ți va da, } Bis
Mîngîieri de-a pururea! }

3. A iubi chiar pe dușmani
Crucea-ți dă oricînd tărie;
Nu lăsa a-ți tulbura
A nădejdii bucurie!
Fericit vei fi mereu, } Bis
Fiind al Lui și El al tău! }

404. ISUSE-AL MEU PRIETEN
(C.Cr. 297) fa (do)

1. Isuse-al meu Prieten scump
Din zorii tinereții,
Cu Tine eu călătoresc
Pîn' la sfîrșitul vieții. } Bis

2. În zori de zi, cînd mă trezesc,
Smerit m-aplec sub cruce,
Că-n toată lumea nu găsesc
Un scut mai bun și dulce! } Bis

3. Cînd pe un drum îndepărtat,
Isuse, ești cu mine,
Să fie drumul cît de greu,
E-așa ușor cu Tine! } Bis

4. Cînd am de suferit un chin,
Tu, Doamne-mi dai putere;
Să fie-amarul cît de greu,
Îmi ești Tu mîngîiere. } Bis

5. Și nu mă tem că voi pieri
În marea de păcate,
Căci Tu, preabunul meu Isus,
Le-ai biruit prin moarte. } Bis

6. Tu ești comoara care-ai fost
De mine căutată,
Și astăzi nu Te-aș mai lăsa
Nici pentru lumea toată! } Bis

7. Căci Tu mi-ești ca un Frate bun,
Și-n cînt, și în suspine;
Isuse-al meu Prieten drag,
Ce bine-i lîngă Tine! } Bis

405. CÎND FURTUNA VÎJÎIE
(C.Ev. 537) mi b (sol)

1. Cînd furtuna vîjîie năprasnică
Și-al tău cer albastru ți l-a-ntunecat,
În loc să-ți pleci capul tău îndurerat,
Gîndește-te cît bine Domnul ți-a făcut!

Refren:
Te gîndește: Ce mult bine El
Ți-a făcut întruna pîn' acum!
Pune-L înaintea ta atunci
Și vedea-vei cît de mare este El!

2. Cînd pe calea plină de alunecuș,
Tu te clatini sub povara grea,
La cea mînă tare tu să te gîndești,
Ce de-atîtea ori te-a binecuvîntat!

3. Cînd pe drumul tău
pe-acest pămînt tu pierzi
O comoară scumpă și iubită mult,
La cereasca moștenire să gîndești,
Ce te-așteaptă sus, în slavă, la Isus!

4. Binecuvîntează dar neîncetat
Pe-acest Tată care-n fiecare zi
Varsă peste tine bogăția Lui,
Bogăția dragostei Lui de nespus!

406. NE VOM REVEDEA ODATĂ
(C.Cr. 301) sol (sol)

1. Ne vom revedea odată,
Lîngă Domnul cînd vom fi,
Și de-acolo niciodată
Nu ne vom mai despărți. } Bis

2. Țara noastră fericită,
Țara noastră cea de sus,
Cît de mult dorim noi zorii
Zilei ce-i fără apus! } Bis

3. Ca-mpreună cu toți sfinții,
Care-L preamăresc cîntînd,
Să slăvim și noi, acolo,
Fericiți pe Mielul sfînt. } Bis

4. Miel preadulce, Miel preadulce,
Mire mult dorit, Isus,
Cît dorim să fim cu Tine
Pentru totdeauna sus! } Bis

407. ÎNTREGUL SOARE
(C.B. 11; C.Ev. 28) si b (fa)

1. Întregul soare joacă-n stropi de rouă,
Și Tu în inimi poți să locuiești.
E o minune ce e veșnic nouă
Mărirea Ta ce știi s-o mărginești.

Refren:

Mi-e gata inima să-Ți cînte Ție,
Al lumilor Poet slăvit;
Poemul Tău este-a lor armonie,
Și-n slava lor ești oglindit.

2. Pe cer ai scris cu slove arzătoare
Mărirea Ta ascunsă-n nesfîrșit.
Deși nu pier, sînt totuși trecătoare,
Dar glasul Tău rămîne-n veci iubit.

3. Fulgerător lumina se abate
Din cer în cer, găsindu-și calea sa,
Dar planul vecilor de-a drept străbate
Un Duh mînat de însăși voia Ta.

4. Se mișcă tot cum nu se poate spune;
Uimit ascult și cu nesaț privesc;
Dar lîngă Tine îmi găsesc o lume
Ce-mi satisface noul simț ceresc.

5. Atîtea legi, nespus de felurite,
Urzesc mereu veșminte de-ntîmplări,
Dar Tu Te-mbraci cu haine neurzite,
Și doar pe noi cu veșnice schimbări.

6. Te-ai îmbrăcat în omenească fire
Și-ai ispășit călcările de legi,
M-a biruit, Isuse-a Ta iubire,
Acuma poți cu orice să mă legi.

7. În veacurile cele viitoare,
Cînd tot ce-i rău pe veci va fi apus,

În jurul Tău, nemărginite Soare,
Vom fi atrași din ce în ce mai sus.

Refren:

Legat-am inima de-așa iubire,
În fața Ta mă simt prea mic.
Dar pot să-Ți cînt
dumnezeiasca-Ți fire,
Căci Tu ești totul, eu nimic.

408. FĂR-A TA JERTFĂ
(P.D.C. 270) la (la)

1. Făr-a Ta jertfă, ce-i desăvîrșită,
Făr-a Ta cruce, moarte umilită,
Aș duce-o viață deznădăjduită,
Nemîntuită!

2. În clipe grele și de urgisire,
Cine putea-va să-mi dea îngrijire?
Tu, Doamne, singur, de-s în părăsire,
Mi-arăți iubire!

3. Tu, Doamne, știi că eu nu sînt în stare
Ca să-mi port pașii pe a Ta cărare;
Dar mă cunoști Tu și îmi dai iertare,
Iubirea-Ți mare!

4. Moartea-Ți pe cruce, ea ne mîntuiește,
Sîngele-Ți, Doamne, El ne izbăvește,
Firea cea veche El ne-o răstignește
Și ne sfințește!

409. TU TE-AI JERTFIT
(P.D.C. 271) fa (la)

1. Tu Te-ai jertfit pe lemn
Purtînd al meu păcat;
Pe cruce-al meu blestem,
Murind, Tu l-ai purtat!
Cu sînge scump m-ai curățit,
Eu ce Ți-am dăruit?

2. Părtaș la suferinți,
Aici, pe-acest pămînt,
Mi-ai dat făgăduinți
Și-al Tău preasfînt Cuvînt!
Tu umilit ai pătimit:
Eu cum Ți-am răsplătit?

3. Și tronul Tău ceresc
Supus l-ai părăsit;
Luînd chip omenesc,
La moarte ai venit!
Slava din cer ai părăsit:
Eu cum Ți-am mulțumit?

4. Din ceruri mi-ai adus
Iertarea, pacea Ta,
Numele-Ți sfînt, Isus,
Veșnic să-l pot cînta!
Cu daruri m-ai îmbogățit:
Eu cum Ți-am răsplătit?

5. Mîntuitor slăvit,
În orice loc, oricînd,
De Tin' călăuzit
Să fie-ntregu-mi gînd!
În fața Ta mă plec smerit,
Prin Tine-s fericit!

410. CE-I VIAȚA TA?
(C.H. 336) do (sol)

1. Ce-i viața ta? E o peniță
Cu care scrii mereu pe-un drum,
Și-apoi la ultima portiță,
Cînd vrei să-l ștergi ca pe-o tăbliță,
Nu se mai șterge nicidecum.
Nu se mai șterge nicidecum
Și-apoi la ultima portiță,
Cînd vrei să-l ștergi ca pe-o tăbliță,
Nu se mai șterge nicidecum.

2. Și vorbe-n vînt și fapte rele
Rămîn pe veci ca-ntr-un album,
Păzit e scrisul tău de stele,
De-ai pune mări întregi să-l spele,
Nu se mai șterge nicidecum,
Nu se mai șterge nicidecum.
Păzit e scrisul tău de stele,
De-ai pune mări întregi să-l spele,
Nu se mai șterge nicidecum.

3. Să nu te minți că-n veșnicie
Trecutul se preface-n scrum,

Căci Dumnezeu stă mărturie,
Că-n fața Lui tot ce se scrie
Nu se mai șterge nicidecum,
Nu se mai șterge nicidecum.
Căci Dumnezeu stă mărturie,
Că-n fața Lui tot ce se scrie,
Nu se mai șterge nicidecum.

4. În ceasul greu de judecată
Îți vei citi întregul drum;
Vei izbucni în plîns deodată,
Dar nici o slovă-nlăcrimată
Nu se mai șterge nicidecum,
Nu se mai șterge nicidecum.
Vei izbucni în plîns deodată,
Dar nici o slovă-nlăcrimată,
Nu se mai șterge nicidecum.

5. Nu poate șterge decît sînge,
Dar sînge sfînt și nu oricum.
Ce înger trupul și-l va frînge?
Și-astfel, ce-ai scris, oricît ai plînge,
Nu se mai șterge nicidecum,
Nu se mai șterge nicidecum.
Ce înger trupul și-l va frînge?
Și-astfel, ce-ai scris, oricît ai plînge,
Nu se mai șterge nicidecum.

6. Hai, adu-ți vina ta și greșul,
Isus îți șterge-al vieții drum
Cum trece pe nisip vîrtejul.

Dar, dacă azi nu prinzi prilejul,
Nu se mai șterge nicidecum,
Nu se mai şterge nicidecum.
Cum trece pe nisip vîrtejul,
Dar, dacă azi nu prinzi prilejul,
Nu se mai şterge nicidecum.

7. Isus pe lemn răbdă arșița,
Isus e prețul tău acum,
Te face alb ca lămîița,
Și tot ce-a scris pe drum penița,
Nu se mai vede nicidecum,
Nu se mai vede nicidecum.
Te face alb ca lămîița,
Și tot ce-a scris pe drum penița
Nu se mai vede nicidecum.

411. ODATĂ L-AM VĂZUT TRECÎND
(C.H. 337) sol (re)

1. Odată L-am văzut trecînd
Cu turma pe Păstorul blînd,
Mergea cu dînsa la izvor,
Blîndul Păstor, blîndul Păstor!

2. Pe-o oaie ce căzuse jos
A ridicat-o El frumos,
Și-a dus-o-n brațe iubitor,
Blîndul Păstor, Blîndul Păstor!

3. Iar mai tîrziu L-am întîlnit,
De cuie și de spini rănit,

Într-o mulțime de popor,
Blîndul Păstor, blîndul Păstor!

4. Și-ndurerat L-am întrebat
Cine sînt cei ce L-au scuipat.
Sînt oile ce le-am fost lor
Un blînd Păstor, un blînd Păstor!

5. Iar cei ce Mă batjocoresc
Și Mă împing și Mă lovesc,
Sînt cei la care, iubitor,
Le-am fost Păstor, le-am fost Păstor!

6. Și-atuncea oile-au venit,
Pe cruce sus L-au răstignit,
Iar El plîngea de mila lor,
Blîndul Păstor, blîndul Păstor!

412. ISUSE, VEȘNIC CĂLĂTOR
(C.H. 340) re (la)

1. Isuse, veșnic călător
Prin lumea de păcate,
Tu bați străin și iubitor, } Bis
La ușile-ncuiate!

2. Nimic Tu nu ceri nimănui,
Cînd bați și-aștepți să vină,
Ci vrei să lași în calea lui } Bis
Iertare și lumină!

3. Eram copil cînd Te-am văzut,
Și-n poarta mea, Străine,

Ca să-Ți deschid, ai tot bătut
Să intri și la mine! } Bis

4. Dar lumea-mi spuse să nu viu,
Că viața Ta-i amară,
Am vreme colo, mai tîrziu...
Și Te-am lăsat afară! } Bis

5. Iar astăzi, singur mă-nfior
De-a mele fapte rele,
Isuse, și Te-aștept cu dor
În noaptea vieții mele! } Bis

6. Mai vino iar, Isuse blînd,
Mai bate iar o dată!
Te-aștept cu sufletul plîngînd...
Și ușa-i descuiată! } Bis

413. CE FACI TU CU-AL TĂU PĂCAT
(N.M.) fa m (do)

1. Ce faci tu cu-al tău păcat,
Unde mergi spre-a fi iertat?
Că-n dreptatea Lui, mereu,
Te-osîndește Dumnezeu! } Bis

Refren:
Vino la Isus, vino la Isus,
Crede-n jertfa Lui! Bis
Nu mai spune-a ta durere nimănui,
Numai Lui, numai Lui;

Pentru tine-a suferit
Chinul morții, răstignit;
El, Cel Sfînt, nevinovat
Vina ta a îmbrăcat, Bis
Ca să fii deplin iertat,
Deplin iertat.

2. Dacă astăzi viața ta
Pe pămînt s-ar încheia,
Ce-I vei spune, ce cuvînt, } Bis
Dumnezeului Cel Sfînt?

3. Nu respinge-al vieții har,
Dumnezeu ți-l dă în dar;
Crede-n jertfa ce-a adus } Bis
Fiul Său iubit, Isus!

414. GLASUL TĂU MĂ CHEAMĂ
(N.M.) si m (fa)

1. Glasul Tău mă cheamă
Să mă-ntorc mereu,
Ca s-ascult de Tine,
Dumnezeul meu.
Vrei să-mi dai dulceața
Păcii Tale iar, } Bis
Ca să-mi fie viața
Odihnită-n har.

2. Ochiul Tău veghează
Blînd asupra mea,
Şi m-ajută-n clipa
De-ncercare grea.
Tu îmi torni în suflet
Noi puteri şi-avînt,
Ca s-ascult în totul
Viul Tău Cuvînt. } Bis

3. Harul Tău mă umple,
Cînd alerg spre cer,
Şi mă încălzeşte
Prin al lumii ger.
Doamne, pentru toate
Vin să-Ţi mulţumesc!
Sînt al Tău şi pururi
Vreau să Te slăvesc! } Bis

415. PRIVEŞTE LA GOLGOTA
(N.M.) re m (la)

1. Priveşte la Golgota
Şi vezi ce chin cumplit
Pentru-ale tale greşuri
Isus a suferit.

Refren:

Vino acum, vino şi crede
Că, prin jertfa Sa, Isus
Mîntuire ţi-a adus! Bis
Vino acum, vino la Isus!

2. Privește la Golgota
Și vezi cum Și-a vărsat
Isus sfințitu-I sînge,
Să fii răscumpărat.

3. Privește la Golgota
Și vezi, prin moartea Sa,
Isus plătit-a prețul
Pentru salvarea ta!

4. Privește la Golgota
Și vezi că jertfa Lui
Ți-a pregătit cărarea
În ceruri să te sui.

5. Privește la Golgota
Și-nchină-te smerit,
Aici ți-a dat tot harul
Isus Cel răstignit!

416. PENTRU DOMNUL ISUS
(N.M.) do m (do)

1. Pentru Domnul Isus,
Pentru jertfa Lui cea mare,
Tatăl nostru din cer,
Tatăl nostru din cer,
Dă-ne iarăși iertare!

Refren:

Iertare, iertare!

2. Pentru lucrul preasfînt,
Pentru sfînta-Ți chemare,

Fă-ne iarăşi curaţi,
Fă-ne iarăşi curaţi,
Dă-ne iarăşi iertare!

3. Pentru Numele Tău,
Pentru dulcea-ndurare,
Pentru tot ce eşti Tu,
Pentru tot ce eşti Tu,
Dă-ne iarăşi iertare!

417. O, CREŞTE-MI IUBIREA
(C.H. 403) sol m (re)

1. O, creşte-mi iubirea în inima mea,
Isuse, Isuse, mereu Te-oi ruga.
Îmi umple cu dorul pe care-l aştept } Bis
Şi ochii şi graiul şi inima-n piept.

2. O, creşte-mi iubirea, Isuse iubit,
Să fiu de-a ei haruri deplin copleşit.
Revarsă-mi-o-n suflet cu val după val, } Bis
Ca rîul ce creşte de dă peste mal.

3. O, creşte-mi iubirea, iubite Isus,
În starea şi-n locul în care m-ai pus;
Să port pretutindeni belşugul de har, } Bis
Şi-a ei revărsare să n-aibă hotar.

4. O, creşte-mi iubirea cu focu-i sfinţit,
Şi, chiar de m-ar arde, să fiu mistuit;
Flămînd de iubire, mereu Te-oi ruga: } Bis
O, creşte-mi iubirea în inima mea!

418. DRAG PRIETEN, CARE CÎNȚI
(C.H. 416) mi (sol)

1. Drag prieten, care cînți vesel în credință,
Fii prieten cu Isus și la suferință!
Dacă-n ceasul de temut
    vrei să fii la dreapta,
Cînd Isus dă iar tribut, mîngîie-L cu fapta.

2. Dă-I acum din pîinea ta
    foamea să-Și destrame,
Căci în cer, în veci de veci,
    nu-I va mai fi foame!
Dă-I acum să bea din vas
    cînd e ars ca vrejul,
Căci, în veci de veci, în cer
    nu mai ai prilejul.

3. Dă-I acuma haina ta cît îi rupt veșmîntul,
Căci în cer nu-I va fi frig,
    nu-L va bate vîntul!
Dă-I acum, cînd e bolnav, grija-nduioșată,
Căci bolnav nu va mai fi
    Domnul niciodată!

4. Ia-L în casa ta acum să-L aline somnul,
Azi e un sărac în drum,
    mîine va fi Domnul!
Azi Isus e-n mii de frați,
    azi îți vrea El fapta;
Mîine toți vom fi chemați;
    tu vei fi la dreapta?

5. Și un glas peste genuni va striga spre stele:
„Îl cunosc... și din ani buni
și din zile grele!“
Iată, anii trec, s-au dus. Zilele-s ca spuma,
Fii prieten cu Isus, nu uita: acuma!

419. CUM PÎINEA SE DĂRUIE
(C.H. 455) fa (la)

1. Cum pîinea se dăruie-ntruna
La toți flămînziții din gloată,
Cum ea nu-și așteaptă cununa
Și nici pentru jertfa-i răsplată,
Așa să mă dărui, Isuse,
Ca pîine pe căile-Ți drepte,
Și plata pe jertfele-aduse
Făptura-mi nicicînd să n-aștepte.

2. Cum apa, țîșnind din izvoare,
Se dăruie-oricînd, la oricine,
Cum ea pentru dulcea-i răcoare
N-așteaptă să-i facă vreun bine,
Așa să trăiesc pîn' la moarte;
Și-ntreaga-mi ființă predată
Să fie-un izvor care-mparte
Iubire și har fără plată!

3. Cum soarele-mparte lumină,
La toți făcînd părtinire,
Și-n veac nu așteaptă să vină
Vreun ins ca să-i dea mulțumire,

Așa să-mi împart totdeauna
Lumina vieții curată;
Dar nici o virtute, nici una,
N-aștepte spre-a fi lăudată!

4. Să-ndrept, o, Isuse, tuturora,
Privirea întreagă spre Tine,
Căci Tu ești, doar Tu, aurora
Frumoasă de haruri depline.
Din Tine Tu datu-mi-ai mie
Izvoare, belșug de izvoare;
Cuvine-se slavă doar Ție,
Și Tatălui Sfînt închinare!

420. CU SUFLET ALB
(C.H. 457; C.Ev. 623) re (re)

1. Cu suflet alb de nevinovăție,
Înfiorați de-atîtea frumuseți,
Vin tinerii ca să-Ți aducă Ție,
Isuse, zorii altei tinereți.
Isus iubit, ca roua-mbelșugată
Venim ca să-Ți aducem Ție dar
În orice piept o jertfă ne-nfricată
Și-n orice sîn un crin pe-al Tău altar.

2. Din toate cele patru părți de lume
Suim spre Tine, mii și mii de mii,
Avînd pe buze-același dulce Nume,
Și-n piept aceleași calde bucurii.
Sub crucea Ta aducem fiecare

Potirul alb al crinilor din noi,
Să-L umpli Tu cu sfîntă-nflăcărare
Și să ne-arunci în lupta Ta apoi.

3. Ne-om dărui salvării tuturora,
Pămîntul pentru cer să-l cucerim,
Privind cu ochii-n lacrimi aurora
Cerescului, dorit Ierusalim.
Vom birui și moarte, și urgie,
Știind că în curînd noi vom purta
Pe frunte-n fericita-mpărăție
Cununi de slăvi și sărutarea Ta!

421. DINTRE MII DE CĂI
(C.H. 465) mi (mi)

1. Dintre mii de căi ce-mbie
Sufletului mîntuirea,
Calea cea mai bună este
Una singură, iubirea. } Bis

2. Dintre multe doruri sfinte,
Unul poartă nemurirea
Și-are adevărul veșnic,
Dorul cel de preț, iubirea. } Bis

3. Dintre mii de trîmbiți
Care sună-n lume fericirea,
Una-i cea adevărată, una,
Una singură, iubirea. } Bis

4. Ea cuprinde veşnicia,
Necuprinsă-i este firea,
Ea e viaţa, ea e totul,
Dumnezeu este iubirea. } Bis

422. CU DUMNEZEU ÎN FIECARE ZI
(C.H. 467) mi b (si)

1. Cu Dumnezeu în fiecare zi,
Cu Dumnezeu în fiecare zi,
Aşa umbla Enoh în lumea veche,
Ca doi prieteni pribegind pereche.
Şi, într-o zi, călătorind mereu,
El a ajuns în cer cu Dumnezeu,
Cu Dumnezeu, cu Dumnezeu,
El a ajuns în cer cu Dumnezeu.

2. Cu Dumnezeu în fiecare zi,
Cu Dumnezeu în fiecare zi,
Aşa umbla în vremea lui şi Noe,
Şi toţi rîdeau de el atunci în voie.
Dar n-au rămas sub primul curcubeu
Decît cei ce umblau cu Dumnezeu,
Cu Dumnezeu, cu Dumnezeu,
Decît cei ce umblau cu Dumnezeu.

3. Cu Dumnezeu în fiecare zi,
Cu Dumnezeu în fiecare zi,
Aşa umbla în Israel Ilie,
Îndeplinindu-şi sfînta lui solie,
Şi-un car de foc l-a dus, ca pe-un trofeu,

Să umble și în cer cu Dumnezeu,
Cu Dumnezeu, cu Dumnezeu,
Să umble și în cer cu Dumnezeu.

4. Cu Dumnezeu în fiecare zi,
Cu Dumnezeu în fiecare zi,
Să fim și noi, în lumea de țărînă,
La pieptul Lui să fim cu El de mînă;
Și, într-o zi, umblînd așa mereu,
Ne vom trezi în cer cu Dumnezeu,
Cu Dumnezeu, cu Dumnezeu,
Ne vom trezi în cer cu Dumnezeu.

423. DE-ORIUNDE VIN
(C.H. 480) mi (si)

1. De-oriunde vin, pe-oriunde merg,
Tu, Doamne, ești cu mine,
Orice-aș privi, orice-aș avea,
Nimica nu-i ca Tine! } Bis

2. Adîncul sufletului meu
Întruna Te dorește,
Cu cît Te am mai mult, cu-atît
Simt dorul cum îmi crește. } Bis

3. Simt setea mai desăvîrșit
Cu cît Te sorb pe Tine,
Și mai neînțeles îmi pari
Cu cît Te știu mai bine. } Bis

4. Și inima-mi mai mult Te vrea
În dragostea-i încinsă,

Cu cît stă mai la umbra Ta,
Cu-atît e mai aprinsă! } Bis

5. Ce fericit sînt pe altar,
În flăcări de iubire,
Cînd mistuit sînt pe deplin
În necuprinsa-Ți Fire! } Bis

424. ISUSE, DINTRE TOȚI TE-ALEG
(C.H. 488) la b (mi)

1. Isuse, dintre toți Te-aleg mereu,
În orice zi, în orice clipă,
Căci Tu ești viața sufletului meu
Și harul care mă ridică.

Refren:

Te-aleg mereu, Te-aleg mereu,
Isus, Mîntuitorul meu,
Te-aleg mereu, Te-aleg mereu.

2. Isuse-aleg din plin cărarea Ta,
Din miile de căi din lume,
Și vreau să merg pe ea cît m-ar costa:
Dă-mi Duhul Tău să mă îndrume!

3. Isuse-aleg Cuvîntul Tău cel sfînt,
Căci numai El e adevărul
Ce-mi dă lumină lină pe pămînt
Și-avînt să pot ajunge cerul.

4. Isuse-aleg iubirea Ta de jar
Din tot ce lumea mă îmbie,

Ca să-mi aprind-al inimii altar,
Să ard-acum și-n veșnicie.

5. Isuse, din orice Te-aleg mereu,
Și-n orice zi Te știu mai bine,
Căci Tu ești dragul sufletului meu,
Alt bun nu-mi vreau decît pe Tine!

425. FII LARG LA INIMĂ
(C.H. 490) la (la)

1. Fii larg la inimă și darnic,
Fă binele cu pas tăcut.
Că n-ai făcut vei plînge-odată, } Bis
Dar n-ai să plîngi c-ai prea făcut. }
Dar n-ai să plîngi,
Dar n-ai să plîngi c-ai prea făcut.
2. Ascultă sfatul și-ndrumarea,
Îndreaptă-te cînd ești mustrat.
Că nu asculți vei plînge-odată, } Bis
Dar n-ai să plîngi c-ai ascultat. }
Dar n-ai să plîngi,
Dar n-ai să plîngi c-ai ascultat.
3. Mergi fericit, în orice vreme,
Oriunde te-ar mîna Isus.
Că nu te-ai dus vei plînge-odată, } Bis
Dar n-ai să plîngi că prea te-ai dus. }
Dar n-ai să plîngi,
Dar n-ai să plîngi că prea te-ai dus.
4. Fii răbdător pînă la moarte,
Oricît de-adînc ai fi brăzdat.

Că n-ai răbdat vei plînge-odată,
Dar n-ai să plîngi c-ai prea răbdat. } Bis
Dar n-ai să plîngi,
Dar n-ai să plîngi c-ai prea răbdat.

5. Iubește cald întotdeauna,
Chiar și pe cel ce te-a zdrobit.
Că n-ai iubit vei plînge-odată,
Dar n-ai să plîngi c-ai prea iubit. } Bis
Dar n-ai să plîngi,
Dar n-ai să plîngi c-ai prea iubit.

6. Și iartă plin de bunătate
Tot răul pe nedrept purtat.
Că n-ai iertat vei plînge-odată,
Dar n-ai să plîngi c-ai prea iertat. } Bis
Dar n-ai să plîngi,
Dar n-ai să plîngi c-ai prea iertat.

7. Din ce-ai văzut, să ai credință
Spre tot ce încă n-ai văzut.
Că n-ai crezut vei plînge-odată,
Dar n-ai să plîngi c-ai prea crezut. } Bis
Dar n-ai să plîngi,
Dar n-ai să plîngi c-ai prea crezut.

426. TOT MAI FRUMOASĂ
(C.H. 497) si b (fa)

1. Tot mai frumoasă ești, Iubire,
Din zi în zi, din ceas în ceas;
Și dulce-a ochilor privire
Mai limpezită Ți-a rămas! } Bis

2. Ce trecătoare-s toate, toate:
Și oameni, și-așezări, și legi!
Nimic din ce-i acum nu poate
Să treacă veacurile-ntregi. } Bis

3. Dar Tu, Iubire, Tu ai viața
În veșnicii neprinse-n gînd,
Și tot mai tînără Ți-e fața,
Cu cît trec vecii rînd pe rînd! } Bis

4. Tot mai frumoasă ești, Iubire,
Și fiii Tăi așa-s mereu!
Eu nu știu altă fericire,
Dar știu că Tu ești Dumnezeu! } Bis

427. IARTĂ-MĂ

(C.H. 507) do m (mi)

Refren:

Iartă-mă, iartă-mă, iartă-mă!

1. Dumnezeul meu,
Pentru gîndul nesfințit,
Pentru patimă-n privit,
Pentru vorba fără har,
Doamne, iartă-mă Tu iar! } Bis

2. Dumnezeul meu,
Pentru timpul meu trecut
Fără rodul ce l-ai vrut,
Fără dragostea cu jar,
Doamne, iartă-mă Tu iar! } Bis

3. Dumnezeul meu,
Pentru felul meu firesc,
Printre oameni cînd pășesc,
Pentru traiu-mi în zadar,
Doamne, iartă-mă Tu iar! } Bis

4. Dumnezeul meu,
Pentru nevegherea mea
De-a rămîne-n voia Ta,
Pentru tot ce-a fost murdar,
Doamne, iartă-mă Tu iar! } Bis

5. Dumnezeul meu,
Doar iertarea ce mi-o dai,
Îmi păstreaz-al păcii rai,
Și mă 'nalță iar și iar,
Doamne-n veșnicu-Ți hotar! } Bis

428. O, CÎT DE MULT
(C.H. 509) sol (si)

1. O, cît de mult, Isuse-aș vrea
Doritu-Ți chip să-l pot vedea,
Alinul Tău să-l simt mereu
Înviorînd adîncul meu,
Duiosul glas să Ți-l ascult
Atît de mult, atît de mult!

2. La piept picioarele să-Ți strîng,
Mișcat și fericit să plîng,
Și-n pacea ce Tu mi-ai adus,

Să-Ți cînt mereu, Isus, Isus.
Căci azi, Stăpînul meu ceresc,
Eu Te iubesc, eu Te iubesc!

3. Îți mulțumesc, Isuse-al meu,
C-atît de fericit sînt eu,
De cînd odihna mi-am aflat
În harul Tău îmbelșugat.
Și-Ți voi cînta pîn' la sfîrșit,
Isus iubit, Isus iubit!

429. O, DE NU-L MAI IUBEȘTI
(C.H. 511) mi b (sol)

1. O, de nu-L mai iubești pe Domnul,
Ce mai iubești tu oare azi?
Ce, oare, cînd privești acuma,
Mai lumineaz-al tău obraz?

Refren:

Dragul meu, ce iubești?
Ce iubești, dragul meu?
Dacă tu nu mai vrei să-L iubești
Pe Isus, ce iubești?
Ce iubești, ce iubești,
Dragul meu?

2. Tu astăzi nu mai mergi cu frații,
Dar unde duce calea ta?
Ce slavă te-aștepta în ceruri...
Și cum te-ai lepădat de ea!

3. De ce-ai dat altuia cununa,
Păstrată pentru tine sus?
Cum vei putea-ntîlni odată
Privirea Domnului Isus?

4. O, suflet, suflet scump, întoarce,
Încă mai poți a te salva!
Dar mare cît a fost căderea
Să fie pocăința ta!

430. PRIVESC CU OCHII

(N.M.) si m (fa)

1. Privesc cu ochii, ce mi i-a deschis
Credința, solul care-a fost trimis
De Dumnezeu, aicea pe pămînt,
Ca să mă-ndrepte spre limanul sfînt.

Refren:

Credință, credință,
Dar dumnezeiesc,
Prin tine, harul felurit,
Deplin, deplin primesc. } Bis

2. Privesc spre taina cerului divin,
Trezit, aprins și luminat deplin
De soarele credinței înălțat,
De Dumnezeu în mine, ne-ncetat.

3. Privesc spre viitorul fericit,
Mereu la-ndemnul cel neobosit
Al darului credinței, foc nestins,
Adus de Dumnezeul necuprins.

4. Privesc crezînd cu Duhul meu întreg,
Căci numai prin credință înțeleg
Frumusețea Ta, o, Dumnezeul meu,
De-aceea Te iubesc și-Ți cînt mereu!

431. LA FLACĂRA CUVÎNTULUI

(N.M.) si m (fa)

1. La flacăra Cuvîntului să stau,
Isuse, ca să arzi în mine
Tot ce-i străin de cer, cînd iau să dau,
Tot ce Te-acoperă pe Tine!

2. Sub sabia Cuvîntului să fiu,
Isuse, ca să tai în mine
Tot ce-i minciună, tot ce nu e viu,
Tot ce nu vine de la Tine!

3. Cu dalta-nveșnicitului Cuvînt,
Isuse, să ciopleşti în mine
Tot ce-i firesc, născut de pe pămînt,
Tot ce nu are locu-n Tine!

4. Căci numai prin Cuvîntul Tău divin,
Cînd îl primesc întreg în mine,
Mă porți, mă cureți, mă sfințești deplin
Și mă prefaci un chip cu Tine!

432. NE-AMINTIM DIN NOU

(N.M.) do m (do)

1. Ne-amintim din nou, Isuse,
Despre jertfa ce-ai adus,

Despre tot ce-ai îndurat
Să ne mîntui de păcat. } Bis

2. Ne-amintim de crucea Ta
De pe dealul Golgota,
De povara ce-ai purtat
Să ne mîntui de păcat. } Bis

3. Ne-amintim de trupul frînt,
De oțet și de mormînt,
Și de sîngele-Ți vărsat
Să ne mîntui de păcat. } Bis

4. Ne-amintim și ne-nchinăm,
Jertfa mulțumirii-Ți dăm
Ție, Mielule junghiat,
Fii în veci, fii lăudat! } Bis

433. BUNĂTATEA TA-I ETERNĂ
(N.M.) fa m (fa)

1. Bunătatea Ta-i eternă,
Doamne, Dumnezeul meu!
Ea mi-e cea mai dulce pernă
De odihnă, cînd mi-e greu.
Ea mă scapă de povară,
Cînd mi-e cugetu-apăsat,
Și mă ușurează iară
Ca s-alerg mai avîntat. Bis

Refren:

Bunătatea Ta, bunătatea Ta!

2. Bunătatea Ta mă-ndeamnă
Grabnic să mă pocăiesc,
Ca să știu adînc ce-nseamnă
Răul ce îl săvîrșesc.
Ea mă-ndreaptă înspre cruce,
Spre Isus Cel răstignit,
Să-nțeleg că El aduce
Pace-n duhul meu trudit. Bis

3. Bunătatea Ta-mi gătește
Un preadulce viitor,
Căci ea zilnic se-nnoiește,
Și cînd urc, și cînd cobor.
Laudă și închinare
Pentru bunătatea Ta,
Îți aduc cu-nflăcărare,
Doamne-acum și-n veac așa! Bis

434. VREAU SĂ-I IUBESC PE FRAȚI
(C.H. 299) fa (fa)

1. Vreau să-i iubesc pe frații mei
Cu tot ce am în piept mai sfînt,
Vreau să doresc tot ceru-n ei,
Dar să-i iubesc, dar să-i iubesc
Așa cum sînt, așa cum sînt.

Refren:

Vreau să iubesc pe frații mei,
Cu care veșnic în lumină voi fi sus,
Văzîndu-L pe Isus în ei,
Să-L simt cu-adevărat în mine pe Isus.

2. Vreau deopotrivă să adun
Și rodu-ntreg și spicul frînt,
Căci și Isus mă vrea mai bun,
Dar mă iubește, mă iubește
Așa cum sînt, așa cum sînt.

3. Cînd frații mei au răni ce dor,
Să-mi fie brațul mai sfios,
Să nu apăs pe rana lor,
Căci nu eu vindec, nu eu vindec,
Ci Cristos, Isus Cristos!

4. Noi prin Isus am fost iertați
Ca să iertăm și noi oricui,
Dar dacă nu iubim pe frați,
N-avem în noi, n-avem în noi,
Iertarea Lui, iertarea Lui.

5. Și, dacă azi umblăm stingher
Și nu avem un singur grai,
De-om fi așa și sus în cer,
Va fi un iad, va fi un iad,
Și nu un rai, și nu un rai.

435. PUNE, DOAMNE, DRAGOSTE
(C.H. 302) fa (do)

1. Pune, Doamne, dragoste-ntre frați,
Pune, Doamne, dragoste-ntre frați!
Să fim toți ca o brățară
Care mîna-Ți înconjoară,
Ca un brîu de piatră rară,

Ca veșmîntul Tău de in,
Să nu poat-a ne desparte
Nici prăpastie, nici moarte,
Ci, cum scrie-n Sfînta Carte,
Să fim una pe deplin,
Ca veșmîntul Tău de in.

2. Pune, Doamne, dragoste-ntre frați,
Pune, Doamne, dragoste-ntre frați!
Cînd ne strîngem la-nchinare,
Cît am fi de mulți sub soare,
Fă-ne, Doamne, cu-ndurare,
O colibă și nu trei...
Nimeni să nu spun-acolo:
„Sînt cu Pavel! Sînt cu-Apolo!"
Ci, să fim de-acum încolo
Ca un stol de porumbei,
Să Te bucuri Tu de ei.

3. Pune, Doamne, dragoste-ntre frați,
Pune, Doamne, dragoste-ntre frați!
Fă-ne Tu o harfă vie,
Ca sub mîna Ta mlădie
Să 'nălțăm o melodie,
Toți de-același dor purtați.
Trupul Tău ce azi e-n lume,
Ce-i numiți c-un singur nume,
Să fim toți uniți anume,
Gata pentru a fi luați:
Pune dragoste-ntre frați!

436. UNIRE, DEPLINĂ UNIRE
(C.H. 304) la (mi)

1. Unire, deplină unire
Prin Domnul Cristos noi avem,
Un cuget, un gînd și-o simțire
Primim doar în El cînd sîntem!

Refren:

Cei liberi doar se pot uni,
Dar robii niciodată;
Cristos ne poate izbăvi
De tot ce-n viață ne-ar robi;
De vrem, prin El vom dobîndi
Unire-adevărată!

2. Unire, preasfîntă unire
Doar sfîntul Cuvînt ne-o va da;
Cînd El ni-e Stăpîn pe gîndire,
Unire de rai vom avea.

3. Unire, cerească unire
Din cer prin Cristos a venit;
Păcatu-a făcut despărțire,
Dar El pentru veci l-a zdrobit.

4. Unire, adîncă unire
Prin jertfa Golgotei primim;
Cînd jertfa ni-e fel de trăire,
În toate, deplin ne unim.

5. Unire, divină unire,
Lumina ți-e casa-n vecii;

De stăm sub a ei stăpînire,
Unire-ntre noi să rămîi!

6. Unire, frumoasă unire,
Dorință ce arde-n Cristos,
Ca toți cei ce cred în sfințire
Uniți să trăiască frumos!

7. Unire, o, dulce unire,
Fierbinte și-adînc te dorim;
Topește-n sfînta-Ți iubire,
Isuse, ca una să fim!

437. TURMĂ BLÎNDĂ, TURMĂ MICĂ
(C.H. 557) si b (si)

1. Turmă blîndă, turmă mică,
Pradă lesne de-nghițit,
Două mii de ani cum oare n-ai pierit?
N-ai pierit?
Prin străvechile pustiuri,
Leii cei cu coama-n vînt
Cum de nu ți-au șters și urma pe pămînt,
Pe pămînt?

2. Ai tu oare, turmă blîndă,
Corn de taur, dinți de lup,
Colți de viperă sau ghiare, care rup?
Care rup?
„Nu, n-avem nici colți, nici ghiare,
Nici venin otrăvitor,
Dar avem cu noi o taină, un Păstor,
Un Păstor!“

3. Prin străvechile pustiuri,
El, Păstorul înțelept,
Și-a purtat pe umeri mieii, și pe piept,
Și pe piept.
Și de-aceea nu ni-e frică,
Chiar de-om fi ca fulgu-n zbor,
Căci sîntem o turmă mică,
Dar o turmă și-un Păstor!

438. N-AM SĂ UIT ISUSE, DOAMNE
(C.H. 577) re (fa)

1. N-am să uit Isuse, Doamne, niciodată,
Din ce greu, prin ce minune, m-ai scăpat,
N-am să uit iubirea Ta nemăsurată,
Dragostea și grija Ta cea minunată,
C-am fost mort, și dintre morți
m-ai înviat,
Dintre morți m-ai înviat.

2. N-am să uit cum, cînd durerea era mare,
Și-am strigat să nu mă lași că nu mai pot,
N-am să uit cum mi-ai răspuns,
cu ce-ndurare,
Cum, în noaptea cea mai
neagră de-ntristare
Mi-ai umplut de strălucire cerul tot,
Strălucire cerul tot.

3. Astăzi am Isuse, Doamne-o primăvară,
Fără nori și fără plîns și fără chin,

Să-Ți aduc a mulțumirii floare rară,
Revărsînd întreaga inimii comoară
Din potirul sfînt al rugăciunii, plin,
Sfînt, al rugăciunii, plin.

439. DIN TINE AM VENIT, IUBIRE
(C.H. 589) sol (si)

1. Din Tine am venit, Iubire,
Și tot spre Tine merg mereu,
Frumusețe și desăvîrșire,
Doar Tu dai sufletului meu.

Refren:
O, Iubire, o, Iubire,
Har etern venit de sus,
Mîntuire, mîntuire,
Prin Golgota ne-ai adus!

2. Deși întruna ești cu mine
Și necurmat mă fericești,
Mă arde dorul după Tine,
Să Te pătrund mai mult cum ești.

3. Fă clipele vieții mele
Izvoare proaspete de har,
Ca să țîșnești doar Tu din ele,
Îmbelșugat pe-orice hotar.

4. Din Tine am venit, Iubire,
Și merg spre Tine necurmat,
Că-n binecuvîntata-Ți fire
E Dumnezeu cu-adevărat!

440. CE DOR FRUMOS
(C.H. 614) la m (la)

1. Ce dor frumos, ce rai ne leagă,
Eu cînt cu lacrimi, Tu le-alini,
Eu cînt cu lacrimi, Tu le-alini,
De dragul Tău, de dragul Tău
Mi-e viața dragă!
Că-n ea Te văd, și-n flori și-n spini! Bis

2. În crinii albi Ți-e sărutarea,
Și-n maci văd sînge pe Calvar,
Și-n maci văd sînge pe Calvar,
De dragul Tău, de dragul Tău,
Mi-e dragă valea!
Și cerul fără de hotar! Bis

3. În bulgări reci Te văd cum semeni,
Și-n spini văd pașii-nsîngerați,
Și-n spini văd pașii-nsîngerați.
De dragul Tău, de dragul Tău
Iubesc pe oameni!
Azi sînt străini, mîin' poate frați! Bis

4. Cînd turme trec purtîndu-și dorul,
Și spune-un fluier: „Sînt cu voi!"
Și spune-un fluier: „Sînt cu voi!"
De dragul Tău, de dragul Tău
Iubesc Păstorul
Ce-Și pune viața pentru oi! Bis

5. În cei aleși Îți văd iubirea,
Cînd vin cîntîndu-Ți psalmi în văi,

Cînd vin cîntîndu-Ți psalmi în văi.
De dragul Tău, de dragul Tău
Le sorb privirea!
Pe-obrajii lor sărut pe-ai Tăi! Bis

6. Și cît mi-e dat să nu-Ți văd fața,
Dorit de ceruri, ca un mag,
Dorit de ceruri, ca un mag,
De dragul Tău, de dragul Tău
Mi-e dragă viața!
Și moartea nu-i decît un prag! Bis

441. O, NU-S MAI TARI ISPITELE
(C.H. 628) do (do)

1. O, nu-s mai tari ispitele ca harul
Ce l-ai primit, ca să le poți răbda,
Că nu se cere-ntîi să urci Calvarul,
Ci-ntîi primești puterea de-a-l urca.
Credință se cere, credință,
Și orice ispită o-nvingi,
Credință de-avea-vei, credință,
Puterea ispitei o stingi!

2. O, nu-s mai tari durerile-ntîlnite
Decît puterea ce o vei primi,
Că nu-s întîi poverile sporite,
Ci-ntîi primești puteri a suferi.
Nădejde, se cere nădejde,
Și orice dureri ai să-nvingi,
Nădejde, atîta, nădejde,
Puterea durerii s-o stingi!

3. O, nu-s mai tari vrăjmașii niciodată
Decît iubirea gata a-i ierta,
Că-ntîi nu vine ura-nverșunată,
Ci-ntîi se va mări iubirea ta.
Iubire, se cere iubire,
Și orice vrăjmaș ai să-nvingi,
Iubire, atîta, iubire,
Încît ura-ntreagă s-o stingi!

442. TOTDEAUNA, PE-A DOMNULUI
(C.H. 631) sol (si)

1. Totdeauna, pe-a Domnului cale,
Au fost lupte și-au fost spini destui,
Căci acei ce-au urmat voii Sale
Trebuit-au să-I semene Lui.
N-a iubit lumea, nu, niciodată,
Pe-acei cîți I-au urmat Lui cu zel,
Ci, c-o ură mereu ne-mpăcată,
I-a primit pe pămînt ca pe El.

2. Dar cu ochii-ațintiți la răsplată,
Răbdarea Golgotei privind,
N-au cîrtit cei aleși niciodată,
Ci-au trăit și-au murit biruind.
Nu-i la fel pentru toți încercarea,
Nici nu-i vremea la toți într-un fel,
Însă toți în vreun fel au chemarea
La un preț de dureri pentru El.

3. Cei ce fug stau fricoși la-ncercare,
L-au lăsat sau vîndut pe Isus,

Rușinați se vor pierde-n uitare,
Alungați de blestemul de sus.
Tu, fii tare, că-n ziua-ncercării
E alegerea ta pentru har;
Strălucit ești în haina ocării,
Cînd te urci răbdător pe Calvar.

4. Tu cătușele-atunci le sărută
Rugător pentru cei ce le-au pus,
Că-n cereasca răbdare tăcută
Semăna-vei atunci cu Isus.
Iar prin moarte-nmiit vei culege
Răsplătirea cerescului zel,
Căci mereu astfel Domnul Și-alege
Pe acei ce-mpărăți-vor cu El !

443. SUPĂRAREA-N FIII PĂCII
(C.H. 654) sol (sol)

1. Supărarea-n fiii păcii
e ca ploaia cea de vară:
Vine rar și trece iute,
și pe urmă-i soare iară. } Bis

Refren:

Supărarea-n fiii urii
e ca ploaia toamnei, rece:
Vine des, iar cînd începe,
pînă-nghează nu mai trece. } Bis

2. Voi să fiți copiii păcii,
 s-aveți dragoste-mpreună;
Peste supărarea voastră
 soarele să nu apună! } Bis

444. HAIDEȚI SPRE PATRIA
 (C.H. 699) si b (re)

1. Haideți spre patria cerească,
Haideți creștini spre Canaan,
Lăsați și grija cea lumească,
Fugiți din drumul lui Satan! } Bis

2. Mulți frați de-ai noștri sînt departe,
Abia se mai zăresc pe drum,
Iar noi, cu-nșelăciuni deșarte,
Vai, n-am plecat nici pîn-acum! } Bis

3. Intrați și voi pe ușa strîmtă,
Căci numai cei ce trec prin ea
Ajung în Patria cea sfîntă
Și moartea nu vor mai vedea! } Bis

4. Auzi tu, dragă frățioare,
Ce dulci cuvinte ni s-au spus?
De ce să n-ascultăm noi, oare,
De glasul Domnului Isus? } Bis

445. TU GEMI?
 (C.H. 88) sol (si)

1. Tu gemi? Dar iată-n lume,
 cîți sufăr și mai rău,

Pe lîng-al lor, privește
ca nimic necazul tău.
Tu plîngi? Dar mergi la alții
și vezi ce-ndură ei,
Și îți va fi rușine
c-ai plîns fără temei!

2. Ești trist? Dar ia aminte
l-al altora amar
Și-ți vei vedea povara,
pe lîng-a lor, un har.
Cîrtești? Dar mai degrabă
nu tremuri c-ar putea
Să vină peste tine
din chiar cîrtirea ta?

3. Ci 'nalță mulțumire
spre ceruri ne-ncetat,
Că nu ți-a dat mai grabnic
precum ai meritat!
Și laudă-L pe Domnul
de toate-a Lui lucrări,
C-atuncea vezi, în toate,
doar binecuvîntări!

446. TE ROG, CERCETEAZĂ-MĂ TU
(P.D.C. 154) re (la)

1. Te rog, cercetează-mă Tu,
Tu vezi ce e-n inima mea;
Demult, ochiul Tău mă văzu,
Cînd plin de-ndurare,

Din greaua pierzare,
M-a scos mîna Ta!

2. Tu vezi, o, Isus, starea mea,
Tu știi și cît sînt de greșit,
Tu știi și ispita-mi cea rea;
În fața Ta totul,
În fața Ta totul
E descoperit!

3. Și cine alt' oare-ar putea
Să-mi curețe ființa mea
Și-o inimă nouă să-mi dea?
Găsi-voi vreodată,
În chiar lumea toată,
Un om bun și drept?

4. O, nu, numai Tu ești preasfînt.
Auzi deci adîncu-mi suspin,
Căci vreau, cît voi fi pe pămînt,
Întreaga mea viață,
Întreaga mea viață
Doar Ție s-o-nchin!

447. FACĂ-MI-SE TOTDEAUNA
(C.H. 95) re b (fa)

1. Facă-mi-se totdeauna
după sfîntul Tău Cuvînt,
Chiar de-ar fi să-mi cadă toate
planurile la pămînt,

Chiar de-ar fi să-mi cadă toate. Bis
Planurile la pămînt.

2. Gîndul Tău să se-mplinească
   neştirbit în mine-oricînd,
   Chiar de-ar fi să se dărîme
   tot ce mi-am zidit în gînd,
   Chiar de-ar fi să se dărîme. Bis
   Tot ce mi-am zidit în gînd.

3. Voia Ta să se înalţe
   ca stăpînă-n viaţa mea,
   Şi-n fărîme sparge-mi voia
   printr-o lovitură grea,
   Şi-n fărîme sparge-mi voia. Bis
   Printr-o lovitură grea.

4. Rugăciunea asta, Doamne,
   Tu să mi-o asculţi mereu,
   Iar, de-ar fi s-o schimb vreodată,
   n-asculta de gîndul meu,
   Iar, de-ar fi s-o schimb vreodată, Bis
   N-asculta de gîndul meu.

448. ÎN GENUNCHI LA RUGĂCIUNE
(C.H. 103) sol (do)

1. În genunchi la rugăciune,
   Doamne, vrem să ne plecăm,
   Linişteşte-al nostru cuget
   Şi-mpăcaţi ne fă să stăm.

Refren:

Te rugăm să ne sfințești,
Duh Sfînt să ne dăruiești,
Viața să ne-o curățești,
Rugăciunea s-o primești!

2. Doamne-alungă-ne din inimi
Orice gînd tulburător,
Ca să poată fi curate
Cugetele tuturor.

3. Învrăjbiții să se-mpace,
Toți să ne iertăm deplin,
Ca să fim un duh și-un cuget
Cîți la rugăciune vin.

4. Și, plecîndu-ne genunchii,
Toți cu gînd curat să stăm
Înaintea feței Tale,
Ca-ndurarea s-o aflăm.

449. PRIN ÎNCERCĂRI AMARE

(C.H. 112) si m (fa)

1. Prin încercări amare
De trebuie să trec,
Te rog să-mi dai răbdare
Sub cruce să mă plec! } Bis

2. În lupte și-n durere
Cînd fi-voi umilit,
Te rog să-mi dai putere
Să rabd pîn' la sfîrșit! } Bis

3. Tu nu ne dai vreodată
Ce-i prea greu pentru noi;
Cu dreapta-Ţi minunată } Bis
Ajută-mă-n nevoi! } Bis

4. Ajută-mă cînd, Doamne,
Ispita vine, grea,
Şi-n clipe de-ncercare } Bis
Îmi dă răbdarea Ta! } Bis

450. O, ISUSE DULCE
(C.H. 120) do (sol)

1. O, Isuse dulce,
Pentru noi pe cruce
Tu Te-ai răstignit!
Iar eu, rătăcitul
Şi nefericitul,
Am păcătuit!

2. Pe-a plîngerii vale,
De la a Ta cale
Mult m-am depărtat.
A Tale cuvinte,
Isuse preasfinte,
Nu le-am ascultat.

3. Dar acuma, iată,
Inima mea toată
Ţie Ţi-o jertfesc!
A mele păcate
Vreau acuma, toate,
Să le părăsesc.

4. Rogu-Te fierbinte,
Fiule preasfinte
Al lui Dumnezeu,
Să-mi dai alinare,
S-aduci uşurare
Sufletului meu!

451. O, VOI PĂRINŢI
(C.H. 675) sol (si)

1. O, voi părinţi ce staţi acuma
Şi ascultaţi Cuvîntul sfînt,
De ce nu sînt cu voi copiii,
Copiii voştri unde sînt? Bis
Cum vă puteţi lăsa copiii
În iad, în patimi, în mormînt,
O, tată credincios, o, mamă,
Copiii voştri unde sînt, unde sînt?
O, unde sînt?

2. Voi vă lăsaţi copiii-n lume,
Călcînd al Domnului Cuvînt;
De ce v-aţi părăsit copiii,
Părinţi, copiii unde sînt? Bis
O, cum o să răspundeţi oare
La judecata Celui Sfînt?
Voi, taţi şi mame credincioase,
Copiii voştri unde sînt, unde sînt?
O, unde sînt?

3. O, cum vă veţi privi copiii
Mergînd în iad cu suflet frînt,

Pierduți pe veci din vina voastră,
Copiii voștri unde sînt? Bis
Rugați-vă plîngînd, chemați-i
Și-aduceți-i pe drumul sfînt,
Și veți vedea c-aici, odată,
Și-n cer cu voi că și ei sînt, și ei sînt!
Da, și ei sînt!

452. NU-NCERCA PE CALE mi m (mi)

1. Nu-ncerca pe calea vieții singur să pășești,
Că-n abisul deznădejdii tu te prăbușești!
Ci predă-te prin credință Domnului Isus;
El, cu brațul Său puternic, te va duce sus.

Refren:

Cu Isus, cu Isus,
Orice haruri ai de-a pururi
numai cu Isus!

2. Nu prin propria-ți silință fericit vei fi,
Ci prin harul dat pe cruce te vei mîntui;
Să-i primești lumina-n suflet,
pe-al credinței drum,
Și-n odihna mîntuirii vei fi dus acum!

3. Nu te bizui pe tine, nici pe ce e jos,
Ci pe Domnu-n orice vreme!
Lui fii-I credincios!
El îți întărește pașii ca să urci ne-nfrînt
Calea nouă ce ți-a dat-o pînă-n cerul sfînt.

453. SĂ NE PLECĂM URECHEA
(N.M.) fa m (do)

1. Să ne plecăm urechea s-ascultăm
În orice loc şi-n orice timp Cuvîntul!
E tot ce spune Dumnezeu să-I dăm,
Acum, cînd noi, străini,
călcăm pămîntul. } Bis

2. Să ne plecăm şi inima mereu!
Să ascultăm de sfînta Lui povaţă;
Aceasta-i ce doreşte Dumnezeu
Să-I dăm oriunde şi oricînd în viaţă. } Bis

3. Să ne plecăm întregi, desăvîrşit.
Să ascultăm preasfînta-nvăţătură,
Cum Dumnezeu ne-a spus-o limpezit
În binecuvîntata Lui Scriptură! } Bis

4. Prin ascultare noi deplin intrăm
În raiul cel pierdut odinioară;
Prin ea primeşte Dumnezeu, să-I dăm,
A laudelor pentru veci comoară... } Bis

454. LA CINA TA NE CHEMI
(N.M.) la b (fa)

1. La Cina Ta ne chemi pe toţi
cîţi Te-am primit,
Isus, să ne-amintim ce mult ai pătimit.

Refren:

„Spre amintirea Mea,
a trupului Meu frînt
Şi-a sîngelui vărsat,
să frîngeţi pîinea azi,
Să beţi din vinul sfînt,
căci v-am răscumpărat!"
Aşa ne-a spus Isus
din lume cînd S-a dus,
Şi vrem să-L ascultăm
în lume cît mai stăm!

2. La Cina Ta ne-aduni ca să ne-nveţi mereu
Al unităţii har cum e în Dumnezeu.

3. La Cina Ta ne-ndemni deplin să stăruim,
Şi orice-mpotriviri prin Tine biruim.

4. La Cina Ta ne ceri să ne-aşezăm curaţi,
Şi jertfa-Ţi s-o 'nălţăm cu toţi,
surori şi fraţi.

455. A DUMNEZEULUI CEL VEŞNIC (N.M.) re (la)

1. A Dumnezeului Cel veşnic
şi Tatăl nostru preaiubit,
Să fie lauda şi cinstea
acum şi-n veci fără sfîrşit!

Refren:

Laudă, laudă noi cîntăm,
Dumnezeului veşnic cîntăm!
Îi cîntăm, Îi cîntăm nesfîrşit,
Lui şi Mielului Său Cel jertfit!

2. Căci de la El coboară-ntruna
darul bun, spre noi, deplin,
Din El venim, spre El ne ducem,
şi-a noastre vieţi prin El se ţin!

3. Cît de adîncă e iubirea
ce ne-nfăşoară necurmat
Şi ce frumoasă-i mîntuirea
ce prin Cristos pe veci ne-a dat!

4. Ce-mpărăţie fără margini,
de pace şi lumină-n veac,
Ne-a pregătit, în cerul slavei,
cu haruri mii ce se desfac!

5. A Dumnezeului Cel veşnic
şi-a Mielului Său preasfinţit
Să fie lauda şi cinstea
şi mulţumirea - nesfîrşit!

456. TU MI-AI ZIDIT FIINŢA
(N.M.) mi b (si)

1. Tu mi-ai zidit fiinţa, din Tine-s zămislit,
O, Tatăl meu din ceruri,
să fii slăvit, slăvit!

2. Tu mi-ai turnat lumină
   în inimă, deplin,
   O, Tatăl meu din ceruri,
   eu Ție mă închin!

3. Tu mi-ai adus tot harul,
   Tu m-ai răscumpărat:
   O, Tatăl meu din ceruri,
   fii binecuvîntat!

4. Tu-mi dai întruna soare
   din sfîntul Tău Cuvînt:
   O, Tatăl meu din ceruri,
   Te laud și Te cînt!

5. Tu-nflăcărezi în mine un cînt
   ceresc, tot mai ceresc:
   O, Tatăl meu din ceruri,
   Te 'nalț și Te slăvesc!

6. Și tot ce-i bun, din Tine
   îmi dai necontenit:
   O, Tatăl meu din ceruri
   în veci să fii slăvit!

NR. PAG.

LAUDĂ LUI DUMNEZEU

ÎNCHINARE

ADORARE

CHEMARE LA DUMNEZEU

PRIMIREA CHEMĂRII

PREDARE ÎN SLUJBA DOMNULUI

ÎNCREDERE

LUPTE, ÎNCERCĂRI, BIRUINȚE, MÎNGÎIERE

PĂRTĂȘIE

RUGĂCIUNE

CINA DOMNULUI

NAȘTEREA DOMNULUI ISUS

PAȘTE

NR. PAG.

CÎNTĂRI PENTRU COPII

CÎNTĂRI PENTRU BOTEZ

CÎNTĂRI PENTRU CĂSĂTORIE

ÎNMORMÎNTĂRI

DIVERSE